

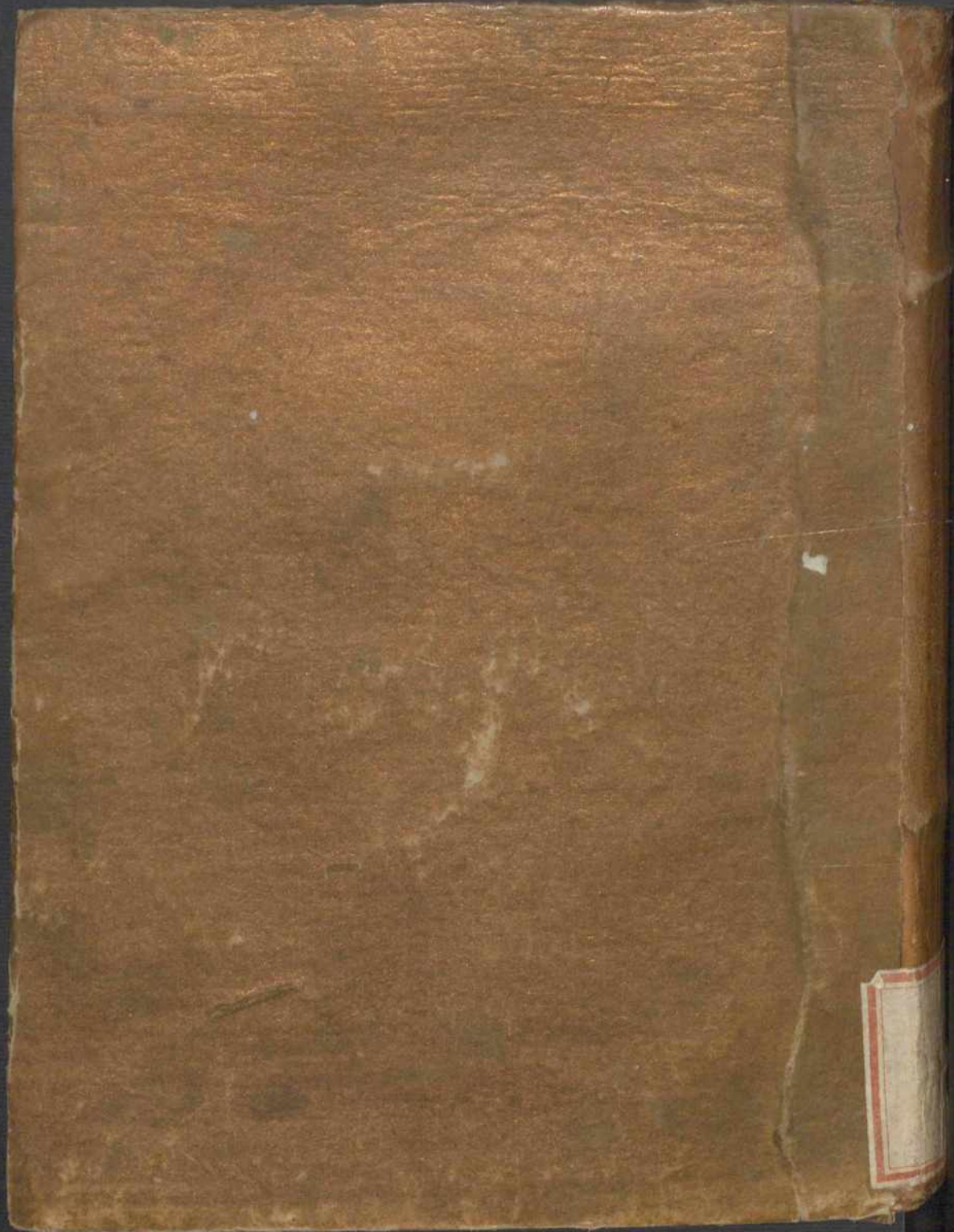
B

864-

865.

965

XIX.

li Il' aurea cetra al sen si pone,
 lte atto di chi il legno accorde,
 e l'asciutto piè Cigno nevofo;
 le l'ardui pensier, le cure gravi,
 ti compone
 tol' suon delle temprate corde
 do armonioso,
 SPOSA REAL, note foavi
 à irai, dove la Dea soggiorna!
 d' equal ristoro
 vernico Genio, onde se' adorna;
 orene fabbro d' Apelléo lavoro
 oreidee pittrici ampio tesoro;
 e tele ad animar t' accingi,
 gaffetti, ed i pensier dipingi.

KAUFMANN
 DÁVID
 KÖNYVTÁRA

B. 864-65

V I.

Oh qual ordin vegg' io d'Archi, e di Il' au
 Di ricche stanze, e di dipinte volte
 Oh quali, oh quante spoglie, opre
 Di Galliche ingegnose industri spole
 Quai miro in vaghe fogge,
 Or dalla Schelda, or dal Tamigi tol
 Gir Donne illustri ornate!
 Ridente intanto oltra il costume il S
 Sferza i lucidi specchi, e a lui più
 Il bel natio splendore
 Torna così, che all' alma Dea
 Grato del dono, appiè le guida l' ore
 Che gli restan del dì per farle onore
 E scendon tutte sull' amico raggio
 Di mano in mano ad offerirle omaggfet

3/4

V.

miglior Manto non vide,
 di vederne altro a lei tocchi.
 anza entro le amiche porte, (9)
 , e il cammin sparge d'ulivo
 nor, che ride,
 gioja in bel pianto trabocchi.
 lere attorte
 o popolar ebbro, e festivo,
 nuove riverente a tergo;
 i che presso
 glia dell'augusto Albergo,
 limitar chino, e somnesso;
 oltra il piè non gli è concesso.
 la febéa sacra Corona
 r, SPOSA REAL, mi dona.

1193783

3 ק"ט

שערי אורה

אשר חבר החכם

בחכמה האלהות כהר

יוסף ג' גיקאטיליה נ'ע

J. Camille Vie. As prof. laud.

ובו ליהודים היתה אורה שער לבא עד היכל פנימח
הקבלה ולדיעת אותה באמתות ונרפס
בעיון וכדיוק רב

פה ר'ווא
דנר'אכטו

והחסרים קל והומר * תלא תראה מה
 שכתב יי' ת' בתורתו לא תשא את שם
 יי' אלדיך לשוא * ואף על פי שבא להזהיר
 על שבועת שקר הוציא הדבר בלשון טיש
 משמעות שלא תשא את שמו על שפיריך
 לבטלה שהיה יכול לומר לא תשבע בשם
 יי' אלדיך לשקר אבל כשכתב לא תשא
 וכו' שמע מינה תרתי וטשה רבינו ע"ה
 כשעלה למרום למד ממלאכי השרת מוד
 הזכרת יי' יתברך והזהיר את ישראל על
 זה ואמר כי שם יי' אקרא הבן גודל
 לאלדינו ואם מלאכי מעלה מזהירים
 בהזכרת יי' יתברך על אחת כמה וכמה
 רמה ותולעה * וכל שכן המתפלה
 ברעתו להשתמש בכבוד קונו קל והומר
 שאין בזמן הזה בקיאין בהזכרת יי'
 וכשמושו על דרך הפעולה * ואם כן לא
 יעלה כיד המזכירו רק אבוד עולמו ומעלה
 חרס בידו ועל כיוצא בו אמרו כל שלא חס
 על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם :

בני שמע בקולי
 ותהיינה אזניך
 קשובות לעצתי *

בני אם יפיתך חטאים אל תאבה * אם
 יאמרו לכה אתנו ונמסר בידך שמו והזכרות
 שתוכל להשתמש בהם * בני אל תלך
 א כ ז ז ב רך

ממני יריד נפשי להאיר לפניך נתיב בענין
 שמתיו של הק' בה יתבר' וית' להפיק בהם
 רצונך ולהגיע בהם למחוז הפצ' * ולפי
 שראיתי כונתך ישרה וטובה יותר משאלת'
 הוצרכתי להודיעך איזה דר' חלק אור ומה
 היא הדרך שרש' הפצ' אז * אינו הפצ'
 וכשנגיע לידעת דבר זה * אז תקרא ויי'
 יענה ותהיה מן הקרובים ליי' ותאהב אותו
 בכל נפשך ותתענג על יי' ויתן לך משאות

לכך :

הלא

ידעת אם לא שמעת
 אלרי עולם יי' ספניו
 יחילו עליונים ו

ותחתונים ספחיו תלעש הארץ ולפני זעמו
 מי יעמוד * ומי יקום בדרך אפוי * הן
 בקדושו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו
 אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמי עולה *
 והיאך ישתמש ילוד אשה בשמותיו ה
 הקדושים ויעשה מהם גרזן לחתוך בו *
 ומי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו
 לעש' כן לשלוח יד בכתי מלכו ולהשתמש
 בו * והנה אמרו רז"ל כל ההוגה את יי'
 באותיותיו אין לו חלק לעולם הבא *

והנה קדוש עליון ר' חנינא בן תרדיון שלא
 היה הוגה את יי' באותיותיו דרך חול ודרך
 תשמיש זולתי דרך כבו' כדי ללמוד ולהכין
 דרכי יי' ת' * על זה נענש * אנו העניים

ברוך אתם כפע רגלך מנתיבתם כי
 אותם השמות והשמושים כלם מיני
 רשת ומבטורות לצורך ברום הנפשות
 וללכת לאבדון * ואם באמת היו ביד
 החכמים רזיא שונים שמור הקדש
 מקיבלים מפי הנביא בנז שם עב *
 או שם של מלך * ושם של לב * ושאר
 שמות הקדש הרב * והיו יכולים לחדש
 בהם אותות ומנפתיים כעולם * לא היו
 משתמשים בהם לצרכם רק בעת שמד
 או לפי שעה על צד קדוש השם כגון ר"ם
 שהציל אחות אשתו מקובה של זנות *
 ואמר לאורו הגוי רשומר בכל שעה
 שחראה עצמך בצער אמור אליו מאמר
 ענני ואתה ניצול * ואף על פי שאמר
 כך לאורו הגוי בשעה שנצרך רבי מאיר
 וראה עצמו בסכנה לא נשרמש בשם
 אלא ברח לו כדאיתא בפרק קמא דע"ז או
 כענין חוני המעגל או כענין סדר תעניות
 שכור מלכא כדאיתא בפר סדר תעניות
 או כענין דוד כשברר שירזין וקפא
 תהומא ובעא למשטפי לעלמא כדאיתא
 פ' החליל וכסנהדרין :

מלפני וישתוקק ויכסוף ויתאור להודיך
 בו מתוך ידיעת שמתיו יתברך ואז יהיה
 קרוב ליי ותהיה תפלתו מקובלת ועל זה
 נאמר אשגבהו כי ידע שמי * הידיעה
 היא העקר * ואם כן יקראני ואענהו *
 כלומר כשיצטרך לדבר ויתבונן באורו
 השם שאותו הדבר שהוא צריך תלוי בו
 או אענהו * הלא תראה כי בעת הצר
 הזכיר יעקב אבינו אל שדי ואמר אל שדי
 יהן לכם רחמים * ודניאל כשהחלל אל
 המקדש אמר והאר פניך על מקדש השם
 למען אדכ"י * ואף על פי שדרשו ז"ל
 כברכות למען אב שקראך אדון עדיין צ
 צריכין אנו למודעי * והנה בהתפללת
 שיתן לה יי זרע אנשים מה כתיב אדכ"י
 צבאות אם ראה תראה בעני אמתך * ואף
 על פי שדרשו בו כברכות דרש עדיין יש
 עקר ושרש פנימיל לדבר ולוא לדרשא קא
 אחינא אלא לעקרא דמלתא קא אחינא *
 ואחר שכן הוא צריכין אנו למסור בידך
 עקר ושרש להשען עליו :

דע

כי כל שמתיו הטהורים
 והקדושים הנזכרי בתורה
 כלם תלויים בשם בן ד'
 אותיות שהוא יוד * ואם תאמר והלא
 שם אד"ד הוא העקר והמקור :

דע

כישם בן ד' אותיות הוא
 כדמיון נוף האילן ושם
 אד"ד הוא עקר ראיילן
 הזה ומכאן ישררשו שרשים ויהפשומו
 ענפים לכל צד ושאר כל שמות הקדש
 כלם כדמיון ענפים וסגסגים נמשכים
 מנוף האילן וכל אחד מן הענפים עושר
 פרי למינהו * ומלכד שמות הקדש
 הידועים שאמור למופקז * יש כמה
 בנינים אחרים תלויים בכל שם ושם
 בגון שתאמר בניין של ידוד * נדרא *
 נושא

ונדר

האמת ומסורת הכרית
 כי הרוצה להשיג
 הפציו בענין שמתיו של הקדוש ברוך
 הוא שיש חדל אדם בכל כחו בחורר
 להשיג כונת כל שם ושם מאותן שמות
 הקדש הנזכרים בתורה כגון אד"ד *
 יד"ד * אד"ני * אל * אלוה * אלוהים * שדי *
 צבאות * וידע אדמויבין כיבל שם ושם
 כאלו השמות כלם הם כדמיון מפתחות
 לכל דבר ודבר שאדם צריך לכל צד וענין
 לעולם * וכשתבונן באלו השמות ימצא
 כל התורה והמצות תלוי בהם * וכשידע
 כונת כל שם ושם מאלו יכיר וידע גדולת
 מי שאמר ורחיק העולם ויפהד וירא

וישא עין עובד על פשע כנויין של
אל מי הם כנון גדול רחום וחנון
כנויין של אלים מי הם כנון אדיר שופט
דיין וכל אחד מאלו הכנויים יש כנויין
אחריו תלויים מכל כנוי וכנוי מאלו והם
שאר כל מלות התורה עד שנמצאת
כל התורה בלתי נאמרת על הכנויין
והכנויין על השמות והשמות הקדושים
בלם תלויים על שם יודו כלם בתאחרים
בו נמצאת כל התורה נארנ' על שם י' וד'
ולפיכך נקראת תורת י' ותמימה
נמצאת למד כשתבין בנות שמות הקדש
למשפחותיהם וזשג הכנויים המיוחדים
לכל אחד מהם אז תראה שרקל י' ואל'
כשמו תג דול יתברך ותכסף וירשתיק
להדבק בו ויתרא ותפחד ממנו ואז רובין
צאת י' ודעת אלים תמצא י' ותכנס
בכלל אותם שנ' אשגבהו כי ידע שמי ואז
תבין כמה הוא עונש המזכיר שם שמים
לכטלה כ' שכן ההוה את הש'
באותיותיו ק' המשתמש בו
וקודם שארחיל בכונתו החבור יש לי
להקריש לפניך הקדמה אחת והיא זאת *

דע
כי אמתת עצם המורא יתברך
איננה מושגת לזולתו ואין
בכל רמזונו מעלה יודע
מקומו כל שכן עצם אמתו הלא תראה
מלאכי מעלה מה הם אומרים ברוך כבוד
י' ממקומו בכל מקו שהוא ואם
עליוני כך תחתונים על אחת כמה וכמה
ואם כן כל אותם העניינים שאנו קוריים
בתורה כנוי י' ורגל י' וקין ושאר כל
כינוי אלהים מה הוא י' דע והאמן כי
כל אותם העניינים אף על פי שהם מורים
ומעידים על גדולתו ואמתתו י' אכן כל
בריה ימלה לדעת ולהתכונן סגורו אותו
הדבר הנקרא י' ורגל וכו' ואלה הם ואלה

אנו עשויים בצלם דמיון אל יעלה
בדעתך כי עין בצורתה עין או יד בצורת יד
אבל הם עניינים פנימים ופנימים ל
לפנימים באמתת מצאות י' ות' אשר
מהם המקור והשפע יוצא לכל הנמצא
אבל אין מהות יד כמהות יד ולא תבניתם
שוה כמו שאמ' ואל' מי תדמיני ואשה י'
ודע והיכן שאין בינו וכינוי דמיון מצד
העצם והתבנית אלא כונר צורת ה'
האברים שבנו שהם עשויים בדמיון
סימנים עניינים סתומים עליונים שאין
הדעת ימלה לדעתם אלא בדמיון זכרון
מי שכותב האובן בן יעקב שהרי אן אלה
האנדרות זאין זו הצורה עצמה של האובן
בן יעקב וצורתו זכניתו ומהותו אלא
זכרון שזה האובן בן יעקב המתוב הוא
סימן כנגד אותו עצם והפנית הידוע הנק'
ראובן בן יעקב ז' ולפי שיש יחל' ות'
רצה לזכותו כרא בנף האדם כמה אכר'
נסתרים ונגלים בדמיון סימן דמעשה
מ'ככה' ואלו יזכה אדם לטהר אבר
מאבריו יחיה אותו אבר בדמיון כסא
לאותו דבר עליון הפנימי הנקרא בשם
זה אם עין עין אם יד יד וכן לכל השאר
ביצר כנון שנוהר ונשמר אדם את' כמראה
עיניו שלא יכיש ולא יסכל בדבר עירוה
ולא בשאר כל דבר של נגא לא בכל דבר
שהוא קדושר י' ועבדתו אז אותו עין
נעשית כמו כסא לאותו דבת הנק' למעלה
עין וכן ה' ורגל ושאר כל האברים
ועל זר' אמרו חז"ל האבות הם המרכבת
ולא אפרו כל אחר מהאבות הוא המרכבת
אלא האבות כיצד אברהם אבינו
ע"ה לקח בתרצה צד ימין וירש ימין של
מעלה שהוא מדת החסד ועל זר' נאמר
ויסע אברהם הדרך ונסע הגובה
ויצחק לקח כהרה מדת צד שמאל שהוא
הפז וע"ה נאמר וישבע יעקב בפתח אמו
יצחק ויעקב לקח כס' זה קו האמצעי
בין אברהם ויעקב וזהו קו האמצעי

ועל

ועל זה נאמר ויעקב איש תם וישב אהלים
בין אהל אברהם ובין אהל יצחק
נמצאו שלשה האכורה כמא למרכבה
ועל הרך זה הושב דבר על בוריו ויצר על

ועתה

יש לנו להאיר עיניך
בענין תלוי על זה
דע כל המדות הם
תלויות באברהם ביצר מדת העין הווא
הראות * מדת האוזן היא השמע * מדת
הזוד היא הפשוט * מדת הרגל היא
ההליכה * והנה המדות נמשכות אחר
האברים * ולפי שהזכירו הלל כלפי מעלה
לשון מדות יש לנו לרזן ענין המדות כמו
שיש לך לרזן ענין אזן ויד ורגל * שאמרנו
וכפושאין ערך בינינו בענין האברים כך
אין ערך בינינו לענין המדות * ולפי שאנו
צריכים להשתמש בחכור זה בלשון המדות
השמר לך ושמו נפשוך מאד פן תכשל
ותאמר שיש לי יי' תברך מדה סוגבלת אני

משוערת שאין הדבר כך אבל כמו שאין
לענין עין ואזן שעור ונבול ודמיון כך רואה
במדות * והנה רזל קראו לשמותיו
הקדושים מדות דגריסין פק דר רה אמר
הב יהודה ברית ברותה לשלש עשר מדות
שאונן חזרות ריקס שנאמר הנה אנכי
כורת ברית * ושלש עשרה מדות רמזי
י' אל רחום וחנן ארך אפים וגומרי
והכלל שיש לך להאמין בה שאין דמיון
מדות יי' יתברך ומדותינו זולתי בדר הזכרת
סימן כש לבר ועל זה אמרו רזל בכל מקום
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך * רואה
מדת בשר ודם * ואחר שמסרנו בידך
מפתח הקדמה זו יש לנו להכנס בבואו כל
שם ושם משמות הקדש הכתובים בתורה
ולהאיר עיניך בכל מקום שתמצא כרחוב
שם אחד מהם וכדי שתבין ותשכיל מקור
מים חיים שהוא נובע מכל שמותיו יתברך
וכשתשיג דבר זה אז תצליח את דרכי' ואז
תשכיל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

אחד ה' ורח וקק' הקבלה * אמו נתן ה' ית'
הא סני' אס דרך נכוה' ה' ידרכו מחשבותיך
אז תלך לבטח דרך ורגלך לא תגוף *
אמר שלם המלך ע"ה שמו
רגלך כאשר תלך אל בית
האלדים * הודיענו בפסוק זה שצרי האדם
לברוק עצמו ולהזהר כשיוצא להתפלל
לפני יי' יתברך ולראות ולהבין אם יש לו
מקטרגים ומעכבים לקבל תפלתו * וישלו
למקל המסלה ולהרים מכשול מדרכיו *
משל לאדם רהוולך לחצר המלך להפיק
שאלה שוא אריך להודו ולדעת אם יש

בדרך פגע או סכנה ומלכר זה יש לו
להתכונן כמה שערים יש בבית המלך זה
לפני מזה ולהכיר אותם השוערי הממונים
לשמו השערים ולהיותו אהוב אצל כלם
ולדעת אם יש בהם איש שונאו שישליכ
עמו * ומלכר כל זה ראוי לו לדע ולהתכונן
בבגדים שהוא לבוש אם הוא ראוי להכנס
בהם בחצר המלך כמו שאמר כי אין לבא
אל שער המלך בלבוש שק * ומלכר כל
זה ראוי לו לברוק בעצמו * אמר רואה רגז
לדבר לפני המלך והשרים והסגנים אשר
לפניו * ואם יש בהם מי שיערער על
בקשתו

לקשתו וכמוכן אם יודעין לו שיתעב בהיכל
 המלך שעה או שתיים אם יוכל לסבול :
 ודלל הוצרכו להעיר אותנו ואמרנו כלל
 גדול מלכותא דארעא ענין מלכותא
 דרקיעא ואם במלכותא בשר ודם יש לי
 להזחר בכל אלו חדרים שאמרנו כל שכן
 בחיוב האדם נכנס להקביל פני מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא ית' וית' שיש לו
 לאדם להבין ולדעת כי מן הארץ ועד
 הרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא
 גידודים והמונים מהם טהורים בעלי חסד
 ורחמים * ויש למטה כבה כריות טמאות
 מזיקו ומקטרגו * וכלם עומדים ופורחים
 באויר ואין מן הארץ ועד הרקיע * מקום
 פנוי אלא הכל מלא המונים * מהם
 לשלום מהם למלחמה * מהם לטובה
 ומהם לרעה * מהם לחיים ומהם למות *

לי פחד ומגור באותן רחומיות פזותיים
 והכרחיים * ולפי זה הדרך נאמר בין
 יתר ככבי בקר ונומר * וענין נרה הם
 החסירות הנאמרים בבקר ואני יתפרדו *
 ויתרועעו כל בעלי הדין הקשר הנקראים
 בני אדם ולשון ירעו מלשון רוע התרועע
 ארץ * ולפיכך צריך אדם לכנין עצמו
 בשע' תפלה ולכנין מחשבותיו כראוי בענין
 שלא תתעבב תפלתו ולא תשוב ריקם
 בקשתו ועל זה אמרו לעולם * יסוד אדם
 עצמו אם יוכל להתפלל ואם לאו * יתפלל
 פי' אם יוכל לכנין בתפלתו באיזה שר הוא
 צריך בתפלתו יתפלל ואם לאו אל יתפלל *

ואחר

שהוד ענין זה כי עקר
 האמונה ויסוד היהוד
 הוא להבין שמוש ודעת
 כי כל שמותיו הקדושים הנזכרים כתורה
 כלם כוללים בשם יי' ית' והוא נקרא נוף
 האילן ושאר כל השמות מהם שרש ומהם
 ענפים ומהם אונצרות ונזנים וכל אחד מהם
 יש לו פעולה מיוחדת מחברו * משל
 לאונצר שיש בו כמה חדרים כל חדר מהם
 מיוחד לדבר בפני עצמו * בתדר זה אבנים
 טובות ומרג ליות * ובחדר זה כסף * ובחדר
 זה זהב * ובחדר זה מיני מאכל * ובחדר זה
 מיני משקה * ובחדר זה מיני מלבוש *
 וכשהארץ צריך למיני הפאכל ואינו יודע
 אותו החדר שהמזונות בתוכו אפשר שיטו
 כרעב ותחדרים מלאים כל טוב *
 ולא מפני ששנענוטמנו בקשתו לא שאיך
 יודען באיזה חדר הוא הדבר שהוא צריך
 ועל דרך זה בעצמו השו' שמותיו הקדושים
 יתברך יש שמות מפונים על התפלה
 והרחמים והסליחה * ומהם על הדמעת *
 ומהם על הפנעים ועל הצרות * ומהם על
 המזונות והפרנסה * ומהם על הגבורה *
 ומהם על החסד * ומהם על החן * נאמר

שהוד ענין זה כי עקר
 האמונה ויסוד היהוד
 הוא להבין שמוש ודעת
 כי כל שמותיו הקדושים הנזכרים כתורה
 כלם כוללים בשם יי' ית' והוא נקרא נוף
 האילן ושאר כל השמות מהם שרש ומהם
 ענפים ומהם אונצרות ונזנים וכל אחד מהם
 יש לו פעולה מיוחדת מחברו * משל
 לאונצר שיש בו כמה חדרים כל חדר מהם
 מיוחד לדבר בפני עצמו * בתדר זה אבנים
 טובות ומרג ליות * ובחדר זה כסף * ובחדר
 זה זהב * ובחדר זה מיני מאכל * ובחדר זה
 מיני משקה * ובחדר זה מיני מלבוש *
 וכשהארץ צריך למיני הפאכל ואינו יודע
 אותו החדר שהמזונות בתוכו אפשר שיטו
 כרעב ותחדרים מלאים כל טוב *
 ולא מפני ששנענוטמנו בקשתו לא שאיך
 יודען באיזה חדר הוא הדבר שהוא צריך
 ועל דרך זה בעצמו השו' שמותיו הקדושים
 יתברך יש שמות מפונים על התפלה
 והרחמים והסליחה * ומהם על הדמעת *
 ומהם על הפנעים ועל הצרות * ומהם על
 המזונות והפרנסה * ומהם על הגבורה *
 ומהם על החסד * ומהם על החן * נאמר

אני יודע להתמוך בתלמי כמותו שם
שהוא מפתח למה שהוא צריך מי נרם לו
שלא יפיק רצוני סכלותו ומעוט השגתו
על זה נאמר אולת אדם סלף דרכו ועל
י' יזעף לבו כי י' יתברך ידיו פתוחות לכל
אבל הסכלות שאין אדם יודע באיז אוצר
הוא ידבר שצריך הזר ריקם חושב ב'
בדעתו מחשבה רעה שהשם מנע ממנו
חפצו ורצונו ואינו כן אלא סכלותו שאינו
יודע באיזה אוצר הוא אורנו דבר שהוא
צריך מנעו ממנו ועל זה נאמר חסאתיכם
מנעו הטוב מכם ולפיכך צריך אדם
להתשוטט בדרכי התורה ולדעת כונת
שמות הקדש בענין שיהיה בקי בהם
ובשמותיהם וכשיאמר לבקש
לפני י' יתברך שאלה ובקשה יכוין כמותו
השם הממונה על שאלתו ולא די לו שיפיק
כל חפצו אלא שיהיה ארוח למעלה
ונחמד למטה ונמצא נוהל העולם הזה
והעולם הבא

ואחר

שם סרינו בידך
עקרים הללו
להיותם כרמיו יסוד ועקר למה שאנו
עתידים לפרש יש לנו להכנס בכאור
שמותיו יתברך המתובים כתורה כל אחד
כפי הכונה בעה

דע

כי השם הראשון שהוא
קרוי לכל הנבראים וכו'
נכנסים לפני המלך י' יתברך ואין הרך
בעולם לראות פני המלך יתברך אלא על
ידי שם זה הוא השם הנקרא

אדני

כיצד דע כי השם
המיוחד יתברך הוא
המורה על מציאות בוראנו יתברך והכל
תלוי בו ותחלת השערים והמפתחות שבו
נכנסים לשם יתברך הוא השם הנקרא אדני
והוא סוף כל מעלות י' יתברך מלמעלה

למטה עד שם אדני הוא סוד היחוד ה'
האמת השלם כמו שעיון נפרש בעה'
ומשם ולמטה הוא עולם הפירוד והסוד
ונחר יוצא מעין להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים ואלו הם ארבע
מחנות שכינה שהם חרות אדני ית' שהוא
סוף כל מעלות יחוד השם מלמעלה
למטה והשם הזה הנקרא אדני הוא
אוצר ובית נזמים לכל מיני שפע ומינו
אצילות כל החיות הנמשכות מאת י' ית'
יתברך בדרך כל הצנורות עד שנמצא שלש
שמות מכוונים זה כנגד זה אדני
למטה יודו באמצע אדיד
למעלה ומשם אדיר יהאצלו כל מיני
שפע האצילות מן המקור הנקרא אין סוף
בדרך המעלות עד שיגיעו לשם יודו יתב'
ומשם יודו ילכו כל הצנורות וההמשכות
לשם אדני ושם אדני הוא אוצר שבו כל
מכסימי המלך והוא הפרנס הגדול על כל
הנבראים כלם והוא הן ומפרנס לכל בכח
יודו שבקרבנו על פני יצאו ועל פני יבאו כל
הבאים להדבק בשם יודו יתברך ואין
דרך וצד וענין להדבק בשם י' ית' אלא
על ידי אדני ולפי שזר השם הוא
בית אוצר השם המיוחד והוא רהיכל
שבו שוכן י' ית' נקרא תמיד בתורה יודו
בכנוי אדני כלומר כל מבקש יודו ימצאנו
בשם אדני ולפי שהדבר כך צריך
אתה לדעת כי י' יתברך יש לו ד' שמות
מ'רובעים בצורת יודו יתברך והם עולים
להשכון י' ואותיות ואלו נ' ד' שמות הם
סוד המשכת כח בכל הנמצאים שבעולם
בהיות החיות והם ברמיון נשמה אצל
י' ו' אותיות שהם בויסק ויבא ויט'
ובתוך אלו נ' ד' שמות נכללים כל הדברים
שבעולם ואלו הן המספיקים צורך כל
הנבראים על ידי אדני ואם כן
נמצא שם אדני אורחותיו מוריות על
ממשלתו

ממלתו וענינו * כיצד א' שבו הוא מוד
 אד' יר שהוא למעלה ל' שבו הוא מוד יד' ד'
 שהוא שוכן בוד' נ' הוא מוד נ' ד' שמור
 ההיות שהם מוד כל מיני שפע ואצילות
 וקיום כל הנבראים שבעולם * נמצאת למד
 כי כל המשרה והשליטנות היא בוד' אד' נ'
 ולפיכך הוא מורה לשון ארנות שזה השם
 הוא אדון כל הארץ ככת' יד' ד' השוכן בו *
 ולפי שאין לכל נברא בעולם דרך להכנס
 לשם יתברך לא על ידו וכל שלשה ותחנונים
 ובקשר אינם נכנסים אלא על ידי אד' נ'
 הוצרכו לקבוע בראשכל התפלות אד' נ'
 שפתי תפתח כי פסוק זה כתוב אלף' הלת'
 נז' יד' וזהו העקר * ועל ידי שם זה נכנסות
 התפלות לפני יד' ד' יתברך * ולפי שיד' ד'
 יתברך משפיע כל מיני שפע ואצילות בשם
 אד' נ' ובו כל נגזי המלך וכל מיני עשרו ואיו
 יבאו בו יתכנסו ויגזו ומשם ירפשו
 למלאכת צורך כל הבריו והוא כדמיון בריכה
 שהנחל נמשך לתוכה ומן הבריכה מספקים
 סים להשקות את הגן ולשורת ולשאר כל
 הצרכים סגנים בתורה שם אד' נ' בכני *
ברכה כי הברכה מלשון ברכה וזהו

השם שבו בריך יעקב אבינו
 עליו השלום את בניו שירש אותו מיצחק
 אבינו ויצחק מאברהם ויי' יתבר' וית' מסר שם
 זה לאברהם ע' ה לפתוח שערי אד' נ' ולקחת
 כל מה שצריך לו ולשאור כל בני העולם
 ומסר בידו ברכה זו וזוהו סוד ואברכה
 ואגלה שמך והיה ברכה * לא אמר והיה
 כבודך אלא והיה ברכה הרי הברכה מסורה
 בידך קח כפי רצונך ולא לך לבדך אני נתן
 לך רשות ליטול אלא לכל מי שתצוה תן
 כפי רצונך לכל בני העולם * וזהו נסרבו
 כל משפחות האדמה כלומר כל הרוצה
 ליטול כלום מברכה זו אינו נוטל אלא על
 ידך שהרי הוא מסורה בידך ושלך היא *
 ולפיכך אר' זל שהראשון שקרא את יי' יתבר'
 אד' נ' הוא אברהם אבינו ע' ה באמר אד' נ'
 יד' ד' מה תתן לי * כי סמנו שאל צרכנו

לשם הגדול * ואחר אברהם ירשה יצחק *
 וזהו ויהי אחרי מות אברהם ויברך ארד' ס'
 את יצחק בנו * ועל הברכה הזאת
 נתקוטטו עשו ויעקב וזו היא הבכורה שמכר
 עשו ליעקב וזהו יצחק קווי' המקח כשלהו
 לפדן ארם * וההו קום לך פדנה ארם *
 ואל שדי יברך אותך * ויהן לך את ברכת
 אברהם לך ולזרעך אתך * הרי נתיחדה
 ברכה זו לירושה ליעקב ולזרעו לבר כשכא *
 לך ולזרעך אתך * ולפיכך כשכא יעקב
 להפטר מן העולם פתח ברכה זו לשנים
 ע"ר שבטים שיקח כל אחד מהשבטים
 חלקו מברכה זו לירושה * וזהו סוד כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר
 דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
 כברכתו בריך אותם * מאי איש אשר כברכתו
 שמה תאמר מדעתו בריך לאחד מהם אינו
 כן אלא לכל שבט ושבט נתן לו חלקו הראוי
 לו מברכה זו ולא מדעתו אלא מדעת הברכה
 עצמה * ומשה רבינו ע' ה בכרכה זו בריך
 את ישראל קודם שיכנסו לארץ וזהו סוד
 האת הברכה אשר בריך משה איש האלדים
 את בני ישראל לפני מותו * נמצא שם אד' נ'
 הוא סוד ברכה * וזו היא הברכה המעשרת
 לרבקים בה בלי עצב ודאנה * וסוד ברכת
 יי' היא תעשיר * ולפי כי שם אד' נ' הוא
 בדמיון אוצר לקבל פשע כל הברכות ומיני
 האצילות והוא בדמיון ברכה וכית קבול
 לכך הוא מלשון אד' נ' החצר שבה נכנסים
 העמודים * ותמצא כי באה אד' נ' של כסף
 נעשו במשכן כמו שכתוב וכאר' אדנים
 למאת הכתר כבר לארץ * ואלו מאה אדנים
 שבמשכן הם בדמיון באה בריכות ממלכות
 מן הבריכה הגדולה הנקרא אד' נ' *
ולפיכך חייב אדם לברך

מאה ברכות בכל
 יום כדי למשוך מכל אחרת ואחרת מאלו
 הברכות * ואם חסר ברכה אחת פוגם ומטיל
 מום * והסוד תלוי בסוד אר' ק כב' * שהוא
 סוד כהן לוי וישראל * שהוא סוד

נפש רוח ונשמה * לפי עקר זה אמר דוד
המלך עָה ברכי נפשי את ע' תלה הברכות
בנפש בסוד שלשת המערכות העליונות *
והנפש צריכה לברך מאה ברכו והיא כנגד
ישראל * ומן הברכות המאה יגיעו עשרה
שהם המעשר לרוח שהיא כנגד לוי *
ומן העשרה של רוח לוי יתן אחר
לנשמה שהיא כנגד חזן * ואם כן נמצאת
למד שאם לא הוכרז נפשו של אדם מאחד
ברכות בכל יום לא הינע לנשמה ברכו
אחת מאחר שאין מגיע לרוח עשר ברכות
שזהו סוד הלויים שלוקחים מעשר מישראל
וחזורים ונותנים לכהן אחד מעשרה
ממה שנטלו וזהו סוד פרשת מעשר לויים
זכהנים וישראלים הכתובה בתורה *
ולפיכך אמר ואל הלויים תדבר ואמרת ליה'
כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר *
אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם
כסנו תרומת יי' מעשר מן המעשר וסוד
מעשר מן המעשר הוא סוד אלק שאם אין
ק' אין י' ואם אין י' אין א' * ולפיכך
צריך האדם להיות זרוז לברך מאה ברכות
ואם ח' חסר אחת פנים * ואלו מאה ברכות
הם בדמיון מאת אדני כסף שבה' שפע אדני
מתפשט לכל צד למאה ברכות *
ולפעמים נקרא שם אדני בתורה בכנוי

באר

והטעם כי הוא באר מים חיים
שבו יתכנסו כל מיני שפע
ואצילות של מעלה כמו שאמרנו * ועל זה
נאמר מעיין גנים באר מים חיים ונחלים מן
לבנון * ובעוד שישראל צדיקים ומברכים
מאה ברכות בכל יום כהונת הבאר הזאת
מתכלאת ממים חיים משפע אצילות עליונה
ואז כלם עשירים מלאים כל טוב שואבים
מים כפי צרכם * ולפעמים נקרא גם כן
באר שבע לפי שנמשכים
אלוה שבעה

נחלים דרך יסוד עולם משבע מעלו עליונה
עליונות * וכנגד באר זאת יש באר אחרת
פחותין עם שאר כמה בארות מלאות נחשו'

ועקרבים ונקראים בארות נבריות * ועליהם
אמר כי שותה עמוקה כי זרה וכאר צרור
נבריה * וכל אותם שהם רשעים גמורים
אין להם זכות לשאוב מבאר שבע ונפלים
בבאר צרה נבריה אותם הנמשכים אחר
עברות קשות * ואל זה רמז שם אדני'
בשחטאו ישראל במדה זו * אמר הנביא
כי שתיים רעורת עשה עמי עזבו מקור
מים חיים לחצוב להם בארות כאר נשברי'
אשר לא יכילו המים * כלומר בבאר
צרה אין לה קרקע כי כלה שברים שברים
ואין מים מתקיימים בה אלא מלאה נחשים
ועקרבים * ואל זה רמז דוד ואל תאמר עלי
באר פיה * ולפעמים נקרא שם אדני' בכנוי
ים והטעם כי כל מיני הבריות והשפע
והאצילות נמשכים אליו בדמיון
הנחלים * וזהו סוד כל הנחלים הולכים
אל הים * ולשוון ים הוא הקרקע המחזיק
את המים כאמרו וכמים לים מכסים *
ואומר ולמקוה המים קרא ימים * הרי
בית קבול המים נקרא ים * ומתוך זה
הים נכראו כמה מלאכים ומחנות וכמה
מינים משונים אשר שרצו המי' אשר בתוכו
וכלן מרכבות ומחנות עליונות * ועל זה
רמז זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדולות * ובתוך
הים הזה כמה ספינות וכמה שייטים וכמה
דגלים פרוסים על ראש התוף של הספינות
וכמה מיני גלים ומיני שאון מתגלגלים
בתוכו * ועליו נאמר שם אניות יהלכון *
ובקצה ים זה יש מקום אחד הנקרא ים סוף
והוא קרוב לנבול תהומי הארץ הידועת
במדרת אדני' וימי המקום הזה ירד הדין על
מצרים וטבעו בים סוף של מטה וזהו סוד
כי ירד נחלם להם במצרים * וחכמי
הפנימיות מיתסים למדה זאת הנקרא אדני'
ס' החכמה לפי שכל מיני חכמה ואצילות
הנמשכים מן החכמה העליונה כלם נופלים
בתוכו וממנו שואבים כל חכמי לב חכמה *
והסדה הזאת נתנה יי' יתברך לשלמה וזהו

וי' נתן חכמה לשלמה * וכשנכנס בים
החכמה היה בו כח לרעת ורהבין כל טרדי
מפערות עליונות ותחתונות ולא נכחד
חמנו כל דבר * ובכח שם אר"י שב
על כסא י' ומלך על העליונים והתחתונים *
לפי שחכמת אר"י בקרבו לעשרת משפט
ולפעמים נקרא שם אר"י בכנוי :

כל

והטעם לפי שלא יחסר כל בו שהרי
כל מינהטפע והאצילות וכל מיני
הבריות והקו' כלם נכנסים בתוכו ונקרא כל
לפי שהכל בו וכל מיני צורך שיצטרך דבר
בעולם אין אין לבקש ארות אחר' ולא מקום
ואחר כי הכל כלול בתוך שם זה ומסקום זה
יפיק כל שול' רצונו כל אחד ואחד כפי חפצו
והרצונו בהיותו קורא אותו באמר ועוד כי
המדה שהיא למעלה משם זה נקראת כל
על עקרים שעדיין נבאר בל' * והמדה
הזאת הנקרא' כל נחנה י' במתנה לאברהם
כמו שהודענוך שהרי היא יסוד הברכה
והברכה ואל זרע רמז באמרו וי' בך את
אברהם ככל * ומאברהם ליצחק באמרו
ואוכל מכל בטרם תבא ואברהם * ומיצחק
ליעקב באמרו כי חנני אר"י וכי י' ליכל *
פירוש אמר יעקב לעשו שמא יעלה ברעתך
שאני חסר על מה שאני נותן לך תדע שהרי
כל פתחות הברכה העליונה כלם כסורות
בידי והרי ה' כלולתן הכל זהו וכי י' לו
כל וי' איני חסר על מה שאני נותן לך כל *
ולפעמים נקרא שם אר"י בכנוי :

אבן ספיר

לפי שהיא היסוד לכל
הבניינים אשר בעולם
וכל הנמצאים שבעולם הם עליה סבוכים
ואליה צריכוך ונקראת אבן הראשה אשר
מטנה יצאו כל המוני מעלה ומטה במעשה
בראשית ונקראת אבן ספיר לפי שהיא
סקבלת דניינים משאר כל המעלות שעליה
ופועלת בנבראים דבר והפכו פעמים
למטובה פעמים לרעה * להחיות ולהמית *
להכות ולרפא * להוריש ולהעשיר * וכיוצא
בהם * רמז לדבר ראו עתה כי אני אני

הוא חזק אלדיכ עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא * ועוד לפי שהמדה הזאת
שואבת כח הספירות ומושכת אליה כל מיני
האצילות והברכות ואחר שמוסכר מן
הברכות למעלה חוזרת ונותנת פירסה ומזון
לשאר כל הנמצא' חתיה איש כפי הראוי
ועליה נאמר אבן מאסו הבונים היתה לראש
פנה * שהרי אברהם יצחק ועקב נטלו
חלקם למעלה ממנה כמפורסר עליונות
אשר עליה עד שבא דוד והחזיק בה ולקחה
למדתו * והוא שאמר היתה לראש פנה
לפי שאלוה' פונים כל הפנים אשר בכל
הנמצאות עליונים ותחתונים בין אותן
המעלות שלמעלה ממנה בין אותן המעלות
שלמטה ממנה * שלמעלה ממנה פונים
אליה להמשיך לה כחם והשפעתם וטובותם
וברכותם * ושלמטה הימנה פונים אליה
לבקש ממנה פירסתם ומזונתם וקיומם *
וזהו סוד לראש פנה * והסוד או מי ירה אבן
פנתה * וזו היא המפרנסת ארץ ישראל
וסימניך משם רועה אבן ישר * והאבן הזאת
השוקתה והפכה ומנסתת אל אבן אחרת
עליונה למעלה הימנה * וממנה יבאו לה כל
מיני האצילות * ושמים אבנים טובות הם
לישראל * וסימניך ולקח את שתי אבני
שהם ופתחת עליה שמות בני ישראל * והסוד
אר"י יורד מה תתן לי שכינ' מושב למעלה
למטה ומטובה למטה למעלה * וכנגד אבן
זאת יש אבן אחרת ונקראת :

אבן גדולה

וכשהיא עומדת על פי
הבאר ישר משועברים
תחתיה עד בא אשר לו השפוט * וסימניך
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר *
והסוד פרשת ויעקב נסע סכותה ופרשת חנה
יום בא לי' יוכד שם אר"י נקר' לפעמי' בכנוי
בית המקדש לפי שהוא הבית
שהשם המיוחד
שוכן בתוכו * ולפי שהשם יתכרך קדש זה
המוריה והיה חלקו של אר"י נבנה בו בית
המקדש וסימניך מקדש אר"י כוננו ידך *
כ כ 2 11 וזה

זה השם היה שוכן בתוכו וכל צורות הבית
ולשכותיו והיכליו ונגזיו ואולמו כלם היו
בצורת סוד אדני' כענין שאמרנו בסוד צורת
אביים שבאדם' וכשחטאו ונסתלק נחרב
הבית' וכשכבא דניאל והתפלל לפני יי'
יתברך כדי לכוונת בית המקדש נתכוון אצל
מדה זו' ואמר והאר פניך על מקדשך
השמש למען אר'ני כאלף דלת נון יוד'
כלו' כנת כית המקדש שהוא הכסא וההיכל
לשם אר'ני' ומה שדרשו' ל' במסכת
כרכות למען אדני' למענך סבעי ליר' אלא
לפען אב שקראך ארון אמת ויצ'ב' כי
המדה הזאת הית' שומרת לאברהם ולוחמת
של חמתיו בסוד ותלק עליהם לילה הויה
ועבריו ויכס' ובסוד מי העיר ממזרח צדק
יקראו להגלו' כמו שבאר במדת צדק
בע'ה' ולפעמים נקראת מדה זו:
שכינה
והיא היתה שוכנת עם
ישראל תמיד משעת
עשיית המשכן כאשרו ועשו לי מקדש ו
ושכנתי בתוכם' וצריך אהה לדעת עקר
גדול' דע כי בתחלת בריאת העולם עקר
שכינה בתחתונים היתה שהי מעיכת כל
הנבראים על סדר התעלול היו עליונים
כנגד עליונים' תחתונים כנגד תחתונים
ולפיכך היתה שכינה שרויה בתחתונים'
וכהיות השכינה למטה נמצאו שמים וארץ
אחדים והיו לשון ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם שנשתכללו אלו מאלו ונתמלאו אלו
מאלו והיו הצנורות והמקורות פועלים
בשלמות ונמשכים מלמעלה למטה נמצא
יי' יתברך ממלא ממעלה למטה וסמך
השמים כסאי והארץ היום רגלי' נמצא
ש' יתברך היר' שיו' במצוע שורה בין
העליונים ובין התחתונים' כאדם
הראשון וחטא נתקלקלו השורות ונשתברו
הצנורות ונפסקו הבריכות נסתלקה שכינה
נתפרדה החבילה' כוא אברהם יצחק
ויעקב עליהם השלום התחילו להשיכר
למטה ותקנו לה' נסאות והשכינה קצת

המשכה ועשו נפיותהם כסאות לשכינה
אבל לא נמשכה השכינה בארץ לדור
קבע אלא לדירת עראי והיתה יושבת על
נביהם' והסוד ועל ארדים מעל אברהם'
ועל זה אמרו האבות הם המרכבה'
נמצאת השכינה ביניהם פורחת באויר ולא
מצא' כמות לכף רגלה בארץ כאשר בתחלת
הבריאה' בא משה רבינו עליו השלום וכל
ישראל עמו ועשו משכן וכלים ותקנו קול
הצנורות וסדרו את השורות והתקנו ה
הבריכות והפשיכו מים חיים מבית השואבה
והחזירו השכינה לשכון בתחתונים באהל
אכל לא בקרקע כאשר בתחלת הבריאה
וסוד זה הוא ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
' ונמצאת השכינה כאכסנאי הולך ממקום
למקום' ולזה אמר ושכנתי בתוכם ולא
אמר ושכנתי למטה אלא בתוכם כדמיון
אכסנאי כלומר בכל מקום שילכו אלך
עמם ואשכון בתוכם אבל לא במקום
קבוע והו' סוד ויהי כנסוע הארון וכו' ועל
דרך זה הסוד נצטער דוד ובקש לקבוע מקו'
לשכינה למטה במקום קבוע וזהו סוד אשר
נשבע ליי' נדר לאביר יעקב אם אבא באהל
ביתי ונומר אם אתן שינה לעיני עד אצא
מקום ליי' משכנתי לאביר יעקב' וכתיב
כי בחר יי' בציון אוה למושב לו זאת מנותתי
עדי עד' ולפי שבקש דוד לקבוע מקום
למנוחת השכינה ואמר קומה יי' למנוחתך
אתה וארון עזך' ישו' מהשבותיו לפני
השכינה ושלח ואמר לו יי' יתברך כיד נתן
הנביא' לך ואמרת אל עבדי דוד כה אמר
יי' אתה תבנה לי בית לשבתי כי לא
ישכתי בבית למים העליתי את בני ישראל
ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן' ככל אשר התהלכתי בכל
בני ישראל הדבר דברתי אר' אחד שבטי
ישראל וכו' למ' לא בניתם לי בית ארזים
וכו' ובמקום אשר כתיב רק אתה לא הבנתי
הבית כי אם בנך הויה מחרציק הוא יבנה
הבית' לשמי וכו' מה עשה דוד המלך

הבין

ציצן כסף זהב ונחשת וברזל ועצים ואבני
שוהם ומלואים ואבני פז ודקמה וכל אבן
דקמה ואבני שיש לרב * וסדר כל מערכת
המקדש וכל ביתו ונגזכו ועליוהו והדיו
העזרות והאולם וההיכלות ושאר כל הבת
הבית והצרותיו ולשכותיו הכל קבל ברוח
הקדש * וצורת כל מקום ומקום ושיעור
הכסף והזהב ואבנים טובות ושאר כל
אדריכלים הצריכים לו במשקל במדה *
ובמשורה * הכל כפי סדרי המערכת וצורך
השכינה * כמו שכתוב ויתן דוד לשלמה
בנו את תבנית האולם וארץ ביתו ונגזכו
ועליותיו והדיו הפנימית וכות הכפורת *
ותבנית כל אשר היו ברוח עמו לחצרות
בית * ולכל השלשות סביב לאוצרות בית
האלהים ולאוצרות הקדשים * ולמחלקות
הבהנים והלוויים ולכל מלאכת עבודת בית
* ולכל כלי עבודת * * * * *
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה במשקל לכל
כלי עבודה ועבודה * במשקל לכל כלי
הכסף ומשקל מנורות הזהב ונרותיה זהב
במשקל מנורה ומנורה ונרותיה * ולמנורות
הכסף במשקל למנורה ונרותיה בעבודת
מנורה ומנורה * ואת הזהב משקל
לשלחנור המערכת לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנור הכסף והשלמרת והמזוקור
הקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל
ולכפורי וכפורי ולכפורי הכסף במשקל לכפור
וכפור * ולמזבח הקטרת זהב מזוקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב לפורשים
וסוכים על ארון כרות * * * * *
הכל בכתב סיד * * * * *
ועלי השכיל כל מלאכות התבנית *
הרי לך כי דוד עליו השלום סדר כל צורת
בית המקדש ומשקל כל דבר ודבר על פי * * * * *
יתברך והכל תבנית המרכבה כמא ומעון
לשכינה אחר כך בא שלמה ובנה את הבית
וסדר כל האערכות והצרות כפי שסדר לו
דוד אביו עליו השלום * ואי ירדה שכינת
לפניה ושכנה בבית עולמים * * * * *
ועתה * * * * *
שכתוב * * * * *
אמר שלמה * * * * *
ב

בערפלי * * * * *
בנה בנתיב בית זבול לך מכון
לשבתך עולמים * וכתוב ועתה * * * * *
ארצי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדוד
כי האמנם ישב אלדים את האלים עד הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלך * * * * *
כי הבית הזה אשר בנתי * * * * *
ועתה קבצתי
ידוד אלדים למנוחתך אתה וארון עזך ונגזי * * * * *
אלדים אל תשב פני משיוך זכרה לדמו * * * * *
דוד עבדך * * * * *
ונכמות שלמה להתפלל ראש
ירדה מן השמים ותאכל העולה והזבחים
וכבוד * * * * *
מלא את הבית * * * * *
נמצאת שכינת
חזרת לפנותיה בארץ בבית עולמים * * * * *
ואז
חזרו הצנורות * * * * *
והכמשכות כלם לדריק
ברכה בבית המקדש והיינו דכתיב בטל
חרמון שיועד על הררי ציון כי שם צורה * * * * *
את הברכה חיים עד העולם * * * * *
וכתיב * * * * *
מציון ככלו יופי אלדים הופיע * * * * *
ומכית
המקדש רהיו כל הצנורות נמשכות לכל ה
הארצות כים לטבעים משפוחר כנגד
שבעים טרים * * * * *
ומירושלם היו נוטלין
פרס כמו דכרזיב ונכרכו בך כל משפוחר
האדמה * * * * *
ולפי שה שלמה יודע דרך
המשכת השפע מירושלם לכל המקומות
אמר עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם
עץ כל פרי * * * * *
וכי אפר בפקום אהר
שיצטחו בו כל מיני אילנות שבעולם אלא
היה יודע שלמה איוה ניר נמשך לכות נטע
בופריין וכן לכל צד ועד * * * * *
זהיינו דכתיב
מציון מבליה יופי אלדים הופיע * * * * *
מציון
משתחושר עולם * * * * *
ואם כן נמצאת
השכינה משלוחה הברכה כפי השיעור
הראוי לכל הארצות מבית המקדש * * * * *
ועתה * * * * *
יש לנו להודיעך כי
השכינה מיוחדת
לשכינה לבד והיינו דכתיב ועשו רי בקדש
ושכנה בתוכם * * * * *
וכתיב אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים לשבני בתוכם * * * * *
וכתיב ונתתי
משכני בתוכם * * * * *
ודסוד כבר הודענוך כי
זה הוא היכל ששם יד * * * * *
יתב' שוכן בתוכו
ויל יתברך אמר לישראל קחו לכם משכני
שאני

שאני שוכן בו ולא אפרד מכם לעולם ואף
על פי שאדם מקבלים טומאה אין שכינתי
גברלת מכם והיינו דבריב השוכן אתם
בתיך טמאותם * וכשתן יי יתברך
לישראל המתנה הזאת ושיתרה שכינה
ביניהם נמצאו כל אוצרו השם יתברך ונגזו
והדריו וכל מיני שפע וכל אצילות ברכה
נמצאים ביד ישראל * וכסר ביד ישראל
מפתוחה כל אוצר ואוצר לפתוח ולקבל
כל שפע וברכה מאת השכינה * והיו
שנאמר ונתתי משכני בתוכם והתחלכתי
בתוכם והייתי לכם לאלדים * וכאלו
השכינה משכנו ומשכנו של הקבה יתברך
ביד ישראל * וכשחטאו ישראל לפני
ונחרב הבית הרי זה המשכון שלו משכנו
ביד ישראל ומוליכו עמהם כגלגור והסוד
אלה פקודי המשכן ש' שכן העדות

והיינו דאמרינן חביבין ישראל שכל מקו'
שגלו שכינה עמהם גלו למצרים שכינה
עמהם שנאמר הנלה נגלתי לבית אביך
בהיותם במצרים וכתיב אנכי ארד עמך
מצרים גלו לכל שכינה עמהם שנאמר
למענכם שלחתי בבלה * גלו לעולם
שכינה עמהם שנאמר ושמתי כסאי בעילמי
שכינה עמהם ~~שכינה עמהם~~
~~שכינה עמהם~~ * וכשתן חוזרין שכינה
עמהם שנאמר ושכ' אלדיך את שוכרך
ורחשך והשיב לא נאמר אלא ושכ' ואומר
אתי מלבנון כלה * רבי מאיר אומר משל
למלך שאם לעברו אם תבקשני הריני אצל
בני שנאמר השוכן אתם בתיך טמאותם
ובטמא את משכני * ואומר ולא יטמאו
את מחניהם ואומר ולא תטמא הארץ אשר
אתם יושבים בה וכו' כי אני יי שוכן בתיך
בני ישראל ונקראת מדה זו :

אהל מועד ככל התורה כלה וכל
הדבר כי זהו בית ידו
וכו שוכן * והיינו דכתיב ויקרא אל משה
וידבר ידו אליו מאהל מועד לאמר * כל
פי שזכר עמו על ידי אהל זה זכר עמו

אבל מרעה נכנס בתיך האהל וכדמי עם
ידו פנים אל פנים * שנאמר וכבא משה אל
אהל מועד לדבר אתו * ותרטם אהל משכנא
הוא סוד שכינה * וענין מועד מלשון
בית הועד ויוסף * כלומר שהשם מוזמן
תמיד בו והוא בית הועד שלו והיינו דכתיב
ונודעתי לך שם * ולפעמים נקראת מדה זו :

צדק

בירושלם משבחר בית עולמים
אמר מלאתי משפט צדק ילין בה * וענין
צדק צריך אתה לדעת כי המד הזאת נקרא
בד של מטה שמקבלת שפע מבית דין של
מעלה שהיא מד הנבירה והפחד הנקרא
אלדים ולפעמים נקראת מדה זו :

אלדים

כשהיא מתמלאת ושואבת
טמרת הנבירה והפחד
ואז היא עושר דין ומשפט בעולם
אם לחרב אם לשלום אם לרעב אם לשבע
אם למות אם לחיים * אם לחלי אם לבריאות *
וכן בשאר כל הדינים שבעולם מדרה זו
נמשכן כששואבת טמרת הנבירה והפחד
וזו היא המדה הלוחסת מלחמות יי * ושטי'
גמרים סביב לה כלם אחוזי חרב מלומדי
המלחמה להשמיד להרון ולאבר ולרדיריב
האריצות ולעקור המלכות ולנקום נקמות *
וביד המדה הזאת שנקרא צדק מסורים
כמה מחנות וכמה חילות הנקראים אנשי
המלחמה בעלי רמחים וקשתות וחצים
וחרבות ואנכי בלסטראור לחום ולעקור
ולהשמיד * והמדה הזאת הלכה עם אברהם
אבינו עה במלחמת המלכים והיא השמידת
אותם מלפניו ונצח המלחמה דכתיב סי
העיר מסורה צדק וקראו לה דגלו יתן לפניו
גויס ומלכים ירד יתן כעפר חרבו בקש נרף
קשתו * ולפעמים נקראת :

חרב נוקמת נקם ברית וזו היא
המדה

שהיתה תמיד שוכנת בירושלם פיסרת את
ישראל תמיד כמו הדין הקבוע לדין *
וכשהיתה פיסרת אתם היתה גובה מהם
חובותיהם

מדת צדק מיוחדת לְבַד של ישראל שנאמר
 שופטים ושופטים רחוק לך ככל שעריך
 שופטו את העם משפט צדק * וכתיב צדק
 צדק תרדוף * צדק עליון וצדק תחמוץ בסוד
 אדני * ידוד וסמוך לו למען תחיה כנגד צדק
 עליון וירשת את הארץ כנגד צדק תחתון *
 ולפי שהמדה הזאת הנקרא צדק מקבלת
 מלך של מעלה ודנה את ישראל נקרא
 אדני * וכקש פשה עלה אותה לְבַד
 לישראל ואמר אם נא

מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
 בקרבנו כי עם קשר עורף הוא ופלתת
 לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו *
 דעונינו ולחטאתינו ונחלתנו *
 דעונינו ולחטאתינו ונחלתנו *
 דעונינו ולחטאתינו ונחלתנו *

על ידי מלאך או שר ואין שר ומלאך
 יכול למחול ולשנות כמו שכתוב הנה אנכי
 שולח מלאך לפניך השמר מפניו אל תמר
 בו כי לא ישא לפשעכם * אבל במדת צדק
 שהיא אדני והוא בית דין של ישראל מדת
 כתיב לאדני * אדנינו הרחמים והסליחות כי
 סרדנו בו * וכתיב אדני שמעה אדני סליחה
 אדני * וכתיב ועשה איל תאחר * ופירוש
 דע כי מצות לא תעשה שאדם עומד עליהם
 לדין להפריע ולהנקם ממנו הם סלח כסנין
 ימות השנה שאדם יכול לעבור בהם הם
 גם כן שלש פאות וששים וחמש הטר
 שבכל יום ויום אדם עומד לדין על מעשיו
 אבל מדת אדני מרחמת ובה נקבל סליחה
 לכל עון ולכל הטאת * ולפיכך תמצא
 בפסוק ג' פעמים אדני וסמוך להם שלש
 מאור והמדה וששים כנגד מצות לא
 תעשה * וכשהמדה הזאת רוצה לנזור
 דין על ישראל מתמלאר חסד ורחמים
 וכמה פעמים מהפכת מדת הדין למד רחמי
 כמו שכתוב איך אתנן אפריים אהמגך
 ישראל איך אתנן בארמה אשימך בצבויים
 טרפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי *

ולפי שלא היו ישראל רוצים להזור בתשוב
 ואי אפשר שלא לגזור ארץ הדין היותר
 מרה זו מטערת * אבל מכל מקום
 אע"פ

חובותיהם ופשעיהם וחטאת' עד שהיו כלם
 צדיקים * ולפיכך אמרו שנקראת צדק על
 שהיא נובה מהם פשעיהם ומצדקת אותם *
 וזהו שאמר וכל יאמר שכן חליתי העם
 היושב בה נשוא עון * ופי' הפסוק הזה *
 ואמרו האנשים השוכנים בירושלם למה
 אנו חולים תמיד בימוריך * לפי שהמדה
 הזאת בְד צדק שוכנת שם תמיד והיא רוצה
 לזכותם ולגבן מהם חובותם מכל פשעיהם
 והטאתם כדי שיהיו צדיקים ומזומנים להי
 העולם הבא * וזהו פירוש וכל יאמר שכן
 חליתי העם היושב בה נשוא עון * כיוצא
 ברב רק אתכם ידעתי מכל משפחו האדם
 על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם *
 ולפי שהמדה הזאת הנקראת צדק היתה
 תמיד בירושלם ופוסקת הדין לא לן אדם
 בירושלם וינן ביזו לפי שגברה בכל יום
 וחובת אותו היום כדי שלא יתרום חובות על
 אנשי ירושלם * והיינו דכתיב צדק ליון בה *
 ולפי שהמדה הזאת היא בירושלם שער להכנס
 בשם יתברך והיא המבחנת בין הצדיקים
 וזה ששים ואינה נותנת לרשעים רשות
 להכנס היה דור ששם כשהיה בשלום עמה
 ועל ידה היה נכנס להקבל פניו * יתברך
 והיינו דכתיב אני בצדק אחזה פניך *

ולפעמים שואבת המדה הזו סמיות ההסד
 והרחמים ומתמלאת רחמים על ישראל
 וחיה עושה הדין מצד החסד והרחמים *
 ואתו הדין נקרא משפט והוא מעורב בחסד
 וברחמים ולפיכך אמר מלאתי משפט צדק
 יליון בה * וכתיב צדק ומשפט מכון כסאך
 ועל זה אמר יסיני יה אך כמשפט אל באפך
 פן תמעיטני * וזהו היא המיוחדת לְבַד של
 ארץ ישראל דכתי' והוא ישפוט תכל בצדק *
 ושאר האומות נדונים בבית דין של מעלה
 הנקרא מישרים דכתיב ידיו לאומים
 כמ' שרים * ופירוש שאותו בית דין
 שדין את אומות העולם איך הדין בחסד
 ורחמים אלא מדה כמדה אין שם סליחה
 עון ופשע ידול מדה כמדה פשע * אבל

אף על פי שבית דין זה הנקרא צדק דין את
ישראל דין אותם כמו האב לבן ומסיר אותם
ברחמים כמו שכתוב כי את אשר יאהב
י' יוכיח וכתוב אשרי הנבר אשר תיסרט
יה וכתוב וידעת עם לכתך כי כאשר יסר
איש את בנו י' אלריך מיסרך ולפי
שזמרה הזאת היא בית דין של ישראל והיא
הנקראת בקצתם נקראת ככל התורה :

אני וכמה פעמים היא מזכרת את
ישראל שלא יחטאו ושיראו
לעמוד לדין לפנייה לפי שאמר שלא
לגמר את הדין ועל זה נאמר בכל מקום
וזאת מאלדיך אני י' כלומר יש לך לירא
ולפחד מן הדין שלי ואף על פי שהזאת דין
מעורב ברחמים ועל יסוד זה נאמר ואם
תלכו עמי בקרי והלכתי אף אני עמכם בקרי
ויסרתי אתכם אף אני ומה שאמר שבע
על חטאתכם לפי שזאת המדה באר שבע
נקראת ויש בה בארות מלאות פחד וגבורה
ודין והם באורח יצחק דכתיב ויעל משש
באר שבע ויצחק הוא המושך למדה
אני הדינים שהם כשבעה נחלים מהם
בדין ומחם ברחמים והיינו דכתיב אני
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ולפי
שהמדה הזאת ~~היא~~ של ישראל
~~ולכאשר~~ היא עשתה סבת בכורות
במצרים והוציאה ישראל בכח צדק העליון
שעליה נקראת

ובשעתיה סבת
בכורות לא בא עמה לא מלאך ולא שר ולא
דבר אחר והיינו דכתיב ועברתי בארץ
מצרים כליילך הורח והכתיב כל בכור בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלדי מצרים
אעשה שפטים אני י' ודרשו רבותינו
זכרונם לברכה ועברתי בארץ מצרים אני
ולא מלאך והכתיב כל בכור אני ולא שרף
ובכל אלדי מצרים אעשה שפטים אני ולא
השליח אני י' אני הוא ולא אחר
ולפיכך מזהיר את ישראל ואומר במדה זו
גאלתי אתכם כמדה זו אני אנאל אתכם

והיינו דכתיב אני י' אלדיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים וחזר ואמר בסוף
הפסוק אני י' אלדיכם הלא תראה פסוק
זה ראשו וסופו אני אחד לרחמים
ואחד לדין ולפי שהמדה הזאת היא
מושלטת על כל הנבראים בעולם והוא
הפרנס הגדול שכל היצורים צריכים לו
נקראת בתורה כלשון

מלכות לפי שכל עניני המלך
י' וכל מעשיו כלן
נעשין על ידי מדה זו והיינו דכתיב כי לוי
המלוכה ומושל בניו וענין מלוכה
ואדנות כלם מורים ממשלה ושלטנות לא
ששם אדני שהוא שם האדנות הוא מורר
ומעיר על דרך קבלה השפע והכח משם
אדיר דוד יתברך ולשון מלכות הוא
דרך משלרר בכח הדין היוצא בכח ששם
אדני כי באותיות דין שהן בתוך דג
שמות ההווה בשם אדני דין דין עמי
ולפי שהמדה הזאת היא נוקמת נקם ב'ית
ולא גמר שאול מצותה מצאם בו ומסרה
לדוד ונקרא מלכות בית דוד והיא היתה
הולכר המיד עם דוד ועושרה מלחמותיו
ומנצחת אויביו ועל זה אמר ארדפה אויבי
ואשיגם ולא אשוב עד כלותם ואכלם
ואסחצם ולא יקומן ובמד' הא' היה דבוק
של דוד וסמנ' ידש הפרכו ובה היה סתהגן
ומשתטח באמרו אליך י' אקרא ואל אדני
אתהנן ובה היה לוחם עם אויביו באמרו
העירה והקיצה למשפטי אלדי ואדני לריבי
ראית י' א' תחוק אדני א' תרחק ממני ואליה
היתה תשוקתו באמרו אדני נגד כל תאותי
וכתיב לך י' החולתי אחיה תענה אדני אהי
וענה מה קניתי אדני תוחלתי לך היא ובכל
עת צרותי בסדה הזאת היה מתדבק באמרו
ביום צרתי אדני דרשתי וכתיב חנני אדני
כי אליך אקרא כל היום ולפי שהמדה הזאת
היא כגלות עם ישראל אנו אוסרים ומלכות
בית דוד משיחך במהרה רחמי ירחם
למקומת ולפעמים נקראת המדה הזאת :

במצרים והוציאו אותם מתחת סבלותם
 והסוד אתם ראו אתם אשר עשיתי למצרים
 ואשא אתכם על כנפי נשרים וכל אלו
 המחנות הנקראים נשרי הפר' ככה מעלתם
 ומלאם בעלות ישראל בתורה ובמצות
 וירידתם וחסיונם בהתורה קישר' מן התורה
 ומן המצות ולפי שהמדה הזאת צריכה
 להיותה נקשרת עם המעלות שעליה כדי
 שיבאו לר' מינו שפע וברכה מהם נתן
 השם לישראל כח לקשור אותה עם
 המעלות שעליה והו' סוד

תפלה של יד

ועל זה נאמר
 וקשרתם לאות
 על ירך והיו לטוטפות בין עיניך והקורא
 בשחר קש' ברא תפילין בין עיניו מעיד עדות
 שקר בעצמו ואין לו דרך להכנס תפלתו
 שהרי תפ' לתלויה בתפלה כלומר
 תפ' לת' תלויה בתפ' לה' של יד
 ותפלת היד פותחת השערים בשח' להכנס
 כל תפלות אותו היום לפני ית' ולפיכך
 צריך תפילין בקש' של שחרית וההקינו
 לקרא קש' ואח' להתפלל לפי שהתפלה
 של יד בקש' פותחת שערי תפלה ולפיכך
 קש' קודמת לתפלה ובשבתות ובימים
 טובים אין צריך תפילין שהרי ענינם
 אחרים גדולים יש באותן הימים והשערים
 כלם פתוחים ולפיכך יצאו שבתות
 וימים טובים שהן בעצמן אות ואין צריך
 וקשרתם לאות והלשון שהוא ס' למדה
 זו בתורה נביאים וכתובים הוא לשון

כה

והמדה הזאת לפי שהיא הפותח
 לכל המעלות היא סוד הוח
 הקדש וממנה נכנסים הנביאים לעולם
 הנבואה משתמשין בה הנביאים הרבה
 והו' שאומרים הנביאים במקומות הרבה
 כה אמר יי' והמדה הזאת כמו שהודיענוך
 אברהם אבינו ע' ה' התחיל להתחיל למטה
 והוא התחיל לקרא בשם אדני באמרו
 אדני יד' וד' מה תתן לי והשיב יי' ית'
 1 3 1 כי בכל

נשר והטעם בו לפעמים היא
 עשירה מלאה כל טוב
 בהיות ישראל צדיקים מושכים אליה מכל
 המעלות העליונו' כמה מיני שפע ואצילות
 וברכת חסד והחמים מכל הספירות שעליה
 ובהיות ישראל נטוים מדרכי יי' אז המדה
 הזאת הסת' ודלד' ושפלה והיא כאלה
 נובלת עליה וכונה אשר מים אין לה
 וזה היא כאילו ש' ישראל פירותיו ואז ישר'
 דלים ושפלים בזוים שלולים להרפה
 ולקלס' שהרי בשאין המדה הזאת יונקת
 מלמעלה אינה יכולה להניק אר' ישראל
 ונקרא נשר מלשון אילן שמשיר את
 פירותיו

והסוד

הזה הנני מעריך עליו
 כבר הודיעוך כי עקר
 שכינה בארץ ומיניך והארץ הרום רגלי
 וכשהשכינה מקבלת שפע מברכות של
 מעלה נקראת מק' מהם וכשאינה
 מקבלת ברכות נקראת יבשה וסימניך
 ויקרא ארדים ליבשה ארץ ולמ' וה' המים
 קרא מים וכשהמדה הזאת היא יבשה
 וחסרה אזי הם ישר' ברעב וכצמא ובעינים
 ובחוטר כל' והם נשורים ממנה שהרי
 ישל' הם כמו העלון והיא כמו גוף האילן
 והמדה הזאת פעמים עשירה ופעמים
 חסרה פעמים מלאה פעמים דקנית
 והו' סוד כנשר יעיר קנו על גזליו ורח' י
 וכשישראל חוזרים בתשובה מחדש אותה
 כנשר כאשר ברחלה כשמתקנים
 הצנורות ומשפיעין ליה הברכות מתמלאת
 על כל גדותיו אזי היא מתחדש ומתעשר'
 ועל זה נאמר חמשביע בטוב עדיך
 תתחדש כנשר נעורכי והמדה הזאת
 הנקראת נשר יש לה כמה נשרים בעלי
 כמה כנפים ונקראת נשרי המרכבה וכלן
 מנינן על ישראל וזורשין כנפיהם על
 ושיאל ומצילין אותם ממנה צרות
 והנשר הזאת עם כל שאר מחבורות
 הנקראים נשרי המרכבה הגינו על ישראל

כי בכל מערכות הכתבים ושאר כל צבאות
עליונים ותחתונים אין לו זרע וזלתי בכח
המדה הנקרא כ"ה שהיא שער התפלה
ובה יפיק כל שואל שאלתו לשונרו כח
המזלות והוא המהפכת מדת רדיון
לרחמים ומביאה תחת מות חיים והתחת
זולתי פואת תחת עקרית זרע לפי
שהכל תלוי בה והיא פתח עינים ולפי
שהכל תלוי במדה הזאת הנקראת כ"ה אמר
לוי ילית לאברהם כ"ה יהיה זרעך בלאמר
מן המדה הזאת תכנס למקור כל המקורות
ומעין כל התולדות עד המקיס הנקרא מזל
כל המזלות שסמנו נזילים מים חיים לכל
המזלות ובכך יהיה לך זרע והוא המזל
שאפילו ספר תורה תלוי בו ולא כמחשבת
החושבים כי על מזל הכתבים אומרים
ומה שאזל בפרק מי שהחשיך כמה
ענינים נוראים ונפלאים כלולים בהן ולפי
שהמדה הזאת ירש אותה אברהם אבינו
באמרנו והיה כל כ"ה ובסוף ז"ל ברוך את
אברהם בכל הוצרך השם ית' למסור
ביד ישראל המפתחות לפרנח הבריכה
הזאת ומסר ביד הכהנים מפתחות
עליונו להמשיך הברכה והשפע והאצילות
מכל המעלות והכפירות העליונות לבריכה
זו הנקראת כ"ה וצוה ברכת כהנים דברי
אל אהרן ואל בניו לאמר כ"ה תברכו ארץ
בני ישראל וכשהמדה הזאת מתברכת
וזאתמלאת אזי יבא השפע והאצילות
לישראל ופמנך ושמו ארץ שמי על בני
ישראל ואנן אברכם ועל סוד ברכת
כהנים במדת כ"ה אמר דוד ע"ה יודוך ייכל
מעשך והסידוך יברכוכה מלא בהא כל
יברכוכה וזו היא תפלה של יד שאמרנו
וצליה אמר בתורת ודגו לאורח על יד רח
מלא כ"ה ומה שאנו קושרים תפלה של
יד בשמאל לפי שממדת שמאל שהי מדת
הצדד והגבורת נמשך החם למדת כ"ה
ולפי שמדת כ"ה היא עושה פלחמרוח
של דוד ע"ה אמר כי כ"ה ארץ גדר לא

אמר כך אלא כ"ה מלא שבכתו מדה זה
הכה דוד ודף את כל אויביו וזו היא
שעשת מלחמתו של אברה ע"ה במלכים
כמו שפירשנו במדת צדק והמדה הזאת
היא המחדשת אותות ומופתים בעולם
ועשתה במצרים עשר מכות וצריך אני
להאיר עיניך בטעם זה

דע

שכבר אמרו שארץ מצרים שנייה
לארץ ישראל ושם של מצרים
מגדולי שרי האומות הוא עד שננטל הלקו
הכבורה ראש המזלות והוא מ"ה וצומח
בניסן שהוא ראש החדשים והוא
בדמיון בכור ל"ב מזלות כאמרו החדש
הזה לכס ראש החדשים ולפי שפרעה
היה אדון ודבוק בשר שלו ולא היה לו
חלק בשם ית' לפי שהשר שלו מיהר
לו הוצרך השם ית' לשלוח לו ביד משה
דבינו ע"ה שיודיעהו שיש בעולם אדון
מושכל על כל השרים ועל כל צפא עורס
והוא ית' ושישראל הם חלקו
ונתלתו ושהוא סתרה בו לשלוח אותם
לפי שישראל אינם חלק מזל או מוכב אלא
חלק ית' ואמר למשה שאין דרך
ליכנס ידעית שם ית' אלא אם כן
פותח לו השער הראשון שהוא כ"ה
וכתוכו יתגלה שם ית' כי הוא היכל
וביתו והוא אמרו ויאמר אלדים אל משה
אז יר אשר אר"ה ויאמר כ"ה תאמר לבני
ישראל אר"ה שלחתי אליכם וכפל דבר
זה פעם שנית ואמר ויאמר אלדים אל משה
כ"ה תאמר אל בני ישראל ית' אר"ה
אבותיכם ונזכר זה שמי לעולם חזר
זכרו לדיר דודו מהי זה שמי זה זכרו
אף על פי שיש במקום הזה כמה עקרים
וכמה סודות העקר האחד הוא זה שמי
ידד ולפיכך לעלם חסר וז"ל כלומר צריך
אחת להעלים שם ית' בקי יארו שאמר
להזכיר באותיות ית' במקדש כדאמרנו
במקדש שככתו ובכרייה בכניו וזה
זכרו הוא שם אר"ה שהוא היכלו של ית'
והוא

והוא כנזי לקריאתו כלו' בכל מקום שאדם
מוציא שם י' דוד בתורה הזכירו אותו בכנזי
אדני' וזהו שאחזק לא כשאני נכחב אני
נקרא אלא אני נכתב י' דוד ואני נק' אדני'
והקרא כשנכתב ככאן לשון כ'ה בשני
מקראות שבהם אד' דוד' הודיע בני
כ'ה הוא הפתח להם להכנס לשניהם כמו
שהודיענוך כמה שבמר פירשנו שהן שלש
שמות אד' ד' למעלה י' דוד באמצע
אדני למטה ולפיכך הזכיר שם י' דוד
נקראת בשם אדני שהוא היכלו ולפיכך
כתב בשני הפסוקי' שבהן אד' דוד' לשון
כ'ה וכשהלך משה אצל פרעה
בשליחות ח'ס' ית' והחיל במלת כ'ה'
לזו שהוא הפתח להכנס לשם דוד ית'
וזהו שכת' ואמר בארמשה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כ'ה אמר' דוד אל' ד' העברים
שלח את עמי וגומר' והשיב פרעה מי
דוד אשר אשמע בקולו לא ידעתי את
דוד' אמר לו מ'רעה אם אינך יודע
שם דוד דע בני הפרח הראשון שנבנסין
לידעו הוא המדה הנקראת כ'ה' ובה
נכראו שמים וארץ והיא המחודשת אותה
מכות גדולות לכל הפושעים והמורדים
בו' וזהו סוד שאמר לו ור'נת לא
שמעת עז כ'ה' כ'ה אמר י' בזאת
תרע בני אדני י' דוד הנה אנכי מכה' כל
מכה ומכה באה ממדת כ'ה' והיתר
של ה' שמות באמת כי כן הדין' וזה
היא בעצמה שעשתה מכה בכירות' כי
אל' מצרים כמו בכור היא לשאר כל
השירים וכן הכתור וירעוהו הספים'
ולפיכך נקח בשם אדם בעבירות הרבה מן
התורה מדת כה' סומנ' להכות ולהלקותו
ולהנקם ממנו על העבירות שעשה וצור'
השם ית' הלקותו בכירות דין שלנו על
מספר ר' עבירות' על כל אחרת ואחת
מלקות ארבעים כדי שלא יבאו ישראל י' דוד'
מלכות כ'ה' שהרי הוא חזק ואמין י' דוד'
מלקות שלנו' ולפי שדוע שוד קטנה

9
והוא אכס בעליו' כשהוא מלקת
החוטאים היא מלקת על ידי שור וחמור'
ולפיכך ראוי להיות רצועת הלוקים כלולה
משור וחמור' וכשהמדה רזארת
שואבת ממדת הגבורה והפחד ומתמלאת
מין אזי היא מחרבת מדונרת ומשרחת
מכות לכל בני העולם' ולפיכך ציה
השם את ישראל ואמר רזהרו במדת כ'ה
פן תמלא אף וח'ס' ממדת ר' הפחד
והגבורה' ואתם צריכין למשך אליה
רחמים ובריכות פן תחריב העולם וזהו סוד
כ'ה תברכו את בני ישראל' כלומר
המשיכו אליה הברכות והחסד והרחמים
כי שר'ר'כו אותם' והזוהר מן
ההפך שהרי המלקות שלה קשה הוא'
ולפיכך ארבעים יכנו לא יוסף' סאי
לא יוסף' כלומר אם יקבל החוטא
מלקות ארבעים לא יבא לידי מלקות
של מדת כ'ה שיש בה כסדר חוספות על
מלקות שלכם פן יוסף להכותו על אלו'
כלום ואם לא יקבל מלקות ארבעים בעולם
הזה יבא לידי מלקות הבא מכה רבה'
וזהו שאמר חזק אל תקרי מכה רבה אלא
מכה ר' ב' ה' וסימנך ר' ב' ה'
הוא רמז ר' מלקות שכתורה' וגם
דרשו חזק ארבעים יכנו לא יוסף'
ארבעים חסר אחת' והנה כשנא מ'רעה להודיע
בכתוב' והנה כשנא מ'רעה להודיע
מכת בכורות רמז כי היא במדת כ'ה ואמר
כ'ה אמר דוד כחצות הלילה אני יוצא
בתוך מצרים ומת כל בכור וגומר' וזהו
שאחזק ועברתי בארץ מצרים אני ולא
מלאך וכי' והמדה הזאת נקראת כמעשה
בראשית:

עץ הדעת

ובה חטא אדם
הראשון
ונסתלקה' לפי שהיא מקבלת כל הגוונים
כמו שהודיענו' והיא פועלת בתחתונים
כפי אותו הכח הנמשך אליה מן המעלות
3 11 3

שלמעלה הימנו * אם חיים אם מות * אם טוב אם רע * לפיכך אמרה תורה ועץ הדעת טוב ורע * אם טוב למה רע * ואם רע למה טוב * אלא נקראת עץ הדעת * נליווע נעלמות שם ידוד ית' היא הדעת * והמדה הזאת היא עץ של ידוד הנקרא דעת שהיא היכלו וביתו * ובה משלח שרשים וכח ברכה ואצילות * ומשם יביא ידוד לעץ הדעת כל טוב על ידי מרת צדק הנקראת טוב * ואם ח' יפסוק הצנורות הנאים עץ צדק אזי מושכת ממדת הדין הקשה * ומצד שמאל יש דברים שבהן רע בעולם * וזהו טוב ורע * ואדם הראשון חטא כמחשבה ונענש מיתה * וסימניך ראה נתתי לפניך היום את החיי' ואת הטוב את המות ואת הרע וכתוב והמרה כאדם עברו ברית * וכי איזו ברית נברת לאדם הראשון אלא ברית הטא * והמדה הזאת היא נוקמת נקם ברית * והיא נפרעת על כל עובר במקצת העריות הכתוב בתורה * כמו שעדיין נעוררך עליו בעה' וחטך בהיות המדה הזאת שואבת ברכות עליונו ומיני שפע ואצילות מעץ החיים על המדה הנקראת אל' ה' נקראת :

הדבקים ביו' אלדכם וגו' * רוע והאמן כי יש ענין כמדר צורת טהרת האבר' שאפשר לאדם להדבק בשכינה אם היא אש אכולת היא האש שבה מעדנותה ומתפנסים הדבקים בה שבהם המטורה הנקראת נר יי' וממנה הדליקו נר הנשמה ובה דבוקה ועליוה ותשוקתה כמו שעדיין נבאר בעה' * והמדה הזאת נקראת :

ספר החיים

והטעם לפי שהיא האוצ' שבו נמשכין החיים מחיים עליוני' הנקראים חיי העולם הבא על אל' ה' * והיא בדמיון ספר שבו כותבין * כך המדה הזאת בה מצטיירין כל הצנורות למיניהן אם למות אם לחיים * כדכתיב אני אמית ואחיה * וכתיב כל הכתוב להי'ם בירושלם * שהרי גם היא נקראת ירושלם על מדה ידועה * ובעה' כמדת אל' ה' נפרש כל הדברים על סדר הבונה פירוש מבור * והמדה הזאת היא פסוימת בתורה במלה פיוהדת' * להודיע שעל ידה ישרא' מקבלין כל טוב וכל שפע וכל ברכה * והיא המכנסת את ישראל ואת שלוחיהן לפני ידוד ית' ונקראת כלשון :

זאת

ולפי שישאל ירשו המדה הזאת ונתחזקה להם הם הלקי ידוד ית' ונחלתו * והיא שוכנת בנייהם תמיד * ועמה יפקול כל שאלותם * וכשישראל צריכים להכנס לפני ית' היא נכנסת עמהם ומעמידה אותם לפניו * היא תראה כי כהן גדול ביה שהוא יום פיוהד בשנה להכנס לפני לפני' להפיק לישראל מחילה ופליההו כפרה וברכה ומנוחת לכל השנה * אונו רשאי להכנס אלא במדת זאת * וזהו סוד בואת יבא אהרן אל הקדש * אינו רשאי להכנס כי אם על ידי זאת * ואפילו מרעה בתחלה לא נכנס לאהל מועד לדבר עם ידוד אלא על ידי זאת * והסוד ויקרא אל משה וידבר אליו * מי הוא הקורא אל משה אלף ועורא דקרא * ואחר כך וידבר

ארץ החיים

והמתים הנקברים בארץ ישראל המיוחדת לה יחיו תחלה * וכל עושה טוב ושומר תורה ומצות ודבוק במדה הזאת על טהרת האברים כמו שהודענוך בהקדמה נקרא ה' גם אחרי מותו * וסימניך ובניהו בן יהודיע גם איש חיל כתיב ה' וקרי' חיל ושניהם ארוקים זה בזה * והנה כל הדבק במדה זו זוכה לחיי' עד * וסימניך ואתם הדבקים ביו' אלדכם חיים כלכם היום * ומה שדרשוה' הל' בפסחים וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה וכו' * הכל אסת ולמדרשנוכחו * אמר השם ית' את יי' אליך תירא ואותו תעבד וכו' הדבק * ואנ' ואותו תעבדו וגו' תדבקו * ואמר ואתם

ואמרו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים ויש תקוה לאחריתך נאם
י' וכל מקום שתמצא בתורה לשון
אמירה כגון:

ויאמר

י' ולשון לאמר ולשון אמרת
הכל הוא לשון המדה הזאת
והנני מפיש' דע כי כל דבור בכל התורה
הוא סרת הנבונה והוא מעסקי תורה
שבכתב והסוד תורה שבכתב מפי
הנבונה שמענה' ולשון אמירה היא
מרת המלכות והוא מעסקי תורה שבעל
פה ולפי שתורה שבכתב ותורה שבעל
פה שתיהן צריכות זו לזו ואין זו מתקיימת
אלא עם זו הוצרך לרמה השם כחורה ככל
מקום כי שתיהן צריכות זו לזו והוא וידבר
י' אל משה לאמר וידבר בתחלת הפסוק
סוד תורה שבעל פה ושתי הלשונות
לשון דבור ולשון אמירה בהן תכנן ותכונן
התורה וסימניך כתב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים האלה כתיב אתך
ברית הרי ברית כרותה על תורה שבכתב
כשהיא נדרשת על ידי תורה שבעל פה
כאמרו כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כתיב אתך ברית

והנני

בארון עומדות וסימניך ושמהם
בארון ותורה שבכתב על ידי תורה שבעל
פה נדרשת לפי שהיכל תורה שבכתב
היא תורה שבעל פה וסימניך אדני
היכל לשם יד יד ושתי התורות
סתדקות כשני עפרים תאמי צביה
והספריד כנלהן עליו נאמר ונרנן ספריד
אליך ודומה כמו שאין לו אלוה כלל
ולפיכך ככל מקום שהזכיר בתורה וידבר
יד יד אר משה לאמר י' ורמז לתורה
שבכתב וחורה שבעל פה ואומר ישקני
מנשיקות פיה' וכשהטאו ישראל
בתורה שבכתב וחורה שבעל פה התחיל
הנביא מקתור ואמר כי מאסו את תורת
י' צבאות זו תורה שבכתב ואר

אמרת

וידבר יד יד אליו ומאיה מקום מדבר יד
מאהל מועד וכבר הודענוך כי זה הוא
האהל שהוא בית ועד לשם י' ובו שוכן
תמיד ומנינה עליהם בעת צרחם ועליה
נאמר וזאת התורה אדם כי ימות באהל אם
תחנה עלי מהנה לא יירא לבי אם תקום
עלי מלחמה בזאת אני בוטח והיא
היושבת עם ישראל בגלות ומנחמת לבם
ועליה נאמר זאת נחמתי בעניי והיא
הקושרת קומת המרכבה ועליה נאמר
זאת קומתך דמורה לתמר וזה זכו
ישראל לתורה שבכתב על ידי תורה שבעל
פה ועליה נאמר זאת התורה אדם כי
ימות באהל ועל ידיה אנו נכנסים לבואור
תורה שבכתב לפי שמדת זאת היא סוד
התורה שבעל פה ועל ידיה זכו ישראל
לנחול את הארץ לפי שהיא המדה
השוכנת בארץ ועליה נאמר זאת הארץ
אשר תפול לכם כנחלתה והיא הטובה
הגדולה ששמנה אנו נכנסים לחיי העולם
הבא ועליה נאמר זאת נחלת עבדו י'
ועל ידיה מקבלים ישראל כל הטובות
והברכות ועליה נאמר זאת אשר דבר
להם אביהם ויבדק אותם אלשלא זאת
ברכה מאין ומרעה על ידיה גמר ובידך
את ישראל ונאמר זאת הברכה אשר
ברך משה את בני ישראל והיא המדה
המיוחדת למלכות אשר לה זכה יהודה
שנאמר זאת ליהודה ויאמר נומ' והשם
ית' מהיר את ישראל ומזרו אותם להיותם
סומרים המדרתהזרה ולהתנהג עמה
בטהרה ועליה נאמר ולא יראה כך
עיות דבר ושם מאחרין ואומר לו חכמו
ישכילו זאת יבינו לאחריתם ופירוש
הפסוק לו ימשיכו למדה זאת מקור
החכמה שכל טוב על צדיק יסוד עולם
אז יצאו חן ושכל טוב יאכלו מפרי צדיק
כי טוב יבינו לאחריתם ימשכו החומות
הנהר ממקום בינה למדת זאת הנקראת
אחריתם ועליה נאמר באחרית הימים

צד

אמרת קרוש ישראל נאצו זו תורה שבעל פה : והם מן הכולל לשון דבור ולגבורה ולשון אמירה למלכות : וירבר ארדים אל משה ויאמר אליו אני ידוד : כלומר בכל פקום שאתה מוצא בחזרה וידבר רואה ארדים מרת הגבורה : וככל מקום שאתה מוצא ויאמר הוא אני יי שהי' מרת המלכות ותורה שבעל פה : ואחר שהודענך הענין בענין מלת ויאמר : התבונן תמיד בי המרה הזאת נקראת תמיד :

תורה שבעל פה והמעשים כי תורת ידוד

שהיא תורה שבכתב בתוך מדה זו שוכנת ותורה שבעל פה היא כמו אהר ויארזן לתורה שבכתבי ולפיכך ע"פ התורה שבעל פה יתבארו כל הסודות והסתרים והעסקי הנעלמים בתורה שבכתב : ועל זה נאמר כי יפלא ממך דבר למשפ' בין דם לדם בין דין לדין וגו' בעמקי תורה שבכתב : מה כתוב ועשית ע' הדבר אשר יגידו לד' וגו' : לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : ויש לך להבין מה שביארנו בספק בענין תורה שבעל פה במלת ויאמר וכמלת זאת ולסדר הכל בפיך : ויש לי להעמידך על יסוד דק :

דע שאין לתורה שבעל פה שפע ואצילות זולתי כאת תור' שבכתב : ואין דרך להכנס לתורה שבכתב אלא ע"י תורה שבעל פה : והסוד הוא כמו שאין לשם אדני שפע ברכה אלא כאת שם ידוד ית' : כך אין דרך להכנס לידיעת שם ידוד אלא על ידי אדני' : וזרי הכל כמאר' : ולפיכך תורה שבכתב ותורה שבעל פה שתייהן צריכות זו לזו ומתאחדות זו עם זו : וסימניך ידוד אחד רוצה ויסוד ידוד אדני' בקריאה אלו :

ואחר שעורגנוך על ארז העקרים והיסודות הנכללות במדה זו הנקראת אדני' יש לנו לחתום העני' ביסוד

מיסדי : בכלל גדול והיה שמור' ליוך : והוא שתדע כי המדה הזאת לפי שהיא מקבלת כח המעלות העליונות אשר עליה מתהפכת לכמה גוונים : להחיות ולהמית : להעלות ולהוריד להכות ולרפא : והכל כפי כח הנמשך לה מן המעורות שעריה : וכפי כח מה שהיא מקבלת כך היא פועלת בנבראים כלם : והכל על פי הדין הישר במשפט אמת : אין שם עולה ולא שכיחה ולא משא פנים : ולפי שהמדה הזאת היא מתמלאת שפע מאותן המעלות שעליה : נקראת לפעמים בשם אותה המעלה שממנה מתמלאת לאותו הזמן :

כיצד כבר ידעך כי השם הידוד לפדת הגבורה והפחד הוא הנקרא אלד' : והוא כד של מעלה : ובו כל הנבראים כלם נדונים לימין ושמאל על פי קו האמצעי : והכל באם זכויו וישר : ובשמות הגבורה גזרת דין על התחתונים להשמיד להרג ולאבד : אז מרת אדני' שהיא האוצר לכל הדברים היורדים מלמעלה מתמלאת מאותו דין שגזר אלד' : ואז פועלת וגובר אותו הדין שגזר אלד' על התחתונים :

ונקראת גם היא אלד' כאותה שעה : על שם מרת הגבורה שגזרה הדין על יארזן הנדונים : וכאילו השליח נקרא בשם המשלחו : ולפי דרך זה נקראת המדה הזאת לפעמים ידוד : ולפעמים אדני' : לפעמים אלד' : ולפעמים שדי : הכל כפי אותה המדה המספעת ברה כחה וענינה : אם רחמים אם הפך רחמים : והנה בחיות המדה הזאת מתמלארזן המקור נקראת שדי : כלומר שיש די ושלמות ומלוי : וכשהיא נקראת שדי אזי יברחו מפניה כל מיני משח' וכל מיני מזיקין : והסוד יושב בסתר עליון כפי שדי יתלונן : בשור של פנעים : ולפל שהמדה הזאת היא השער להכנס לשם ידוד : קבעו שדי במזוזה סכוך כנגד פרשת והיה אם שמע : וסימניך והיה שדי כצריך

אחרון של יד יד ית' ויהי אד ניהמאחד
עם ט' מעלות שעליו * ולפיכך צריך
כל אדם להשרדל בכל כחו להחאחז
ולהתדבק בשם יד ית' * והדבק
הוא על ידי אד'ני * כמו שאמר ובו הדבק'
והשם למען רחמי וחסדיו יורנו הדרך
להדבק בו ויסייענו לעשות רצונו בעולם
הזה כד' שנזכה להי' העולם הבא אמן :

ובראש כל העקרים שפטרנו בידך :
יש לנו לכסוד בידך קבלה *
כי בכל מקום שתכצ' לרלל שמזכירי כנסת
ישראל היא זאת המדה הנקראת אד'ני *
ונקראת שכונה ושאר כל השמו' שאמרנו *
והוא המחוקק בה כל קהל ישראלי * ובה
שתכנסים ומתקבצים * ועל ידיה נבדלו
ישראל מן האומות כמו שאמר ואנדיל
אתנכם מן העמים להיות לי * והסוד
כהנחל עליון גוים ונזכר ולפי דרך זה

נקראת :

ארץ ישראל

לפי שארץ ישראל
נתחלק לגבולותיה
ליב' שבטים * ולפי שאנו עתידים לפרש
ענינים הללו להלן אין אנו רוצים להאריך
בהן במקום זה * וגם המדה הזאת נקראת
בשיר השירים :

כלה

ואין אנו עכשוו בביאור הטעם
הזה * זס שאר שמות הרבה
שנקרא המדה הזא אין אנו עכשוו בביאור
ובעה עדיין נעורר עליהם * והנני מוסר
בידך עקר גדול : דע' כי זה הש' הנקרא
אד'ני הוא ההיכל הגדול שליו יבאו
כל מיני שפע ואצילות מראש רב' הרו'
הנקרא אד'ני דרך התפארת הנקרא יד ית' *
ובו יתהברו כל הנחלים הנמשכים מן רב'
מעלות הבר' * ומן לב' נתיבות חכמה *
ומן כ' שערי בינה * ומן ע' גשרים הבאים
מפים של חכ' הגדולה : ומן ט' מיני
אש להבה מן הגבורה ומן ע' צנור' הבאים
דרך קו האמצעי : וכל אלו המעלות
והנתיבות והשערים והגשרים ומיני האש
והצנורות

בצורך * וצרכים אנו להודיעך כי המדה
הזאת מתלבשת בנ' מיני אש בהיותה
נקראת ג' שמות :

שדי אלד'ים אדני

והכל בכח
שם יד ית'
שהוא הנושא הכל והפעל הכל
כשנקרא שדי מתלבשת מראה אש
אוכלת * ואז ירחו מפניה כל מיני מזיקין
ורוחות רעות * ופחדין ורעשין כסרה
חיילות והמונין מאותן הנבראות הטמאות
ואין בהן כח לעמוד אלא כל מתפזרין
ובאין להם במחילות עפר' * וכשנקראת
אלד'ים מתלבשת גוון אש אדומה מראה
אש אוכלת ושורפת ומכלה לעשות דין
בחוקה למעלה ולמטה * גזירת הדין
בצדק * וכרשעים * ומסנה לוקחים
רשות כל בעלי דינים וכל שלוחי מעלה
השלוחים לעשות דין כנבראים * והמדה
הזאת עומדת להמית ולהחיות * להטות
ולרפא * להשפיל ולהרים * בכח שם
יד ית' אשר בקרבו * וכשנקראת אדני
מתלבשת גוון אש אשר מסנה יראים
ונבהלים כל הברואים ואז ע' מרת על כסא
המלכות וכל המיני מעלה ומטה רגזו והלו
מפניה * והיא מתנהגת בטכסימי המרכות
הנהגת אדון ושליט * הוכבת ומושלת על
המרכבות ושולטת על הכל בשם כן מ'ב *
ועי' נאמר יהוד אדני מה אדיר שמך
ככל הארץ אשר תנה הדרך על השמים *
וכשפטרנו בידך יאלו המפתחות המדה
הנקראת אדני * יש לנו לרמז לך כי כמו
שהן שדשה שמות בקשר היחוד האמרי
כסוד אדני יד ית' אד'ני * כך מ' קשרים
הללו נמשכו כארס נפש רוח נשמה *
וצריך האדם לקשר הנפש ביות * הרוח
כנשמה * והנשמה באדני * הסוד והיתה
נפש אדני צרורה בצדור החיים את יד ית'
ארד'ך * ולפי שזה השם הנקרא אדני
היא המדה האחרונה שלמעלה ולמטה
וצראשונה שלמטה ולמעלה הוא סוד ה'

והצנורות' בלן מתגלגלין וכאזן דרך נצח
 והוד' ומתחברים יחד כמדת אל חי'
 הנקרא יסוד' ומשם באר'ה כלומר ממדת
 יסוד כלן נכנסים בבריכה עליונה הנקרא
 אדני' ואל האמר כי כל אלו הנזכרים
 באזן תמיד כאחד' בני בהיות השב' על
 פלואו ונקרא ידוד אחד' כל אלו המעלות
 הנזכרות נמשכות בהפץ אחד ורצון אחד'
 ונמצא שם אדני' מתברך מכלם' וכפי
 שפע שליו שם אדני' מתשע הספירות
 שעליו כך יהיה כל העולם מתכרך משם
 אדני' ואז כל היוצאים למיניהם מלאים
 כל טוב וכל שפע מן הבריכה' ולפעמים
 היו החסידים ממעט' צנורות הדין ומרכים
 צנורות החסד והרחמים' ופעמים כפי
 אדם חוטאים וממעטים צנורות החסד
 והרחמים ומרכים צנורות הדין' ואז
 ימשכו כמה ענינים קשים לשם אדני' ית'
 ואז העולם כלו בצער וכחטרון וכל מיני
 נגע ומחלה' ופעמים מסתמין כל
 צנורות העליונות ונמשכות מצנורות
 החיצונות כחות רעות הנקראות סיס רעים
 ואז כל המקומות בצער' ואז הוא חרבן
 ארצות ועקירת מלכויות וגליות קשור
 ורעות' סוף דבר ;

דע כי השם הנקרא אדני' כפי הדבר
 הנמשך אליו בין ספנים בין
 מכתוץ כן נקרא שמו אם לטוב אם לרע'
 אם לחיים אם למות אם לעונג' אם לנגע'
 וזהו סוד עץ הדעת טוב ורע' אם ההמשך'
 מצד החסד נקרא טוב' ואם ההמשכה
 מצד הדין יש צד שנקרא טוב' ואף על פי
 שהוא מצד הדין אם הוא מצד הדין של
 מחנות הפנימיים' וזהו סוד והוא אדמוני
 עם יפה עינים וטוב רואי' ואם הוא מצד
 הדין מכתות החיצונות'ו היא דע' הח'לה
 וזהו ענין רע והבן זה מאד כי בשע' ששם
 אדני' מושך מצד החסד נקרא טוב' וגם
 כשרואי מושך מצד רדין מן הפנים
 הפנימיים נקרא טוב' וזהו סוד ברוך דיון
 האמת' וזהו שתקנו על הרוגי ביתר הטוב
 והמטיב אבל אם הדין בא מצד הפחות
 החיצונות שחוץ לשורה וזה ענין רע'
 וכשהמדרה הזאת מרובלשר כרות חץ
 ותחננים אזי כל העולם כלו סרפרנס
 בחסד וברחמים' וזהו סוד לאדני' אל דינו
 הרחמי והמליחות' ושפור זה העקר הגדול
 והבין ממנו כי כפי' רשפע הנמשך לשם
 אדני' כך מכניס שמו ית' והשם ברחמי
 וחסדיו יאיר עינינו כפאור השנתו ;

צמאה נפשי לאלדים

לא אל חי מתי אבא ואראה

פני אלדים

מכל הספירות מרת החסד וחחיים למדת
 אדני' כמו שהודענוך' ולפי שמושך
 ממת החסד נקרא אל' ולפי שמושך
 ממת החיים נקרא חי' וכשיתחברו ביחד
 החסד והרחמים נקרא אל חי' וכשהוא
 ממושך הכח הזה ממת אדני' נקרא גם
 הוא

השם השני משמות הקדש
 על דר' המעלות
 הוא הנקרא :
אל חי ומעם הנקרא אל חי לפי
 שהוא סוף ט' המעלות
 הנקראות ט' אספקלריאות והוא הסושך

יהא ארץ החיים כלומר הארץ שבה
מתקבצים החיים העליונים ומבט שם זה
משוך שם אדני החיים בכל הנבראי אשר
בעולם למיניהם במלאכים ובכל צבא
השמי' ובכביה' ובכל צבא הארץ וצאצאיה'
וזהו סוד תוצאת הארץ נפש הורה למינה'
כי הפסוק הזה כולל בדרך החכמה העליונ'
נפש כל פתנווע וכל רומש באדמה נפש
כל מיני דגים ועופות והיות ובהמות והנפש
הבהמית אשר באדם ובכלל זה הנפש
העליונה אשר באדם הנקראת נשמה'
ולפניך דרשו בפסוק זה תוצאת הארץ נפש
היא למינה זו נפשו של משיח' ומת'
גפלאו דבריהם ומה עצמו ראשיהם'
ומנין דנו לכלול בפסוק זה נפש כל בעלי
חיים וכל רומש באדמה ונפש דגים ועופות
וחיות ובהמורת ונפשות האדם ואפילו
נפש המלאכים וכל צבא השמים והככבים
ואפילו נפש של משיח' תדע לך
שרהשכל נכלל בפסוק זה בדבור אהוד'
שאמר וזהו סוד למינה' מאי למינה'
כלומר נפש כל מין ומין מבעלי חיים כל
אחד לפי מינו אם עליון עליון' אם
אמצעי אמצעי' ואם תחתון תחתון'
ואפילו נפשו של משיח' והכל נכלל
במלת למינה שאמר' ואל יתפסו בעלי
הגלוספיא עלי לומר אתה אומר שיש
נפש למלאך שאין לך נברא בעולם שאין
לו נפש חיים למינו והכל נפי הראוני וכפי
החומר כך היא הנפש אם עליון עליון
ואם תחתון תחתון' וכל הנפשות
העליונים והתחתונים נמשכו להם משם
אדני הנקרא ארץ חיים ככה אל הי' יתברך
אשר הוא משפיע בשם אדני נח החיים
מסקור החיים באמצעות עץ החיים'
ולפי שתמצא כי כל בעלי החיים אשר
בעולם מקבלים חיים מאל חי על ידי אדני'
לפיכך אנו שואלים בראש השנה זכרנו
לחיים' ולמי אנו מתכוננים לאל חי ומגן
ועל הדרך זה התבונן כי הרוצה להשיג חי

עולם ידבק במלך אל חי ומשיך לאדני'
בתפלתו אל חי' ועל ענין זה היה חושק
ומתאוה דוד ע"ה ואמר צמאה נפשי לאדנים
לאל חי' ובהיות המדה הזאת הנקרא
אל חי' נקשרת עם אדני' אז יפיקו ישראל
כל צדכם ושאלתם וינצחו כל אויביהם
ואי ש לא עסוד לפניהם' ואל זה למז
יהושע ע"ה ואמר בזאת תדעון כי אל חי'
בקרבתם ותורש יוריש מפניכם את האמורי
והכנעני וכי' ולפי שאנו מציינים את האמורי
קשר הספירות והמעלות במדת אדני אנו
אומרים בברכה הסמוכה לפסוק דזמרה
הבחר בשירי זמרה חי העולמים וכל
הרוצה לבקש חיים וטובה יתכוון למדת
אל חי' ובהיות האדם נדבק בשם אדני'
בטהרה אז הוא נדבק באל חי' ועל זה
נאמר ואתם הדובקים בני אדנים חיים
חיים כלכם חיים' ולפעמים נקראת מדה
זו אלדים חיים באמרו הוא אלדים חיים
ומלך עולם' והסוד בהיות אל חי מריק
חיים במדת אדני הנקרא אלדים וכשמצמלא
אותה חיים נקראת כל אחר ששתייהם
אלדים חיים ואז בדרך הצנורות יתמלאו
חיים כל בעלי חיים' ומעלת כשעלה
למרום המשיך מדת אל חי לאדני באמרו
ועתה יעדל נגא כח אדני מה הוא אדני הוא
סוד החיי הנמשכי ליה סאל חי' מה כתי'
בתורה סלחתי כדברך' זואלוס חי אני זהו
סוד שהמשיך החיים סאל חי למדת אדני'
ואלמלא כן סתו כלם לפי שעה' ולפיכך
המתיז להם לחיים עד שעשו פירור ופרי
פירות ואחכ נפרע מהם' והמשכיל דבר
זה יבין כמה הוא כח המשכנת מדת אל
חי באדני' ומה שאמר הכתוב אלדים
חיים' גם מידת אדני נקראת אלדים
חיים' אלדים שהוא מדת הדין עם
חיים' ולפיכך אנו מזכירים בראש השנה
שהוא יום הדין שתי אלהומדות אלדים
חיים' ואל חי ומגן בברכת ראשונה כמו
שאנו אומרים זכרנו לחיים אל מלך חפץ
בחיים

חיים כתבנו בספר החיים למעןך אל דים
חיים א"ל ח' ומגן הלא שרש אלו המדות
נבלות בכרכה זו . ואחר שהודענוך עקר
זה דע כי מדת אל חי נקראת לפעמים :

אל שדי והטע' לפי שממנו נמשך
דבקה והשלמות ורשפע
והאצילות בשם הנקרא אדני עד שיאמר
די ולפיכך ארזל במסכת הגיג' שדי שבו
אמר לעולמו די . ואף על פי שמשמע כמו
שאמרו שם שהיה העולם מרחיב עצמו
והולך עד שאמר לו די . העקר הפנימי
הוא כי במדת אל שדי הוא נוהג מלך לכל
בריה וברירה ומשלח ברכותיו לארץ נ"י עד
שיכלו שפתותיהם מלומר די . וכשמדת
אדני מתמלאת מכה אל שדי אז נקראת
גם על שמו שדי ואל שדי כמו שכבר ה'
הודיעתיך וכל הברכות והטיבות הנשפעות
כאדני למלאות צורך כל בריה על ידי אל
שדי הם באמרו ואל שדי יברך אותך ויפרך
וירבך וכו' . גם המדה הזאת היא האומרת
די לכל צרה שלא תבא אל האדם ולפיכך
התפלל יעקב אבינו עליו השלום בא שדי
ולפעמים נקראת מדת זו :

מקור מים חיים והטעם לפי

שחמים האה
גובעים מעדן העליון מן המקור הנקרא
אין סוף אשר מאותו המקור החי נמשכים
לכל חי ונקרא מקור חיים לפי שיש מים
אחרים רעים ונקראים מים מתים והם
המים העכורים הבאים מתמציח מים
הזדונים שהם בארות נכריות שיש בהן
כמה מיני מים הרעיומם יצאו מי המים
המאריים . ולפיכך הוצרך יי' לתלתרעם
על כל ישראל ואמר שתיים רעות עשרה
עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב
להם בארות בארות נשברים אשר לא יכולו
המים וכתוב על עוזיך זבושו וכו' . כי עזבו
מקור מים חיים את יי' הטעם היותו נקרא
מקור מים חיים מכמה פנים הא' שהמקור
הזה יוצא מעין העליון ובו יחי כל בעלי

איים ובהיותם שוחים מן המים האלה לא
יעבו לא יצמאו ויחמד יהיו חיים וקיימים
לעולם . השני כי כמו שהיה מתנועע
לבאן ולכאן ועושה פעולות נך המים
הדלו מתנועעים והולכים תמיד להשקיר
נחלות שדות וכרמים ופרסי' וליטול מהם
בני אדם לכל צרכיה ופועלים כל הפעולות

בהיותם מתנועעים כמקום למקום .
השלישי כי המבקש את החיים האמתיים
לפני יי' יתברך אלו המים יודיעוהו מקום
והוא בהיות האדם הולך על שפת הנהל
הזה ולא יפרד משפתו הנגול ויודיעוהו
המקום שממנו נמשך ויוליכוהו עד המקור
שממנו יוצאים החיים . וסימן וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות . ולפי דרך זה
צריך האדם להתכונן כזה שאמרו יתברך
בתורה ראה נתתי לפניך היום את החיים
ואת הטוב ואת המות ואת הרע . לפי
שהדבק במדת אל חי ימצא חיים טובים
המתרחק מאל חי ימצא כנגדו מות רע .
שדרי אלו כנגד אלו נערכות כל המערכות
וסימן גם את זה לעומת זה עשה האלודים
והמדה הזאת נקרא יסוד כלומר כמו
שהבית נשען על היסודות כך מדת אדני
נשענת על מדת יסוד . לפי שאין למדת
אדני שפע וקיום זולתו על סדר יסוד
הנקרא א' ה' ובגמרת חגיגה אמרו העולם
על סדר הוא עומד על עמוד אחד שהוא
צד יק שאמר וצדיק יסוד עולם . ומה
שאנו צריכי' לעורר עליו שאין כל היסוד
שוין כי יש יסוד שהוא למעלה ובנינו
למטה ויש יסוד שהוא באמצע בנינו ויש
יסוד שהוא למטה ובנינו למעלה . וסימן
עולם עליון עולם תיכון עולם תחתון .

וסימן בתוך סימן עליון עליון תיכון תיכון
תחתון תחתון . והסוד ח'לם שור' ק הירק
ובכר רמזו אל בא וראה שלא כמדת הקב"ה
צד בשר ודם הוא למטה ומשאו למעלה
אבל הקב"ה אינו כן לא הו' למעלה ומשאו
למטה היסוד שנאמר בה אשר יירם ונשא
ולפי

צדק ומצוא חיים אל העולם ומציל אותם
מן המות * ואם את העולם הוא מציל
מן המות כל שכן את עצמו * ולא תאמר
ממיתה משונה אלא אפילו ממיתה עצמה
ובשעה שצדק נפרד מצדק ונשארת מרת
צדק ריקנית אז תקום להמית ולהשתחיר
לעקור ולשרש ומביא אר על הכריות כמה
מיני מיתות * מהם מיתה טבעית *

ומהם מיתה מנפה * ומהם מיתה משונה.
ושאר כמה מיתות * ולפי דרך זה יש לך
להתבונן כי הרצף לירש ארץ החיים צריך
להדבק במדרג צדק כי כל הדבק במדרג
צדק נקרא צדיק על שמו ונחול ארץ
החיים * ועל זה נאמר ועבד כלם צדיקים
לעולם ירשו ארץ * וכבר ידעת מה שדרשו
בו חז"ל כל ישראל יש להם חלק לעולם
הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ * ועתה יש לנו לעורר על עקר
גדול שהוא יסוד ושרש להיות אדם יודע
כשה הוא גדול כל עובר עברה * הגה
הודענוך בספר זה כי בהיות מדרג אדני
מתמלאת מן המקור העליון הנקרא ה' ה'
וצדיק היא מתברכת ועוסדת במלוא והיא
מספקר צורך כל הנבראים ונמצא כל
העולם כלו עומד במלאוי ובשמחה ובכל
מיני מעדנים ותענוגים * ולפעמים מסתלק
ה' ה' ממדת אדני ואז היא נשארת יבשה
ריקנית וחסרה כל טוב * ולפיכך צריך אני
להודיעך היאך דבר זה אפשר להיות *

דע כי מדת אל ה' הנקרא צדיק עומדת
להסתכל ולראות ולהסקיף על בני אדם
ובראותם בני אדם שהם עוסקים בתורה
ובמצו' והם חפצים לטהר עצמם ולהתנהג
בטהרה ונקיות אזי מדה צדק מתפשטת
ומתרחבת ומתמלאת מכל מיני שפע ו'
ואצילות מלמעלה להריק על מדת אדני
כדי לתר שבר טוב לאותם המחזיקים
בתורה ובמצות ומטהרים עצמם ונמצא
כל העולם מתברך על ידי אותם הצדיקים
וגם מדרג אדני מתבררת על ידיהם

גלמי ענין זה יש לך להתבונן כי מדרג אל
ה' הנקרא יסוד היא למעלה ואדני הנקרא
בנינו היא למטה הימנו והוא הסוד המופלא
בהיות אדני משתוקק ונבסף להתעלות
בעליו אל ה' ומתאוה לעלות אליו תמיד *
ונאל תתמה שהרי יש דוגמא בעולם הזה
הלא תראה האבן השואבת שושבת אליה
והוא למעלה ומה שהיא נושאת למטה
ממנה * וגם יסוד האש ויסוד הרוח ויסוד
המים שלשתן עוין נאמנים על יסוד הדברים
והמרה הזאת הנקרא :

צדיק

בכל התורה כלה * ולפי
שנקרא יסוד ונושאת כל
כל הדברים אשר תחתיו בכל הנמצאות
נקרא צדק יסוד עולם * וענין שנקרא
צדיק הוא סוד השפע שמשפיע כל טוב
ובינה ונותן במדת אדני * וצריך אני
לעוררך על ענין גדול ונכבד :

דע

כי שלשה שמות הם צדיק צדק
וצדקה * מדת אל ה' נקראת
צדק מדת אדני נקראת צדק ובהיות
צדיק משפיע ברכותו בצדק אורחו השפע
והאצילות נקרא צדקה * נמצאו שלשת
שמות הללו מתאחדים באדני * צדק לתת
צדק לקבל * צדקה הוא סוד המתנה
והדבוק והחבור * ולפי סוד זה נאמר וכל
צדק לברכה * ועתה יש לי להאיר עיניך
בעקר גדול דע כי בהיות צדק משפיע
ברכתו וטובתו על צדק נקראת ארץ
החיים והיא מטיבה לכל הנבראים * ואם
חס ושלום פסקו צנורות זה הצדק וזה
יבאו ה' מדת צדק אז היא מתמלא מאותן
הכחות הנקראות כוח * והיא ממיתה
ועושה כל מיני מנפה והשתתף בעולם *
ובהיות הצדק מתחבר עם צדק נותן לו
מתנה מברכותיו אז באות החבור הנקרא
צדקה מביא למדת צדק חיים תחת מות *
חלו סוד וצדקה תציל מסות * כא וראה
כמה היא סגולת הצדקה כי כמו שהאדם
עוש צדקה כך טפשיך מדת צדק במדת

וזוהו פוד זכר צדיק לברכה ואם חס ושלום
בני אדם מטמאים עצמן ומתרחקין מן
דתורה ומן המצוות ועושין רשע ועול
וחסם אזי מדת צדק עומד להביט ולהסתכל
ולהשקיף במעשיהן ובראותה בני אדם
שמטמאים עצמן ומואסים בתורה ובמצות
ועושים עול וחסם אזי מדת צדק מתאספ
ומתכנס ומסתלקת למעלה למעלה
ואז יפסקו כל הצנורות וההמשכו' ונשארת
מדת אדני בארץ יבשרה ריקנות חסרה
סכל סרבי וזהו סוד כי מפני הרעה נאסף
הצד'ק' ושלמה ע"ה צוה ואמר יש צדיק
אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו
והסוד הזה כלו רמז בפסוק "משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דורש את אלד'ים הכל סג יתרו נאלחו אינן
עושה טוב אינן גם אחד" הלא תראה
היאך רמז הפסוק אינן עושה טוב כי כח
יש ביד התחוננים לבגור כמה עניינים
למעלה או להרום ולהשחית והסוד
עת לעשות לוי הפרו תורתך וכתיב
או יחזק במעוזי יעשה שלום לוי שלום
יעשה ל"ו והמכין זה הסוד יבין כמה
כחו של אדם לבנות ולהרום ועתה
כאן וראה כמה הוא כחן של צדיקים
המתחזקים בתורה ובמצוות שיש להם כח
לחבר כל הספירות ולהטיל שלום בעליונ'ם
ובתחתונים כהיות האדם הישר והטהור
סחבר מדת צד'ק למדת צד'ק ואז נקרא
ידוד אחד ונמצא מטיל שלום בפמיליית
של מעלה ובפמיליית של מטה נמצאו
שטים וארץ אחדים ע"י אדם זה אשרי חלקו
ואשרי יולדתו ועליו נאמר ישמח אבין
ואסך וכו' ואמר ישמח "במעשיו"
ואם ח"ו נמצא אדם רשע וטמא ובליעל
הרש מחשבות און רגלים מסהדות לרוץ
לרעה מאם בטוב ובחור ברע מאם בתורה
ובמצות בהיות מדת צד'ק עומדת להביט
במעשיו הרעים אזי המדה הנקראת צד'ק
סתקבצת ומתאספת למעלה ונמצא אדני

נשאר לבדו יבשו וחסר מכל טובותיו של
צדיק ומי גרם זה רשעו של אמתו רשע
ועליו נאמר ונרגז מפריד ארופ נמצא
מחריב העולם ומקלקל סדר כל הנבראים
ועל זה הזהירו חכמים זכרם לברכה במסכ'
קדושין פרק ואמרו לעולם יראה אדם
עצמו כאילו חציו זכאי וכו' רבי
אליעזר ברש"י אומר לפי שהעולם נדון אהר
רובו עושה מצוה אחת אשריו שהכריע
עצמו וכל העולם כלו לכף זכות עבר
עברה אחת איו לו שהכריע עצמו וכל
העולם כלו לכף חובה ועל דרך זה
יש לך להתכונן מה שאמר רז"ל העולם
על מה הוא עומד על עמוד אחד שהוא
צדיק שנאמר וצדיק יסוד עולם ודע
כי המדה הזאת נקראת בכל התורה טוב
ומימן אמרו צד'ק כי

טוב

ועתה יש לנו לעורר על
הדבר דע כי כל
ההמשכות היורדות מלמעלה מאה כל
הספירות העליונות כלם פועלות על דרך
רמז והשלמות ואפילו ירד דין לעולם
במדת הפחד והגבורה אם בא הדבר
ע"י צד'ק הכל בא על הדרך הטוב הגמור
ואיך רעה פוגעת בדבר כעולם כי אם
לטובה אותו הנפגם לפי שהדבר בא לו
ע"י הצד'ק וזה כל לטובה חרוס סוד מה
שאול איך דבר רע יורד מן השמים ואב
מה זה שאמר הכתוב כי ירד רע מאת יי'
דע כי יש חוץ למחיצת הספירות אוצרות
נגע' הנקראים רע והוא חוץ לספירות
סביב ולפעמים נשפלים למדת אדני
ויורדים לעולם וזהו סוד כי ירד רע
מאת יי' מאת יי' ואלו מאת יי' ועל דרך
זה נאמר במעשה בראשית וירא אלדים
כי טוב ובסוף נאמר והנה טוב מאד
ואמרו בכראשית רבא והנה טוב מאד
סוד זה סוד כי אפילו המת בשבא ע"י
מדת צד'ק נקרא המת חיים וטוב זהו סוד
שאמר שהצד'קים אפילו במיתתן קרויים

חיים * ועל זה נאמר ועץ הדעת טוב ורע
בשמת אדני הנקרא עץ הדעת שואב
במדת טוב כל מעשרה נקראים טוב וכל
חיים וכל מות הכאים לעולם הכל טוב ועל
זה אמר נחום איש גם זו בכל ננע ובכל
מתלה הכאים עליו גם זו לטובה * ורבי
עקיבא עלה היה נאמר תמיד כל דעביד מן
שמיא לטב כההוא מעשה דבר כורח דפ
ההוא * אבל אם הו' ופסוק צנורות צדיק
מלבא למדת צדק הנקרא עץ הדעת יאזי
מדת צדק מושבת אליה מן הדברי החצוני
הנקראים רעה חולה כמה מיני משחית
זכמה מיני פורעניות ומשחית לכל בני
העולם כפי חויוב משפטיה ואז יתחדשו
בעולם כל ננע וכל מכר וזהו עץ הדעת
טוב ורע * וזהו לעומת זה הם עוסדים *
אבל מה שאתה צריך להתכוון בענין משה
רבינו עלה שאמר בו וקרא אותו כי טוב
הוא שהיה הובק במדה זו * ולפיכך נתמלא
כל הבית כלו אורה * וצריך אתה להתכוון
ברכת הטוב והמטיב שתקנה כי כנר על
הרוגי ביתר * הטוב שלא חסריתו והמטיב
שנתנו לקבורה * ודע והאמן כי מדת
צדיק עומדת תמיד להפיק רצון כל שואל
ולרצם בהיות האדם מתכוין לתקן ולהטיב
דרכיו * ועליו נאמר טוב יי' לכל ורחמי
על כל מעשיו והוא המורה דרך להטאים
בתשובה ועליו נאמר טוב וישר יי' ע'ב וורה
חטאים כדרך ופירוש כך הוא יי' ית' מבוא
יסורים ונגעים ומחלות על בני אדם הכל
לטובתם כדי שיהזרו בתשובה ונמצאו כל
אותם היסורים והנגעים טוב גמור שהם
סבה שיחזרו האדם בתשובה ויזכר לטוב
העליון ולהיי העולם הבא וזהו פירוש של
פסוק טוב וישר יי' ע'ב וורה חטאים כדרך *
ודע והזן כי מדת אדני שנקרא לפעמים
אלד'יס כשבאה לברא כל הנבראים כמדת
טוב נסתכל ונר'ו עין והורה בורא כל
הנבראים ומצ'יר כל הצורות כאמרו בכל
מעשה בראשית וירא אלד'י כי טוב כלומר

במדת טוב נסתכל ונתיעץ אדני ובר' העולם
וזהו העקר והאמת * ואלמלא מדת טוב
אין אדני הנקרא אלדים במעשה בראשית
יכול להשלים ספוק כל הנבראים וצרכיה *
ולפעמים נקראת

שכל טוב

לפי שמן המדה
הזאת יכנס אדם
לאספקלריאה הפאיררה ובמדת גל חי
ישכיל אדם דרך להכנס ולדעת ולהתכוון
ולתחכם באמת יי' ית' ומדה זו הנקראת
שכל עומדת עם האדם בהיותו מקיי' התור'
והמצות וס' ראשית חכמה יראת יי' שכל
טוב לכל עושיהם * והסוד הגדול משכיל
על דבר ימצא טוב * ולפי שהיה דוד
עליו השלום דבק במדה זו היה אומר לדוד
משכיל וכל לשון משכיל במקום הזה
תלוי * והידוע סוד החן ידע שכל טוב
יתן חן * ודע כי יש הפרש בין משכיל
ובין מבין כי סוד מבין הוא מהמשנת
מקור הבינה והמשכיל הוא מהמשנת
הטוב תחלה וסוף * והנה המדה הזאת
נקראת בכל התורה כלה

שלום

והטעם כבר הודענוך
ד'הא' חיות ישראל צדיקי'
וטובי' אזי מדת אדני' במלוי ובשלמו ובכל
מיני שפע וברכ' ואם הו' יצאו ישראל' מהפץ
השם ית' אזי מדת רחמים הנקראים ידוד
מסתלקת מהיכל אדני ואז נשארת ריקנית
ושפלה ובהיות צדיק מתעורר בעולם לשוב
בתשובה או לתקן הקלקל אזי המדה הזאת
הנקרא' שלו' מלין טוב בין ידוד ובין אדני'
והוא המטיל שלו' ביניה ומקרב אות' לשכון
ביחד בלי פירוד וקצוץ בעולם ונמצא ידוד
אחד באוחה שעה * ודע והאמן שא' לא
ברכה לעולם זולתי ע'י המדה הזאת הנקראת
שלום ועל זה נאמר יי' בריך את עמו בשלום *
ואמרו ז'ל אין לך בלי מחזיק ברכה אלא
שלום ויי' ית' נתנו לישראל שנאמ' וישא יי'
פניו אליך וישם לך שלום * ודע כי לפי
שהשלום הוא סוף השע אספקלריאורת
עליונות

עליונות והוא המריק ברכת בשם ארני
לפיכך נקבע סוף ברכת כהנים ובסוף
ברכת אחרונה של תפלה והטעם כי על
פיו יצאו ועל פיו יבאו כל המאים להדבק
באור העליון הנקראת חיי העולם הבא
יש לי לעוררך על הסוד הפנימי דע כי
אמרו ז"ל כשעלה משה למרום אמרו לו
הקדושה מה משה אין שלום בעריך אמר
כלום יש עבד שנותן שלום לרבו אל היה
לך לסייעני באותה שעה פתח משה רבינו
ע"ה ואמר ועתה יגדל נא כח אדוני מה
בתיב בתריה סלחתי כדברך ואולם חי אני
כלומר החייתני בדברך והסוד הזה כי
המדרש הנקראת שלום מריק חיים במדרש
אדני בתחתכום כאחד וגדול כח השלום
שאפילו העליונים צריכים לו דכתיב עושה
שלום במרומו וכן שהאדם מחזיק בתורה
ובמצות כמבול בלא מפיל שלום במילוי
של מעלה והסוד או יחזק במעויו יעשה
שלום לי שלום יעשה לי ודע כי המרה

חזאת נקראת ז
זכרון ובמקום הזה נזכרים כל בני
העולם לכל מעשיהם לפיכך
למוטב וכפי הזכרון הבא מן המקום הזה
כך הדין נגמר על כל באי העולם ולפיכך
נקרא יסוד זה זכרון והסוד זה הוא סוד
אדני יום הזכרון הוא סוד אל חי
ולפי שאנו עוסקים ב"ה הדין וכל מעשינו
באים לחשבון ולזכרון לפיכך אדני והוא סוד
שאנו אוספים זכרנו לחיים אל מלך חפץ
בחיים כתכנו בספר החיים וכל אל חי ומגן
והמדרש הזאת זוכרת כל הנשכחות לפיכך
אנו חותמים ב"ה וזכר הכרית לפי שהוא
סוד הזכרון וסוד הכרית אנו חותמים בשני
אלו הענינים זכר הכרית ולפי היות דוד
ע"ה רוצה להתחבר ולהדבק במדרש הזאת
היה אושר מזמר לוד להזכיר והוא סוד
אזכרתי של מנחה וסוד מנחת זכרון
סזכרת עין שהחט של אשה מוטת במקום
זה תלוי להרעע כי מנחת קנאות היא

ובמקום זה היא הקנאות ומיין קנאות ו
צבאות ופקדונות הרי הן כזכרונות אלא
שהפקדונות על ידי אדני והזכרונות על ידי
אל חי ולפי ששתי אלה המדות שהם
אל חי אדני בהתאחדותם כזו אזי כל העולם
כלו בשלמות נתן ייתברך לישראל יום
השבת כנגד שתי מדות הללו זכור ליום
כנגד אל חי ושומר ללילה כנגד אדני
ולפיכך נאמר בעשרת הדברות זכור ושומר
ודע והאמן קבלה אמיתית כי מעין כל
הבריכות הבאות למדת אדני לברך את
ישראל הוא המקום הזה הנקרא זכרון
והסוד בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא
אליך וברכתך וכתיב זכר צד"ק לברכה
והסוד הנגזר יזכרנו יברך וכנגד המדרש
הזאת נתן ייתברך לישראל סוד

השבת ויש לי להודיעך כי דע כי
שלושת הספירות העליונות
שהם ב"ה חכמה ובינה מתאחדות למעלה
ובהיות הספירות נקשרו בלא מתאחדות
בינה עם שש ספירות שתחתיה עד ספירת
זו הנקראת אל חי ונקראת שבת ועל
עקר זה היתה בריאת העולם ששת ימים
וביום השביעי שבת והנה השבת הוא
כנגד ספירת יסוד שהיא ספירת אל חי
ולפיכך נקרא יום השבת מקור הברכות
והקדושות כאמרו ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת נמצא
יום השבת מקור כל הברכות והמטבת
הקדושה למטה ודע כי האדם השומר
שבת כהלכה נעשרה אותו אדם כמו כסף
למרכבה לשם יתברך ולפיכך נקרא השבת
מנוחה וכתיב זאת מנוחתי עדי עד
כאלי ייתברך נח על בני אדם ושוכן עלש
כמלך על כסאו וסימן וינה ביום השביעי
הוא בעצמנו נח נמצא כל שומר את
השבת כהלכה כאילו מקיים את התורה
כלה ואמר הנביא אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו
ושומר ירו מעשות כל רע ודע והאמן

כי המשמש מטנו מלילי שבת ללילי שבת
אכר לבנים צדיקים כי השבת היא מרת
צדיק ראויין לחיי העולם הבא כי שבת היא
סוד אל ה' ועליו נאמר אשר פריו יתן
בעתו * ולפיכך אמר הנביא בה אמר יי
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
באשר רצצתי ומחזיקים בכרתי * וכי
הסריסים הם המשוכחים בישראל *
והסריסים לבדם הם שומרים השבת *
אלא פירוש הפסוק כך הוא * אותם
הצדיקים שכל ששת ימי החול אינם
משמשים מטותיה אלא הם כדמיון סריסים
ובלילי שבתות משמשים מטותיה כי לשון
ישמרו לשון אשר הוא כדא מכל אשר
אמרתיו אל האשה תשמרי * ומימן זכור
ליום ושמוד ללילה * וכשעושים כך מה
כתיב והביאותים אל הר קדשי ושמתחים
בבית תפתי * הר קדשי זהו אל ה' בית
הפתי זהו סוד אדני * והלשון משמש מוכיח
על שתי מדות זכור ושכור * ואם הו אדם
שהלל ארז השבת כאלו כפר בעקר לפי
שהשבת הוא עקר האילן מלמט ולמעלה
ולפיכך נקראת מדה זו יסוד עולם כי היא
הנושא עליו כחות אדני * והו עקר העקרים
ועיקר ידיעת השם יתברך לשער הכסוף
לכל הנבראים והוא סוד עקר אורז ואז
התחתן בדמיון יסוד ממטה למעלה * ולפי
שהשבת הוא סוד המשכת הכח מהספירו
העליונות בשם אדני בסוד וינה ביום
השביעי * ובסוד ויכל ארליים ביום
השביעי * ארזל אמר הקב"ה לפשה סתנה
אחת טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה
ואני רוצה ליתנה לישראל רך והודיעם הלא
תראה כי השבת יושבת בבית גנזי יתברך
וכבר ידעת כי בית גנזי הוא אדני * ולפיכך
כל שומר שבת כהלכה מקרב שני השמות
הללו ומיהרם זה בזה * ובהקרב אלו שני
השמות נמצאו כל הספירו כגן מתאחדות
והוא סוד מלחמה שהיא נת תוך אדני
כאמרו נתה רוח אליעזר על אלישע *

ואמר ינח באים השביעי ולפיכך נאמר זכור
ושכור * ולפי שהנפשות על ידי אל ה'
פורחות משם אדני הוצרך לומר כי נפש
יתרה נחפפת בו באדם בשבת ונמללה
במוצאי שבת בסוד וביום השביעי שבת
לנפש * ומי שיש לו עונים יראה הדבר
מפורש * נמצאת השבת קושרת ספירתה
אחרינה שהיא אדני עם כל הכפירות
העליונות ולפיכך נקרא השבת יום השביעי
שהיא כפירה שביעית מלנה ולמטה
ונמצאת בינה קושרת שתי ספירות עם
שש ספירות שתחתיה * והיא גם כן
שביעית ממטה לכעלה * נמצאת אמר
כי אל ה' הוא סוד השביעית בעולם הזה *
ובינה היא סוד השביעית בעולם הבא *
ובכינה נקדשות הגאולות וכל מיני חיות
וצריך אני לעורר על עקר גדול * דע כי
בהתאחד סדת אל ה' במדת אדני אזי מדת
אדני יושבת על כסא המלכות וכוסלת
על כל הנבראים * וכשאל ה' נכדל
ומסתלק ממנו אזי מדת אדני שנק' שבינה
רוו לכת גלות ומשתעברת תחרו שאר
כמשלות וכחות נבריות * והסוד ושפרה
כי תירש נבירתה * לפיכך אמרו צדיק
לסמוך גאולה לתפלה כי סוד גאולה ה' ה'
יסוד תפלה אדני * ובהיותם שניהם סמוכים
זה לזה אזי הכל ביחוד בשלמות נבכרת *
ומימן סוסך * לכל הנפלים ואז נפלה ולא
תוסף * ולפיכך צריכים ישראל להתכוין
בכל יל כונה גדולה לסמוך גאולה לתפלה
כדי שיתחברו ויתאחדו שני שמות הללו *
וכשמגיע אדם בכרת אמת ויציב לגאול
ישראל צריך להתכוין בלבו סוד גאולה זו
מה היא והיאן סוף אות לתפלה כשמתחיל
אדני שפתי תפחה כי בכאן הוא העיקר
הגדול * ואותו חכם שהיה כשחבה השפע
אחת סמך גאולה לתפלה ה' יעלה כדעתך
כי שאר ה' ה' ה' ה' מפיסק ומספר בין
גאולה לתפלה זהיה עובר עבירה חלילה
חלילה לני * אדני וחלילה לחסידיו ועבדיו
הקדושים

הקדושים מהעשות כדברי הוזה' אלא סוד
סמיכת נאולה לתפלה שהיה מתכוין
בברכת אמת ויציב להמשיך כל הצנורות
וליתד כל הספירות עד שתגיע המשכת כל
הצנורות אצל חזיתם גא'ל ישראל'
וכשהתחיל גא'ל'ני פלתי תפתח כח אל ה'
במדת אדני ונתיהרו הספירות על יד חכם
זה' והו' דבר גדול שצריך מחשבה נכונה
להמשיך כל הצנורות ולסדר כל הספירות
עד שגיעם כלם למדת אל חי' ויריקו כלם
במדת אדני' ולפי שדבר גדול כזה אין כח
ביד האדם להתכוין ולעשותו ככל יוס'
הוצרך ולמר פעם אחת סמך גאולה'
לתפלה' שהסמיכה הזאת בדבור
ובמעשה היתה שהיה ודע לכוין גא'
הכחות ולהמשיך השפע דרך הצנורות עד
שהגיעם כלם לאל חי' ומשם הריקו בשם
אדני' והו' סוד סמיכת נאולה לתפלה'

ומי'סן סמוכים לעד לעולם עשויים באמר
וישר' ולפי שסוד נאולה לתפלה הוא
סוד גא'ל חי' גא'ל'ני והוא סוד זכור ושמו'
אמרו ז'ל אלו ישמרו ישראל שבת אחת
כהלכה מוד נגאלין זהו טעם ברור שהיו
סומכים כל ישראל זכור אצל שמור שזהו
סוד סמך נאולה לתפלה' ואם תאמר
מדוע לא נגאלו ישראל אותו היום שסמך
אותו החכם נאולה לתפלה' דע כי
אדם אחי' אינו יכול לסמוך א'א כפי שיעור
אדם אחד' אבל כלי ישראל היו סומכין
כפי שיעור כל השלמות והסלוי המספיק
להתחבר ולהתאחד נאולה בתפלה'

ואז היו נגאלין כלן' וסוד ספך נאולה'
לתפלה במד' אל חי' אדני' הו' סוד הגא'ל
ששור' חייבי המעטרבי חסד ורחמים
המשביע בטוב עדיך תחדש כנשר
נעוריי' כי' ואחרי שיעורטך על העקר
הגדול הזה' דע כי י'ית' וית' כשרצח
לנאול אחי ישראל ממצרים חבר מדת אל
חי' הנקרא נאולה למדת אדני' הנקרא
תפלה' והסוד ויגאלנו בני ישראל מן

העבודת ותעל שועתם אל האלדים מן
העבדה וכתיב וירא אלדים את בני ישראל
וידע אלדים' והסוד הגדול וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדי'ם אתם ואזכור את בריתי' ואזכ'
שידע' זה דע כי לפעמים נקרא בלשון:

גואל

חי' עם אדני' שחוא סוד
הנאולה והתפלה הרי אדני' מתמלא משפע
הנאולה וגם מדת אדני' פועלת נאולה
בשליחות אל חי' ומצלת את הצדיקים
וגואלת אותם מכל פגע ומחלה ומכל מיני
משחית ופורענות ונקרא באותה השעה'
המלאך הגואל' ולפי שסוד אדני'

הנקרא שכינה
היה הולכר עם יעקב בשליחות אל חי'
באמרו אם יהיה אדני' עמדי ושמרני בדרך
הזה ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ידוד
לי לאלדים' והיתה המדה הזאת הולכת
עם יעקב לגאול אותו מכל מיני משחית'
אמר יעקב המלאך הגואל אותי מכל רע'
והטעם שקרא למדה זו מלאך לפי שאינה
פועלת נאולה אלא בשליחות אל חי' שהיה
היא עצמה צריכה נאולה כאמרם ז'ל גלו
למצרים שכינה עמהם ולפיכך כשאדני'
פועל נאולה הוא בשליחות אל חי' ולכן נק'
המלאך ה'ו'א כלומר נקרא בשם המשלחו
ובאור העקר הזה דע כי מד' הוי'בל למעלה
היא שביעית היא עליונה והיא סוד הנאולה
השלמה והחירור וג'ן הוי'בל שהוא סוד
הנאולה השלמה מקבלת שפע אל חי' שפע
הנאולה ומביא נאולה לעולם כמו שמתקבל
מן הוי'בל כח החיים ונקרא על זה גא'ל חי'
ודע כי בכח ספירת הוי'בל שנמשכת בגא'ל
חי' נגאלו ישראל ויצאו מצרים שגא'מר
וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים אל
תקרי וחמושים אלא וחמשי' וכן הוא אומר
ויכל היא שנה החמשים שנה' וכתיב
גאולה' תהיה לו ובי'ובל יצא' וכתיב
וככל ארץ אחותכם נאולה תתנו לארץ'
הכלל

הנקראת שבת ומשם זוכה לשיעור
העליונה הנקראת עולם הבא ואם הו'
אדם סתול את השבת הרי הוא רחוק
החיים ומחלליה מות יום שר ינסגר לפני
הפתח מלהכנס לחיי העולם הבא ולפי
אמרו אל בענין שבת אע"ז דאחי עבירה
לאגלווי מתן שכרה לא עבירה לאגלווי
לפי ששכר העולם הבא גנוז הוא וטוב
עין לא ראתה אדרים זולתך יעש' למחכת
לו וכתיב מלך רב טובך אשר צפנת
ליראך פעלת לחסוים כ' ולפי עקרה זה
יש לך לדעת שאע"פי שהשב' גלו' לפנינו
מתן שכרה אינו גלו' אלא חתום וסתום
הוא ואפילו אחד מהנביאים לא נתנבא
עליו מה הוא לפי שהוא הטוב הגדול והאור
הגנוז מששת ימי בראשית שאין כל כריה
יכולה להסתכל בו זולתי יי' וצייך
אתה להיות בקיום ג' סעודות בשבת שהם
סוד קשר היחוד וסוד קשר השבת הגדול
ביום השבת שאנו עושים ובהיות אדם
מקיים שלשה סעודות בשבת הרי הוא
כאילו מיהר יי' ית' כסוד יי' אחד ושמו אחד
כלומר משלש ושבע ואז הוא ראוי להנצל
משלשה פורענות ו' סעודות הללו
אחת כנגד אדני שפתאחדת ביום השבת
וזהו סוד התאחדות השבע' שנית כנגד
ג' דוד' שלישית כנגד ב'נה הקשור בסוד
אהיה וזהו סוד התאחדות השלש' וסוד
וקראת לשב' עונ' ג' וסוד עונ' ג' הו' סוד נה' ג'
יוצא מעדן להשקות את הג' כי זהו סוד
היחוד האמתי השלם בסוד עדן נה' ג'
וכל המקיים ג' סעודות בשבת כאילו מיהר
עשר הספירות ביחוד שלם כסוד אדני
זרוד ארז וכלן מתאחדות על ידי אל ה'
למעלה ולמטה למעלה נקשר בבינה
שהוא סוד קשר ארז שהרי הבינה נקשר'
כארז כסוד ג' כפירות למטה נקשר
כארז שהו' סוד קשר שבע כפירות החתונה
נמצאת השבת קושרת כל הספירות למעלה
ולמטה ולפיכך השבת זכור ושמו' ועתה

והכל הגדול הוא שכתוב בשנה ריבול
הזאת השבו איש אל אחוזתו דע כי
מן ריבול מושך אל ה' הגאולה ונאל את
הצדיקים בשעת שהוא סומך לאדני'
נמצא ריבול שביעית עליונה ורשבת
שהוא סוד אל ה' שביעית תחזונה ואנו
ספרים לריבול שבע שבתות שנים ולשבת
ששת ימים וביום השביעי שבת ואם
חאמר ריבול הוא תחלת השמינית כאשר
שנת החמשים דע כי בע' ה' בענין זה
נרמז לך עקרים גדולים ברהענו לבאר
זרוד ית' שהוא סוד ריבול וסוד בינה ושם
אתן את הודי לך ועתה דע והאמן כי
השבת היא עין כל המורה ומקור כל
האצילות לשם אדני' ולישראל הרבקים
במדה הזאת ומן השבת אדם נכנס לחיי
העולם הבא שהו' סוד ריבול כסו שהודענוך
והעולם הבא נקרא שבת הגדול שרייה
שביעית עליונה ואל ה' הוא סוד השבת
שהיא שביעית של מטה ומן העולם
הגדול נחיים והגאולה וא' נפק עיניך
נראה היאך חשמו השבת אם אתר
חפץ לזכות לחיים ולגאולה ולהכנס לחיי
העולם הבא והנה הש' שלנו בדמיון
בית שער להכנס לטרקלין הגדולים לחיי
העולם הבא הנקרא שבת רגזול והרקן
עצמן בפרודורו כרי שתכנס לטרקלין
וכשתבין דבר זה אז וקראת לשבת עונ' ג'
א היא שכר שלנו ולקדוש יי' כסוד זו
שבת עליונה שנקראת ריבול ולפי דרשו
הל' ולקדוש יי' כסוד זה יום הכפרים
ודע והאמן כי הכפרים כלם מן ריבול הם
יוצאים ומשם הסליחה נמשכת לשם אדני'
ואז נאמר כי לוי ארזינו הרחמי והסליחו'
ואמר אדני' שמעתי אדני' מלתה אדני'
הקשיבה ובע'ה כמקומו נבאר לך הטעם
שנקרא סוד ריבול שביעית ושמינית
נמצאת אומר כי כל אדם השומר שבת
כהלכה אז מתאחד בשביעית והתחזנה

דע והתבונן כיצד תשמד את השבת וכיצד
חתנה בענין שמירת השבת ממלאכה
דבור וענין מנוחה ועונג וכבוד ואשריד
בהיותך שומר שכ' שתקרא אכסנאי לעשר
ספירות ולפעמים תקראת מדת אל
חי בתורה

ברית

ודע והבן כי כל לשון
שכב בתור הוא ברית
לשלה מיני ענינים נחלק במשמעותו
והכל הוא אחד בחבור ואותם הג'
מיני ענינים נחלקים לג' שמות אלו שהם
אדני אל חי מינה וברית מינה הוא ברית
הפה וברית הלשון וברית השפתים
על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית
וברית אל חי הוא הנקרא ברית שלום
וברית שבת וברית הקשת ווי' ית'
נתן לנו ברית מילה לזכותנו לאל חי
וברית אדני הוא כנגד ברית התורה שהיא
נקשרת בין ברית אל חי ובין ברית אדני
ובהיות אדני נקשר באל חי ובכינור אזני
נס הוא נקרא כלשון ברית על שם שניהם
זהמד ברית הלשון וברית המעור וזרזו
סוד ברית מילה כפריעה מה שאמרו זכרונ'
לברכה מל ולא פרע כאילו לא מל כלומר
שהפריעה היא סוד אדני וכשלא פרע הרי
הוא חסר הספירה הראשונה שבה יכנס
להיכל יד' ד' ית' כי מאדני יכנס לאל חי
וסן אל חי לשם יד' ד' ית' ואחרי שלא פרע
אפילו לשם אל חי לא יכנס כי חסר
הפריעה שהיא סם אדני ואחר
שהודענוך זה דע כי וי' ית' רצה לה שלים
לאברהם אבינו ע"ה בכל הספירות ואמר
לו התהלך לפני ויהיה תמים ולמען תהיה
נאמן במרכבה שלי אני נותן רשם בכשרך
ונקרא ברית כשר כאמרו ואתנח בריתי
ביני וביניך וכתוב והיתח בריתי
בכשרכם לבתי בריתי בכשרכם
וזו ברית כשר לברית עולם זו ברית הלשון
שהוא סוד התורה שנמשכה מן הכי ית'
כסוד ספירות חסמים יום כנגד ספירה

חסמים של יוכל ותלמא שקבל
ישראל ברית כשר לעולם לא זכו לקבל
תורה שהיא ברית הלשון והוא שאמר
בספר יצירה כשכב אברהם אבינו ורחיבם
וחקר וחבין וחקק וחשבועלתה בידו נגלה
אליו ארון העולם וקראו אוהבו וברית לו
ברית בין עשר אצבעות ידיו וזרזו ברית
הלשון ובין עשר אצבעות רגליו תהו ברית
מ' לה ואם תאמר פריעה לא נתנה
לאברהם אבינו אותה הסדר פמש שלו
היתה והיא מדת אדני שהוא היה ראשון
שקרא זה חסם נמצאת למד כי שני
מיני ברית הם האחד ברית הלשון
שהוא ברית הפה שהוא ברית הרורה
שהוא ברית עולם שהוא ברית הבינה
והשני שהוא ברית מילה שבו ברית כשר
שהוא ברית הקשת שהוא ברית שבת
וכתוב שתי בריתות אלו נאחזת ברית אדני
שהוא ברית תורה שבעל פה שהוא ברית
הפריעה ולפי דבר זה נאמר על פי הדברים
האלה ברית אתך ברית שזו היא ברית תורה
שככת ותורה שבעל פה ושלש
בריתות אלו ברית ראשונה בינה יד'
אחרונה שלכות אדני ברית אמצע
שבתוך אל חי נמצאת ברית שבת קשרת
בין אדני וכי' יד' ואלפלא ברית
מילה שהיא ברית שבת לא זכינו לתורה
שככת ולא לתורה שבעל פה שהם סוד
יד' ד' אדני ודע כי שם אל חי
הנקרא ברית הוא בית שער להכנס למדת
התפארת שהיא סוד תור שככת הנאצלת
מאת הבינה כסוד חסמים יו' כסו שכאמרו
ואלו לא יכנס אדם בשער זה שהוא
ברית מנין ישגי התורה שהיא
לפנים למעלה ולפי שברית מילה הוא
סוד אל חי והוא סוד שבת קבעו ובריתנו
זמזמו לרכסה בברכת מילה אל חי חלקנו
צורנו צוה להציל ידידות זרע קדש שאמרו
משרת למען בריתו אשר שם בכשרנו
ברך אתה יי כרת הברית הלא תראה
כי

סוד הפריעה ולפיכך אין התורה מסורה לגוי לפי שהוא ערל * וזהו שאמרו בברכת המזון צריך שיקדים ברית לתורה כאמרו שהנהלה לאבותינו וכו' על בריהך שחתפת כבשרנו ועל תורתך שלמתנו * והיו שאמר מגיד דבריו ליעקב למי שהיה מהול כיעקב עליו השלום * וגוי שהוא ערל שעסק בתורה חייב מיתה * ולפי שברית מילה ופריע היא סוד השבת וכוזר ושומר לפיכך הסלה דוחה את השבת * והוא ביום הששיני שהיא סוד אדני שהיא סוד הפריעה הנעשה אחר המילה והסוד אדני ידוד * נמצאת למד שברית מילה דוחה השבת שהיא היא המדה עצמה *

ועתה התכוון בכל מקום שתמצא לשון ברית לאיזה צד נזכרה אם לברית לשון אם לברית בשר או לפריעה * ואחד שעוררונך על העקרים האלו יש לך לשמור עצמך ולהזהר מאד לכל תהיה מאותם הסטמאים אורז בריר קדש שהדי כל הפרשיות הכתומות כענין העריות בכל התורה כאלו שתי ספירות תלויות כאלו ח"י ובאדני וקצת מהם בשתי ספירות הרבקות עמהם הנקראת אלדים צבאות ידוד צבאות * ובעה עדיין נתן לך דרך שתבין כסוד מעלות טובות וכמה ענינים נוראים נקשרין כמלת ברית וכן תבין מה הויה דין הסגלה עריות או המקשה עצמו לרעית או האוחז כאמרו ומשתי * וכמה ענינים סוממים וחומסים תבין עדיין כענין מתוך לו הרבר' שרמזנו בכאן * וכמה ענינים נקראת בתורה בלשון *

אות

לפי שבמדה זו תלוים האורות והסופיתם בסוד אל ח"י בתחברו לשם אדני אזי מתחדשים אותות וסופיתם בעולם וכשנשמך גאולה לתפלה ביציאת מצרים נתחדשו כסוד אותות וכמ"ס נסים ונפלאות בסוד ויריא אלדים את בני ישראל וידע אלדים ובסוד ואזכור את בריתי * ועתה יש לנו

בני שם אל ח"י קבעו בברכת ברית מילה ועל זה נאמר ואיום הרבקים ביי אלדכס חיים כלכם היום * ודע כי ברית מילה הוא סוד שבת בסוד מילה ופריעה בסוד זכור את יום השבת ולסמור * זכור ליום וסמור לילה כנגד אל ח"י אדני * ולפי שברית מילה כוללת ברית שתי ספירות הללו אמר הכתוב אם לא ברית יומם ולילה הוקרה שמים וארץ לא שמתי * וסוד חקיות הם אל ח"י אדני בסוד ח"י חקיה וסימן ארז חקותי תשמורו וסוד חקותי הם אל ח"י אדני * ודע כי הכרית הנקרא יומם ולילה היא סוד מילה ופריעה זכור ולסמור * ח"י אדני תורה שבכתב ותורה שבעל פה שהם סוד חקיות שמים וארץ זה כנגד זה וזהו סוד זכורתו יתנה יומם ולילה * יומם הוא ותורה שבכתב וסוד אל ח"י וסוד זכור וסוד מילה * ולילה הוא סוד תורה שבעל פה סוד אדני סוד שם זכור סוד פריעה * ולפיכך אין התורה מסורה אלא למי שקבל ברית בשר ומתוך ברית בשר יכנס אדם לברית הלשון שהוא קריאת התורה * וצריך אני להאיר עיניך היאך חתם ייתברך שמו הגדול ידוד יתברך באברהם אבינו ובזרעו אותם שקבלו את התורה * כיצד אמר בספר יצירה כרת לו ברית בעשר אצבעות ידיו וזה הוא ברית לשון זה חתם ידו בסוד * עשר אצבעות ה' חמש מקורות בלשון התורה בסוד אחתה בומף ג'כך דטלנת זס שרץ אחתה כנרון ב'ומף בשגתים * ג'כך כחיד דטלנת בלשון * זס צרץ בשנים * נמצא חתם יד ברית הלשון שהוא ברית הפה * וכרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו וזהו ברית מילה וחותם ה' חצי השם בסוד עשר אצבעות וכרית מילה שהוא אחד הרי אחד עשר וחשבון אחד עשר כנגד ה' ו' תורה שבכתב תורה שבעל פה * והכל תלוי בברית מילה שהוא השרש התמרוק של צוות ה' היא סוד התורה שבעל פה שהיא

להודיעך כי השבת שהיא מדת אל ה' נקרא אות כאמרו ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם וברית מילה נקרא גם כן אות כאמרו ונמלתם את בשר ערלרובם והיתה לאות ברית ביני וביניכם והסוד הזה רמזו אותו בברכת ברית מילה באי אשר קדש ידיו כמטן וזקן בשאריו שם נצאצאיו חתם באות ברית קד' על כן בשבת זו אל ה' חלקנו צורנו צוה להציל וידורת זרע קדש שארנו משחת למען בריתו אשר שם בכשרנו בא' כורת הברית והקשת נקרא אות כאמרו ארץ קשתית נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ וכבר הודענך כי ברית הקשת היא ברית אל ה' ולפיכך דע כי בכל מקום שתמצא בתורה אות היא סוד אל ה' שהיא סוד זכרון שמוזכר אר"י לכל בני עולם ואורת ברית שבת וברית מילה היא מיוחדת כינו ובין ישראל לבד ואות ברית הקשת בינו ובי' כל בשר אשר על הארץ ודע כי לפעמים נכלל אדני במלת אות כי כבר ידעת שיום השבת נקרא אות והרי השב' כלולה בזכור ושסוד וברית מילה נקראת אות והרי היא כלולה במילה ופריעה וסוד פ' מלת אות על דרך רשפוש הוא כי סוד יוד' קטנה הידועה לבעלי חמים שהי' הקצ' התחתון של ואו ונקראת אות קטנה ונקראת אורת ברית קדש ועתה דע והבן כל הדברים הללו וכתבם על לוח לבך ואל יליון עיני' ודע כי על יסוד הספירה הזאת נתיסדרת בתורה לשון :

שבועה

והנני מפרש דע כי כל שבועה שאדם נשבע תלויה במדה זאת הנקראת אל ה' והטעם לפי שכל לשון שבועה היא מלשון שכעת וסוד הענין הוא מה שאמר אברהם אבינו לאבימלך כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי הפרתי את הבא הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם' הלא תראה שלשה

לשונות שהזכיר במקום הזה כל אחד מהם לשון נופל על הלשון אמר בתהלה כי את שבע כבשות תקח מידי לעדה על הכאר אמר אחריו על כן קרא למקום ההוא באר שבע מה כתי' אחריו כי שם נשבעו שניהם ופי' הדבר הרי ג' לשונות שבע כבשו באר שבע ושם נשבעו כל אלו ג' לשונות נתאחדו באוהה השבועה ולפי' אמר על כן קרא למקום ההוא באר שבע מאי ע"כ כלומר על טעם שבע כבשו השבועה כי על שני טעמים קרא אותו באר שבע על שבע הכבשות והשבועה ובמקום אחר כתיב ויקרא אותה שבועה על כן שם העיר באר שבע הלא תראה כי על שם שבועה קרא שם העיר באר שבע ולא הזכיר מקום שבועה והסוד העיר תלויה בסוד שבועה ומקום הבאר תלויה בשבועה ועכשו יש לנו לברר הדבר דע כי כל הנשבע הוא נשבע בסוד שבע הספירות שהם סוד שבועת ימי עולם והכל תלוי במדת אל ה' שהוא השבת שהוא יום השביעי וכל שבועה תלויה בשביעי והסוד וכיום השביעי שבת וינפש' ולפיכך הנשבע נשבע כנפשו נשבע בחיי כשהוא אומר נשבע בשם יי' והסוד חיי' וזי' נפשך כי סוד חיי' נפש' ה' סוד ה' שם שמי' נמשכים חיים וכל הנפשות הפורחות מארץ אדני' כאמרו תוצא הארץ נפש חיה למינה והיא סוד השבת שהוא סוד יום השביעי שמי' נמשכים חיי' הנפש כאמרו וביום השביעי שבת וינפש הרי חיי' הנפש תלויים בשביעי שהוא סוד השבועה וכל הכופר בשבועהו כאלו כופר באל ה' וכו' ספירות שהם סוד שבועת ימי עולם ואם ברוב פשעו וכחשו כפר בשביעי מאין לו חיים וטובה שהרי לא נברא העולם אלא על ידי אלו שבע ספירות וכהן מתקיימים כל הנבראים שבועה ימים בסוד שבועה ספירות בסוד שבועה ואם ח' יסקר אדם כשבויערו הרי הוא נעקר מאלו שבע ספירות

אֶת הָעֵפֶר שֶׁאִפְלוּ יִשְׂרָאֵל הָאֲבָנִים הַחֲרוּתָה
 עֵפֶר וְאֵינָן כְּלוֹת * אֲבָל שְׂבוּעַת שֶׁקָּרַ
 מְכַלְהָ הָאֲבָנִים וְהָעֵפֶר * וְחֻטְעֵם כִּי כָל
 הַנְּכָרָאִים כָּלֵן לֹא נִבְרָאוּ וְאֵינָן לָהֶם קִיּוּם
 אֵלֹא כִשְׁבַע סְפִירוֹת הַנִּקְרָאוֹת שֶׁבַע יָמִים *
 וְכֹאמֹרֵן סְפִירוֹת תְּלוּיִים שְׁמִים וְאֶרֶץ וְכֹל
 צְבָאוֹתֵם נִגְמַשׁ הָאֵשׁ וְהַמַּיִם וְהַדְּרוֹת וְהָעֵפֶר
 וְהָרִים וְגִבְעוֹת וְיָמִים וְנִחְדָּרוֹת וְכֹל מִינֵי
 צִמְחָיִם וְכֹל כְּעֹלֵי חַיִּים לִמְנוּחָם וְכֹל בְּנֵי
 אָדָם * וְלִפְיֶיךָ כִּשְׂאֵדָם כּוֹפֵר בְּשְׂבוּעַת הַרִי
 הוּא כְּכוֹפֵר בְּשְׂבוּעַת הַסְּפִירוֹת שְׁחִיּוֹ וְקוּיּוּן
 וְאִשְׁתּוֹ וּבְנָיו וּמְמוֹנָו וְכֹל מִה שֵׁשׁ לוֹ תְּלוּיִן
 בָּהֶם וְכִשְׂמוֹפֵר בְּאֵלָן שֶׁבַע סְפִירוֹת שֶׁהֵם
 סוּד הַשְּׂבוּעָה הַרִי אֵלָיו שֶׁבַע סְפִירוֹת מְכֹלוֹת
 גּוֹפֵי חַיִּין וּמְמוֹנֵי קִרְקַע וּמְטַלְטֵלִין לְפִי
 שֶׁהֵחַל תְּלוּי בָהֶם מֵאֲחֵר שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ
 כֹּל הַיְצִירוֹת וְהֵם הָיוּ כְּמוֹ הָאוֹמֵן הָעוֹשֶׂה
 אֶת הַמְּלָאכָה שֶׁהוּא יְכוּל לְהִרְוֵם וְלִהְשֹׁחַ *
 הַמְּלָאכָה שֶׁעֲשָׂה * כֵּן הַכּוֹפֵר בְּשְׂבוּעַת
 כּוֹפֵר בְּאוֹמֵן שֶׁעֲשָׂה אֶת הָעוֹלָם וְכִשְׂמוֹפֵר
 בְּאוֹמֵן שֶׁעֲשָׂה אֶת הָעוֹלָם יְכוּל הָאוֹמֵן
 לְהַחְרִיב אֶת בֵּיתוֹ וְאוֹתוֹ וְאֵת כֹּל אֲשֶׁר יֵשׁ
 לוֹ אִפִּי הָעֵפֶר וְהָאֲבָנִים לְפִי שֶׁהָאוֹמֵן שֶׁעֲשָׂה
 אֶת הָאֲבָנִים יְכוּל לְמַחֲזֵת זָכְרָם מִן הָעוֹלָם
 וְסוּד הָאוֹמֵן הוּא סוּד אִמֵּן וְלִפְיֶיךָ הָעוֹנֶה
 אִמֵּן כְּנִשְׁבַּע * וְהוּוּ סוּד יִשְׁבַּע בְּאֵלֵי אִמֵּן
 כְּלוֹמֵר הַנִּשְׁבַּע * בְּאוֹפֵן שֶׁבִּרְאֵה
 הָעוֹלָם נִשְׁבַּע וְחָרוּ סוּד שֶׁדָּרְשׁוּ בַּפֶּסֶק
 וְאֵהִי אֲצִלוּ אִמּוֹן לֵאל תִּקְרֵי אִמּוֹן אֵלֹא
 אִמֵּן * וְלִפְיֶיךָ אִמְרוּ אֵל שֶׁעֵינֵן שְׂבוּעָה
 נְהִינֶנָּה אִמֵּן אַחֵר הוּא * וְכַעֲה עוֹד
 נִבְאָר לָךְ סוּד מֵלֵת אִמֵּן עַל דְּרֵךְ הַמְּשַׁכֵּת
 רִשְׁפַּע בְּרֵיךְ הַצְּנוּרוֹת * וְלִפִּי
 שֶׁהַשְּׂבוּעָה הִיא כָּלֵל שֶׁבַע סְפִירוֹת שֶׁהֵם
 הָאוֹפֵן לְכֹל הַנְּתִיאִים אִמֵּר דְּבָרִים שְׂאִינֵן
 הָאֵשׁ מְכַלְהָ אוֹתָם שְׂבוּעַת שֶׁקָּרַ מְכַלְהָ
 אוֹתָם * וְחֻטְעֵם שֶׁהַשְּׂבוּעָה הִיא
 הָאוֹמֵן שֶׁבִּרְאֵה אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת
 הָעֵפֶר וְאֶת כֹּל הַיְצִירוֹת וְלִפְיֶיךָ אִין הָאֵשׁ
 יְכוּלָה לְאֲבֹד וְלִכְלוֹת אֶת הָאֲבָנִים וְאֶת

הָעֵפֶר

סְפִירוֹת שֶׁהֵם סוּד קִיּוּמוֹ וְנִצְטָא נַעֲקָר מִן
 הָעוֹלָם * נִמְצָאָה לְמַד כִּי הַשְּׂבוּעָה הִיא
 כְּאֵל תִּי שֶׁהוּא סוּד רִשְׁבִּיקֵי שְׂוֹהֵא סוּד
 הַשְּׂבוּעָה שֶׁהוּא סוּד חַיִּי נִפְשׁ שְׂוֹהֵא סוּד שְׂבַת
 וְיִנְפֵי * וְלִפִּי שֶׁהַשְּׂבוּעָה הִיא כְּאֵל תִּי
 אוֹמֵר בְּעֵינֵי יוֹהֵם יִמְנוֹ וְשִׁמְלֵאל הַשְּׂמִי
 וְשִׁבַּע בְּחֵי הָעוֹלָם * הִלָּא תִּרְאֶה הַשְּׂבוּעָה
 שְׂוֹהֵא בְּחֵי הָעוֹלָם שֶׁהוּא אֵל תִּי * וְכִשְׂאֵר
 סְקוּמוֹת תִּי * אֲשֶׁר עֲסִדְתִּי לְפָנֶיךָ * חַיִּי
 וְחֵי נִפְשֶׁךָ אִם אֶעֱבֹךְ * חַיִּי נִפְשֶׁךָ אֲדַנִּי *
 וְלִפִּי אִמְרוּ אֵל שְׂבוּעָה כְּנִשְׁבַּע בְּמִלְךָ לְפִיכֶן
 אֵינֵן נִשְׁבַּעֵן לְכַמֵּל אֶת הַתּוֹרָה אוֹ אַחֵר
 מִמְצוּתָה * וְאִם יִשְׁבַּע לִקְוֵה וּמִקִּיּוּם אֶת
 הַמְצוּת שְׂאִינֵן שְׂבוּעָה חֲלֵר לְכַמֵּל דְּבָרֵי
 תּוֹרָה שֶׁהִרְוֵהֶם סוּד שְׂבַעָה קוּלוֹת יִצְאוּ
 מִשְׂבַּע סְפִירוֹת כְּמִתֵּן תּוֹרָה * וְאֵינֵן אִוֵּם
 נִשְׁבַּע לְכַמֵּל דְּבָרֵי תּוֹרָה וְכֹל שְׂבוּעָה בִּי
 וְכֹל נִדְרֵי לִי * וְסוּד נִדְרֵי לִי עֵדִינֵן נִפְרֵי אוֹתוֹ
 בְּסִקּוּמוֹ בַּעֲהֵ כִי הַנִּדְרֵי הוּא סוּד רִשְׁבַת
 הַגְּדוּלָה שֶׁהוּא סוּד הַשְּׂבִיעִית הָעֵלְיוֹנָה *
 וְאִם תִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי * וְלֹא אִמֵּר
 נִשְׁבַּע בִּי * פִּי הַפֶּסֶק כֵּן הוּא שְׂרִיד הַמֶּלֶךְ
 עַה נִשְׁבַּע לְעִשׂוֹת דְּבַר זֶה לִי כְּלוֹמֵר שֶׁלֹּא
 יִשְׁקוּט וְיִנְתַּעַד אֲשֶׁר יִמְצָא מְקוֹם מְנוּחָה
 לְשִׁכְנָה לְבָנוֹת בּוֹ כֵּת הַמִּקְרָשׁ * נִמְצָאָה
 אוֹמֵר כִּי כֹל הַכּוֹפֵר בְּשְׂבוּעָתוֹ נַעֲשִׂיר לוֹ
 שְׂבַעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית שֶׁהֵם סוּד כֹּל יָמֵי
 הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹיְבִים וּמִבְּקֵי רַעְרוֹ שְׂרָדֵי
 כִשְׂכַפֵּר בְּשְׂבוּעָתוֹ כֹּפֵר בְּשְׂבַעָה וְכִשְׂכַפֵּר
 בְּשְׂבַעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית נִמְצָא כֹּל יוֹם וְיוֹם
 מִשְׂבַּעַת הַיָּמִים אֲצִלוּ כְּאוֹיֵב וְכֹל יוֹם נְיוֹם
 מִקָּל לִזֶּה הַכּוֹפֵר וְלִפִּי כֹל הַנִּשְׁבַּע בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל בְּאֵלֵי אִמֵּן * וְיֵשׁ לוֹ לְהִזְהָר מֵאִמּוֹנֵת
 אֵלֵי אִמֵּן * וְעוֹנֵשׁ הַשְּׂבוּעָה כְּכַר גֵּל
 אוֹתָהּ כְּמִסְכַּת שְׂבוּעוֹת כְּאִמְרָם אֵל דְּבָרִים
 שְׂאִינֵן הָאֵשׁ מְכַלְהָ אוֹתָן שְׂבוּעַת שֶׁקָּרַ מְכַלְהָ
 אוֹתָן * וְשֶׁעַם זֶה טַעַם כְּרוּר בְּרֵיךְ הַיְצִירָה
 כִּי צִדְרֵי הָרִי כְּמִכְנַע הָאֵשׁ הִיא שׂוֹרְפָה כֹּל מִינֵי
 עֲצִים וּבְגָדִים וְאֲשֶׁר כִּי צִדְרֵי בָהֶם וּמְכַלְהָ
 אוֹתָם אֲבָל הָאֲבָנִי * וְהָעֵפֶר אֵינֵן הָאֵשׁ מְכַלְהָ

הענין לפי שהענין אחד מן חסידות הוא
כמו האש ושניהם נבראים אבל השבעות
שהיא סוד האומן והבראה היא יכולת
לכלות האש והאכנים ואת שאר כל
היצורים לפי שהכל ביד האומן שעשה
היצורים כלם ית וית וזהו שאמר לפני
הארץ יסדת ומעשה ידך שמים המרו
יאבדו ואתה תעמוד כלם כנגד יבלו כלכל
תחליפם ויחלופו * והיו סוד שאמר
דברים שאין אש ומים מכלין אות' שכועת
שוא מכלה אותם לפי שהשבעה היא
האומן והכל תלוי ביד האומן כאמרו ישב'
באלהי אמן וכאמרו ואהיה אצלו אמן
ואמל אל תקרי אמן אלא אמן * והסוד
הגדול הזה כבר ידעת כי סוד שבעה היא
סוד אל חי והיא סוד כי טוב ולפיכך אמרו
בכל הנבראים שנעשו במעשה בראשית
ודא אלדי' כי טוב וסימן ואהיה אצלו אמן
וסוד ואהיה' הרבקה עם אהיה היא סוד
שש ספירות והאחרונה מן השש היא סוד
כי טוב ולפי' כל הפעולות שעשה אלדים
שהוא אדני' במעשה בראשית על כל
פעולה ופעולה נתייעץ בכי טוב *
ביום הראשון מה כתוב וירא אלדים את
האור כי טוב * ביום השני לא נאמר בו
כי טוב לפי שהוא סוד רחבכל ורחפתך
כאמרו והי רקיע ביוק המים וירחי מבריל
בין מים למים ובכל מקום שיש בו חלוק
זפרוד אין טוב מצוי בו כי אין טוב בא לא
להביא שלום ולחבר כל הדברים ולפיכך
בשמשחלק ונפרד ונבדל כי טוב שהו' סוד
אל חי ממדת אדני' כי אנו העולם כלו חרב
ואין טוב מצוי בעולם שנאמר כי מפני
הרעה נאסף הצדיק * ואמר אמת
צדיק כי טוב * ולפיכך כשהצדיק נמצא
בעולם או מטיל שלום בין שני חולקים
נמצא הצדיק מכריע * והיו סוד שני
כתובים הפכחשים זה ארץ זה עד שיבא
הכתוב השלישי וכריע ביניהם * והסוד
נצח יס' הן שם אל כי טוב צדיק רואה

כתוב שלישי מכריע ביניהם * ודלפי' לא
נאמר ביום השני כי טוב אבל נאמר ביום
השלישי שתי פעמים כי טוב והטעם כי
טוב כנגד אל חי' כי טוב שני כנגד אדני'
שהוא סוד הארץ ומינך אמרו צדוק כי
טוב * ואמר בברית המזון ארץ חפדה
טובה * והסוד הזה כי אלדים כולל בכל
מעשה בראשית כי טוב בכל דבר ודבר
שהוא סוד האומן * ובאכל הדברים
לא נמצא טוב אלא בשעת הכוון * הלא
תראה כשהיה אדם הראשון לבדו נפרד
כלי חכור בת זוגו מה כתוב כי לא טוב
היות האדם לבדו וכשתחבר אצל אשה
מה כתוב כיה מצא אשה מצא טוב כלומר
מצא אותו הטוב שהיה אבד ממנו * ואם
באדם ואשה כך כל שכן וכל שכן בשאר
הפעולות העליונות כי בשעת חבור נמצא
כי טוב ובשעת הפרוד לא נמצא כי טוב
ועל דרך זה דע כי ג' הספירות שהם נצח
והוד וטיב מתאחדות תמיד נצח והוד זר
לעומת זה וטוב היא הכתר השלישי שהוא
מכריע ביניהם * ולפי סוד זה תמצא כי
טוב הוא שורש תחתון שלו לא שהיה בו
האמצעי והוא שלישי * כיצד' היא סוד
שש ספירות שלש למעלה ושלש למטה *
שלש למעלה בדרך זה הגדולה לצד ימין
והגבוהה לצד שמאל והתפארת שלישי
מכריע ביניהם * ושלש למטה מן הוד
ולמטה בדרך זה הנצח לצד ימין וההוד
לצד שמאל * טוב שלישי מכריע ביניהם *
ולפיכך תמצא ענין טוב שהוא שוכן על
גבי אדני' שהיא הספירה האחרונה מעשה'
הספירות ונקראת :

ההר הטוב

ובזמן ששוכן טוב
תוך אדני' נקרא
אדני' :

ארץ טובה

על שם טוב השוכן
בתוכו * והיו סוד
ופרכת את יי' אלדיך על הארץ הטובה אשר
נתת לך * והיו סוד לא תחמר כל בה *
וכתיב

וכתוב וזרשו ו' לא יחסרו כל מ'וב' א'ת
 ולפי שארני תלכש בלבוש הנבונה במדת
 אדרים ועל כל פעשה בראשית תמיד היה
 אדרים סתיען ומסחבר במעשה בראשית
 כפי מ'וב' חה הוא שאמר בכל דבר ודבר
 ורא אדרים כי טוב' ולפי עקר זרן
 תחונן ואחיה אצלו אמן שהוא ראמן
 והאמן והאמן' וזהו סוד מ'וב' וסוד
 השבועה לפי' כל השבועות כלן קש' ורות
 בש' ביני שהוא כלל השבעה שהוא סוד
 השבועה' ודע והאמן שאין לשום בריד
 בעולם קיום וזלתי כאחד יתב' מאלו שבע
 ספירות' וכשארם משקר בשבועה הרי
 נעקר מכל שבע הספירות ולא נשאר לו
 בשמים ובארץ שורש חוה שאמרנו כנשבע
 לשקר ולזה בתוך ביתו וכלתו את עצמו ואת
 אכני סהכל נעקר שרשוענף' ועיה
 בנה שמעה זאת ותחונן כמה הוא חומר
 השבועה וענשה כי אפילו הוצאת שם
 שמים פן הפה לבמלך אף על פי שאינו
 כשבע נענש עליו כל שבן הנשבע לשקר
 ו' יצילו מקונש זה וישלח לנו סליחה
 וכפרה על כל מה שעברנו על ככה
 ולפי שענין השמוע הוא סוד שבע הספירות
 מעשר ספירות הכלולות בשמן ית' נאמר
 בתורה ובשמו תשבע כי בשמן תלוי הכל
 וכל הנשבע בארץ ישבע בארץ אמן ולפי'
 אמרו אל שבועה כשבע כמלך עצמו
 וסוד השבועה כלולה פן השבעה שמו
 שמועם וזאת עמודיה שבועה' וזכתיב
 ויקרא אותה שבעה' וזעלובן שם הגוא
 באר שבע' וכתבי על פן קרא למקום
 תהא באר שבע כי שם נשבעו שניהם
 והמדה הזאת נקראת בתורה בלשון
חוק
 ועתה יש לי להאיר עיניך
 ויתברך הקן כל היוצאים וזרה גבולם
 ושעורם כשמו הגדול זנתן קן וגבול לכל
 הנבראים שבעולם' וזלכל הנבראים
 עליונים ותחתונים יש קן וגבול זלשמו

רגזול אין לו קן תבול נאפרו קן שם
 לחושך ולכל תכלית הוא חוקר ויצא לאור
 צלכות' ואומר לכל תכלית ראתי קן
 רחבה מצותך מאד' ופי' הפסוק חזר
 כן הוא' כל דבר ודבר מכל הנבראים
 יש לו גבול ותכלית' אבל אחרת
 הכרה הנקרא מצוה שהיא סוד כפירה
 עשירית משכו רגזול והיא הראשונה
 ממטה למעלה והאחרונה מלמעלה למטה
 ונקראת מצוה אין לה גבול כי רחבה היא
 מאד והיא המקפת בכל הנבראים ונוחת
 להם שעור' והמסע שנקראים מצוה כי
 כל עניני ה' יתב' נעשית על ידה ועל פי
 מצוה מתנהגים כל הנבראים שבעולם' פ'
 זהו סוד התורה והמצוה התורה זגבורה
 שכתב והמצוה זו תורה שבעל פה' כי
 תורה שבכתב יש לגו להנהיג בה על ציוו
 אד' כי הנקרא מצוה הנקראת תורה שבעל
 פה ולפיכך אמר הכתוב לכל תכלית ראתי
 קן רחבה מצותך מאד' ודע והבן כי כל
 החקיקות הנזכרות בכפר יצירה שחקק ה'
 ית' במעשה בראשית כלן חקקן על יד
 אל ה' אד' וכשני אלו השמורות
 נתן קן וגבול לכל הנבראים ושעור ידע
 שלא יצאו חוץ לגבול ולא ישנו את חקיקתם
 וכל זה נכלל במלת חק וחק' אל ה' אד'ם
 ושכרם נחקקו ונכללו כל הנבראים לכל
 יצאו חוץ לגבולם זהו הסוד הרפוח במזמור'
 הללו איה ה' סן השמים בשאכיו כל
 הנבראים עליונים ותחתונים וזה הוא
 והלל את שם ה' כי הוא צורה ונברא
 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור'
 ואמר חקן שמים וארץ' ונברכת
 וילכנה אמרו חזק אשר פסאמו ברא
 שחקים וברות פיו כל צבאם חק חסן נתן
 להם שלא ישנאף חקיקתם' וזאמר
 בותן שמים לארץ ימים חקות ורח נכמנים
 לארץ לילה חקותם' ית' כלומר גבול השם
 וגבול חלוצה בסוד' פדת' אום' זכרת
 כלת' וזאמר הצותי לא תדאון נאם'
 אם

אם ספני לא תחילו אשר שפתי חול גבול
ליום חק עולם ולא יעברתו ואתה גבול
שמת בל יעבורו כל ישובו לכמת הארץ
רדיו בכל מקום שתמצא לשון חוק היום
ענין גבול כל הדברים ושעורם וכן
ואכלו את חקם אשר נתן להם פירעה וכן
הטריפני לחם חקני ולפי שנתקרו כל
הכתיבים לשיניהם וגבוליהם על ידי שר
מפירות הללו הוצרך היתבדק לשם
אותם בתורה במינים ידועים בלשון חק
ובלשון חקה וכל מקום שאתה מוצא
לשון חק הוא סוד אל ת' ולפי הוא סוד
בתיים שהוא המשוב השלישי והוא
שאתה מספר יצירה ולשון חק סוד
בתיים כי הלשון היום באמצע כל אברי
הגוף ולפי נקראת חק סודת אל ת' נקראת
ח'ק ותנו סוד תקעו בחוש שופר בכמה
ליום חגג כי ח'ק לישראל היום משפט
לא לדי יעקב וכבר הודעתך שהוא יום
הזכרון סוד זכרנו לחיים ולפיכך כי חק
לישראל הוא משפט לא לדי יעקב דע כי
המשפט הוא סוד תפארתו סוד עק' וסוד
שבשם חק היום הקצה התחזקו של
שהוא סוד המשפט שהוא סוד יעקב
וכבר זכרנו למעלה שהקצה של ח'ק נקרא
סוד קטנה ולפיכך אמר כי חק לישראל הוא
משפט לא לדי יעקב וכתב שם שם לו חק
משפט מתוך חק שהוא אל ת' שהוא יום
הזכרון אדם נכנס למשפט ביום זה
ולפיכך דע שתמצא בתורה סודות הרבה
שיש בהן סימן חק ומצות שיש בהן סודות
חק וכו' ודבר בך הוא כל מקום
שתמצא במצות לשון חק סימן הוא שאות
המצוה נקבת באל ת' סוד ח'ק באמר
בפס' מצות שמירת את דבר הזה לחק
לך ולבניך וכן בכל מקום שתמצא ח'ק
יוצא במד' אל ת' ובכמה בריית מילה
שהיא סוד סודת אל ת' כדן אתה אשר
קדש ידיו מבטן חק בארשם וצאצאי
הם באות בריית קדש וכל מקום

שתמצא חק' הוא סימן שאותו מצוה
חקה בשם אדני כגון ושמת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה זאת
ח'קת התורה וכן כל כיוצא בזה נמצאת
לפי כי לשון חק וחקת סימן אל ת' ואדני
הם מדת יסודות לילדתם זכור ושמו
וכל כיוצא בעינים אלו ועתה יש לך
לדעת כי בכל מקום שתמצא בתורה חק'ים
הם סימן ח'ק באמר חק'ים ומשפטים
צדיקים וכל מקום שתמצא חקות הם
סימן ח'ק באמר אם בה קוטי תלכו ואת
מצותי תשמרו אבל בכל מקום
בשם סוד לשון חקום בלשון רבים אל ת'
ואדני בכללים כהם וכן בשם חק חקות
שתי סודות אלו נכללות וכן כן מה
הפירוש בין חק'ים וחקות דע כי חק'ים
הם סוד אל ת' באשונה ובכלל שר
אדני מלמעלה למטה וחקות הם
סוד אדני באשונה ובכלל שלו אל ת'
מלמטה למעלה והתבונן בעקר הגדול
הזה ואתה שהודעתך זה לשם להודיעך
הטעם שקרא קצת הסודות חק'ים או חקות
כבר הודעתך כי לשון חק הוא סוד חקית
הדברים ושעורם גבולים ושאין גבולים
לעלות חזק לגבולם וכן כל המצות
הנקראות חק'ים או חקות הם מצות סודות
ונעלמות סודות ויוצאיהן אותם הודעתך
בלשון חק לסוד לנו שנקיים אותן ולא
נתרה אחריהן מה טעם כתנו לנו נשמור
חק גבול ההתורה ומחשבת בהם ולא נצא
חוץ לגבול המחשבה וההתורה ולפיכך
נקראו חק'ים חק'ים וכבר גלו דבר זה חכמים
זכרנו לכרבת בתלמוד ואמרנו ארתי חקות
ר' שמרן דברים שרצונו מקטרג עליהם
ואסות העולם משיבים ואלו הן
אכילת תורה ולמישח שעטנו וחליצת
יבמה והרבעת בלאים וסוד הנסקל
ועגלת ערופה וצפוני מצורע ושם
חאמר מעשה תורה ה'ל אני חקתיים
ואין לך רשות להרדף בהם והוא סוד את
משפט

ומשפטו תעשו ואין חקונו תשכרו ללכת
 בהם אני יי' ולפיכך בכל מקום שתמצא
 בתורה לשון ח' ק או ח' קה הוא סוד שאתה
 ראוי לקבל ולקיים ואין לך רשות להרחיק
 על אות המצוה ולצאת חוץ לגבול השטח
 ולפי שטעם הנקראות חקים עינין הם
 בחקקה וזהו סוד את חקונו תשמרו כמו
 שתמצא בפסח מצרים ולקחתם אגודת
 אגוז וטבלתם בהם אשר כסף והגעתם אל
 המשקוף ואמר בו ושמתם את הדבר הזה
 לח'ק לך ולבניך וכן לענין כלאים ושעטני
 נאמר בו את חקונו תשמרו בהסתר לא
 תרביע בלאים שדך לא תזרע בלאים ובגד
 בלאים שעטנו לא וכו' וכן בשעור
 השטחית והיתה לבס לחקת עולם וכן
 צדים אנוסה ואת חקת התורה ועתה
 דהתבונן כי בתורה לשון ח' ק חקוקת כל
 הדברים בשמו הגדול ועמקם נתן הגבול
 לדעתו של אדם במצות העמוקה הנקראים
 ח'ק'ס ואמר לנו לקיים אותם ושלא נרחיק
 אתריהם ולא נצא חוץ לגבול ההשגה ואמר
 עד פה תבא להרחיק ולא תוסיף כמו שאמר
 לג'לוהים עד פה תבא ולא תוסיף וכן הוא
 דין האמונה והרחיק החשש על המצות
 הנקראים חקים ולפי שענין סוד ברית
 מילה הוא מהדברים הנסתרים והנעלמים
 בסוד אל ח' שהוא סוד ח' ק קבעו בברכת
 ברית ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
 ואשר קידש ירדו מבשר ורוח בשאריו שכן
 וצאצאיו חתם ברית קדש והסוד הפנומי
 שם שם לו ח' ק ומשפטו ושם נסחו
 ולפי דרך זה התבונן בכל מקום שתמצא
 בתורה לשון ח' ק שהוא סוד אל ח' וחקת
 הוא סוד אדני ועתה פקח עיניך וראה
 סתרים נעלמים גלויים לעין ואדם צריך
 להתבונן בהם בכל מקום שהוא מסתכל
 בהם בכל התורה ולפעמים נקראת
 המדה הזאת בתורה בלשון
 ח' ק וצריך אני לעוררך על
 זה דע כי פתח

חיה רומת בתורה ענינים רבים וצריך
 אתה לרעור בחוקך מוציא לשון ח' ק או
 ח' ק לאיזה צד הכונה נוטה דע כי
 המדה הזאת הנקראת אל ח' ק נקראת
 בתורה ח' ק ציון ומדת אר' נ' הר המוריה
 והר עשו היא המדה המקשרת את ישר' ו
 והנני מאיר עיניך בטעם זה דע כי הר
 ציון בכל מקום היא מדת יסוד וסוד אל ח' ק
 לפי שר' ציון היא המקום אשר משם
 היתה המדה ראשון לבריאת עולם כאמר
 מציון מכלל יופי ארזים הופיע ואם
 תאמר והלא אר' נ' הוא בית שער הראשון
 הסמוך לנביאים דע שאילו לא יגיעו
 אצילות שפע הר ציון שהיא אל ח' ק יברך
 המוריה שהיא ירושלים הנקרא אדני לא
 יוכל אב' נ' לעשות דבר וכבר הודענו כי
 כל הפעולות שפועל אר' נ' בהיותו נשפע
 מסדת אל ח' ק הן הענין בהר ציון הוא סוד
 אל ח' ק הר המוריה הוא סוד אר' נ'
 שהוא סוד ירושלים ואין הקדוש ברוך הוא
 משפיע טובו ושיכון בירושלים אלא ע' ק ציון
 כמו שברוכי ברוך ע' ק ציון שוכן ירושלים
 ופירוש השם שטעם ציון ועל ידי ציון
 הוא שוכן בירושלים ואין ברכה באה
 לעולם אלא ע' ק ציון כשהוא מרוק ברכותיו
 בירושלים כאמרנו ככל חסדן שיווד
 על הררי ציון כי שם צורת י' א' הברכה
 חיים עד העולם והררי ציון הם נצ' ח'
 וח'וד ומשם שמן הטו נמשך על ציון ומשם
 יורד לירושלים והסוד שנים כרובים עצי
 שסן שעשה שלמה בדבור ומהררים אלו
 נחצבו הררי נחשת בסוד אר' נ' אשר אבנה
 ברזל ומהרריה תחצוב נחשת בס' ד מדת
 הדיון האיומה בסוד והררים הר' נחשת
 ולפיכך דע כי הר ציון הוא סוד אל ח' ק
 והר המוריה הוא סוד בית המקדש וירושלים
 בכלל והר עשו הוא הצד המקשר
 מצד שג' אל מבחוץ וסודו מלחמה ליי'
 בעמלק פרו דור וזהו המעכב בבנין הר
 ציון ובבנין הסוכה בהר המוריה עד שיגיע

זמן פורענותו של אדום לקבל הנקמה ממנו
ואימתו בזמן שילבשו בגדי נקם הרדי ציון
שם יד' ג' צבאות אלדים צבאור ויתישבו
על הר ציון ואלו הן הנקראים מושיעים
אלו הם יד' אלדים צבאות והסוד ועלו
מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
פלושיעים אלו הם יד' אלדים צבאות בהר
ציון והוא אל ה' לשפוט את הר עשו
זהו עמק מנו של עשו שיש בו מלחמה
ליו והוא המקטרג כנגד הר ציון והוא
סמאל שרו של עשו שישלה יד בכרייה ס'
שלומים מרה כתיב בתרייה והיתה ליה
הפלוכה שהיא סוד המלכות שהיא סוד הר
המוריה שהיא סוד ירושלם שהיא סוד
אר"י ודע כי תחת משלת אר"י שהיא
סוד ירושלם והשכינה והמלכות יש ארבע
מחנות נושאות כסא אר"י ונקראות הרז
אררט והם נושאי כסא פורכנתו ועל זה
נאמר והיה באחרית הימים נבון יהיה הר
בית יי' בראש ההרים בראש ארבע מחנות
וזהו סוד כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא
ג'ס הרים תראו כל שיעמוד נס אר"י שהוא
סוד רומכות שששרה משרה רבינו עליו
השולם על מלחמתו של עמלק ויעמוד
הנס על ראש ההרים הלועים ארבע חיות
של ארבע מחנות ודע עוד כי יש כמה
הרים אחרים ומהם גבנונים ומהם הרי
נשף ושאר כמה הרים הצנונים וכלם
מקפים סביב להר הפוריה בסוד אר"י
וזרו סוד ששים המרה מלכות ושמיים
פלגשים ועלמות אינן מספר אחת היא ינתני
תמתי ועל זה נאמר ירושלם הרים
סביב לה וי' סביב לעמו ודע כי מן
התרי' סביבות ירושלם מאותם שנקראים
הרי נשף וכיצא בהם כשישראל
יוצאים חוץ להר ציון מתנפלים רגליהם על
הרי נשף לפי שאין להם לישראל קיום
ועמידה זולתי בהר ציון ובהר המוריה
ולפי עקר זה אמר יי' ויתברך לישראל שנתן
לעשו את הר שעיר לרשת אותו והקטע

כי אר' שעי' הוא טמא וכו' שוכני השעורים
אשר הם זונים אתריהם ושעיר אל רעהו
יקרא שעיר הן עשו אחי' איש שעיר
וכנגדן שעיר המשתלח וכנגדן דור שעיר
וכנגדן ולא זכחו עוד את זבתיהם לשעורים
וידע כי עשו לקח בחלקו מן השעורים
השפלים הקרובים לארץ כענון שאמר
אלה הם בני שעיר החורו יושבי הארץ
ולפיכך נאמר בעשו וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו וזהו הענין שאמר הנה קטון
נתתיך בנוים בזוי אתה מאד והטעם כי
שאר הגויים יש להם שרים עליונים כענון
עונ אמר והנה שר יון כא' ושר מלכות פרס
וכן לשבעים אבות ובישמעאל שנים
עשר נשיאים לאמותם אבל עשו חלקו
ונחלתו השעורים שהם השפלים שבכל
הנבראים ולפיכך נקרא שעיר ואמר
זאתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו
ושר שאמר באדום אם תגבירה כנשר לפי
שיש לו סר הנקרא סמאל והוא נוהג הכח
לשעירים והנפש לנגלל מאדים אבל
אינו מכלל השמים השבעים הקיימים על
עמדם ולפיכך אמר הכתוב לפי
ששלחמה ליו' בעמלק מדור דור והו' ד' ד'
הוא סוד י' זכרך לד' דור וזה זכרי
לד' ד' וזהו ד' ד' הוא סוד הזכרך לד' ד'
ודור והוא השטן המקטרג למעלה
כנגד ישראל והוא סמ' אל הרשע וכבא עת
הנאולה מרה כתיב על סמ' אל הרשע אם
תגביה כנשר ובין ככבים שים קנך משם
אורידך נאם יי' וכיצד יורידוהו בעלות
מושיעים שהם יד' אלדים צבאות על הר
ציון שהוא סוד אל ה' לשפוט את הר עשו
שהוא הר שעיר ויפקד י' על צבא
המרום כמרום ועל מלכי האדמה באדמה
וזא כי ורתה בשמים חרכי ואחר כך הגר
על אדום תרד וכהיות זה מה כתיב מי
זה בא מארזם המזן בנוים מבצרה אני
מדבר בצדקה רב לרושיע בסוד ועלו מ'
מושיעים בהר ציון ולפי דרך זה אמרו
כי

היא עיר המלוכה וזהו והיתה ליי המלוכה
 וזרזו סוד גילו מאד ברו ציון הרועי ברו
 ירושלים * ובשוב הספרות לתיקונן מה
 כתיב וכאו האזורים בארץ אשור והגדלים
 בארץ מצרים הקשתחו ליי בהר הקדש
 בירושלים * בהר הקדש יהיה ציון *
 בירושלים היא עיר המלוכה * והסוד רמזו
 אל מי הם האזורים כאמרו הצדיק אבר ומה
 אבר אבר את הצדק וליפיכך וכאו האזורים
 צדק אבר יצדק וצדק אבר יצדק *
 וזהו וכאו האזורים ולא אמר האזורים *

צדק צדיק * והם הנקראים הר הקדש
 ביה שלם * ולפי עקד זה קבעו בחפלה
 המחזיר שכניתו לציון * והסוד ברוך
 המחזיר אברהם לבעריה * ואחר שעזרונד
 על העקרים רע כי חסדה הזאת על היותה
 מדה לאבות ועמה נבנסו שלשתן לקבל כל
 אחד ואחד חלקו במרכבה ובמדה הזאת
 נכללין כל מיני שפע ואצילות הבאים
 מכל תשעה ספרות נקראת גם כן בלשון

כל

והטעם לפי שהמדה הזאת
 פושכת מכל הכפירות
 העליונות כל ההמשכות בלם למיניהם
 ומביאה איהם בתוך השם הנקרא אדני *
 ולפי שהכל תלוי במדה זו נקראת כל על
 שם המדה הזאת ועל סוד זה נאמר אני *
 עושה כל וכולל שתי המדות בסוד זכור
 ושאר * וזהו סוד ויכלו השמים הארץ *
 ויכל ליום ביום השביעי * ושלש המדות
 ירשו מדה זו שהיא כל בסוד זכור ושאר *
 אברהם כתיב ביה ויי בך את אברהם בכל
 * יצחק כתיב ביה ואוכל מכל *

ועקב כתיב ביה כי חנני איליכם וכי יש לי
 כל * ועל זה אמר דוד ע על כן כל
 פקודי כל ישרתי * ולפי שהמדה הזאת היא
 שביעית עד ספירת בינה במו שאמרנו
 ולספירת בינה יש חמשים שערים ומאותם
 חמשי שערי בינה יונק אל חי על כן נקרא
 בלשון כל * כי טעם נמשכים הכל
 ולפיכך כל בנימטר חמשים כי כל הדברים

כי הר ציון נקרא הר יי בהתחבר הר ציון
 והר המוריה כסוד ויקרא אברהם שם
 המקום הנהא יי יראה אשר יאמר היום
 כהר יי יראה ומעמד הר המוריה על יד
 אצילות הר ציון בשפע הכרבה הית *
 ולפיכך אמר כי נשבעתי נאם יי כי יען
 אשר עשית את הדבר הזה ולא השבת את
 בנך את יחידך כי בך אברך והרבה ארבה
 את זרעך וכו' ולפיכך כל מקום שהמצא
 מי יערה ברו יי הוא סוד ציון בחבור *
 ירושלים * הר בית יי הוא סוד הר המוריה
 וירושלים בחבור * ולפעמים נקראת

המדה הזאת

ציון

וענין ציון ירושלים הם
 סוד אל ה' אדני זכור
 ושאר * ומתוך ציון שהוא תשע ספרות
 שוכן השם בירושלים שהיא סוד הספירה
 העשירית למטה כאמרו ברוך יי מציון
 שוכן ירושלים ואמר כטל חרסון שיורך על
 הרר ציון ומשם הכרבה נמשכת לירושלים
 ולכל העולם * וכבר הודעתך כי אל חי
 הוא סוף תשעה ספרות סלמטרה למטה
 הוא הסמיק ברכה באר כי * וכן בהיות
 הצדיקים נמצאים בעולם אזי יי ירברך
 ויתברך מאצל ברכתו למטה * ועל ידי מי
 על ידי ציון * וכן הוא אומר מציון סכלל
 יופי ארזים הופיע * ואם חסוולום עושין
 ישראל שלא כהוגן מה כתיב כי מפני הרעה
 נאסף הצדיק והצדיק הוא מדת הדין * וכן
 הוא אומר וצדיק יסוד עולם * ואומר מציון
 פכלל יופי ארזים הופיע * וכשנאספת
 מדרג צדיק אז נחבר הר ציון בהר כתיב
 בהסתלק אל חי מדר ציון אז כתיב ל הר
 ציון ששסם שועלים הלכו בו מי השועלים
 שהלכו בו שאר כחות של מומא הנקראים
 שועלים קטנים סחבלים כרמים * כרמים
 מי הם כרם יצנאות * אכל לעתיד לבא
 מה כתיב ועלו מושיעים כהר ציון לשפוט
 את הר עשו והיתה ליי המלוכה * ואז
 יתחברו ירושלים וציון כאחד כי יתשלם

הנמצאים כנכראים מהמים שערי בינה
יצאו וימין כל הנכראים הוא כל * והמוד
הגדול וירא אלדים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד * וכבר הודענך כי המדה הזאת
נקראת כל * ויש לי לעוררך עוד פנימי
דק * דע כי בהתחבר מדת זכור ושמור אזו
כל העולם במלוי ובשלמות * והסוד את
הכל עשה יפה כעתו * כי מדת זכור
נקראת בסוד כל ומדת שמור נקראת עת
* וכשזכור ושמור מתאחדות כאחד בסוד
כל ובסוד עת אז אומר את הכל עשה יפרח
וסוד בעתו * ודע כי יש עתים לטובה
ועתים לרעה * וכבר גלה שלמה עה הסוד
ואמר עת ללדת * ויש עת רצון ועת רעה
כמו שדרשו לו בפרק חלק והנה כי גלגלה לך
הסוד * דע כי מדת אדני נקרא עת וכשהיא
מחוברת לצדיק הנקרא טוב אזי היא עת
טובה שהיא טוב שתחבר עם עת * ואם
ח' טוב נפרד מעת הרי שתחבר עם עת ענין
אחר שיושב חוץ לספירות ונקרא רע * והו
עין הרעת טוב ורע * וכבר פירשנו זה בענין
עין הדע טוב ורע שהיא מדת אדני הנקראת
במדה זו והכל כפי הדיון הישומשפט האמ
* וכבר גלה שלמה עת ענין זה בסוף קהלת
ואמר כי כל מעשה האלדים יביא כמשפט
על כל נעלם אם טוב ואם רע * ולפי דרך
זה אמרו חז"ל חייב אדם לבלך על הרעה
כשם שמכרך על הטובה * והו סוד אמר
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל ער ל אל
הקדש מאי בכל עת כלו בכל עת שהיא עת
רעה שהדברים הנקראים רע מחוברים לעת
או שמא אותה העת היא באותם העתים
החצונים הנקראים עתות מומארי כי כמרה
עתים חצונים יש מחוץ לפרגוד וכל אות
הם מומטת לפרוענות * וגם הם בכלל
ואל יבא בכל עת אל הקדש * ובאיזה עת
ראוי לו לבא בזאת יבא אהרן אל הקדש
במדה הנקראת זאת לפי שמדה זה לי שהוא
טוב מחובר לה והוא טוב ועל שמו נקראת
זאת * וכבר הודענך כי ע' שם אדני היא

נקראת עת רצון והיא עתו של אדני שהוא
צדק שהוא טוב הנמשך מצדיק ולפי שעל
ידיה מקבלים כל היצורים פרנסה ומזון
לפיכך נאמר עיני כל גלויך וישנו ואתה
נותן להם את אכלם בע' חו בסוד ארז הכל
עשה יפה כעתו * והודע לחבר מדת
זכור אצל שמור עליו נאמר יאשרי שומרי
משפט עושר צדקה בכל ע' כלומר
המקרב מדת שמור אצל משפט אזי הוא
מטפיע הברכות בכל הדברים שבועולם
בין כספירות הפנימיות בין בדברים
החצונים שהם חוץ לספירות * כי
כשהספירות הפנימיות נשפעות ונסדרות
אזי כל הדברים שבועולם מקבלים כח שפע
ואצילות * חתו סוד עושה צדקה בכל עת
כי היאך אפשר לו לאדם לעשות צדקה
בכל עת ועת מכל עתות היום * אלא סוד
הדבר כך הוא כשהאדם מחבר מדת שמו
ר אצל משפט אזי הוא עושר צדקה בכל
הדברים שבועולם ואפילו בדברי החצונים
כל שכן כפנימיות שכלל הכל נקרא כל
ע' * והמבין סוד הפסיק שאמר עושה
שלום וכו' רע יבין סוד עת הן עת טוב ורע
וסוד עת טובה ועת רעה * כי מה ענין
שלום אצל רע * שאמר עושה שלום ובורא
רע כי שלום הוא אצל המלחם * טוב אצל
רע אלא ענין שלום שאמר אצל רע זה
ידוע הוא למשיגי האמת כי מדת הנקרא
שלום היא הנקרא טוב ולפיכך אמר עושה
שלום ובורא רע כי הרע הוא חוץ למחיצת
המקום הנקרא טוב שהיא סוד כל * ולפי
שנחתמו מעשרה בראשית כחות הנקרא
טוב לפיכך כתב וירא אלוים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד * והמדה הזאת
לפעמים נקראת *

אביר יעקב
והטעם כי מבינה
יאבר נץ החכמה
בסוד שברך קטן ושבת גדול והטעם
שנקראת אביר יעקב ולא אביר אברם
ולא אביר יצחק לפי שזאת המדה תלויה
במדת

נאמר אברה חסידה ונוצה * ועל זה
נאמר השביע בטוב עדין תתחדש כנשר
נעורייכי * והמדה הזאת נקראת *

חסד התהון

דע כי שלשת מיני חסד הם * האחד
חסד עליון הבא מן המקור העליון שאין
בו תערוכת דין זולתי חסד ורחמי * ונקראים
חסדים טובים והסוד והסוד מאתך לא ימוש *
ועל זה נאמר כי המלך בוטח בה' ובהסד
עליון בלי ימוט * והשני הוא חסד עולם
והוא חסד אברהם שנאמר התן אמת ליעקב
חסד לאברהם * ולפי שפירד יצחק שהוא
סוד מרת הדין מתערבת עם חסד אברהם
ולפעמים מעביר את החסד מדרה הדין
כאמרונוים חביון עזו ואומר ימיך יי
תיעץ אייב * איך חסד אברהם פשוט
אלא מעורב עם דין כילפעמים מתגבר
מדת הנבורה ומסתחרת בתורה חסד
אברהם * ולפיכך רסד אברהם חסד
עולם כי לפעמים פתעלים בסוד שתי מדות
שבהם מתנהג העולם כסוד גלוי ונעלם *
כסוד מעלה וכטה ימין ושמאל פנים ואחור
ולפיכך חסד עולם יש בו דין ורחמים *
השלישי נקרא חסדי דוד הנאמנים * הם
חסדי אל ת' הבאים מכת רסדים נובים
והסד אברהם * ונקראים חסדי דוד בהגיעם
אצל מרתו ושנמשכים אלו החסדי באים
דרך עיר דוד היא ציון ונקראים חסדי דוד
בהגיעם לשם אד' גי נקרא אד' גי כי שון
הסידה * וכיומן אם אברה חסידה הנוצה
'ולפי שהיה דוד המלך עליו השלום שואב
חסדים העליונים מלבעלה הנקראים
חסדים טובים וחסדים ראשונים אם התוכ
איר' חסדיך הראשונים * נשבעה לדוד
באמונתך * והיה בכנה דוד לעצמו על
זה ואמר שכרה נפשי כי חסיד אני *
ולפי שהמשכת החולדות כצאצאי אדם מן
המדה של דוד אמר הכתוב אמתני עולם
חסד יבנה * ולפי שלפעמים כסתלקת

ונאספת

במדת יעקב שהרי יעקב קו האמצעי בתוך
ואו של השם ירחבך וכדו ואו של שם
פיוחדת ליעקב כסד תפאר'ת * ובה
נאזוז מדות אברהם ויצחק אברהם לימין
ויצחק לשמאל ויעקב קו האמצעי וסימן
ויעקב איש חם יושב אהלים וכסד איש חם
בסד תיומת של לולב שהו סוד קו האמצעי
של לולב יושב אהלים הם שנים ארל
אברהם ואהל יצחק כי הם שני צדי הלולב
* ולפי שסוד יעקב הוא קו האמצעי והוא
סד ואו אט אוטרים אלדי אברהם אלדי
יצחק ואלדי יעקב ו' נוספת ביעקב * וכן
האל הגדול הנבור והנורא * והסוד
הגדול חכרתי ארל בריתי ויעקוב מלא עם
או * וברית יעקב הוא סוד אביר יעקב *
ולפעמים נקראת אביר ישראל כסוד סתום
וחתום לכן נאם ראדון יי צבאות אביר
ישראל * ויש לך לדעת מי הוא הנקרא
אדון כסוד יי צבאות אביר ישראל * כבר
ידעת כי השלש כפירות תחתונות נאחזות
בשרשן התחרוזן והם נצח הוד יסוד
ושרשן נקראות צבאות בכלל וכשתמצא
נצח לימין והוד לשמאל יסוד באמצע שהוא
אל ה' שהוא אביר ישראל רממצא אביר
ישראל מכריע בין נצח ובין הוד * וכן
הוא אט' הנה אדון חכרתי אדון כל הארץ
והאדון נקרא רהיכל ששוכן בו על שמו
יד' וד' * ולפיכך אביר יעקב אביר ישראל
ולא אביר אברהם ואביר יצחק * והוא
מגן דוד העושה המלחמות הגדולות והוא
אדון כל הארץ * ודע כי מכת אביר יעקב
יתחדש הנשר הידוע כסוד אברה חסידה
ונצרה והסוד המביניך יאבר נץ יפרוש
כנפיו לחימן * שהוא סוד מרת חסד *
חסידה חסדי דוד הנאמנים ובהתחבר בינה
לאביר יעקב אזי יאבר נץ יפרוש כנפיו
לחימן * כי הבינה מדה שביעית היא
לאביר יעקב ועל יוכל ישלח שרשוני *
ובהתחבר אביר יעקב למדה הנקראת נשר
אזי היא מתחדש ומתסלאת כל טוב ועליות

ונאספת למעלה למעלה המדה הנקראת
חסדי דוד כאשר כי מפני הרעה נאסף
הצדיק לפיכך אמר הכתוב הושיעה יי כי
גמר חסד כי פסו אמונים מבני אדם
בסוד חסדי דוד הנאמנים והיודע חסדי
דוד ידע סוד הגורו ליי כי טוב כי לעול חסדי
ראש וסוף ואמצע ויכין כמה ענינים
עמוקים נרמזים בתורה ואחר שעוררנוך
על אלו העקרims הגדולים יש לנו להודיע
כי המדה הנקראת אל ה' היא כרמיון
מצרף ומבחוץ לקבל התפלות מיד אדני
ובהיכל זה עומדים כמה שומרים וכמה
חיילות לבחון ולצרף כל התפלות הנכנסו
בהיכל אדני ובה ההכל בידים
אותה במקום זה ואם היא ראויה
להכנס דרך מרת ל' או שומרי הפתחים
מקבלים אותה תפלה ומכניסין אותה עד
הגיעה לפני יד ית' ואם ח' התפלה
שארם סתפלו אינה הגונה קורין לאותה
תפלה סלמעלה תפלה פסולה וקורין
כל דברי אותה תפלה פסולים והכרוז
קורא אל תכנס אותה תפלה לפני יד ית'
ית' והקול סברא אני יי והיא שמי וכבודו
לאחר לא אהן ותהלתו לפס' ילם' ופיד
מוציאין אותה תפלה בנופה ורוחין אותה
לחוץ ואינה נכנסת וננעלים השערים
בפניה וזה שאמר פנה אל תפלת
העריער כי במקום זה פונים ובודקים כל
תפלה שאדם יחיד סתפלו ומעריערים
עליה ואם תאמר נכצאו רוב התפלות
שתפלו היחיד נפסות ונאבדות כי זאת
מני אלה לא יוכל להתכין בתפלת יחיד
בענין שיהא ראויה להתקבל דע שאין
הדבר בן אלא כל אותן התפלות הפסולות
הנקראות פסילים כשהוחין אותן לחוץ
ואינן נכנסות יי יד נתן להם מקום להכנס
בו שהשם ית' ברא רקיע ומסר עליו סמוני
ושומרים וכל אותן התפלות הפסולות
הגדוה מכניסין אותן באותו רקיע ועומדות
שם ואם חזר זה היחיד שהתפלל

תפלות פסולות שעומדות בזה הרקיע
החיצון ועמד והתפלל תפלה אחת בכונה
גדולה ותפלתו זו הגונה תשלמה אז אותה
התפלה הכשרה סתלקת והולכת ונכנס
באותו היכל חיצון שהתפללו הפסולות
שהתפלל מקודם עומדות שם ומוציאה
משם כל אותן התפלות הפסולות שהתפלל
ועולות כלן עם אותם התפלה הכשרה
שהתפלל וכלן נכנסות עמה באגודה אחת
לפני השם יתברך ונמצא שלא יפול דבר
אחד מכל התפלות שהיחיד סתפלו

ואם לא חזר האדם בתשובה ולא התפלל
תפלה בכונה כהונן כל ארצן התפלות
הפסולות מוציאות אותם אל מחוץ למחנה
למקום טמא בהיות אותן האדם נמשך אל
הטומאה ואז נועלים לפניו שערי תשובה
ובהיכל זה הנקרא מרת אל ה' יש מקום
אחד שיש בו שערים הנקראי שערי רמעה
ויי ית' הוא בעצמו פותח אותם השערים
שלשה פעמים בכל יום והם שערי נכונים
לבעלי תשובה כשהם חזורים ומתחנמים
על כשעיהם הרעים וכשאותו בעל תשובה
סתפלו ובתורה וסוריד דמעות בתפלה
נכנס תפלתו ובכיתו לפניו בשערי רמעה
זהו שאמר וזכרונם למיכה אע"פ ששערי
תפלה ננעלו שערי רמעה לא ננעלו שנא'
שימה דמעותי כנאדך הלא בספרתך

והימז תפלת חזקתו שנאמר ברא ויבך
חזקתו בכי גדול ואמר יתברך שמוע
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך
ואף על פי שיש הפר' ש בענין דמעה בזמן
שבת המקדש קיים לזמן חרבנו סבל
מקום שערי רמעה פתוחים תמיד וכבר
אמר הנביא טובו אלי ככל לכנכס בצום
ובכי ומספר לפיכך כשאדם רוצה
שתתקבל תפלתו יזכין בה וישפוך דמעה
ואין תפלתו חוזרת ריקם וכן נאמר
בענין חנה והיא מרת נפש ותתפלל על יי
ובכה תבכה דמע לך כי הצדקת כלן שערי
היכלת היתה אע"פ וכל מעשיריהו
בכונה

בזפתל יחזיר ותפלת צבור בתוית ישראל
 על ארמטם וכל שכן בירושלים וכל שכן
 בבית המקדש * אבל כשישראל
 בחוצה לארץ כפר מעיערים וכפר
 מקטרגים עומדים אצל תפלת הצבור כל
 שכן אצל תפילת היהודים שהרי כשישראל
 הסבת ל הרי הם ברשות שרי האמות ואין
 דרך לעלות תפלתם שאין שערי שמים לא
 בארץ ישראל * וכך הוא אומר ביעקב
 מה נורא הפקום הזה אין זה כי אם כית
 אלדים וזה שער השמים * ואם כן
 בחוצה לארץ הכל סתום אצל השמים *
 ועוד שאורן שריהאומרת אין מטייעים
 לישראל כלום וכן הוא אומר ואין אחד
 שרחוק עמי על ארץ כי אם כינאל
 שרכם * וכל שכן כי סגאל שר אדם
 עוסד ומקטרג רחמיד על ישראל ומערער
 עליהם לאבר זכויותיהם * וכל המקטרגים
 על ישראל בארץ האמות כלם עומדים
 בין הארץ ובין השמי' כדמינן כותל ומחיצ'
 להפסיק בין ישראל לאכיהם שבשמים
 והם הנקראים ענן המפסיק ועל זה נאמר
 סכותה בענן לך מעבור תפלה * וכן
 הוא אומר במראות יחזקאל בגולה וארא
 והנה רוח סערה באת מן הצפון ענן גדול
 ואש מתלקחת וכו' ומתוכה בעין
 החשמל * המבין פסוק זה יבין
 כמה מחיצות מעכבית בגלות *
 ואפילו בארץ ישראל כיון כי אם עונותיכם
 היו מבר ילים בנייכם לבין אלדיכם *
 וכל זה בארץ כל שכן בחוצה לארץ *
 ואם כן מה יהיה על הצלות של ישראל
 בחוצה לארץ * דע שהתפלות שרין
 יתברך זולתי כשישראל משלחים אותם
 מחוצה לארץ נגד ירושלים וכשמגיעות
 לירושלים משם הם מסתלקות ועולות
 למעלה וזהו שאמר דניאל כשתחלל
 בגולה וכיון פתיחן ל' בעליה' נגד ירושלים
 חסנין רחלתי באטא הוא סך על
 ברבות

פכונה ידועה להכנס להררי מרנבה מר
 כתיבתירור וחזור נדר ותאמר * צבאות
 אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא
 השבת את אמתך * וחזור נדר הגיעה
 עד הכינה שהיא מושבת הכנים מן הכתר
 * צבאות במקום תולדת כל הנכראים
 נכנסה ונתכונה * ותכל זה יש מקום
 א' שבו נכנסות התפלות של אותם היחיד
 שהקדימו תפלותיהם לתפלת הצבור וכל
 אות' המשמים באותו היכל וכשמשלימין
 צבור תפלותיהן מסונה ידוע שגכל באותו
 מקום ולוקח משם כל אותן התפלות
 הקודמות לתפלת הצבור ומעלה אותן עם
 תפלות הצבור לפני * יתברך * וכל
 הענינים האלו שאמרנו הם בתפלות
 היותר אבל בתפלת הצבור אין כל ממנה
 וכל שוער יכול לעכב אלא כשהצבור
 מתפללים תפלתם נכנסת ומתקבלת על כל
 פנים * וזהו סוד פנה אל תפלת הערער
 ולא כזה את תפלתם את תפלתו לא נאמר
 אלא את תפלתם * ופירוש הפסוק
 פנה אל תפלתו הערער כלומר כשהיחיד
 מתפלל בודקין את תפלתו אם היא ראויה
 להתקבל וכמה מערערים יש עליה * אבל
 כשהצבור מתפללין לא כזה את תפלתם
 אע"פ שאין תפלתם כל כך הגונה סבילים
 אותה מלמעלה * וזהו שאמר ז'ל
 כנין שאין הקדוש ב'ה סואם בתפלתם של
 רבים שנאמר הן אל כביר לא ימאס הם *
 ואמרו רבותינו ז'ל לעולם ישתוק אדם
 עצמו עם הצבור * ואמרו רבותינו ז'ל
 אמתו עת רצון כוסן שהצבור מתפללים *
 ואמר כי מי גוי גדול אשר לו אדים קיובים
 אליו כיו' אלדתי בכל קראנו אליו * ועתה
 דע והתבין כי שתי היכלות אלו שהאחד
 נקרא ארז' והשני נקרא אל ה' בהם
 עולות ונדבקו כל התפלות שישראל
 מתפללים * וסוד תפלת צבור הוא סוד
 ארז' שהוא סוד נכנסת ישראל ולפיכ אינה
 נדחת * וכל אלו הדברים שאמרנו

פרכוהו ומצלו וכודה קדם אלהי וכל זה
אמר שלמה בפי' כשנבחר בית המקדש
והיה מתפלל על ישראל ואמר כי יחטאו לך
פי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתי בם
ונתתם לפני אויב ושבטם שוביהם אל ארץ
האויב רחוקה אוקרובה והשיבו אל לבם
בארץ אשר נשבו שם ושבו וחתננו אליך
ובו ותפללו אליך דרך ארצם אשר נתת
לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר
בנית לשמך ושמעת השמים מכון שבתך
את תפלתן ואת תחנתם ועשיתם שפטם
ובי' ועתה דע וראה איך נלה שלם המלך
ע"ה שאין תפלת תוצה לארץ עולה למעלה
באותו המקום שמתפללים עד שהוא עולה
לארץ ישראל ומשם לירושלם ומשם לבית
המקדש ואז היא עולה למעלה ולפי' כל
ישראל שהם בגלות הם בסמיכות לירושלם
בארבע כנפות הארץ וירושלם עומדת
באמצע לפיכך כל אותם שהם בגלות
לצד מזרח יתפללו לגג מערב נגד ירושלם
וכן אותם שהם בצפון יתפכו פניהם לדרום
נמצאו כל ישראל שהם מתפללים בארץ
גלותם משלחים תפלותיהם לירושלם ולבית
המקדש ומשם התפלות עולות לפני יי'
ית' ועתה יש לנו להודיעך מה בי' תפלת
תוצה לארץ לתפלת ארץ ישראל דע כי
תפלת ארץ ישראל דומה למי שהוא צריך
לדבר עם המלך וניתו קרוב למלך ואין
שטן ואין פגע רע ולא משחית בדרך
ותפלת תוצה לארץ דומה למי שצריך לדבר
עם המלך וניתו רחוק מאד מן המלך ויש
בדרך כמה ליסטים וכמה פגעים רעו וכמה
חיות רענות עתה ראה כמה אדם צריך
ליחזר בדי שמיטל מנוק הדך ואחר
הטרח והשמירה יתכוון שתהא תפלתו
ראויה להתקבל כמו שאמרנו ועל
דרך זה דע כי כמה מעכבין ומקטרגין יש
לתפלות ישראל כשהן הולכות לירושלם
על ידי הכחות הטמאות של אמות העולם
ולפיכך יש לך להתמנון כמה אנו חייבים

לטה עצמנו ולהתכוון בתפלותינו בתויתנו
מתפללין בתוצה לארץ כיו שנהיה ראוים
להתקבל לפני יי' ואחר שעוררנוך
על העקרים האלו הדקים שהם כרמיון
דמזים יש לנו להודיעך כי סוד אל חי
הוא סוד מקום בדקת התפלות והבקשות
ובשחתפלה היא בהגון ונדבכת באל חי
אזי השם הנקרא אר'ני שהוא סוד התפלה
מתקרב עם אל חי ואז מראחדות כל
הספירות על ידי התפלה וכשמתדבכת
התפלה באל חי הרי היא נכנסת בכל
החדרים עד שתעלה למקום הכינה
ומן הכינה מתדבכת בחכמה הנקראת
רצון ולפיכך אנו אומרים בראש התפלה
אד'ני שפתי תפתח שהוא השער להכנס
ובסוף התפלה אנו אומרים יהיו לרצו אמרי
פי לפי שהרצון הוא סוד המעלות ממטה
למעלה והוא סוד יוד של שם המיוחד הנק'
רצון מן הרצון שהוא עולה בקוץ של
יוד העליון מתדבכת בכתר עליון הנקרא
אין סוף נמצאת למד כי התפלה מחזרת
על שם הגדול ית' שהרי בתחלת התפלה
אנו אומרים אד'ני שפתי שהוא סוד ה'
אחרון של שם והיא למטה מכל הספירות
שם ית' ובסוף התפלה אנו אומרים ורחי
לרצון אמרי פי שהוא יסוד אות יוד של
שם שהוא סוף כל המעלות ממטה למעלה
הרי שם חתום בתפלה תחלה וסוף שם
יה שהוא חצי יי' ותציו ככולו ולפי
שהתפלות עולות עד הכתר התקינו ביום
כתר וחנו לך יי' אר'ני' כלומר כל
התפלות של יוצר שתתפללו ישראל עולות
עד הכתר ולפיכך אנו אומרים כתר יתנו לך
בתפלת מוסף ולא בתפלת יוצר כי בתפלת
יוצר עדיין לא הגיעו התפלות עד הכתר
אבל בתפלת מוסף כבר הגיעו התפלות עד
הכתר אבל בתפלת מוסף כבר הגיעו
התפלות עד הכתר כי כבר נשלמו תפלות
יוצר ועלו לכתר ואם כן מתוך עקרים
הללו שעוררנוך עליהם יש לך להתמנון כי
כהיות

וסדר המעלות ותקן הצנורו ולפי הנקראים
 קרבן מלשון קירוב * אב התפלה עומדת
 במקום הקרבנות אלא שהקרבנו מקריבין
 המעלות על ידי המעשה והתפלות על ידי
 דבור והסוד ושלמה פריש שפתנו וזרנו
 שאמרו רזל תפלות כנגד המידין ומוספין
 תקנום * ואחר שעוררנו על עקרים הללן
 בשם הנקרא אל חי יש לנו עכשו להבנס
 לבאור שאר שמותיו ית' על דרך המעלות
 והשם יורנו דרך האפת
 אמן ואמנ' סלה *

בהיות האדם מתכוין בתפלתו נמצא מיתר
 את יי באותה תפלה ומתחיל באורח ה'
 אחריו 'ל של עם עד שהוא מיתר כל הספירו'
 ומגיע עד אות ית' שהיא אות ראשונה של
 שם עד שנמצאת התפלה דבקה בכבוד
 עליון * אם כן יש לך להבין כי התפלה
 נקראת עבודה כדרך שאמרנו וזרנו סוד
 שאמרו איזו היא עבודה שבלב הוי אומר
 זו תפלה * ולפי דרך זה התבונן כי התפלה
 עומדת במקום הקרבנות * וכבר ידעת
 כי סוד הקרבנות הוא סוד קירוב הספירות

אלו הן השמות המכוונים על אל חי בסדר :

אל חי · אלדים חיים · אל שדי ·
 מקור מים חיים · יסוד צדיקי ·
 טוב שכל טוב · שלום זכרון ·
 שבת ברית · אות שבועה ·
 ההר הטוב · חוק ציון · כל
 אביר יעקב · חסד תחתון ·

יי אלדים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלדי יעקב
 סלה : גם צפור בצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
 אפרוחיה את מזבחותיה ידוה צבאות מלכי ואלרי :

שמות הקדש שהם
 שלישי ורביעי על
 דרך המעלות הם
 הנקראים * אלוים צבאות יוד
 צבאות * ושניהם נבלים לפעמים
 כאחד כאומר ידוה אלדים צבאות שמעה
 תפלה * ולפעמים נזכרים כל אחד בפני
 עצמו כאומר אלדים צבאו השיבנו והאר
 פניך נושעה * וכאמר ידוה צבאות עכנו
 משגב לנו אלדי יעקב סלה * והוצרכנו
 להביא אלו השני שמות כשער אחד אעפ
 ששאר השמות הכיאונם כל אחד מיוחד
 בשער שלו * לפי ששני אלו השמו צריכי
 בבאורם זה לזה * וכשאנו מפרטים הא
 נם השני צריך באור עמו הוצרכנו לבארם
 כאחד שהרי שניהם מתאחדים זה בזה *
 ושני אלו השמות הנקראים אלדים צבאות
 יהוה צבאות שניהם נכונים להדיק בדרך
 הצנורות כל המשכור שפע הספירות
 העליונות ולהביאם במדת אל חי ושניהם
 פועלים לפי הדין הישר ככל צבאו העולם
 האחד פועל מצד החסד והשני פועל מצד
 הדין ושניהם מושכים דין וחסד ורחמים
 במדת אל חי * ויש לנו להודיעך כי
 מדת יי צבאות היא המושכת חסד עליון
 וחסד אברהם וחיי עולם במדת אל חי
 וכדת אלדים צבאות מושכת כח הגבורה
 והדין והפחד והעניש במדת אל חי
 ולפיכך מדת אל חי כוללת הכל ונקראת
 כל שהכל בה * וכל הספירות משפיעות
 בה חסד ודין ורחמים על יד יוד אלדים
 צבאות * וזהו סוד אני יי עושה כל שהכל
 יצא מן המדה הנקראת כל כאמרו וירא
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד *
 ואום על כל פקודי כל ישרתי ואום ויי
 ברכ את אברה בכל וכי הודענוך כי מדת
 אל חי נקראת כל שהכל בה * וכשהיא
 משפעת שפע אצילות במדת ארטי
 נקראת גם מדת ארטי כלשון כל כי היא
 כוללת מן הכלל בתים כי שמו בקרבו *

ובשמדת אדני כוללת מן הכלל אזי גם היא
 משפעת ברכותיה בכל הנבראי למיניה *
 ולפי נקרא כלל כל הנבראי זכ בשם כל *
 על שם מדת אדני והספרים כל נברא ונברא
 כפי מינו * ועתה שירך לשמור כלל זה
 בכל מקום שאתה מוצא לשון כל שהוא
 מורה שלשה ענולי לפעמי מורה לשון כל
 מדת אל חי * ולפעמים מורה מדת ארטי
 ולפעמים מורה על כל הנבראות כלם *
 והמעם כמו שעתה הודענוך כי מדת הכל
 יצא הכל * ואם כן תתבונן כמה שנאמר
 באברהם ויי ברכ את אברהם כלל *
 וביצחק ואוכל מכל * וביעקב וכי יש
 לי כל * כי שלשתן במדה הכלולה מן
 הכל נחברכו * נמצאת לסד כי כל הברכות
 והטובות באות למדת אל חי עיי יהוה ידני
 צבאות * ולפיכך אל חי כולל בכל הדברים
 כלם חסד ודין ורחמים * ולפי שדוד
 המלך עליו השלום נתלבש במדת אל חי
 והוא סוד הרגל הרביעי מרגלי המרכבה
 היה כלול בחסד ודין ורחמים מן רגלים
 ועליו נאמר והוא אדמוני עם יפר עינים
 נט ברואי * אדמוני זהו סוד המשכת
 הדין הנקרא אש אדומי * יצא
 עינים זהו סוד חסד אברהם שהוא סוד עין
 החסד והוא היה עינו של עולם * וטוב
 רואי תפארת יעקב שהכל תלוי בו *
 ואם תאמר והרי כתוב בעשו ויצא הראשון
 אדמוני * באדמוני של עשו אין בו
 תעובת טוב ולא יפוי אלא אדמוני בלג
 באדרת שער * אבל מדת כתיב
 אדמוני עם יפה עינים * נמצאת לסד
 כי עשור השע ירש החרב ושפיכת הדם
 ודוד עליו השלום ירש מדת המרכבה על
 מתכונתה לעשות חסד ורחמים ומשפט
 וצדקה ולעשות דין * ולהרוג על פי
 הדין וזהו סוד שנאמר בעשו ויצא הראשון
 אדמוני כלו כאדרת שער ובדוד נאמר
 והוא אדמוני עם יפר עינים וטוב
 רואי * ותמצא דוד כלול מן הדין ומן
 הרחמים

ורחמים * * * תמצא כתוב בלוד ויהי יוד
 עושה משפט וצדקה לכל עמו * משפט
 מצד הדין והוא ארמוני * צדקה מצד
 הח * ד הרחמים עם יפה עיני * טוב רואי *
 ולפיכ * כשהיה דוד * מלביש במדת ארמוני
 היה נלחם מלחמת * באויביו * ולא
 תשוב הרבו רוקס * * וכשהיה מלביש
 יפה עינים היה מפרנס ישראל ועושה
 עמהם כמדת חסדים בעיני יפה וכן הוא
 אומר טוב עיני הוא יבורך כי נרצן מלחמו
 לדל * וכשהיה מלביש טוב רואי
 היה יודד לעסקי תורה והיה רואה ומסתכל
 בסתרים ונכסף לטעום טעמיה והיה אומ
 טוב לי תורת פיך מאלפי * זהב וכסף *
 והיה נכסף ומתאוה ואוס * גל עיני ואביטת
 נפלאות מתורתך והיה מקיים התורה
 במדת טוב הואי * * * * *
 ויודד לסתרי תורה * * * * * ולפי ששלישת
 מדות הללו נתחברו במדת אל ה' שהם
 חסד ודין ורחמים ונאחו דוד בשלישת *
 נעשה גם הוא רגל רביעי לכסא נושא את
 השלישה * * * * * ולפיכך אמרה תורה שלש
 רגלים תחוג לי בשנה * * * * * כנגד אברהם
 ויצחק ויעקב * * * * * והרגל הרביעי היא חג
 עצרת כמו שאמר וביום השמיני עצרת
 תהיה לכם * * * * * ואמרו חכמים זכרם לטובה
 בסוף סוטה שמיני חג העצרת לענין פזר
 קטב ואמרו שהוא רגל בפני עצמו והרי
 הן שלשה רגלים * * * * * אם כן היאך הוא
 רגל בפני עצמו לא רגל בפני עצמו כאמת
 שהוא כנגד מנן דוד והוא סוד רגל רביעית
 לכסא מרכבה והסוד כלו שאמרה תורה
 שלש רגלים תחוג לי בשנה * * * * * ואמרתי
 שלש פעמים * * * * * וכשנולד יהודה שהוא
 סוד סגן דוד שהוא סוד הרגל הד' שהוא
 סוד הבן הרביעי מה אמרה לאה * * * * * הפעם
 אודה אתי יעל כן קרא שמו יהוד * * * * * ותעמוד
 מלדת אתי יעל כן קרא שמו יהוד * * * * *
 רביעית רגל רביעית אודה בודאי שהוא
 דוד שרה לאל בהודאות ותושבחו ותעמי

מלדת עד כאן הוא עמידת הספירות מבאן
 ואילך הפירוד * * * * * בהחבר זכור ושמו
 ומלכות בית דוד לרוד אזי ונהר יוצא מעין
 להשקות את הגן ומשם יפד והיה כד
 ראשים * * * * * ודע כי שתי מדות הללו
 הנקראות יוד * * * * * צבאות מהם
 נמשכים כל צבאות העולם עליונים
 ותחתונים למיניהם והם נמשכים כל
 מלחמות העולם וכמקום זה הוא סוד
 הקנאה זהו סוד קנאת * * * * * צבאות תעשה
 זאת ואומר ויקאן ידוד לארצו * * * * * וממקו
 זה יוגקס הנביאים נבואתם כאמרו כה
 אמר י * * * * * צבאות * * * * * ודע כי מעלת משה
 רבינו עליו השלום היתה על כל הנביאים
 בלם * * * * * ומשה רבינו לא נשתמש במלת
 יוד * * * * * צבאות לפי שמעלתו היא דבקה
 ביד * * * * * ואינו צריך להסתכל במראות
 הצבאות לפיכך נאמר כי משה רבינו
 עליו השלום נסתכל באיפקלר * * * * * כצוחצח
 שנאמר פה אל פה אדבר בו ומראה ורא
 בחידות ותמנת יוד * * * * * יביט * * * * * ושאר
 הנביאים נסתכלו באפקלריאה שאינר
 מצוחצח הדא הוא דכתיב וכיד הנביאים
 ארבה * * * * * ואמר אם יהיה נביאם
 ידוד במראה אליו אתודע כחלוס אדבר
 בו * * * * * וענין במראה אליו אתודע
 הוא סוד מראות הצבאות * * * * * ולפיכך
 מראות הנביאים הן בשם יוד צבאות
 ולפיכך מזכירים הנביאים חמיה יוד
 צבאות שהוא מקום יניקתם והוא סוד
 מראות הצבאות אשר צבאו * * * * * נמצאת
 למד כי * * * * * מעלות הם * * * * * תורה * * * * * נביאים * * * * *
 וכתובים * * * * * כנגד מקור ונהל ובריכה * * * * *
 משה רבינו * * * * * עלה נאחו במקור שהוא סוד
 מים זכ * * * * * אין בהם * * * * * עכירות ולפי נבואתו
 מצוחצחת * * * * * והנביאים נאחו בעקרי הנחל
 למטה ולפיכך נבואתם מעורבת בדימויות
 כמו שהנחל מעורב ממיני עפר ושאר דברי
 הכתובי נאחי * * * * * בבריכה שהם מים מקובצין
 אינם מצוחצחים כל כך * * * * * ואחר

שהודיענוך עקרי הללו על דרך כללי בשני
שמות הללו יש לנו להכנס בכבוד כל אחד
ואחד משניהם כפי שיויע עליונו
לכתוב בסדר זה בעזרת השם והוא יורנו
דרך האמת והפנאיה :

השם הנקרא אלדים צבאות

הוא סוד
המהה המושכת כל מיני דין ונבורה מצד
שמיאל ושואברת מן הכינור ומן הפחד
ולוחשת מלחמות יי צבאות מעלה ומטרה
וזוהו שכתוב ביום ההוא יפקוד יי על צבא
הסרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה
וצריך אני להודיעך עקר הדבר * כבר
הודעתוך כי השם הנקרא אדנ' הוא המושל
על כל המוני מעלה ומטרה והוא הפרנס
הגד' כנברא יוביחול גנזי המלך ונבוי
המלחמ' וכל כלי המלחמ' רכבי אש וסוסי
אש כלי זין רמחים וחרבות וקשתות חצים
ואבני בלסטראות ושאר כל בלי המלחמה
וששים נבורים סביב לשם זה. בלם אחוזי
חרב מלוסרי מלחמ' איש חרבו על ירכ
וכלם מקבלים כח ונבורה מצד הפחד *
והסוד איש חרבו כן ירכו מפתח * וכבר
הודעתוך כי השם הנקרא אדנ' שהוא מדת
המלכות והוא מושל על כל הנבראים והוא
מחייב וממיר מוריש ומעשיר משפיל
ומרוםס מוחץ ורופא * וכל אלה הדברים
אשר שם אדנ' פועל בכל הנבראים *

כלם הם כפי השפע הבא אלין מן המעלות
העליונות על ידי אל ח' * אם לטובה
אם לרעה * אם לחיים אם למות * אם
לשלום אם למלחמה * אם לשובע אם
לרעב * ועתה יש לנו להודיעך כי בהיות
שם אדנ' לובש בגדי מלחמה ומזייץ
ללחום בשמי * ובארץ סתלבש כלי מלחמה
מגבוהי הַהָר * ועל ידי מיהוא סתלבש
כלי מלחמה * על ידי אלדים צבאות
שהוא מושך למדת אל ח' מדת אדמוני
חקור ותמצ' כשם אדמוני רמת אדנ' ורוצה
לומר איש נמשך הגבורה והמלחמה לשם

אדנ' * והסוד הזה למה אלדים זנחתנו
ולא תצא בצבאותינו * התכונן בפסוק
זה ותמצא אלדים צבאות בענין המלחמה
* ופירוש הפסוק כך הוא למה אלדים
זנחתנו שהוא סוד מדת המלכו' והמלחמה
למה זנחתנו ולא תלבש בגדי נקס ומלחמה
מ'דוד אלדים צבאות שהם צבאות שלנו
כי לנו חסולחם אנו ואין לאומרת אחרת
חלק ב'הודי אלדים צבאות כי אם לישראל
וכן הוא אומר כי אל קנא יי אלרוד בקרבך *
בקרבך ולא בעם אחר * ואומר קנאת
יי צבאות תעשה זאת * ולפיכך אמר

השם הנקרא אדנ' צבאות

ולא תצא בצבאותינו בלומר בארץ שני
שמות הנקראים ירוד אלדים צבאות שהם
צבאותינו * וענין המלחמות הוא בדרך
זה * דע כי כשהשם יתברך רוצה לעקוה
אומה או להשפילה אינו משפיל או עוקר
אומה עד שמשפיל השור שלה רחלור
שהרי אמרו זכרו' לברכה אין אומה נופלת
אלא אם כן נופל שרה תחלה שנאמר ביום
ההוא יפקוד יי על צבא הסרום במרום ועל
מלכי האדמה באדמה * ודע והאמ' כי
כשרדף פריעה אחזי ישראל על הים ונאמר
עליו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים * כי המלחמה היתה למעלה
ולמטה והמלחמה היתה חזקה כשמים
והסוד ויקח שש מאות רכב בחור ואחר כך
וכל רכב מצרים שהרי שר של מצרים
נתחבר עם סמאל ונתוספו לו שש מאות
רכב בחור מלבד רכב מצרים שאם לא
תאמר כן מאי דכתיב ויקח שש מאות רכב
בחור ואחר כך וכל רכב מצרים וכי כלם
לא היו רכב מצרים * אלא שש מאות
רכב בחור מלבד רכב מצרים * ולפיכך
הוצרך לומר וכל רכב מצרים * והמלחמה
היתה למעלה * והוצרך אדנ' ללבוש
שלוש מיני סלבושים * לבוש מלכו' והיא
תפארת גאון יעקב * ולבוש החסד מצד
אברהם להציל את ישראל ולבוש מלחמה
מצד יצחק הגבורה להלח' עם סחנ' מצרים
למעלה

על הנפים והנפלאות במקום זה קבועות
 בסוד יודו ליי' חסדו ונפלאותיו לבני אדם
 ובסוד ד' צריכים להודות כגון חולה שנרפ
 והבש שיצא מבית האמרים ופורשי ימים
 והולכי מדרכות במקום זה גומל לחייבים
 טובות * כי בשתי מדות הללו יש מקומות
 שבהם מלאכים ממנו' לקרוע גזר דינו של
 אדם אם נזרה עליו מיתה או שאר עונשין
 וזרוו סוד שאמרו ח"ל קורעין לו גזר דינו
 של שבועים שנה כי שבועים שנים שהם
 עומדים בבית דין העליון ואחד מכריע *
 ואותו פסק דין שתחומין שם עדין יש לו
 רפואה במקום זה * ולפיכך ארבעה צריכין
 להודות כי זהו מקום הרוואות ובכאן הוא
 סוד גמילות חסדים * ולפיכך אנו אומרים
 הגומל לחייבים טובות * וסוד כריעה
 ומדים אצל מקומות הללו קבועים *
 וסימן כי לך תכרע כל ברך * וסוד מודים
 דרבנן במקום זה הוא קבוע כי ז' אורים
 צבאות הם סוד מדת תלמידי חכמים מרבי'
 שלום בעולם וסודו לידועים חן כי הם
 המרבים שלום * וכן הוא אומר כי רצע
 השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן יכולה
 והשמים יתנו טלם * וכבר ידעת כי טל
 הרימן יורד על הררי ציון שהם נצה והוד
 ולפי שהם מקום ההודאור והם סוד כי לך
 רכרע כל ברך אמרו ח"ל צריך לרכוע
 כמ"דים * וכל ברכה הכאה לעולם עי'
 אלו כאה * ולפיכך מי שאינו כורע במודים
 שדרו נעשת נחש לאחר שבועים שנה *
 וסוד שבועים שנה הם שבועי' שרי' העומדים
 בשורת הענולה * והנחש סכחון עוכד
 כאורב נגד נצה והוד * וכל מי שאינו
 נזהר עם תלמידי חכמים או עם נצה והוד
 ראוי להכישו נחש וזרוו שאמרו כל עובר
 על דברי חכמים חייב מיתה וראוי להכישו
 נחשי' * ולפיכך דע כי כשמתלבש ה' עם
 הנקרא אר"י לבוש הוד נוצח כל מלהמת
 ישראל ונפרע לנו מצרינו ומשלם גמול
 לכל אויבי נפשנו * ולפיכך צריכים אנו
 להודות

למעלה * וכשנתלבשר באותן שלשה
 מלבושים בסוד ויסע ויבא ויס שהם סוד
 שלשה מלבושים שאמרנו * עשתה
 מלחמה במצרים של מעלה ונצחה אותם
 וזהו סוד ויס ארץ אופן מרכבותיו ונתנהו
 בכבודו ויאמר מצרים אנוסה מפני בני
 ישראל כי יי' נלחם להם במצרים * וזהו
 שאמרה תורה יי' ילחם לכם ואת' תחרישון
 ואומר וירא ישראל את ה' הגדולה אשר
 עשה יד'ו במצרים * ופה שהזכיר יד'ו
 במלחמת מצרים ואינו מזכיר אר"י נפרש
 כבר הודענך כי כל השכות כלולים בשם
 ידוה וכל שם ושם ידוע מה הוא מלאכתו
 וכשהוא אומר יד'ו נלחם להם במצרים
 ידוע הוא כי סוד ה' אחרונה של שם יד'ו
 והיא הלוחמת מלחמות יד'ו ונקרא אר"י
 וכל אלו המלחמות מנצח אות' אר"י בכת
 יד'ו אר"י עם צבאור נחלבש בהם ככת
 שלשה מרכבות הידועות בסוד ויסע ויבא
 ויס * ולפי דרך זה התבונן כי השם
 הנקרא אר"י עם צבאות הוא המשפיע כח
 בשם אר"י ללחום מלחמות יד'ו * והסוד
 אר"י עם צבאות שוב נא הכט משמים וראה
 ופקוד גפן זאת * שוב נא * כמו שכחוב
 שוכה יי' רכבות * שוב להשפיע כח
 בשם אר"י הנקרא גפן זאת ועי' מי אתר
 פוקד גפן זאת עי' הפקוד שהוא אל ח' ולפי
 דרך זה נאמר אר"י השיבנו והאר פניך
 ונושעה * ונקראת מדה זו

הוד

בפסוק זה שנאמר לך יי'
 הגדולה והגבור * והתפאר
 והנצה וההוד * והסוד שנקרא הוד בהיותו
 מתלבש בסדר הגבורה והכת לרשפיל
 האלכים ולנצח מלחמות ולהציל אורחי
 יי' * והסוד והודי טרפך עלי למשחית וליא
 עצרת' כח * ולפי שזה הוא מקום נצח
 המלחמות ועשות הנסים והנפלאות אצל
 מקום זה נאמר מרות ההודאור וכל מיני
 אוראות שאמר דוד ע"ה בספר תהלות אצל
 שתי מדות הללו סמכות * וההודאור

לחודות למי שנתלבש למוש יהוד ונצח
מלחמה * והסוד הוד והדר לבשת *
זהו אל ההודאות ארון הנפלאות * ולפי
זהבנה בכל מקום שתמצא לשון הודאה
שהוא כנגד מקום זה * ודע כי כנגד
המדה הזאת עשה שלמה בבית המקדש
העמוד השני וקרא שמו

בויעז

כי שני עמודים היו יכין
ובועז * והסוד שוקיו עמודי
שש מיוחדים על אדני פז * שוקיו אלו
הן נצח והוד שם סוד יי' ארדים צבאות
והם עמודי הספירות וכנגדם עשה שלמה
עמודים שנים יכין ובויעז * ומה שאמר
עמודי שש כבר ידעת כי קו האמצעי הוא
סוד התפארת שהיא סודו של שם הסיוד
ואלו שני העמודים הם מתחתיו של שם
כי אותו הוא סוד שש וסובל ששה שמות
גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד *
ולפיכך אמר שוקיו שהם נצח והוד עמודי
שש שהם עמודיו ועל מה הם עומדים על
יסוד ויסוד יושב על הכסא הנקרא אדני *
מצא הסוד מפורש * מיוחדים הוא רמז
ליסוד על אדני פז זהו שם אדני * נמצאו
ז' ספירות תחתונות קשורות בפסוק זה *
שוקיו עמודי שש הרי כאן חמשה ספירות
גדולה גבורה תפארת נצח והוד * מיוחדים
ספירה ששית היא יסוד * על אדני פז
זו היא מדה שביעית להם שהיא אדני *
ואחר שעוררנוך על הסוד הגדול הזה *
דע כי מן המקום הזה שהיא גדולה גבורה
תפארת נצח והוד ויסוד שהוא סוד שוקיו
עמודי שש מכאן נבואו השורפים השנים
הנקראים בעלי שש כנפים * ונקראים
שורפים שהם שורפים לכל אותם שאינם
חוששים לכבוד קונם כשהם כסתליו
במעשה מרכבה ועוסקים בסוד השפל *
והם השורפים לכל אותם השתמשים
בשמת הכתר ואלו הם המקור והמעיינות
שמהם נמשכו שתא סודי משנה עד
שסניעים למדת אדני הנקרא תורה שבעל

פז * ולפי שאלו שני העמודים הם
עמודי שש הם סוד שתי הלוחות המהקרים
בין תורה שבכתב שהיא בשתי לוחות
לתורה שבעל פה שהיא שתי סודי *
וסימן שוקיו שהם שתיים עמודי שש הם
מעמידים שתא סודי משנה * הרי לך שתי
הלוחות ושתא סודי משנה באין כאחד
ושתיהן קשורים זה בזה * וכל העוסק
בתורה שבכתב ותורה שבעל פה הרי זה
מחבר את האהל להיות אחד ומחד ארץ
השם יתברך והסוד יכין ובויעז * ודע כי
המדה הזאת הנקראת בויעז מקבלת עוז מן
הגבורה ופעוז מן הבלנה והוא הנותן עוז
ותעצמות לעם * ומן המקום הזה נמשכין
כל מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין
והפחד ובכח זה יושבת המדה הנקרא אדני
בהוד מלכות * ועתה בין ודע בכל מקום
שאתה מוצא לשון הודאות או מודים *
שאתה צריך להוציא משפטים לאור *
ודע כי שתי המדות האלו שהם נצח והוד
שהם יי' ארדים צבאות נקראים

שחקים

ואלו הן שני הלוחות
המכונים מוזן לצדיק *
ונקראו שחקים והיו שאיל שחקים שבהם
טוחנים מן לצדיקים * והדע לך בבירור
כי בסוד שחקים נמשך המן והטל וסימן
וברדר הטל על המתנה לילה יד המן
עליו * וכבר ידעת כי טל חרמן יורד על
הררי ציון * ולמי הוא טוחן לצדיקים
שרהם צדיק וצדיק ובכלל צדיק וצדיק
מקבלים כח ופרנסה וחיים כל הצדיקים
הנקראים על שמם * ובזמן שישראל
הם צדיקים כאילו הם כמיעים ארץ השם
והמרכבה העליונה מסודרת עליהם ורוכב
שמים בעזרתן של ישראל * מהו שכן
מחקן להם נצח והוד לעשות עמם כמה
טובות וכמה נסים ונפלאות בשם יי' ארדים
צבאות שנאמר ובנאותו שחקים * ופי'
הפסוק כך הוא שהשם יתברך רוכב שמים
בעזרן סרו שכן כשהוא מתגאר על

שמים * וידור הוא באמצע שניהם והוא
 רקיע בתוך המים * וככל מקום שאתה
 מוצא שחקים שהוא סוד שני שמות שהם
 נצ"ח והוד * שהם יי' אלדים צבאות ואל
 ה' הוא באמצע שניהם והוא הכתוב
 השלישי המברוע ביניהם * ומן השמים
 ירד השפע אל השחקים * ומן השחקים
 לאל ה' ומאל ה' לאדני * וסוד כל זה
 הרעיו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק *
 וכן הוא אומר יוצו שחקים ממעל ודלתי
 שמים פתח * ופירוש הפסוק כך הוא
 יוצו שחקים מן המקו שהוא למעלה פהם
 ומהו הוא השמים שנאמר ודלתי שמים
 פתח * ודע כי שני שכות אלו שהם ידור
 אלדים צבאות שהם נצח והוד נקראים

עצם השמים

ועליהם נאמ'
 וכעצ' השמים
 למוהר לפי שעצומם הוא בא מן המקום
 הנקרא שמים והוא בסוד ידוע בתל לידוע'
 חז' שהם עצם השמים ממש ומהם מקבלי'
 כח כל העצמות למיניהם ועצם היום הזה
 מהם מקבל כח והסוד כל עצמותי תאסר'
 י' מי כמדך * והוא הבקום שכלנו יבא כח
 החיים למתי ישראל ע' אל ה' וכן הוא אומ'
 ועצמותיך יחליץ כלומר יזיין מלשון נחנן
 נעבור חלוצים ואומר כל חלוצי צבא ואוס'
 יב' אף חלוצי צבא ממקו ידור צבאות הם
 חלוצי צבא ועצמותיך יחליץ * ודע כי יש
 עצם א' ב' שדרתו של אדם ונקרא' לנ' שהוא
 עצמו של אדם והוא עקרו ושרשו וכמנו
 עקר תולדתו של אדם בלב וכוחו וכנכוח
 ומקום הזרע והעצם הזר הוא מסולת כל
 מפר הזרע והוא עקר עמידת כל
 עצמותיו של אדם וכשמת האדם ונתפרקו
 גבריו ונתרקבו עצמותיו אורחו העצם
 אינו נפסד ואינו נמות * אילו וכניסיהו
 באש אינו נשרף * בהחיים אינו
 נסחן * בפטיש אינו מתפוצץ * והוא העצ'
 הקיים לעולמי עולמים הוא המקבל כח
 התענוג והעונים אחר מיתתו של צדיק

שנ אמר

שך מתקן שחקים להוריד לך כל ברכות
 גנוז עלינו כמאמר הרעיו שמים ממעל
 ושחקים יזלו צדק * הפתח ארץ ויפרו
 ישע * וכן הוא אומר אשר יזלו שחקים
 ירעיו על אדם רב * ואומר יוצו שחקים
 ממעל ודלתי שמים פתח * וסוד הכולל
 כל אלו הענינים הוא מקרא וכתוב
 הרעיו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק *
 תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד
 אני יי' בראתי * ופירוש הפסוק כך
 הוא הרעיו שמים ממעל התקינו שמים
 הנקראים אשומים הנקראים גבר' גדולה
 הנקראים אלדים אל * התקינו שמים
 אלו להמשיך שפע האצילות ממעל *

כלומר מן שלש ספירות של מעלה מהם
 וכשהיו השמים מקבלים שפע אצילות
 משלש ספירות שעליהן יאזי ישפיעו
 טובתם על שלשה ספירות שתחתיהן שהם
 נצ"ח הוד יסוד * ומשם תברך הבריטה
 הנקראת אדני הנקרא צדק * והוא סוד
 שאמר ושחקים יזלו צדק * נמצאת
 למד כי סוד שמים הוא סוד גדולה וגבורה
 ורקיע אמצעי תפארת * בסוד שחקים
 נצ"ח והוד * ורקיע האמצעי יסוד *

כאן ואילך תפתח ארץ ויפרו ישע *
 נמצאת למד אל אלדים נקראים שמים *
 ושני שמות שתחתיהם שהם נצח והוד
 נקרא שחקים * ושמים למעלה *
 ושחקים למטה מהם * ולפי סוד שני
 שסות הללו שהן אל אלדים שנקראים
 שמים וידר' כיניהם שסוד שלשתם אל
 אלדים יזוה נקרא השם הושבי בשמים
 ואומר רובב שמים בעזרך ואומר השמים
 שמים לי * ועל זה נאמר ואיתה תשמע
 השמים מכון שבתך * וכן הוא אומר
 ויעקב איש תם יושב אהלים * ואומר יהי
 רקיע בתוך המי' ויהי סבדיל בין מים למי' *
 ולפי דרך זה התבונן ככל מקום שתמצא
 שמים שהוא סוד שני השמות שהם גדולה
 וגבורה שהם אל אלדים * ששניהם נקראים

שנאמר ועצמותיך יחליק • והוא המקבל
עונשים ברשעים ועליו נאמר ותהי ענתם
על עצמותם • והעצם הזה שרשו ועקר
מעצם השמים הוא ומשם מקבל כח קיום
ועמידה כל גוף האדם • ודע כי סוד הכריע
בארס הוא כסוד העצמות ולפיכך הוצרכו
לרמז עד שיתפקקו כל חליות שבשדרה •
וצריך לרמז במודים • וכבר ידעת כי מוד
הוא בנצח והוד • ולפי שהקנאה היא באה
מעצם השמים בכל מקום שנזכר בתורה
בתורה לשון קנאה כאומרו כי אל קנא יי
אלריך בקרבך • והסוד קנאת יי צבאות
תעשה זאת לפיכך נאמר ורקב עצמות
קנא • ולפי שהקנאה תלויה במקום זר
נאמר במתורגמן סמך מנחת קנאות היא
מנחת זכרון מזכרת עק • והודיעים סוד
קב אה וסוד זכרון יודיעים כי הקנא והזכרון
סמכים לעד לעולם • ודע כי שני שמות
הללו שהם נצח והוד הם מקום יניקת
הנביאים ומן המקום הזה שואב הנביאים
כל מיני הנבואות כל אחד מהם כפי כחו
וכפי השגתו מלבד משה רבינו עליו השל
שעלה לקבל תורה ממעל למקום זה כי
נבואתו במראה ולא בחיות • ולפיכך
תמצא הנביאים רומזים בנבואתם כה אמר
יי צבאות אבל בנבואת משה רבינו ע
אינו מזכיר יי צבאות לפי שנבואתו עלתה
לשעלה ממקום זה • ותמצא הנביאים
רומזים בנבואתם ד פירות תחתונל שהם
אדני אל ה' יי צבאות וכלן נכללות כסוד
כה אמר יי צבאות • ומה שאתה צריך
לדעת ולהאמין כי נבואת כל הנביאים
בין נבואת משה רבינו עה בין נבואת שאר
כל הנביאים כל נבואתם תיחה טאח שם
ייד ית לא שתאמר שנבואת משה רבינו
על יד ית ונבואת שאר כל הנביאים על
מלאך • אל תאמן זה • ואכ מה הפרש
יש בין נבואת משה רבינו עה לנבואת שאר
כל הנביאים עה • דע כי נבואת משה
רבינו עה נתאחדה בתפ ארת שהיא

אספקלריאה מאירה ומש' נהדבק בספירות
עליונות • ושאר כל הנביאים לא נתאחדו
בתפארת שהוא סוד ידו אלא על אמצע
הספירות התחתונות שם אדני ואל ה' ויד
אלד'ם צבאות • ולא השיגו הנביאים
דבוק ידו אלא באמצעות מלכות ויסוד
נצח והוד • וזו סוד בה אמר יי צבאות
ומה שתמצא הנביאים מדברים עם ידו
על אמצעות • ודאי כמו שאמרנו אינו
כי אם באמצעות הארבע ספירות
תחתונות • וכבר ידעת כי הספירות
האחרונה הנקרא אדני נקראת אספקלריא
שאינה מצוחצחת ומתוכה ראו הנביאים
על ידי רסיון ובכך נאמר וביד הנביאים
אדסה • וזהו סוד אמרתי תמיד כה אמר
יי צבאות • והסוד הוא שאמר
במראות הצובאות אשר צבאו פתח אהל
מועד • ואהל מועד הוא סוד אדני •
ומשה רבינו עליו השלום נכנס באהל
מועד ומדבר עם ידו שהיא אספקלריאה
מצוחצחת פנים בפנים • ושאר הנביאים
מדבר עם ידו על אדני שהיא אספקלריא
שאינה מצוחצחת • וזהו סוד וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי ושמי
ידו לא נודעת י להם • כלומר לא נתגלת
אליהם בשם ידו שיראו אותו באספקלריא
מצוחצחת אלא כאל שדי • וכבר
ידעת כי שדי הוא סוד אדני כמו
שהודענו כבר בסוף שער ראשון •
נמצאת למד כי הנבואה של כל הנביאים
היתה דבוק ידו ית ואין נבואה על מלאך
אלא כל הנביאים על ידו ית • והפרש
בין נבואת משה רבינו לנבואת שאר הנביאים
היא שנבואת משה רבינו על ידו ית כלי
אמצעות ארבע ספירות תחתונות • ושאר
כל הנביאים על אמצעות ארבעה ספירות
תחתונות • וא"ת הרי מצינו נבואת הרבה
על מלאך כמו שכרוב באברהם ויקרא
אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך
אל

אל הנער ואל תעש לו מאמה שנראה כי זאת הנבואה היתה על יד מלאך * אל תכהל ברוחך במקומות הללו וכיצא בהם כי עוד תשמע בהם דברי אלדים חיים * ועוד כנבואת זכריה ויען המלאך הדובר כי נבשאר מקומות הרבה בשאר הנביאים * אל תתפרה ברעתך כדבר שתשמע שאין הנבואה אלא בשם יי'וד יתברך בויקרא רבה אמרו ויקרא אל משה לא כאברהם באברהם כתיב ויקרא מלאך יי' אל אברהם שנית מן השמים * המלאך קורא והדבור מדבר * ברם הכא אמר הקדוש ברוך הוא אני הוא הקורא ואני הוא המדבר * ופי' הדבר כל הנביאים כלן צריכין לתקן עצמ' ולהתכוין לנבואה קודם שתשרה הנבואה עליהם כיון על ידי עצמם כיון על מלאך * אבל משרה רבינו ע"ה אינו צריך לרחיב עצמו לנבואה שהרי הוא מוכן ועומד תמיד שנאמר עמדו ואשמעה מה יצוה יי' לכם * ואם יבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו * ואם כן התכוין ודע והאמץ כי נבואת כל הנביאים היא בנצח הודו ומהם יונקין * ואם תראה בתורה מלאך מדבר עם נביא במראה הנבואה או עם אדם אחר * יש לך להבין ולדעת כי יש דבר אחר צריך פירו' כי תדע לך שהרי המלאך דבר עם הגר שפחת שרי שנאמר וימצאה מלאך יי' על עין המים וכו' ויאמר לה מלאך יי' וכל אותו הענין של הגר * ותדע לך שלא היתה הגר נביאה * זכך בענין מנוח ויאמר מלאך יי' אל מנוח אם תעצוני לא אוכל בלחמך * והלא תראה שאפילו מנוח לא הירח מבין שהמלאך מדבר עמו כי עם הארץ היה * והעד כשרארה נתיירא ואמר לאשתו מורח בלהב המזבח ואתו לאשתו מורח נמות כי אלדים ראינו * ולא יעלה ברעתך שמתנת או אשתו היו נביאים שהרי אינו כלל הנבואה * אבל לענין ראית המלאך זכי עינים יש בו סוד מופלא * שררי

שלושה מלאכים נראו לאברהם אבינו בדמות אנשים שנאמר וישא עיניו וירא והנה ג' אנשים נצבים עליו * וכשכאו השנים הנשארים מהם אצל לוט נראו לו בדמות מלאכים שנאמר ויבאו שני המלאכים סודם בערב ולוט וישב כשערי סדום וירא לוט ויקם לקראתם ואל יעלה בדעתך כי לוט היה נביא אבל בדברים הללו יש כמה ענינים וכמה סודות נסתרים צריכים בינה גזולה * וענין דניאל שאינו נביא היה מדבר עם המלאך בענין שנאמר בו והאיש נבואל אשר ראיו בחזון בתהלה מועף ביעף * ודברים עדין תשמע בהם דברי אלדים חיים בלע"ה * ולפי דרך זה התכוון כי הנביאים יונקים מנצח הודו שם סוד יי' צבאות כמו שהודענוך כבר * ולפיכך דע כי לפי שהם מראות שבהן היו נביאים מסתכלין תמצא כי בעת הנבואה היה גוף הנביא נרתע ונפחד ומזדעזע ועצמותיה נבהלו עד שמתהפכין בענין שהיו בראשונ' שנשמעו מזדקקת ואזרואי במראה הנבואה מה שהם רואים * ועל זה נאמר יי' במראה אליו אחודע * ולפעמים על הלום וכפי רוב המחיצות ירבו השלשים והחידות בהם וזהו כחלום אדבר בו * ואומר הנביא אשר אתו הלום ידבר הלום * אבל משה רבינו עליו השלום כלי אמצעות נצח הודו היה מתנבא שהיה נכנס לפני ולפנים * ולפיכך פה אל פה אדבר בו ומראה לא בחירות * ולפיכך לא הזכיר משה רבינו ע"ה בתורה שם יי' צבאות לפי שנבואתו בשם יי'וד היתה ועד מקור המעיין רגוע ובל צבאות מעלה ומטה על פיו היו יוצאין ובאין ודע כי בל הבאים להתפלל לפני יי' יתברך ושואלין בנים מאת ה' יתברך יאצל נצח ויריד ריו מתמונים להמשיך דבה לשם אדני אשר מהם כל צבאו שמים וארץ נמשכים למיניהם ומהם יבא השפע לכל המיני ולהצמיח ולהגדיל כל מין ומין כפי עיניו * ומתן נמשכין כח הצמיחה

נמצתי וכאילו ככל עין עיושה פרי' ומהם
נמשך כח התולדות בכל התולדות שבכולם
וספר תולדות אדם במקום זה תלוי *
ומהם נמשך כח הגדול בכל הדברים
הגדלים בעולם מכל בעלי חיים' וכל זה
בהתחבר נצח והוד אצל יסוד' ואצל
מדה זו היו מתכונים כל הבאים לשאול
בנים לפני יי' יתברך * וזאת בהתפללה
לא נכנסה אלא לאותו היכל שהיתר
צריכה מה כתיב ותדור נדר ותאמר כי מה
ענין נדר במקום זה * אלא עלתה
בהתלחה עד מקום הבנייה הנקרא נדר
והיא המושגת את הבנים מן הכרזת מן
המקום הנקרא

מזל

ובאזרח היכל נכנסה
להפיק ממנו בנים *
בהיכל הנקרא יי' צבאות וזהו סיד שאמרה
ידוד צבאות אם ראה תראה בעוני אמתך *
יי' צבאות הזכירה בהתלחה מקום תולדות
כל הנולדים' ומשם עלתה עד הבנייה
המושגת הבנים ממזל כתר שהיא המזל
העליון בסוד יי' מדות רהמים הקבועים
בכתר כי מאותו המזל בנים חיים ומזונות
תלויים ואפילו ספר תורה תלוי בו * וזהו
שאמרו וזכרונם לברכה הכל תלוי במזל
ואפילו ספר תורה שבהיכל * ואל יעלה
ברעתך כי במזלות של נכבי שמים ספר
תורה תלוי שהרי כל העולם כלו בתורה
נברא והיאך התירה התורה תלויה במזל
אחר שהוא נברא על ידי התורה * אלא
סוד זה שאמר הכל תלוי במזל אפילו ספר
תורה בהיכל הוא המזל העליון הידוע
בכתר ששמו תלועות הספירות וכל ה
הנבראים כלם ואפילו התורה תלויה בו *
ונקרא מזל כי משנו נולדים הכחות בכל
הספירות וככל בני העולם וגם ספר תורה
מן המזל הזה שואב כח וממנו הוא מקבל *
זאת בהתכונה בהפרכתה עלתה למעלה
רמעה עד המקום הנקרא מזל והוא סוד
שכתוב והיא מרת נפש ותתפלל על ידוד *

לא אמר הכתוב ותתפלל אל ידוד אלא על
ידוד כבר ידעת כי שלשה שמות הם *
למטה אדני' כאמצע ידוד למעלה אדני'
שהוא הכרזת וכו רלווי הגדול שממנו
נמשכים הבנים' וזהו סוד ותתפלל על
ידוד על ידוד כמש שהוא אדני' רעומד
למעלה משם ידוד כי עלתה בהתלחה עד
שם אדני' ומשם הפיקה רצונה בדבר זה *
וזהו שאמרו בני חיי ומזוני לאן כזכותא
תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא *

ומקום זכות הוא בית דין הגדול של מעלה
הנקרא בית דין של מעלה הנקרא בית דין
של שבעים ואחד שהוא הנקרא אלדים
שהוא מדה הגבורה וה' חז כמו שנדרש
במקומו בעזרה השם' אלא במזלא תליא
שהוא מקום המזל הידוע שנותן מצד החן
והרחמים למי שמוצא חן בעיניו בסוד יי'
מדות רחמים בספירת אדני' שהיא סוד
הכתר * והרצנה להוליד בנים על ידי
הנס עד המקום הזה ראוי לעלות * וכן
הרצנה להשיג חיים נוספים על ימי חיו *
וכן היא הרצנה להשיג מזונות יותר על פה
שראו לו לפי כח תולדתו * והיי בני ומזני
שלשחן ספורים בתורה שהם למעלה
מבית דין הגדול הנקרא זכות שהוא שכל
התפארת הנקראת ידוד * ובנין רך שארו
השלשה דברים למעלה משם זה הנקרא
ידוד הם תלויים' חיים דכתיב בהזקיה
מלך יהודה שם עתי את הפלחך האי' את
דכעתך הנני יוסף על יכיד לא אמר הנני
מוסף אלא יוסף * בנים דכתיב בהפלת
חנה כששאלה רוע אנשים ותתפלל על
ידוד ששם שהוא אדני' שבו המזל קבוע *
ולפיכך אמר שכתוב ותתפלל על ידוד *

מזונות דכתיב השלך על ידוד יהנך והוא
יכרכך על ידוד ולא אל ידוד' והטעם
לפי שכל הרצנה להשיג שלשה דברים
הללו אינו יכול להשיג אותם בעולם הזה
על פי הדין הנקרא זכות שהוא בית דין
הגדול של מעלה * ובאיה מקום יכול
להשיג

להשיג רבב זה ראוי להעלו כונתו למעלה
 למעלה לפנים מן העולם הכלי עד מקום
 הכתר שהוא אר"י שהוא אין סוף במקום
 שלשה עשר מדורת של רמנים שאחת
 מאותן שלשה עשר מדות נקראת מל"י
 וזהו שאמר וכוונם לרכבה ב"י ה"י ומוזני
 לא בזכותא תליא מלתא לא במזלא תליא
 מלתא ולפי דברים אלו דע והבן שאף
 ע"פ שאנו אומרים שהרצוה להשיג חפצו
 מאת יי' יתברך יהיה מחכוך באותו השם
 הידוע משמותיו לאותו החפץ שהוא צריך
 אין כונתנו לומר שיתכוין לאותו שם לבר
 יועמד אלא כונתנו לומר שיתכוין
 באותו השם שהדבר שהוא צריך תלוי בו
 ומשיר כונת אותו השם עד סוף עשרה
 ספירות שהוא סוד המקור העליון הנקרא
 סקור הרצון וכשיגיע למקור הרצון אז
 יפיק רצונו ומשאות לבו וזהו שכתוב
 פותח את ידך ושביע לכל חי הרצון
 אל הקרן ידך אלא יודך כלומר שאחד
 פותח סוד יוד של שם יוד שהוא סקור
 הרצון אזי אתה משלים רצון כל שואל
 כמצאת למד כשארם צריך להפיק דבר
 מלפני יי' יתברך ראוי לו להתכוון בעשרת
 הספירות ולהספיד החפץ הרצון של מעלה
 למטה עד סוף הרצון שהוא שם אד"ני
 ונמצאו הספירות מתברכות על ידו ונמצא
 הוא מתברך על ידי הספירות והו סוד
 שכתוב אשר המתברך בא"י יתברך בא"י
 אמר וסוד אמן הוא סוד המשבת הברכות
 ששם אר"י לשם יוד ומשם יוד לשם
 אר"י כמצאת למד כי כל שתפיל שהוא
 סכוין על דרך זו שאמרנו שהוא מיהד
 הספירות ומקרב אותן זו לזו ואם כן
 התכוון בפה שאמר יי' יתברך לאברהם
 ב"ה יהיה זרעך כלומר אתה צריך לעלות
 ממדת ל"ה שהוא התחתונה עד מעלה
 אר"י שהוא העליונה ואז תשיג זרע בניס
 ולפי שארם צריך להתכוין בתפלתו ולעלו
 בספירה לספירה ומתפץ לחפץ עד שיגיע

כלכו למקור החפץ העליון הנקרא אין
 סוף אשר דוד שיר המעלות ממעמקים
 קראתיך ופי' ממעמקים קראתיך יי'
 כלומר מאת המקור העליון הנקרא אין
 סוף שהוא עמוק שהוא סוד קוצו של יוד
 של יוד וחזו פירוש ממעמקים קראתיך
 יי' והואך הוא מתכוין על דרך
 המעלות ממטה למעלה לרחבם בה'
 אחרונה של שם לעלות ממדה לכודה
 ופספירה לספירה עד שתתעלה מחשבמו
 בקוצו של יוד בכתר הנקרא אין סוף
 זהו סוד ממעמקים ולפיכך אמר שיר
 המעלות ממעמקים קראתיך יי' ואל
 תחשוב כי לשון עומק הוא כל דבר שהוא
 לשל ועמוק למטה ואינו כולל ד"א אלא
 כל דבר שהוא געלם ונסתר וקשה להשיג
 נקרא עמוק כמו שאמר רחוק מר שריה
 ועמוק עמוק מי ימצאו והסוד
 הגדול הכולל הכל מאד עמוק
 מחשבותי הגה תלה לשון עומק
 במקום המושבה וכבר ידעת כי סוד
 המחשבה הוא אות י של שם וכספר
 יצירה אמר עומק רום ועומק תחת עומק
 ראשית ועומק אחרית עומק מדה עומק
 מערב ומה שתמצא בכתוב שמים
 לרום וארץ לעומ' ק אין בזה קושי לדברינו
 כי באסת כל הדברים אינם יוצאים מידי
 תכונתם כי ידוע הוא שהשמים רמים על
 הארץ ולפי שהשמים רמים על הארץ
 וסקיפים סביב הארץ שם האמ' שהשמים
 שהם מקיפים למטה מן הארץ שהם יותר
 עמוקים והם יותר למטה מן הארץ
 אינו אמת שאין דבר בעולם שהוא למטה
 יותר מן הארץ וצאצאיה כי השמים שהם
 למטה מן הארץ רמים הם כנגד הארץ
 ואם תכין סוד תכונת הארץ באמצע
 השמיס תדע שהארץ ברוך השמים היא
 כמו נקודה באמצע העגולה
 וכשתכין באמצע התכונה תמצא כי
 כל רענול בסביב רומא רם מכל צד

הנקודה היא למטה מכל צד ולפי שהארץ היא באמצע והיא כנקודה בתוך העגולה והשמים רמים עליה מכל צד והיא למטה למטה מכל גלגולי שמי' בהיות' מקיפים עליה מכל צד ולפי' נאמר שמים לרום וארץ לתת' ומק' ודבר זה צריך בינה גדולה לאותן שאינן העולים כחכמת התכונה כי אצל בעלי התכונה דבר קרוב הוא להכין' והוא

ואתר

שהודענוך זה לחזור לענין שהיינו בנכי המרחוקין צריך להתכוין במחשבתו עד שיגיע בכוסה שלמה אל מקור החפץ שהוא קונו של יוד שהוא עומק המחשבה ועל זה נאמר מעמקים קראריך ואומר מאי עמקו פה שבוריך ועתה התבונן ודע בפרט הוא כח החפלה ומאין מקום היא מתחלת ועד איזה מקום משתלשלת והולכת שעל ידי החפלה העשויה כהונן מתאחדות כל הספירות והשפע נמשך מלמעלה למטה ונמצאו עליונים ותחתונים מתברכים על ידו של זה המתפלל ונמצאת הפלחה מקובלת ונמצא אהוב למעלה וחסד למטה מפיק צרכו וכל משאלות לבו כלן נעשים בהיותו אהוב מכל הספירות ועליו נאמר קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ואומר אז תקרא ויי' יענה ואומר יתן לך כלבבך וכל עצתך יכלא ודע כי שתי אלו המדות שהם נצח והוד

הם

מקום העצה

כבר של מעלה והרסוד כי יוד וכהשש יתברית' נזר דבר כבר של מעלה בשתי אלו המדות מתיעץ וזהו שכתוב זאת העצה היעוצה על כל הארץ ואומר כי יוד צבאות יעץ ו מי יפר' אעפ' שתחלת העצה ממקום הכין סוף העצה בנצח הוד והסוד הגדול את מי' נועץ ונב'נהו ולמדהו באורח משפ' ואומר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה

והסוד הגדול על דרך הספירות ויקרא שמו פלא יועץ אל נבור אני עד שר שלום ויקרא שמו פלא זו הכמה ובספר יצירה בראשו אומר פלא זו חכמה יועץ זו בינה אל זו גדולה נבור זו נבורה אני עד זו חפאלת שר שלום זה הסוד שבכללו נצח והוד ומה שאמר הכתוב לי עצה ותושיה אני בינה לי נבורה זהו פירוש דע כי סנהדרין גדולה של מעלה הנקרא בד הגדול הוא מקום הנבורה וכשבאין לגודל על כל בריה נמלכים ומתיעצו בביתה שהל למעלה כן הנבורה ובנצח והוד שהל למטה זהו סוד לי עצה ותושיה אני בינה לי נבורה והסוד הגדול פלא צבאות יעץ ומי יפר וסוד ומי יפר' בסוד את מי' נועץ ויב'נהו בי הפרת נדדים היא סוד הבינה ומי' ביראי ולפיכך אמר ומי' יפר' ומי' ביראי הוא מפר שהוא סוד מקום הנוד והכל תלוי בביתה ולפי שהביאים יודעים הסוד הגדול הזה היו מכתרים כל גזרות שהיו גזרים בבית דין של מעלה וזהו סוד צדיק מושל ביראת אל'ים אמר הקדוש ברוך הוא אני מושל באדם ומי מושל בי צדיק שאני גזר והוא מבטלה זהו סוד ויחל משה את פני י' אלדיו שהעלה סוד שבתו עד מקום בשול הנורה שהיא מקום הכינה שהוא סוד תחלת שבע ספירות והו סוד ג' חל' זהו שאמר זכרונם לברכה מנין לגזר הין שהיא בקיע שנאמר מי כיי' אלדיו ככל קראנו אליו זהו כי י' צבאות יעץ עם סנהדרין גדולה של מעלה לגזר הין ולחיים אבל הבינה שהוא סוד ומי' החשובה יכולה להפר' והו ומי' יפר כי היא הנקרא מקום התר' נד'ים כי במקום ס' הנדר תלוי זהו סוד את מי' נועץ ויב'נהו בודאי עם מי' נתייעץ הק ברוך הוא והאציל הבי' וכרא את העולם זהו סוד ויב'נהו זהו סוד מקום התשובה ולפיכך אעפ' שנחתם גזר דין

ממנה אחר תחרת יד השם יתברך שיש
 תחת ידו גזנים ואוצרות ומסונים לקבל כל
 הנשמות מכל אותם שהם הרוני בית דין
 ובן הרוני מלכות ושאר הרוני גוי במקומות
 אלו הם גנוזים ושמונים * ובמקומות של
 היכלות הללו יש גזנים הנקראים כוס
 תנחומים שמרם משלח ה' נחמה לכל
 האבלים ובעלי צער * ולכל הראויים
 לנחמה * ויש בהם גזנים הנקראים כוס
 תזרעיה שבהם מתנקם יי' יתברך מאותם
 שהם הגזנים וראויים לפנוי * ובמקומות
 של היכלות הללו יש גזנים שבהם כמדת
 מיני מלכונות יקרים שבהם מתלבשות
 הנשמות הטהורות בשבבנמ' לתקבל פני
 יי' יתברך כל נשמה ונשמה כפי המלוש
 הראוי לה כך הי' מתלבשת בהיכלות הללו
 להקבל פני יי' יתברך * ובמקומות של
 היכלות הללו יש גזנים שבהם אנוקים כל
 בעלי חיים להכנס ולהשיג פניו וסתרם
 עליונים וקראות וסגולות חלומות * * * * *

ודניאל

איש חמולות באותם הגזנים
 נקשר ועל זה נאמר ודניאל
 הבין בכלתו ונהלומות * וכלו ההיכלות
 דיה מסתגל במראות ואפקלריאות וחסם
 השג והבין כל אורח העינים הגדולים
 והפתונים * וכל אורח המראות שהשיג
 המפורשים בדניאל * וכמה עינים גדולים
 ונוראים יש בגזנים של היכלות נצח והנה
 שצדין נעורד עליהם כענין * * * * *
 כי הנה צבאות שחאו נור אופן היסוד הוא

הנקרא

נצח

בפסוק ד' יי' הגדול והגבורה
 והתפארת והג' צח וההוד שהוא
 הנצח שמעמיד חסדו לישראל כאומר
 האפס לנ' צח חסדו * וזהו מקום
 שגזר גזרות טובות על ישראל בהרבון
 בבית עליזן ואינו חוזר בו לעולם * והנה
 סוף שנאמר וגם נצח ישראל לא ישקר ולא
 ינחם * ולפי שצדיקים ישרא' תמיד להרבין
 ולהחזק במדת נצח שהוא סוד היסוד
 שועמרת

למעלה יכולין ישראל לבטל בכת התשוב
 הנקראת מ' והנה ומ' יפר ומ' ישיבת כי
 בודאי יכול מ' להפ' בודאי יכול להשיב
 ידו הנטויה * והטעם כי ידו היא מקבלת
 שש עוכה מן המדה הנקראת מ' * והם ד'
 * שאו מרם עיניכם וראו מ' ברא אלה *

מ' בודאי ברא אלה כי אלדים של מטר
 הנקרא ים ברא עולם ככת אלד' של מעלה
 שהוא סוד הבינה ונקרא מ' ועל זה נאמר
 מ' ברא אלה * ולפי שהצדיקים יודעים
 סוד מ' יכולין לבטל גזרה * והבן ברבר
 הגדול הזה ומראיה הסוד שנאמר שוב
 סחרון אפך כי מקום היושבה הוא מ' והוא
 המושל על החרון והאף * וכן הוא אומר
 כשנת היובל הזאת תשובו איש ל אחוזתו
 ולפיכך חתכונן נפלאות שרמזו בספר
 יצירה שהעצה נגמרת בכליות וכן הוא
 אומק לעומת העצה יסירה ואמרו זכרונם
 לברכה מקום שהעצה נגמרת * ולפיכך
 חתכונן כל גזרה שגזרו בכלית דין של
 מעלה מתחילין להיעעץ בכלית גזירות
 העצה כנצח והוא שהם סוד יי' צבאות *
 נאעל שנגזרה גזרה ימלה מסדת הנקראת
 מ' הנקראת תשיבה להפ' ולבטל אותה
 גזרה וכן הוא יי' צבאות יעץ ומ' יפר *

והיודעים סודות הללו חיו מרובונים
 בתפ' יותיהם והיו מבטלים כל גזרות קשות
 ורעות שהיו בידיהם מפתות הקבלה והיו
 נכנסים עד המקום הצריך להם * ואחר
 שחודענד זה דע כי בתכלי נצח ויה' וד'
 הנקראים יי' צבאות יש מלאך ממונה על
 כל פסקי דינים היוצאים מכל הגדול על
 כל בני עולם ותחת ידו שני סופרים וקורם
 ש' צאו אותם פסקי דינים בעולם יש כח
 ביד אותו ממונה לקרען או לתקן בהם
 והכל כפי כח תשובת אורח שנגזר עליו
 נור דין וכפי שובאו הרחמים ממקום מ'
 שהוא מפר ונקראת תשובת כך נטר זה
 הממונ' באותו גזר דין בין לקרעו בין לתקן
 בו דבר *

שעומדת להבריע את השמאל ונקראת
נצח לפי שהיא מנצחת מלחמות ישראל
לפיכך הוצרך דוד המלך עליו השלום לומר
בספר תהלות למנצח מזמור לה' ככל
מקום שהוא מזכיר למנצח הוא כנגד מדת
נצח וכל מקום שהוא מזכיר הודו ליי'
כי טוב הוא כנגד מדת הוד וסימן שבהם
הנצח וההוד וצריך לעורר על ענין
גדול ועמוק דע כי שלשת נרות יאירו
מל' בן ההשגחה הנקראת עין הירחיים
ונקראים חסד נצח ותפארת וכשאלנו ג'
נרות מאירין ומסתכלין בספירות אז כל
העולם בשמחה ובצלה ובשלמות ואין
צרה ואין פגע דע כי הטובה משגחת על
כל היצורים וכל העולמות כלם עומדין
כמלוי ובשלמות ולפעמים שהמדה
הנקראת נצח ונקראת יי' צבאות בשהיא
עומדת במקום למטה אפשר לגזור דין
לטובה ולפעמים מתהפכת לעונש
הכל כפי המעשה אבל אם עלתה מדת
נצח דרך הצנור ונדבקה בנצח העליון
אשר בעין הרחמים ובנצח הרצון כראש
הב' תר ונורה נרות טובות על ישראל אפי'
על פי שאף כך חטאו ישראל ואינם יראי'
לאותה הטובה אינה תורת בה' והטעם
לפי שכבר עלתה מדת הנצח למקום
שאינו נקרא אדם והוא המקום הנקרא
כת' רוהו מוד וגם נצח ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם והטעם
שהרי המדה הזאת עומדת במקום שאינו
נכלל בכלל אדם ולפיכך כי לא אדם הוא
אכל אדם מדת נצח עומדת למטה בעקר'
תפארת אפשר להנחם שהרי במקום הנק'
דמות כמראה אדם עליו מלמעלה הדבר
עומד אבל במרום הכתר כי לא אדם הוא
להנחם ולפי דרך זה התבינן כי
הנצח עומד לרמזי ולעשורת חסד עם
ישראל ולפי דרך זה התכוונן בכל
מקום שתמצא לשון נצח בכתוב כי הוא
המנצח אויבי ישראל והוא עומד לימין

להטיב לישראל וכך הוא אמר נעוטר
בימינך לצח ואומר גם נצח לישראל
ודע כי לד' בתו דינים יש למעלה בסוד
השם הנקרא נצח וכלן נקראים
והם המהפכים בזכות
ישראל ומנצחים כל

נצחים

העומדים לצד שמאל וכל המקטרגין
ולפיכך אמר הכתוב כנגד הצד המקטרג
של בכל לדור דוד רחוב לנצח נצחים
אין עובר בה' כלומר כל עת שבתי דינים
של נצח נצחים בקייומם ומעלתם אין
לצד המקטרג של סיוע בכל צד קיום אלא
תרכב ודע כי לנגד המדה הזאת הנקראת
נצח ונקראת לדוד צבאות עשה שלמה
המלך העמוד הימני וקרא שמו

ימין

והיודע סוד שני העמודים שהם
ימין וימין דע היאך פורחות
הנשמות והרוחות והנשמות על ידי אל ה'
אדני בשפע אלו שני עמודים וכה'
עמודים שנים ונלות הכותרות אשר על
ראש העמודים שתיים והשבכות שתיים
לכמות את שתי נלות הכותרות אשר על
ראש העמודים והנני רומז עמודים שנים
אלו הן נצח והוד ונלות הכותרות אשר
על ראש העמודים שנים אלו הן גד' ולרה
גד' ורה והשבכות שתיים לכמות את שתי
נלות הכותרות אלו הן חכמה ובינה'
ודע כי על ידי אלו שני העמודים ועל ידי
אל ה' הנשמות והרוחות והנפש פורחות
בסוד המשכתן ובצנורות הן ובעמוד
זה הנקרא ימין תבנה ותמונן עיר ציון
ירושלם וסימן חבין בטובתך לעני'
אלד' ים אם תכין נ' מלות שהם תכין
בטובתך לעני' דע היאך יי' צבאות מכין
ומשליח הטובה בפרט אל ה' להריק כל
השפע והבריכה במדת אדני' שהיא ריקנית
כמו העני שאין לו כלום וסימן יקום המים
מתחרר השמים אל מקום אחר ותראה
היבשה ודע והתכוונן כי תכונת כל
הצורות והגולמים ממקום זה מקבל צורה
ותכנית

יב' להן השפע מאת גד' ולה נבירה הפארת
 מאת כתר חכמה בינה * הרי תשע ספירות
 נאמרות * וכמה הן מרוקנות ברכותיהן
 ומשפיעות כחותיהן כספיריה העשירית
 הנקראת אדני הנקראת ארץ * והוא סוד
 שאמר בסוף הפסוק מלא כל הארץ כבודי
 הנור' הדענוך כסוד זה הפסוק בענין
 הקדושה התאחדות עשרת הספירות ודרך
 אצילות השפע משלש עליונות שהן כתר
 חכמה בינה לשלש אמצעיות שהן גד' ולה
 נבירה הפארת לשלש תחתונות שהן נצח
 והד'יסוד * והנה כל שפע אלו השע
 ספירות מריק כספיריה עשירית שהיא אדני
 ונקראת ארץ * והוא שאמר מלא כל הארץ
 כבודי * ודע והאמן כי העונה קדושה
 זמכין בדרך זה ביהוד היא ספירות חלקן
 לחיים ואמרי פיו לרצון והוא בן העולם
 הבא * וענין שנתחדה הקדושה בפסוק
 זה בסדר זה והו פירוש קדוש כתר * קדוש
 שני חכמה * קדוש שלישי בינה * סה
 כתיב בתורה יהוד וסוד יהוד הוא כולל
 גד' ולה נבירה הפארת * סה כתיב בתורה
 צבאות * וסוד צבאות כולל נצח * יסוד *
 טרה כתיב בתורה מלא כל הארץ כבודו
 שהוא סוד הספירה העשירית הנקראת
 אדני שהיא ארץ החיים שהיא אור החיים
 וכן הוא אומ' להתהלך לפני אדני בארצות
 החיים * ופסוק אתר אומר להתהלך
 לפני אדני באור החיים * ופירוש שני
 הפסוקים הללו והארץ האירה כבודו *
 וכן הוא אומר קדוש קדוש קדוש יהוד
 צבאות מלא כל הארץ כבודו * וכסודות
 לנו כי די כסוד שרמונו לך עכשיו
 בענין זה * והשם ברחמי
 יורנו דרך האמת אמן :

ותכלית בהדבק האצילות בשם אדני וכל
 האברים אשר באדם ממקום זה מקבילים
 צורת תכונתם והסוד הוא עשך ויכל'נך *
 ואחרי שהודענוך זה בשם הנקר'יי צבאות
 הסתכל בשאר עניניו וסודותיו וסודו
 שכבר רמזנו אותם כשער זה תמצא כמה
 מפתחות וכסה ענינים פנימיים עליונים
 שאין ראוי לאומרם כפי אלא כסוד וכבוד
 אדני'ס הסוד דבר * ואמר סוד יי
 ליראיו ובריתו להודיעם *

ואחר שהודענוך כללים אלו במלר' יי'

צבאות ראוי לנו לכאר עכשו סוד החתימה
 על דרך וקדושה כסוד קדוש קדוש קדוש
 * צבאות מלא כל הארץ כבודי * הנה אמר
 הנביא עליו השלום ואראה את ה' יושב על
 כסא'ים ונשא * הנה באמת כי השם
 הנקרא אדני שהוא סוד הספיר' האחרונה
 הוא יושב על כסא' וארבע חיות נושאור
 אותו * שרפים עומדים ממעל לו כלומר
 לשם אדני שהם שני בעלי שש כנפים
 המשששים ליי' צבאות שהוא שלש ספירו'
 תחתונות של ו' של שם ידוד כמו שכבר
 כתבנו לפעלה ומכח ו' בא להם שש כנפי'
 וקרא זה אל זה ואמר קק'ק * קדוש ראשון
 הוא סוד הששבת אצילות הקדש סן ה'כתר
 העליון עד ספירת גד'ולה * קדוש שני
 דהוא סוד הששבת אצילות הקדש סן
 החכמה עד ספירת נבירה * קדוש שלישי
 דהוא ס'ד הששבת אצילות הקדש סן הכינה
 ועד ספירת תפארת * הרי יך שש ספירות
 אמורות * שלש כנגד שלש שרש
 משפיעות וקדושה על שרש' סה כתיב
 בתורה יהוד צבאות הרי שרש ספירות של
 סטה סהס אמורות שהם נצח והוד יסוד

יהוד צבאות. אלדים צבאות. הוד.

בועז שחקים עצם השמים מקום

העצה נצח נצחים יכין אל

אמונה רגל ימין ואין

עול רגל שמאל

שמעה תפלתי ידוד ושועתי האזינה אל דמעת

אל תחרש כי גר אנכי עמך

תושב ככל אבותי :

השם החמשי

משמות
הקדש
על רכך

המעלות הוא השם הנקרא ידוד יתברך.
דע והאמן כי שם ידוד ית' הוא רעמוד
שכל הספירות עיונות ותחתונות נחאחזו
בו ומתאחדות בו מלמטה למעלה ובו הם
נשפעות מלמעלה למטה. וזהו השם
העומד כדמיון נוף האילן וכל שאר שמות
הקדש הם כדמיון ענפי האילן וכלם
מתאחדים בו למעלה ולמטה ולשאר כל
הצדדי והוא המייח' כל הספירות באותיותיו
זבו כל הנבראים כלם קיימים וכל המרכב'
שבעולם עיונות ותחתונות בו נסמכות
ואליו צופות וכל סדרי עולם ויסודותיו
ובנינו עליו תלויים ואין דבר בכל העולמו'
כלם שאינו תלוי ומשוכלל בשם ידוד ית'.
יקודם שנכנס בכאורו יש לנו להודיעך עקר
שבו תמצא סנוחה ומרגוע לכמה ענינים'
דע כי השם הנכבד והנורא הזה שהו ידוד

יתברך תמצאהו כחורר בכמה ענינים
ובכמה שמושים. דע כי לפעמים תמצאהו
בפני עצמו ברכו התורה כאמרו וידבר ידוד
ויאמר ידוד ושאר כמה ענינים כאלו.
ולפעמים תמצאהו שמתחבר לו שם אחר
משמות הקדש כאמרו אחר מעש' בראשי'
אלה תולדות השמים והארץ בהבראו ביום
עשות יי' אלדים ארץ ושמים. ולא תמצא
בכל מעשה בראשית כי אם שם אלדים
לבד וכשתחיל לדבר בשמות הבריאה
בפרשת אלה תולדות השמים והארץ
בהכראם תחיל להזכיר ידוד אלדים.
וצריכים אנו להודיעך טעם זה. דע כי
בהיות ידוד יתברך משוכלל ומעוטב ומלא
מכל המדות ובו מתאחדות כל הספירות ובו
נשלמים ונגמרים כל הדברים וכל הנבראים
כמו שהודיענוך לא הוצרך להזכירו במעש'
בראשית לפי שעדיין לא היה העולם
וברואיו בשלמות ובגמר מעשה ולא היה
חולם על מלואו אלא כל הדברים היו
נעשים

נעשים ובאים' וכשנגמרה בריאת העולם ונשאל כללובל הדברים ונגמרו כל הדברים בשלמות וכתיקון שלם אזי הזכיר **ידוד אלדים** שהם שני השמות מתאחדים זה עם זה כי אלדים פעמים הרבה מתלבש בשם אד'ני ואז נקרא אד'ני אד'לכפו שהודענוך וכרתאחד ידוד אד'ני שהוא סוד ידוד אלדים אזי כל הדברים בשלמות נמורה ואף על פי שיש אלדים שהוא סוד מרת הנבורה והדין כמו שאחול התחיל לבנות עולמו במרת הדין שנאמר בראשית ברא אד'ל' ראה שאינו מתקיים עמד שתוף עמו מרת רחמים שנאמר ביום עשות ידוד אד'ים ארץ ושמים' ואמת הדבר ויציב ונכון' אבל בא וראה ענינים גדולים ונפלאי' הנה אמר הכתוב שאו מרום עיניכם וראו מ' ברא אלה' ברא אלה' בודאי הדבר הנקרא מ' ברא אלה שהוא סוד יום אחד שהוא סוד הכינה וממנו עד יום השבת ששרר ימים שבהם נעשו שמים וארץ' וכל שאר הנבראים' ובאמ' כי מלת מ' למעלה מלת ל' למטה ומלת מ' בראה היא תחלה התלבשות שם אלדים בסוד השם הנקרא ידוד אד'ני כי היא נכתבת במלת יד' ודנקראת בנקוד אלדים בסוד יד' ושתורהן סוד מ' וסוד ל' וכל הנחלים הולכים אל ה' ס' וסן המדרה הזאת הנקראת מ' והיא סוד התלבשות אלדים בשם יד' וד ממנה ירשה מרת הנבורה הדין והפחד ונקראת מרת הנבורה אלד' ס' מס' וכשתי אלו הצדות ירשה המדה הנקראת אד'ני שם אלד'ים ונתלבשה מלבשויה ואז נבר העולם בסוד יד' וד אד'ני' ואם תבין עקר זה תמצא שם יד' וד אלדים שניהם בסוד יד' וד בצורת אותיותיו יד' וד בצורת נקודות אלדים' נמצא שם זה מעורר סוד יד' וד אד'ים שם מלא' והסוד יד' וד הוא האלדים באמת יד' וד בצורת האותיות הוא האלדים בצורת הנקוד' ולפי שנאמר בפסוק יד' וד הוא

האלדים שריו פעמים כנגד צד' ק עליו וצד' ק תחתון' והסוד יד' ודעת היום והשבות אל לבבך כי יד' וד הוא האלדים בשמים מכער ועל הארץ מתחת אין עוד' בשמים מפער זה צד' ק עליון' ועל הארץ מתחת זה צד' ק תחתון' ואמ' הכר רמז נסוד יד' וד אד'ני' נמצאת לכד כי מרת אד'ני בבריאת עולם לבשה מרת מ' שהיא סוד הבונה שהיא סוד ידוד בכתיבה ובנקוד ונברא העולם' והנה מרת הצדק העליון הנקראת ב'נה ומרת הנבונה ושאר הספירות השפיעו כחותם בשם אד'ני ונתלבש בשם אלד'ים וברא את העולם הדין בראשית ברא אלדים' ולפי ששם אלדים לפעמים הוא חסר ולפעמים מלא היצרך לחזקו בכריאת העולם בעוד שלא היה העולם בכלואולא נגמרה כל צורת כריותו' אכל כשנגמרה בריאת העולם נזכר שם יד' וד אלד'ים' אלד'ים בעד שלא נגמרו כל הצורות' ידוד בגמר כל הצורות' לפי שהשם הנקרא אלדים אינו מלא ושלם כי אם בשם ידוד והסוד או פי ישים אלם הלא אנכי ידוד הוא סוד אלדים' כשתסיר משם אד'ים שתי אותיות של שם ידוד שהם ה' נשאר אלם בסוד אלדים' אם את ולפיכך נברא העולם בשם אלדים' וכשנשחכללו כל הדברים וכל היצורים כלם והיה העולם במלואו הוצרך להזכיר ידוד אלד'ים וזהו שאול הזכיר שם מלא על עולם מלא' ולפיכך כשנגמר מעשה בראשית התחיל להזכיר ידוד אלדים על מלואו של עולם' ודע והאמן כי סוד היחוד כלו הוא סוד ידוד אד'ים וסימן שמע ישראל ידוד אד'ינו ידוד אחד' ולפיכך יש לך להבין בכל מקום שתמצא בתורה ידוד אלד'ים שהוא שם מלא' וכל הדברים הנמצאים באותה פרשה שמזכיר בה ידוד אלדים הם נעשים בכל המדרות הנגמרות במרת הדין וכמדת הרחמים כמו שתמצא בכריאת אדם הראשון וברינו

וצנורושו ובכל אורזן הענינים ותמצא
 שבאו כלן במדרת הדין ובמדת הרחמים
 והכל בשלמות גמורה ברחמים ודין הכל
 כפי הראוי בדין אמת * ולפי עקר זה
 אמרה תורה הגור תמים פעלו ופי' הפסוק
 כך היא הגזר הדין * בחזקה אינו עושה
 ובאכזריות אינו גוזר את הדין * אלא
 תמים פעלו כלומר הדין שגור קודם לכן
 נתייעץ בשתי המדות חסד ודין * והוא
 תמים פעלו * כי לשון תמים הוא סוד שני
 דברים והוא כאלו אמר תאומים אלא כי
 בלשון כבוד אמר על כל דברים של מעלה
 לשון תמים * ולמטה לשון תאומים *
 וכן הוא אומר והיו תאומים מלמטה ויחדן
 יהיו תמים על ראשו * למטה תאומים
 למעלה תמים * לפי שלמטה הם נראים
 כשני דברים דבר והפכו כמסייע ומקטרג
 אבל למעלה הכל כונה אחת בין המסייע
 בין המקטרג שניהם כונה אחת יש להם *
 ואין שם שנייה או אהבה ואין שם משא
 פנים אלא משפט אמת * ולפיכך אמר
 תמים פעלו בדין וברחמי נתייעץ וגזר הדין
 והוא סוד משפט אמת * ומה שאמר כי
 כל דרכי משפט פיר' הכל לעיני כל הוא
 כאמרו כי כל דרכי משפט * וכבר ידעת
 כי המשפט הוא כלול בדין וברחמים כי
 המשפט כנגד יעקב שהוא הקו האמצעי
 שהוא הסתיים בין שני אהלים שהם
 אברהם ויצחק * אברהם כנגד החסד ויצחק
 כנגד הדין יעקב מביע ביניהם איש ת'ם
 יושב אהלים * והמשפט הוא כנגד יעקב
 שואב מן רחמיו מצד אברהם ומן הדין
 מצד יצחק * וכן הוא אומר משפט
 וצדקה ביעקב אתה עשית * והנביא
 אמר יסרני יד'ו אך במשפט אל באפך פן
 תמעיטני * ופירוש הפסוק יסרני יד'ו
 אך במשפט מה שאמר אך חלק כלו בחצי
 מדרת המשפט שהוא החסד כי המשפט
 חציו דין וחציו חסד ולפיכך אמר במשפט
 * ואמר אחר כך אל באפך פן תמעיטני *

גילה הסוד למעט חצי המשפט מצד הצד
 * ולפיכך המשפט תלוי ביעקב שהוא אב
 השנים עשר שבטים וידע צער גדול בנים
 כשיגזור עליהם הקב"ה שיבקש עליהם
 רחמים וצדקה * והסוד ויגבה יד'ו צבאות
 כמשפט סוד כתיב בתרי"ד והאל הקדוש
 נקדש בצדקה רוצה לומר כשיגבה המשפט
 מניה הדין למדת אל שהוא סוד החסד שכל
 והאל הקדוש נקדש בצדקה כלום כשנבה
 יד'ו צבאות כמשפט באה מדת אל שהוא
 למעלה ועשתה צדקה ועבר המשפט והוא
 סוד שאמרו המשפט כלול בחסד והוא ואומ'
 משפט וצדקה ביעקב אתה עשית *
 והסוד והגדול צדק ומשפט מכון כסאך כי
 צדק פעמים שהוא דין לפי קבלתו בשפע
 כאשר פירש' כי צדק דין גדול בחזק *
 אבל בהשתרף עמו משפט אזו הנסא
 מתכוין ברחמים * ואסיגבה כשפוט
 ויגיע עד החסד והאמת אזי נעשרה הכל
 רחמים גדולי' והוא סוד יקדמו פניך מלשון
 חדש ימינו כקדם ומלשון אשר נשבעתי
 לאבותינו מימי קדם * ואם כן התכוון בכל
 מקום שתמצא בתורה יד'ו אלהים *
 והכן כי מדת הרחמים מתלבשת עם מדרת
 הדין וכל אחת מן המדות פועלת בשלמות
 הן לדין הן לרחמים * והתכוון עקר זה
 ושמו עקר זה המיד' * והסוד

תקיעת שופר

אלהים * תקיעת תרועה * רחמים ודין *
 וסימן עלה אלהים בתרועה יד'ו בקול
 שופר * ואומר ותקעם תרועה ונסעו
 ובהקהיל את הקהל תקעו ולא תריעו *
 נמצאת למד כי סוד יד'ו אלהים הוא סוד
 שלמות הספירות במדת הרחמים והדין
 ונקראת שם מלא על עולם מלא *
 ולפעמי' תמצא שם יד'ו מתאחד עם אדני
 בשני פנים * פעמים מקדים יד'ו ואחר
 כך אדני כמו שאמר הכותב יד'ו אדני
 חיליו וישים רגליו באולות * ואומר האל

בטהרה והארץ בשמחה אורה כי אל
 והחסד עליון וממנו נשפע החסד לאברהם
 והסוד הוזה שאמר באברהם ויקרא שם
 בשם ידוד אל עולם כי אז קנה לחלקו
 מדת החסד וההתיק בה ולפיכך אנו אומרים
 בברכת מגן אברהם אל עליון גומל חסדים
 טובים ואמר ברוך אברהם לאל
 עליון וגם ידוד הוא שם רחמים ואף
 על פי שיש בו קצת דין מכל מקום כרו
 כלול ברחמים וכששם ידוד מתאחד עם
 אלדים כאמר ידוד אלדים נמצא שם ידוד
 יושב לדין וזן את בריותיו במדת הרחמים
 ורודין כסוד ידוד אלדים איש איש כפי
 הראוי אבל בהתחבר החסד והרחמים
 בסוד אל ידוד אזי כל הספירות בשמחה
 ובשלמות וכלן מקבלות חסד ורחמים
 מלמעלה וזהו שאמר אל ידוד ויאר לנו
 ותמצא בשלש עשרה מדות של רחמים
 שהזכיר אלו שני השמות לבד והם ידוד
 ידוד אל רחום וחונן ולפי שאלו השני
 שמות הם כוללים חסד ורחמים הם נזכרים
 באלו המדות של רחמים התכוון זה מאד
 וכבר אל ברית כרותה לזג מזרח של
 רחמים שאינן חוזרות ריקם אך התכוון
 כי אל ידוד הם כוללים החסד והרחמים
 ועוד התכוון כי שם אל הוא כנגד אברהם
 שרצה סוד מדת החסד ושם ידוד הוא
 כנגד יעקב שהוא סוד הרחמי נמצא שהוא
 כנגד יצחק שהוא אלדים והוא הפחד אינו
 מצוי בזמן שמזכיר בתורה אל ידוד
 ולפיכך התכוון בכל מקום שתמצא בתורה
 אלו שני השמות שהם אל ידוד שהם סוד
 החסד והרחמים ולפעמים תמצא בתורה
 שם ידוד מתחבר עם אל ועם אלדים כסוד
 אל אלדים ידוד כמו שכתוב מזמור לאסף
 אל אלדים ידוד דבר ויקרא ארץ ממזרח
 שמש ועד מבוא וכמו שכתוב
 בענין בני ראובן וגד והצי שבט מנשה אל
 אלדים ידוד הוא יודעי ודע כי בהתחבר
 שלשת שמות הללו אזי בית דין של שרשה

לנו גל למושעות ולידוד אדני למור
 הוצאות ואמר כי אל ידוד אדני
 עיני ובכה חסיתי ויש לך לדעת כי
 בשמזכיר שני שמות הללו כאחד נשתחר
 שם ידוד בקריאת נקודו ונקר' בנקוד אדים
 ואף על פי שהיא כתוב ידוד נקרא בנקוד
 אלדים וזהו רמז למדת ביהוה שהיא
 מתאחדת עם מדת מלכות הנקראת אדני
 ועל ידי מי מתאחדת על ידי ידוד יתברך
 ודע והבן כי ביהוה ידוד אדני כסדר זר
 השפע יורד על הספירות כלן מראש ועד
 סוף מלמעלה למטה עד שמינע שפע
 הברכה והאצלה לשם ידוד ואז כל העולם
 כלו מתברך בברכה שלמה וכשמזכיר
 אדני בראשונה ואחריו ידוד כאמרו ויאמר
 אברהם אדני אלדים מה תתן לי אדני
 אלדים אתה החילות אדני אלדים אל
 חשח עמך וכיוצא בזה דע והאמן כי הוא
 סוד עלייה ממטה למעלה ובהיות השם
 הנזכר בשם אדני ידוד וזהו סוד התעלות
 הספירות והתאחדותן זו בזו עד עלות הכונה
 למקום החפץ כמי שרוצ' להתאחד ולהדבק
 במקום האור העליון כי תשוקת שם אדני
 היא להתעלות ולהתאחד בספירות ביהוה
 הנקראת ידוד בנקוד אלדים ובהיות כתוב
 ידוד הוא סוד שפע ביהוה היורד על הצנור
 ומגיע לשם אדני ואז כל העולם מתברך
 והנרה הורענך כי ידוד אדני בכל מקום
 שאתה מוצאם הם צדק עליון וצדק
 תחתון שכינה עלאה ושכינה
 תחתונה וכשאלו שתי הספירות מתאחדות
 אזי כל העולם כלו במלוי ובברכה וזהו סוד
 יהיה ידוד אחד ושמו אחד ולפעמים
 תמצא שם ידוד מתאחד עם אל כאמרו
 אל ידוד ויאר לנו והכונה בו כי כשהוא
 מזכיר אדני כל העולם נדון בחסד עליון
 וברחמים גדולים ואין שם דין כלל ולא
 מעיקר ולא משטיף ולא מורה קטיגוריא
 עלא הכל בחסד וברחמים ואז כל מאורי
 הספירות כלן בשלמות דולק ושמים

יִשָּׁב על הכס ודנין את העולם כפי הראוי
הזל טוב הן לעונש אם לחיים אם למות
כי אֵל הוא סוד החסד לראוין אֵלֶּם
הוא סוד הגמול והעונש לראוין יְדוּד
הוא סוד משפט אמת לראוין אֵם כֵּן
נמצאו שלשה שמות הללו כוללים כל
המשפט והרחמים והדין והעד הגדול
שהרי כשעשו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
מנשה המזבח בעבר הירדן ורצו כל ישראל
לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו
עליהם שלחו להם אחיהם את פנחס ואח
אלעזר נשיאי ישראל לדבר אתם על עסקי
המזבח שבנו והם השיבו להם תשובה
בענין זה ואמרו אל אֵלֶּים יְדוּד אל אֵלֶּים
יְדוּד הוא יודע וישראל הוא ידע אם במרד
ואם במעל ביי אל תושיענו היו הזה לבנות
לנו מזבח לשב מאהרי יְדוּד ודע כי
הוצרכו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט
פנחס להזכיר אלו שלשת השמות כאחד
אל אֵלֶּים יְדוּד לענין מיכרת הזכירו שם
אל שהוא שם החסד והזכירו שם אֵלֶּים
שהוא שם הדין והעונש והזכירו שם יְדוּד
שהוא דין האמת מכריע בין אל ובין אֵלֶּים
וכך אמרו אם עשינו מזבח זר לשם יְדוּד
לזכרון לבד ולא לעולה ולא לזבח השם ית'
ישפיע עלינו ברמיתנו וטוברינו וחסדנו
במדת אל שהו' העד היודע בונתנו במזבח
הזה ו אם עשינו המזבח הזה מצד רשע
למרוד ולמעול ביי ובבית משכנו ולהיות
מזבח זה לנו לעולה ולזבח אֵלֶּים שהוא
העד והבית ובעל דין ירע ממנו וענישנו
על העבירה הגדולה הזאת ושם יְדוּד
שהוא תקו האמצעי המכריע הוא יכריע
הדין לפי הכונה שעשינו מזבח זה אם
לגמול טוב אם לעונש וזלפיכך הוצרכו
להזכיר שלש שמות הללו שהם אל אֵלֶּים
יְדוּד שוהם סוד הגדולה והגבורה
והתפארת וכן כביראת עולם הזכיר
אסף במזמור אל אֵלֶּים יְדוּד דבר ויקרא
אֵרֶץ כְּהוֹיֹת יְדוּד יתברך מתלבש בביראת

עולם שלשה מיני מלבושים
ורחמים הגדולים מלבוש הדין הגבור
ומלבוש האמצעי ברחמי ודין והכל כסוד
ביראת הנכרא כי יש מהן נכראי ברחמים
ומהם כדין גמור ומתם כדין ורחמים
ורפי החכמה והחסד והרחמים והדין כיצירה
כך הו' הדרך בענין הנהגתו לכרוא עולם
פעמים מתנהג עמהם ברחמים גמורים
ופעמים כדין גמור ופעמים כדין ורחמים
והתבונן סוד שלשה כפרים נפתחים בך ה
של צדיקים ורשעים ובניניו
שהם כנגד אל אֵלֶּים יְדוּד וזלפיכך
התבונן בכל מקום שתמצא בתורה השם
המיוחד יתברך שהוא יְדוּד בשתמצאו
מחובר עם אל או עם אֵלֶּים או שלשתם
כאחד והתבונן לסדר הדברים על סדר
היושר והנכותה ולפעמים תמצא שם
יְדוּד מחובר עם שם צבאות ואומר יְדוּד
צבאות זה לא תמצאוהו בתורה אלא
בנביאים ובתנאים כאמרו בנביאים כה אמר
יְדוּד צבאות ובנביאים בכמה מקומות
יְדוּד צבאות עמנו משגב לנו אלֵּים יַעֲקֹב
סלה ודע כי כשהשם מתלבש עם השם
הנקרא צבאות אזי הוא גומר משפט ביר
דין של מעלה לטוב ולרע בנבראים
וכפי שיצא הדין בשלשת שמות שהם אל
אֵלֶּים יְדוּד כך הו' גומר המשפט בהתלבשו
ביְדוּד צבאות והסוד ויגבר יְדוּד צבאות
כמשפט והנני רומז לך סוד גדול כפסוק
זה דע כי כהיות בית דין של מעלה גזר
משפט על הנבראים אזי יְדוּד צבאות גומר
הדין על ידי אֵלֵּים והסוד שופטים ושוטרים
תתן לך בכל שערין ושפטו את העם משפ
צדק ואומר ובלכת החיות ילכו האופנים
אצלם ויסוד החיות אלו הם סוד שופטים
וסוד אופנים אלו הם סוד שוטרים והדין
גומר על ידי צדק שהוא אֵלֵּים וכשהשם
יתברך גזר הדין על ישראל והשם הנקרא
יְדוּד צבאות חמה שאין ישראל וכלין
לסמול אותו עונש דין אזי מעלה שם יְדוּד
צבאות

צבאות

מי אתה עומד נלמי אתה מתחנן ובאיזו ספירה אתה מתחנן ובאיזה שם אתה קורא ואז תהיה רצוי ומקובל לפני יי' יתברך והמצא חן ושכל טוב בעיני אלדים ואדם ואחר שהודיענוך אלו העקרס יש לנו למסור בידך כל גדול והוא זה דע כי השם המיוחד הנקרא

ידוד יתברך הוא השרש והעקר לכל שמותיו יתברך וכל השמות בו

כלן נאחזין וכל הספירות העליונות כגון סודות בו וכל מעלות העולם למיניהם וכל המרכבות עליונות ותחתונות כלן נשואות בו והאמות והנקודות גם הם בשם זה תלויין וכל היצור והדבור הכל עומד בו יתברך וישתבח לעד עד ולנצח נצחים ואל יעלה בדעתך כי לן הדברים שאמרנו לך עתה בעקר זה הם דברים שראוי לקבל ולהאמינם ואין להם טעם

אבל אלו הדברים קבלה ומסורת וידיעה יש לנו בהם ויכולת בידינו לתת לכל אחד מהם טעם וראיה מצד תורתנו התימרה כדמין מופת נראה לעין ואח שהודיענוך זה יש לנו להכנס בבאור אותיות ידוד ית כפי בינת הספר הזה בעה :

סוד אות ראשונה של שם

ידוד והיא נקודתה מחשבת ציוריה אין לנבירים התבוננות בה כי נעלמה מעיני כל חי ואין לאדם רשות להרהר בה כי אם להאמין לבר אף על פי שלא יבין ולא ישגי ענינה ועצם אמתה וסוד אות של שם הוא הנקראת פליאות חכמה ועליה נאמר בפנלא סמך אל הדרוש במסור סמך אל חקור וגם היא נקראת עלומות חכמה ועלירה נאמר ונעלמה מעיני כל חי ומתעלומה זו נבירא העולם ואות יוד זו נקראת רצון כאין גבול וגם היא נקראת מחשבת ועליה אמר הכתוב מאד עמקו מחשבותיך ועמוק עמקו מיימצאו ודע והבן כי סוד יוד של שם המיוחד רומזת על

צבאות להפיק רצון וחמסם פלמעלה להקל צרות ישראל ומנוח הדין למדת אל שהיא מרת החסד ועושה צדקה עם ישראל וממעת הצרה והעינש ואף על פי שאין ישראל ראוי עושה זה מצד הצדקה והו שכתוב ויגבה ידוד צבאות כמשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ולפ כך הנביאים היו מוכיחים ישראל בשם ידוד צבאות בענין עדים והתראה לטוב ולרע וכשנמר הדין על ישראל למלא שגבה ידוד צבאות באותו גור דין ומסר אורו ביד אל שהוא סד החסד העליון לא נשתיר משונאיהם של ישראל שרוד ופליט ושה והאל הקדוש נקדש בצדקה וחזו שנאמר לך יי' הצדקה ולנו כושת הפנים ואם כן התכונן בתורה בכל מקום שזמצא כתוב בו ידוד צבאות ולפעמים תמצא של שם שמות הללו בפסוק כמו שכתוב ידוד אלדי צבאות השיבנו והאר פניך ונוסעה ואומ ידוד אלדים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלדי יעקב סלה והכונה בזה כי מסת החסד והרחמי ומל הדין והפחד שתלבשו כל אחת ואחת במקום ידוד בסדת הנצח אלדים בסדת ההוד צבאות לזה וילזה וארבע סדות אלו מלבישו ד' מלבושים לאל תי כי צבאות שלש שמות הוא כולל נ צח יהוד יסוד וכשאמר הכתוב ידוד אלדיים צבאות נכללו בו חמש ספירות ידוד אלדים בספירות צבאות נספירות נ צח יהוד יסוד ומכלן מתלב אלדי כגדי ישע או כגדי נקם כפי הדין הראוי ואתה כגדי פקח עיניך והתכונן בכל מקל שתמצא בתורה שני שמות או ג' מתוברים זר אצל זה לאינו כונה הם מתחברי ואז תבין דרכי יי' דרכי התורה ועסקי סודותיה ותהיה רצוי ומקובל לפני יי' יתברך וכדרך זה בשתהיה מתפלל ומתחנן לפני יי' פסוק מן התורה בתפלתך או מלה אחת שהיא רומזת דברי עליוני יש לך להביך דרך הפסוק או המלה שאתה מזכיר ולהתכונן בהם ולדעת לפני

על ספירה שנייה הנקראת חכמה אבל
בענין הכתר אינו מורה זורח בקוצו של
יד שהוא מורה על הכתר בסוד הנקרא
אין סוף

סוד אות שניה

של שם והוא
סוד ה' היא
סוד הכינה הכלולה בלשון זכרה ובכינה
נאחזים כל החיים וממנה מושכרת כל
הספירות שלפניה ממנה חיים כמו שנסב
היא מושכת משל מעלה ממנה וכל
הענינים שבה מרה שאפשר לנו לגלות
נכאר אותם בצורת השם בכפירת בינה
בסוד יה' כיצור מספיק

סוד אות שלישית

של שם היא
סוד ו' והיא
כוללת וספירות כמספר ו' שלש ספירות
מחציו ולמעלה ושלש מחציו ולמטה
גספירות מחציו ולמעלה הם הגדולה
והגבורה והתפארת ונספירות מחציו
ולמטה הם נצח והוד יסוד וכל אלו שלש
ספירות כלולות במקום ואור והנה אות ו'
של שם היא עומדת במקום כל השם
ועוד תראה עמוקות ונפלא בלא האותיות
של שם בעה ויראו ענין וישמח לבך

סוד אות רביעית

של שם הוא
סוד ה' והיא
סוד הספירה האחרונה הנקראת מלכות
שהיא סוד יהוד ייתברך ובה תבנה ותכונן
אמונת אמונת יהוד המורא ונסוד ה'
ולמטה הוא הפירוד והסוד נטר יוצא
מעדן להשקות את הגן ומשם יפיר והירח
לארבעה ראשים והם סוד איבער
מתנות שכינה ואם כן נמצא שם ידוד
יתברך כולל עשר הספירות בסדר נכח

סוד שם ידוד יתברך

על
דרך
כלל שמות הקדש
דע כי כל שמותיו יתברך כלם נשואים
וכלולים על השם המיוחד שהוא
שם ידוד יתברך כה' כדמיון שרשים

ומהם כדמיון ענפים ומהם למעלה
בראש נוף האילן והשם המיוחד יתברך
עומד באמצע ונקרא קו האמצעי וראש
השמות כלולים בו מזה ומזה כדמיון ראש
האילן ושרשו וענפיו וכיצד אות ראשונה
של שם ידוד יתברך שהיא יד רומזת שני
שמות קוצה של יד הפונה למעלה
רומז אל האור הגדול הקדמון עומק ההייה
הקדמונית בעצם אמתו ונקרא אד' יד
שהוא הנקרא

אין גבול

ונקרא אין לפי רוב
התעלומה מכל
הנמצאים עליונים ותחתונים שאין מי
שיוכל להבין כודבר ואם שואל עליו
כה הוא תשובתו היא אין כלומר אין מי
שיוכל לומר בו דבר ועל זה נאמר מקצה
השמים ועד קצה אחר דורש אבל אינך
דורש מה למעלה מה למטה וזהו סוד
קוצו של יד הקוץ העליון שהוא רכז
העליון הנקרא אין הנשלל מכל ההשגות
אין מי שיוכל לדעת בו דבר זולתי אמורת
מציאות ומציאות איננו מושג לזולתו
ולפיכך נקרא אד' יד בלשון מציאות ואותו
המציאות הוא לבדו יודע אותו ולפיכך אמר
לשון אד' יד עם אלף כמו אקים אדע אבין
אעשה אבא שהוא הדבר העומד בעצם
אמתו ולפיכך הוא אוסר אד' יד כלומר
אני לבדי הוא היודע מציאותו וזהו קוצו
של יד של שמונה שהוא נרפז בקוצו
של יד ואין לו אות מסוימת בפני עצמו
לפי שאין מי שיוכל לשער אורו ולא
לדמותו ולא לציירו אפילו בצורת הוראת
אות ידועה ולפי שנקרא אד' יד בעומק
ראשית ההייה והוא הרחמים הגדולים
הכופה כל בעלי דמיון קשים נקרא אל
ועליו נאמר ואל מי תדמיון אל כל אפילו
בצורת האותיות המורות על עצם ההייה
אין לו דמיון אות ידועה להורו עליו זולתי
בצד אות הבינה שהיא סורה ומעידה עליו
וזהו ואל מי תדמיון אל ככה הבינה
הנקראת

הנקרא' מ' יכולין אנו לרמות מצאותו לא
 דא' ודע כי זהו סוד קיצו של י' של שם
 המיוחד שהוא רמז למציאות עליון מאין
 נבול ושעור' וסודו קיצו של י' צאה את
 י' שהיא נקראת חכמה ב' צון כיוון נבול זהו
 סוד ההחכמה מאין תמצא' וסוד החכמה
 היא ספירה שנייה' ואין היא סוד ספירה
 ראשונה' ושתי אלו הספירות כלולו בס' ד'
 י' בקיצו ובצורתו' נמצאת למד כי אות י'
 של שם המיוחד כוללת שני שמו' משמות
 הקדש והם כ' ספירות העליונות הנק' ארבע
 י' א' י' סוד קיצו של י' זה צורת האות י'

סוד אות שניה מאותיות השם

לבינה אשר היא סוד קשר ט' ספירות י' וס'
 וקשר י' הספירות היא קושרת ג' ספירות
 עליונות שהם כ' ת' חכמה' בינה' עם
 גדולה' גבורה' תפארת' נצח' הוד' יסוד'
 וגם העשירי' שהיא מלכות כהיות נקשרת
 עם יסוד' נמצאת בינה קושרת ל' ספירות
 שהן ז' עם ט' ספירות מלכות עם ג' ספירות
 עליונות' וזו היא אותה שזו היא אות
 שנייה של שם יד' יד' שהוא סוד הבינה
 ושמה השנינה לה בתור' הוא יד' שצורת
 האותיות הן אותיות יד' ונקוד אורן יד'
 הוא נקוד אלדים כי מדת הנבונה הנקרא
 אלדים היא מושבת מן הבינה ולפיכך בכל
 מקום שאתה מוצא בתורה יד' אר' כ' כגון
 יד' אר' חילי' או אר' יד' כגון ויאמר
 אברהם אר' יד' מה תתן לי יד'
 העומד בפסוקים אלו וכיוצא בהם הוא סוד
 הבינה שה' צרחמים דין' ומפנה ימשכו
 כחות הדין לפיכך נקראת שמה לודו שהרי
 זה השם צורת אותיותיו רחמים וצורת
 נקודו דין' לפיכך דע כי התחלת הדין
 בספירות הוא סוד בינה מהמשבת החכמה
 ומן הבינה שואבת כח הדין והנבונה'
 נמצאת למד כי סוד אות שנייה של שם
 שהוא ס' ד' אות ה' הוא סוד הבינה והוא
 סוד השם הנכתב יד' י' מאותיות ונקרא

אלדים בנקודו בסוד יד' ו' שהוא סוד ידוד
 אלדים' ולפעמים נקראת הבינה בשם
 י' לפי ששתי אותיות י' הם סוד
 שלשה ספירות עליונות' קיצו של י'
 סוד אר' יד' מ' ממטה חכ' סה הנקראת
 י' על סוד ה' יד' ה' של שם י' היא
 סוד הבינה שנקראת י' על סוד ה' ה'
 הרי לך מפורש כי שתי אותיות ראשונות
 של שם שהם סוד י' כוללות שלשת
 שמות משמות הקדש ואילו הם אר' יד' י'
 יד' ועתה התבונן הרבני והתכוין
 בכל אות ואות מאותיות השם שחדע לכונן
 ולהחד כל שמותיו יתברך בסוד השם
 הנכבד והנורא יד' יד' יתברך

סוד אות שלישית מאותיות

השם היא
 רמז לשש ספירות למטה מן חג' הספירות
 העליונות והיא אות' והיא סוד קשר
 כל הספירות העליונות והתחתונות והיא
 עולר' עד הכתר' ויורדת' עד המלכות
 ומתיימת כל הספירות' וכלן מתאחדות
 בהמהן למעלה ומתן למטה' מהן לימין
 ומהן לשמאל והיא הנקראת קו האמצעי'
 וסוד האות הזה שהוא אות שלישית של
 שם שנקראת ו' היא מוללת ששה שמות
 כנגד שש ספירות שהם א' ל' כנגד גד' לה'
 אלד' יס' כנגד גבורה' יד' כנגד תפארת
 יד' כנגד אור' כנגד נצח' אר' יס' צבאות
 כנגד הוד' אל ח' כנגד יסוד' נמצאת
 למד כי סודו של ו' של שם היא כלל ששה
 שמו' משמותיו של שם ית' ולפי שתמצא
 שם א' ל' שהוא גם כן שם הכתר והוא שם
 הגדולה תמצא שם אחר לנגד מלת גד' לה
 ונקרא אלו' שהוא סוד הגדולה הנקרא
 ימ' וכן הוא אומר אלו' מת' יבא
 וקדוש כהר פארן סיה' ובעזרת השם
 כמלת א' ל' נבאר סוד אלו' וסוד אר' יס'
 ותמצא נפלאות המים דעות בסוד שלשת
 שמות כלשון אלהות שהם א' ל' אלדים
 אלו' ותמצא א' ל' סוד שם החסד
 אלדים סוד הדין עם חצי שם ידוד שהו' שם

ז' אלוה עם חצי שם ידוד שהוא יהוה
והראה גדולות ונפלאות באזכור הללויה
הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו
ורמציא בראש המזמר כולל סוד אל
אלוה אלוה והללו עם הללויה חצי השם
המיוחד הללו אל בקדשו סוד אל עליוה
לכאן ולכאן כמו שהראה עתה הללויה
ברקיע עזו חצי השם האחרון והיה נמצא
אל כאמצעי'ה מכאן אל כאמצע והמכאן
פעמ'א עם יהוה והוא סוד אלוה ולפעמים
אל עם וה' והוא סוד אלוה ופעמים א' בפני
עצמו ושלשון כלולים בראש המזמר זה
הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע
עזו וסוד מזמור זה שאמר מכאן ואילך
הללויה ויעוד תראה נפלאות בו נמצאת
למד אל אלוה כלם מתלבשים בשם
המיוחד ולפעמים תמצא אלה בלויאן
ועוד תראה בו נפלאות בעה נמצאת למד
כי סודו' שהוא אות שלישיית מאותו'
השם כלולים א' השמו' אל אלוהים
אלוה אלה יהוה ידוד צבאות אלהים
צבאות אל חי ועכשו התכונן בגדולת
השם הקדוש והוא סודו' וישע' לכל
השמו' כ' לשאר כל הכנויים הננויים על
השמות וכ' לשאר כל בניו הכנויים וכ' ש'
לשאר משפחות האדם והנשואאות על
הלשונות

סוד אות רביעית

של שם ית'
הוא סוד אות
ה' האחרונה שהיא סוד המלכות' שהיא
סוד השלטנות שהיא סוד השכינה' שהיא
סוד חכם' אחרונה' שהיא סוד השם
נקרא אדני' כי השם הזה כמו שהודעתך
הוא סוד שלמות היחוד והוא אבן ישראל
המושבת להם כל מיני מעדנים וטובה
וגדולה והצלה וגאולה והיא הדרה עם
ישראל תמיד ואפילו בגלותם כאשרו ועשו
לי מקדש ושכנתי בתוכם ולמעלה מסג'
לסוף שכנה ספירת' יש אבן אחרת יקרה
כפנינים והיא המקפת המבבט על שבע

ספירות שלמשה ממנה ולפיך נקרא
סוחרת מלשון הקפת סביב כי תרגו' סביב
סוחר סחור ולפי שהאבן היא הספירה
השמינית הנקראת בינה וישבת למעלה
למעלה והיא סוכבת ומקפדת על הכל
נקראת סוחרת' והאבן השנייה התחתונה
שהיא סוד השכינה הדרה עם ישראל תמיד
היא נקראת ד' והוא דירה נאה ולפיכך
שתי אבנים הללו עליונה ותחתונה נקראת
ד' וסוחרת' העליונה סוחרת לפי שהיא
מקפת על שבעה ספירות והתחתונה ד'
לפי שהיא הרה עם ישראל תמיד ועל
זה היו שתי אבני האפוד אבני זכרון לבני
ישראל ותמו ולקחת את שתי אבני שהם
ופזרת עליהם שמות בני ישראל שש
משמותם עי האבן האחת ואת שמו
הששה הנותרים על האבן השנייה ולדמותם
ששה משמות הזוכים לכבוד השכינה
בעולם הזה שהיא ד' והזוכים לכבוד
השכינה שהיא סוד ד' יזכו לכבוד
האבן השנייה השלמה הנקראת סוחרת
שהיא סוד העולם הבא כוללותם כפי
התגלות שוליו אס מעש' טובים אס
מעשים רעים אס טוב ואס רע אס מעט
ואס הרבה ולפי שאלו שתי המדות
נקראות שתי אבנים בהשואה זכ הז'
סוד שתי ההיזן של שם ידוד יתברך האבן
הנקראת סוחרת סוד הראשונה של שם
ידוד יתברך והאבן הנקראת ד' היא סוד
האחרונה של שם ידוד יתברך ולפיכך
נקראות שתי אלו המדות בשם אחד פעמים
הרבה הראשונה של שם שהיא סוד האבן
הנקראת סוחרת נקראת צדק עליון ה'
אחרונה של שם שהיא סוד האבן הנקראת
ד' נקראת צדק תחתון ועליהם אמרה
תורה צדק צדק תרדוף כלומר הוי רודף
צדק תחתון שהוא סוד שכינה כדי שתזכה
לצדק עליון שהוא סוד חיי העולם הבא
והסוד רודף צדקה וחכד ימצא חיים צדקה
וכבוד וגם אלו שתי המדות נקראת
אלוה

אלדים • ה' ראשונה של שם שתוא
העלינה נכתבת ידוד ונקראת אר"ו בסד
ידוד • ה' אחרונה של שם נכתבת אלדים
ונקראת אלדים ועל שמהם אמרת תורה
ידוד הוא האלדים ידוד הוא האלדים שתי
פעמים ראשון כנגד ה' ראשונה • אחרון
כנגד ה' אחרונה וסימן שתי אלו ההיז
אדני ידוד תילי • או ידוד אלני ככל מקום
שזכר בתורה כגון ידוד אלני וכמו שכתוב
אלני ידוד במה אדע כי אירשנה • נמצא
למד כי סוד אות רביעית של שם שהיא
אות הא היא הכוללת כל הספירות של
מעלה תימנה • ונקרא אות ה' שהיא
אחרונה של שם בשם אר"ו לפי שהיא
אדון כל הארץ •

ואחר

שתודענך כל יצו העקרים
הגדולים התבונן ודע כי
השם הגדול הנכבד והנורא שהוא ידוד
יתברך הוא השם הכולל כל השמות בלן
בכל שמות הקדש הנזכרים בתורה ואין
לך שם מכל שמותיו הקדושים שאינו כולל
בשם ידוד ית • ואחר שידעת הדבר
הגדול הזה יש לך להבין כמה אתה צריך
להתבונן ולהזהר בעת שאת מזכירו שתדע
כי בעת שאתה מזכירו אתה נושא על פיך
כל שמותיו הקדושים וכאלו אתה סובל
על פיך ועל לשונך חסם יתברך וכל שמותיו
הקדושים והעולם וסלואו ובשתדע זה
תבין סוד לא תשא את שם ידוד אלדיך
לשוא • כי היאך ביה שפלה ונקלה תהיה
נושא על לשונה ה' הגדול ית שכל צבאות
מעלה ומטה בשואים וכל שכן לעשותו
גזן לחתוך בו • אבל בשאתה מזכיר ה'
ית ראוי לך לשכוח ולרוממו כאמרו כי
שם ידוד אקרא הגדול לאלדינו •

שתדע לך כי בשעה שאדם מזכיר ידוד ית
ומניע אותיותיו בתנועת הלשון אזי הוא
פרעיש ארץ העולמות למעלה למעלה
ומתקוממים כל צבאות סדאבי מעלה
ושואלים אלו ואלו ואומרים למה העולם

פרעיש • ואמרה לפי שפלו הרשע מזכיר
את השם המפורש והניעו בשפתיו וכפי
התנועה שהניע אותו כך מתנועעים כל
השמות והכינון התלויים עליו ולפיכך
כתרעשושמים וארץ • ואז אומר מי הוא
זה הרשע שהרעיש את העולם בזכרו את
השם הגדול לרויך הלא הוא זה הרשע
שעבר עכותה פלו ביום פלו ותטא כך וכך
ביום פלוגי • ואז הוא סבה להזכיר כל
עונותיו כי תדע לך כמו שתראה אילן
כשאתה מניע הטף האמצעי הלא יתרעשו
כל הוצפים וכל העלן אשר באילן •
כך כשאדם מזכיר ידוד יתברך יתרעשו כל
צבאות מעלה ומטה לפי שכלן תלויין
עליו וכל זה שלא במקדש אבל כרחן גדול
היה מזכירו בכה ואז היו כל צבאות עולם
שסחים ומקבלים שפע לפי שהיה מסדר
הצנורות וסריק ברכה לכל בני העולם •

ואחר

שהודענך כל אלו העקרים
יש לנו לחזור ולהרהיבך
כיצד השם הגדול והקדוש ידוד ית הוא
המטהיג את כל העולם בכחו הגדול והיאך
כל השמות הקדושים מתאחיזין בו והיאך
שאר הכנייין אשר בתורה כגון רחוק וחנן
ודופיהן הן כרמיון מלבושים שהמלך
שתלבוש בהן • ואותן המלבושים אינן
חלק מעצם המלך משש • אבל הם כרמיון
כלים ומלבושים שהמלך מחלבוש ומסדיין
בהם • פעם מתלבוש בגדי פאר ומלכות
בהיות המלך בנות בהשקט ובכסחה וכל
ארצות מלכותו בשלום אין שטן ואין פגע
רע • אז המלך שמח עם עבדיו ולבוש
בגדים נאים ומודיין במיני הכשיטין •

ולבוש בגדי עוי • לפעמים המלך יש לו
צער מלחמות מכמה צדין ושודדין וכוזיין
ארצו שכאיין להשחית מלכותו • אז
המלך לובש בגדים אחרים שריגנות וכובעי
מגנים ורבות נקשתורר וכל עבדיו בחפז
עד שיעבור זעם או עד שיקח המלך נקם
מצוריו ואיכיו ויגמור הפצו בהן ולפעמי
המלך

המלך יושב בביתו ואין עמו מכל חילו
 ופרטיו כי אם אנשי ביתו לבד יאמרו ובנו
 ואשתו הקרובים אליו ואז המלך מסיר
 מע"ו קצת המלבושים שהיה לובש בעוד
 ש י נשריו ועבדיו עמו * ונשאר המלך
 עם בני ביתו וכולן רואי אותו וצורתו יותר
 כ שונה ממה שהייתה עם רוב המלבושים
 וכמה עניניו הוא עושה עמה ואינו מסתתר
 בפניהם כמו שהיה מתכסה במלבושיו
 בפני ההמון: לפי שבני ביתו חשובים
 עליו באחד מאבריו ואינו חושש להסיר
 בפניהם קצת מלבושיו וכליו * ולפעמים
 המלך מתירר מכל בני הבית * ולא
 נשאר עמו מכל אנשי ביתו כי אם המלכה
 לבד * ואין המלך מתבייש להסיר בגדיו
 בפני המלכה כמו שהיה עושה בפני שאר
 בני ביתו *

ואחר

הקדמה זו הנני מכאר *
 דע כי שם ידוד ית' הוא
 מתלבש ומתפאר בשמו הקדש וכל שמות
 הקדש כן מתאחזק באסתת זה השם ית'
 וכל אחר מהם מורר ענין מיוחד בפני
 עצמו כיצד כשהשם ית' רוצה לרחם
 על עולמו ולחוס עליהן אזי הוא מתלבש
 מלבוש החסד והחמלה * ואז השם
 דגדול שהוא ידוד מוציא דגל החסד
 והרחמי וחוקק באותו דגל שם אל' וסימן
 איש על דגלו באותות * וכשהשם ית'
 מוציא דגל זה אז מטיב ומרחם וחונן על
 בריותיו והוא שמח עמהם * והוא סוד
 קדי כבוד ידוד לעולם שפת ידוד במעשיו
 והסוד בשם ידוד אל' עולם * ואז הוא
 לובש ובתפאר מלבושים החקוקים כמדת
 אל' והסוד אל' מלך יושב על כסא רחמים
 וזהו סוד יי' אל רחום וחונן * והסוד כי
 אל רחום יי' אלדין * וסימן כי אל גדול
 יי' ומלך גדול על כל אלדים * אלדים
 מדת הדין כלומר מדת החסד גדולה מסד'
 הדין * ומכאן תבין סוד והאלדים נסתר
 את אברהם כי האלדים שהוא מדרג הדין

נתן הנס והדגל ביד אברהם ש הוציא
 מדה אל' שהוא סוד מדת החסד * וזהו
 לשון נסה את אברהם מלשון רחמים נס'
 על העמים * והוא סוד אלדי אברהם אל'
 יצחק ולא אמר ואלדי יצחק לפי שמדרג
 הדין כבושה תחת מדת החסד לפי שהדגל
 של יצחק שהוא מדרג אלדים מסור ביד
 אברהם שהוא סוד מדת אל' וכשהשם ית'
 כועס על בני העולם מצד מעשה הרעים
 אזי מוציא כלי זעמו וחוקק על דגל כלי
 הזעם צורת שם אלדים ואז משלים הדין
 ומקבל נקמה מבני העולם ומענישו על
 רוע מעשיהם כשהחוקק בדגלו של ידוד
 צורת שם אלדים והסוד יקום אלדים יפוצז
 אויביו * והוא סוד שאמר קוסה יי' ופוצז
 אויביו וינוסו משנאין מפניו * ואם
 תקשה ותאמר היאך אמר בפסוק זה ידוד
 ובפסוק זה אלדים * הלא ידעת כי כל
 השמות הלויים בשם ידוד והוא מתלבש
 בהם וכשאמר קוסה ידוד ופוצז אויביו
 הוא כאילו אמר קוסה ידוד והוא כלי
 מלחמה והדגל שחוקק בו שם אלדים והוא
 סוד יקום אלדי ופוצז אויביו וינוסו משנאיו
 מפניו * וכשהשם ית' מוציא דגל שחוקק
 עליו אלדים אזי מתלבש בגדי נקם והסוד
 סי' זה באמרו המון בגדי מבצרה * ואומר
 וילבש בגדי נקם חלבושת ועט כמעיל
 קנאה * וכשהשם ית' מכיז בני העולם
 כמשפט מתלבש כנגדים סמועים בדין
 ורחמים ומציא דגל שחכל' חלוי בו וחוקק
 עליו שם ידוד יתביך ואינו לובש לא בגדי
 רחמים גמורים ולא בגדי דין גמורים שאינו
 דין את בריותיו במד' הדין גמורה ולא במדת'
 רחמים גמורה * אלא במדת הדין מעורבת
 עם מדת רחמים ועל מדת רחמים מרובה
 מדת הדין והסוד ארך אפים רב חסד ואז
 רב חסד ממה כלפי חסד ומאחר שאמר
 רב חסד פשמע שיש בו קצת דין * שאם
 כלו חסד מרוע צריך לומר רב חסד מהלנו
 לרוב או למעוט * אלא ארך אפים ורב
 חסד

בכל החור וממנו תכין כמה דברי סתומי' וחחומים' ואחר שידעת זה דע מה שכבר אָל ששומר הקדש אסור למחוק אבל שאר הכנויין מותר למחוק כגון רחום וחנן חסיד סולח וכיוצא בהם' והגני מאיר עיניך בעה'

דע

כי שמו הקדש שאינ' נמחקים כגון אֵלֵי אֵלֵי אֵלֵי אֵלֵי אֵלֵי שד' וכיוצא בהם הם אדוקים בשם ידוד ית' והם קרובים לו ואותם השמות כדמיון שלשלת שהשרים העליונים אדוקים בהם ושאר הכנויין שהם נמחקים כגון רחום וחנן וחסיד וסולח ודומיהן הם כדמיון כלים לשמות הקדש ואילו הכנויים הם משענת לשבעים אומות אשר הם תחת מפשלת שבעים שרים' וכמו שהשרים אדוקים בשאר שמות הקדש מלבד אֵלֵי ידוד כך האומות של אותם השרים אדוקים בכנויים הנמשכים אחר שמות הקדש' ואחר שידעת זה דע כי שאר הכנויים הנמחקין כגון רחום וחנן וכיוצא בהם הם כמו כלים לשמות הקדש אסור לפוחקן ובהן פועלים שמו הקדש פעולתם ביצד כגון **השם** הממורה על דגל רחמד שהוא אֵלֵי' הנה הכנויין שהן שמשו וחייליו וצבאותיו הם גדול רחום וחנן חסיד אפי' רב חסד קדוש חסיד סולח' הנושא כלי הסלחמה

והשם

הוא אֵלֵי' והכנויין שהם שמשו וחייליו וצבאותיו הם דֵיין וחזק כבֵּי' איש מִיִּהְמָה גְבוּר פּוֹקֵד עֵץ מִשְׁלֵם גְּמוּל'

והשם

שהוא ממונה על המשפט שהוא כלול ברחמים ודין חקוק על דגלו ידוד ית' שהו' כלול משנית' והכנויים שהם צורת ח' יליו וצבאותיו הם נֵר א נִשְׂא עֵץ עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע אֲמִיּוֹ סֹרֵג רֵם נושא חסד שוכן עַד וקדוש'

אסר ואפת' ופירוש הפסוק כך הוא כשהאדם חוטא אין השם נפיע ממנו מיד אלא מאריך אפים ומסתין אולי יחזור בתשובה' לא חזר בתשובה דנין אותו כפי מעשיו ואֵלֵי שדנין אותו ברב חסד דנין אותו ומטה כלפי חסד אם ימצאו לו זכות מעט' ואם לא מצאו לו זכר וגמרין דינו על הטאו' וזהו סוד רב חסד ואמת כלומר אך אפים בתחילה' ורב חסד בשעה שדנין את האדם ואמת כשגמרין דינו אפילו לעונש כלומר באמת בא עליו העונש מצד הדין הישר' וזהו שאמרו ברוך דין האמת' ואמר אל אמונה ואין עול' הנה הודיענוך סכל זה כי כשהשם יתברך דן את בריותיו הוא דן אותם במדת רחמים מעורבת עם מדת הדין' גרובו של משפט חסד ומעוטו דין וזהו סוד רב חסד וכשהוא ית' שופט את העולם לפעמים נקרא משפט ידוד ולפעמים נקרא אֵלֵי והכל כפי הדין שיוצא' כיוצא אסר הכתוב כי שופטנו ואמר יסרני יי' אך במשפט ואמר ידוד במשפט יבא הדין המשפט סמך לידוה יתברך' ולפעמים נקרא המשפט בשם אֵלֵי כאשרו בקום למשפט אֵלֵי' ואמר פי אֵלֵי שופט זה ישפיל וזה ירים' ואמר כי כל מעשה האֵלֵי יביא במשפט' והסוד הזה כפי פסק הדין כך נקראת השם בגמר הדין והמשפט אם המשפט יוצא לרחמי' נקרא ידוד ואם המשפט יוצא לדין נקרא אֵלֵי' וכפי דרך זה התבונן בכל מקום שאחרי פוצא בתורה שהשם הנודל שהוא ידוד יתברך נקרא בארד מן השם' או באחד מן הכנויין לאיזה צד אותו השם או אותו הכנוי נוטה אם לחסד אם לרחמים אם למשפט אם לעונש ובאיה מדה הוא בא עם בריותיו' וכשהוא נקרא באחד מן השמרי' או באחד מן הכנויין אז תבין כי שם ידוד הוא מתלבש בגדים ידועים כפי השעה הראויה' ושמו עקר זה חסיד

ואחר

שהודענוך זה צריכים אנו להודיעך הטעם למה אלו הכנויים מיוחדים לשם אל ולמה אל מיוחדים לשם אלדים ולמה אל לשם ידו ד' יתברך ומה היא פעולת כל כנו וכנוי ומאיזה דבר אותו הכנוי נמשך כבר הודענוך כי השם הגדול שהוא עקר הכל הוא שם יד' ית' ובו כלולים עליוני וחתוני ובו נקשרים כל שמות הקדש כמו שהודענוך וגם בו נקשרים ואחריו נמשכים כל שאר הכנויים כמו שהודענוך בראש הספר ואם כן צריך אתה לדעת בזמן שהוא ית' נקרא באחד מן השמות כגון אל אלדים אלוה שדי צבאות וכיוצא בהם באיזו מדרה הוא עומד אז באיזה פלבוש הוא מתלבש וכשהוא נקרא בשם א צריך אתה לדעת מי הם מחנתיו וצבאותיו וכן בשם אלדים וכן בשאר כל שמות הקדש כל אחד ואחד על דגלו וצבאו ופקודיו וברוך זה חבין בי כל השמות והכנויים כלן חלוין בשם יד' ית' ואחר שדעת זה התבונן כי בשעת ששם יד' ית' נקרא רחוקים איזה שלטון משלטוני הכנויים הוא עומד וכן חנון וכן שופט וכן אריר או דיין ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מה היא מרת רחום או מה היא מרת חנון או מרה היא מרת שופט ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מאיזה מקום ומאיזה מקור נמשכון כל הכנויים כל כנוי וכנוי לפי מינו וכשתבין זה אז יראו עיניך וישטח לך ותרע ותשכיל מן מוצא דבר מאיזה מקום יוצא כנוי רחום או מאיזה מקור יוצא הכנוי הנקרא חנון או מאיזה מקור יוצא הכנוי הנקרא נושא עון וכן כלם ואחר שידעת זה תצטרך לדעת כיצד הכנויים קשורים בשם יד' ית' ובאיזה מקום מן השם קשור אותו הכנוי וכשתבונן עינים אלו תבין מה היא המדה הנקרא אש ומאיזה מקום יצאה ומה היא המדרג

הנקראת ארץ ושאר כל משפטיה

ואחר

שתבין זה תדע מהם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקראת אש ומי הם הכנויים הנמשכים מן המדה הנקראת מים וכן כל מדה ופדה וכשתבין זה תבין פעולת כל מדה וכדה וכמו כן צריך אתה לדעת ולהתבונן היאך אלו הכחות מתעבדות זו בזו ויש לך להתבונן היאך הכנויים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יד' וכשתבין זה תבין כי כל התורה היא כמו פירוש לשם יד' ד' יתברך ותבין סוד תור' יד' באר' תור' יד' בודאי ולפי דרך זה המצא כי שם יד' נקרא לפעמים בכנוי זה ולפעמים בכנוי זה והכל כפי המדרה שהוא מנהיג בה את עולמו כמו שתמצא כתוב חנון ורחום יד' וכשתבין זה תבין היאך רעולם וכל בריותיו כלם תלויים בשם יד' ית' ואין דבר בעולם יכול להתקיי' כי אם בשמו הגדול יתברך יאז' תדע ותבין קצת גדולתו ועצמותו ומשמלתו של מלך מלכו המלכו הקדש ברו' הוא ותבין שאיזה בריה שפלת קלה ובזויה לפי גדולת תמידי דעות יתברך ויתעלה שמו וזכרו

דע

כי קשר כל המרכבות וכל המערכו ולך צבאו העולם תלויין בג' שמות ואלו השלשה שמות השנים מהם תלוין בשם יד' ית' והשנו שהם תלויים בשם יד' ית' נקראים אל אלדים אל מימך יד' ית' אלדים משב' אג' נמצא כל העולם ובריותיו תלויים באן הג' שמות אל אלדים יד' ית' אל מימך אלים משבאל יד' באמצע וזהו סוד ראיתי את יד' יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וסוד השמי' שבפסוק הזה הם שני שמו' א' אדי הנקראים שמי' החו' סוד עד ד' ית' נדע ד' שליטין שמיאל בכל ארע' וזהו סוד היושבי בשמים אלו שבמימין הם צבאות השם

הנקרא

הנקרא אל' אלו שבשמהל הם צבאור
השם הנקרא אלדים' ועל מי כלם נשואי
על שם יד' וד' תברך וזהו שאמר וכל צבא
השמים עומדים עליו ממינו ומשמאלו
וזהו סוד מימינו לכות' כסוד שם אל'
ומשמאלים לחובה' כסוד שם אלדים'
כי מדת אל' לרחמים ולחמה ומדת אלדים'
לדין ולחובה' ולפיכך תמצא סדר שלשת
שמות אלו שבהם קשר כל העולמות כלם
בפסוק אחד באמרם מזמור לאסף ל' אלדים
יד' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש ועד
מבואו' ובענין בני ראובן ובני גד כשבנו
המזבח כתוב אל אלדים יד' הוא יודע
וישראל הוא ידע אם כסוד ואם במעל אל
ישיענו היום הזה' וסוד שהוצרכו להזכיר
אלו ג' שמות הוא שאמרו הרי אנו מקבלי'
עלינו גזר דין של ב'ד שהוא אל לדים ידוד
שבהם כל מדות השם כלולות לחסד ולדין
לשוב ולרע' ואם כונתנו היתה לטובה
ישפטנו יד' כסוד אל' ואם כונתנו היתה
לרעה ידיננו יד' כסוד אלדים' וזהו
סוד שאמרו אל אלדים יד' הוא יודע'
ושמור זה הערך הגדול'

ואחר

שהודענוך זה צריכים אנו
להכנס לפרש סוד ל' כנויים
הרמז לבראש מרכ' חוקק' ויהי בשלשים
שנה שהם סוד שלשי' כנויים שהם סמכי
המרכבה' ובהם יי' ית' דן את כל בריותיו
לשוב ולהפכו לגמול טוב או לעונש לתיים
או לפות והכל כפי שהעולם ראוי' ואעפי
שמשפטיו ית' כלם נומים לרחמים עכ'
בגמר דין אינו מניח ואינו מוחר כלום'
ואעפי שהוא מאריך אפוסמתיז כסוף הכל
נומר הדין' וזהו שאחזל כל מאן דאמר
רחמנא ותרן הוא ליתרון מעוהו אלא
מאריך אפיה וגבי דיניה' ולפיכך תצטרך
לדעת כי כל אחד מאלו השלושה שמות
שהם אל' אלדים יד' הוא פועל פעולה
המיוחדת לו' וכל אחד מהם נושא תשעה
כנויים ועם כל אחד מהם נמרים לעשרות

ברם' וצריכים אנו להכנס בבואר כל

אחד ואחד מהם או מאיזה משפחה הוא
וקודם שנכנס בבאר צדיבו אנו להודיעך
כי השם הגדול שם ידוד ית הוא השם
המיוחד ולמך נקרא שמו מיוחד שהוא
מיוחד לישראל לבד ואין לשאר
הלק בנאכל השרים של שאר
דברים בשאר שמות הקדש ובכנויים שהם
כדמיון כנפים וכדמיון מלבוש לשם ידוד
ית ובאותן הכנויות המלוכשו' מתאחות
שרי ומהם כוונים שבכנוי שרים
אבל אין אחד מכל שרי המלוכשו' נוגע
בשם ידוד ית כי אם בשאר השמות
ובכנויים ובמלוכשים שלו אבל שם
ידוד ית לבדו מיוחד לישראל זהו סוד
ובך בחר ידוד להיות לו לעם סגולה מכל
העמים אשר על פני האדמה וזהו סוד
בי חלק ידוד עמו וזה ידוד נקרא על
ישראל לבד ואין לשאר חלק בו
זהו שאמר כל העמים ירכו איש בשם
אדויו ואנחנו נלך בשם ידוד אלדינו לעולם
ועד וזהו שארזל וראו כל עמי הארץ כי
שם ידוד נקרא עליך ויראומך וחסוד
הגדל והושע עה גלהו כשהרגו אנשי העי
בישראל רבון העולם הרי שמך ידוד מיוחד
לישראל לבד ואם יכרתו האומות שם
ישראל מה תעשה לשמך הגדול וזהו סוד
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ואם
תשאל מהו זה שאמר על עירך ועל עמך
דע כי השרים העליונים יש להם למטה
שני חלקים חלק א' בארץ באותו מקום
שאותו השם מושל וחלק אחד מן האומות
אותה האומה השוכנת באותו המקום
נמצא כל שר משבעים שרים יש לו חלק
ידוע בארץ וחלק ידוע באומות זהו סוד
משפחות בני נח שכתוב בסוף כל הפרשה
אלה משפחות בני נח לחולדותם כגויהם
ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול
וסוד נפרדו הוא ענין הפלגה שבסוף הפלג
נפרדו כל הגוים לישונותם בארצותם
באומרו ומשה פיצ ידוד על פני כל הארץ

ובאותו הזמן של הלנה כ תחזיה כל אומך
ואומה לשר שלה כאומרו ושר מלכו פרס
והנה שר יון בא ובאותו הזמן לקח כל
שר חלקו מן הארץ ומן האומות והשם
ית לקח חלקו מן הארץ ירושלים ומכני
האדם את ישראל כאמרו בהנחל עליון
גוים בהפרידו בני אדם ואומר כי חלק
ידוד עמו ולפי היות חלק שם ידוד מן
הארץ ירושלים וחלקו מן האומות ישראל
נקר שם ידוד על ירושלים וזהו סוד כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך ואת הכתוב
כי בחר ידוד כציון בציון ולא בירושלים
דע כי ההחלרה שידרה שכניה לשכון
בירושלים על ציון היתה שנאמר ברוך ידוד
מציון שוכן ירושלים ואמר מציון מכלל
יפי אלדים הופיע השם לשכון בירושלים
הרי לך ידוע סוד שם ידוד ית שהו מיוחד
לישראל וזהו סוד כי לא יטוש ידוד את
עמו כעבור שמו הגדול כלומר אעפי
שישראל אינם כל כך צדיקים לא יטוש
ידוד את עמו ומה טעם לפי שהם
חלק שמו הגדול וכפי ששמו הגדול אינו
יכול לשתנות כך ישראל אין להם כליה
זהו סוד גמני ידוד לא שניתו ואתם בני
יעקב לא כליחם

ואתר

שידעת זה אודיעך בפירו
המשל שהזכרתי למעלה
דע כשהשם ית מתראה בפני האומה הוא
כדמיון המלך העומד לפני השרים ולפני
כל עבדיו שהו עומד מלוכש לבושי מלכו
או לבושי מלחמה כמו שהודענו למעלה
ואינו נראה לפניהם זולתי במלבוש
וטכסיסיו ולפיכך אין השם נראה כלל
לאומה העולם לפי שיש הכנויות והמלוכשו'
מכסין אותן ומעלימין אותן מהם וכשהש
ית עומד עם קהל ישראל הרי הוא עומד
עמהם כמלך עם בני ביתו ומסיר ממנו
קצת הלבבו כמו שרך המלך יהסי קצת
מלבושיו בהיותו עומד עם בני ביתו וזהו
סוד שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך

את פניהו אל ידך ואחזל כשם שהוא בא
 לראות בך הוא בא לראותי סוד גדול
 רמז בכאן הו' סוד הכל חייבים בראייה
 ואף על פי שהשם יתברך כשהוא מתווד
 עם ישראל במקדש מסוי קצרו הכניין
 שהם מלבושיו כאומרים בענין שם המפורס
 במקדש ככתבו ובמדינת בנימו והרי ישראל
 רואים אמתת שם יודי יתברך יותר משאר
 האומות אף על פי כן עדיין הוא לבוש
 קצת המלבושים והכניין להגיע לאמתו
 שאין כל ההמון ראוהו והגיע לאמתו
 של שם יודי יתברך ואינם יכולים לדעת
 הכליות עצמו אבל כשהשם יתברך
 מתווד עם הצדיק והחסיד אבות העולם
 והאיתנים אז הוא מסוי מסת כל הכניין
 ונשכח יודי לבדו ומצא שם יודי יתברך
 עומד עם ישראל במדך שפשט כל מלבושיו
 ומתווד עם אשתו וזהו סוד שומרי בני
 שוכבים נאם יודי כי אנכי בעלתי אתכם
 ואומר וארשתוך לי לעולם וארשתוך
 כמו שהמדך פושט מלבושיו ומתווד עם
 אשתו כך שם יודי פושט כל כניו
 ומלבושיו ומתווד עם ישראל עם חסידיו
 הפרושים והטהורים וזהו סוד פשטתי
 את כתנתין איכה אלבשנה ופירוש
 פסוק זה היה הקבה מטרעם על ישראל
 ואמר הרי פשטתי את כתנתי ממני כל
 אותם הכניים הנקראים כתנתי כדי שלא
 יאחזו בשמי שיש [REDACTED] ונשאיתי
 עם ישראל לבד מרוע אתם הוטאים ורצו
 שאחזור ללבוש אות הכניים ויתאחזו שרי
[REDACTED] בהן ויוליכו אתכם בגלות לפיכך
 אסתי פשתי את כתנתי חזר ואמר
 ה [REDACTED] רגלי איכה אלבשנה כלומר
 רחצתי את השכינה הנקרא הדום רגלי
 סתקן ארץ העמים כשהוצאתי אותי מן
 הגלות שנלתה עם ישראל והוצאת אתם
 גורמים שאוליך אותה בגלות עמך בארצות
 העמים ויטנפו אותה בטומאתם וזהו סוד
 רחצתי את רגלי איכה אלבשנה ואב

התכונן כשגלו ישראל בגלות לבש יד
 שלשים הכניי שהם הכתנת ואז נחאחו
 בו האומות וזהו סוד אדום באו גויל נחלהך
 ואז גלו לבבל וזהו ויהי בשלשים
 שנה אי ווי כשהשם נתלבש כל הכניים
 והמלבושים וידה על שכינה לבבל כאמרו
 ואנכי בתוך הגולה על נהר נבר כל
 זה בגלות אבל לעתיד לבא בהיות
 השכינה חוזרת למקומה יפשוט השם כל
 אותם המלבושים והכניים והכנפים ואז
 יראו ישראל את השם לעין וזהו
 סוד ולא יכנף עוד מורד והיו עיניך רואות
 את מורד כלומר לא יכנף עוד לא
 יתלבש עוד אותן הכניים הנקראים כנפי
 שבהם היה השם יתברך מתכסה ומסתתר
 מישראל ולא היו זוכין לראותו
 וזהו סוד ולא יכנף עוד מורד פרה
 כתיב בתורה והיו עיניך רואות את מורד
 וזהו סוד כי עין בעין יראו בשוב י ציון
 וכתיב ואמר בעים ההוא הנה יאלידנו זה
 קימו לו ויהי עננה יי קימו לו
 איסתי בזמן שיפשיט המלבושים
 והכניים ויסיר הכנפים וזהו פירוש
 ולא יכנף עוד מורד ומנין שהכנפים
 הם מסתירות ומכסות כתיב ותחת
 לרקיע כנפות ישורן אשר אל אחותה
 לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים
 מכסות להנה את גנותיהן אמר בשתייהן
 לשון כסוי וכתיב ששכנפים לאחד בשתי
 יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים
 יעופף עיפה וכסוי באין כא משנסהלק
 שכינה ועשתה לה כנפים הליכה לה ולא
 ראו אותה ישראל וכתיב ירכב על כרו ועפי
 האת היתה אחת כעשר מסעות שנסעוה
 בארץ ארבעה כראש השנה נשצאת למד כי
 הכניי שהם סוד הכנפים והם סוד הכתנת
 שמתלבש בה שם יודי ית וכשמתלבש
 בכתנת אזי הוא נסתר ונעלם ולפי אמר
 כמזהיר את ישראל פשטתי את כתנתי
 איכה אלבשנה בסוד ולא יכנף עוד מורד

שאמרת שהשם ית' יסיר לעתיד לבא הכתנת והכנפים ואכ' נמצאו השרים העליונים השבעים אובדים מן העולם * נמצאת צורת המרכבה העליונה פגומה כגוף חסר אברים ונמצאת השורר חסרה * דע שאין הדבר כן והנני סבאר בעת' *

דע

כי השם יתברך סדר המערכות העליונה וצורת המרכבה בסוד ע' שרים שבהם נראת מלכותו במעלתו הגדולה * והשרים הם כעבדים העומדים מחוץ לבית המלך והם המזומנים לעשות חפציו וכרוב השרים והשמששים והעבדים נראת גדולת המלך וממשלתו כאופרים ברוב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתרת רזון * ולפיכך כל שבעים שרים העומדים מבחוץ לשורה הפנימית כלם הם כמו ערות גודל מלכותו של שם יוד' ית' וכלם הם כלולים בסוד צורת אדם ועליהם אמר דוד עליו השלום פרושה אחר מן המצר קראתי יה ענגי במרחביה * יד' לו לא אירא מה יעשה לי אדם * וכי השם הגדול הוא משתנה עם אדם שהוא בירך נקלה רמה וחולעה * ומה שבת הוא לשם ית' שאמר טוב לחסות ביה מכטות באדם * וכי ראוי לומר דבר כזה והלא שוטה שבושטום מ בין דבר זה * ומה שבת למקום * דע שאין הדבר כן * אבל הוא סוד עמוק מסתרי המרכבה * והיא שישלך לדעתי כי במרכבה העליונה מסודרים מביב סביב שבעים שרים והם כלולים ליודעים המודות בסוד סדר הצורה הנקראת אדם וכשה כלם מקובצו כשבעי כתיבם אדם כאחד נקראים אדם וכלם עיניהם צופיות לשם יוד' ית' לתת להם כח ומוזן וקיום ופרנסה במה שיתקיימו ויוכלו כל אחד מהם לפרנס אומה שלו וכלם אין להם כח' ולא אור מעצמם כי אם ששם יוד' יתברך שהוא המקור והמעייץ

שממנו כלם שואבים וזאת פרנסתו והוא נותן פרס לכל אחד ואחד מן השרים העליונים ופאותו הפרס שנורחז לכל אחד מהם מפרנס כל שר ושר אומה שלו ומשפיע טובה לאותו החלק שיש לו בארץ ובאומה שנפלה בחלקו * ובדרך זה כל ר'ה שבועים נותן ית' בתוך חלק לכל שר ושר מכל שרי האומות * במת שפרנס הארצה ואוסתו והו' סוד ועל המדינות בני האמר אינו לרעב ואינו לשבע ובדיות בני יפקח הזכרים לחיים ולמות וכח' ואין לאומה בעולם כח' להוסיף לה על החלק שנתנו לשר שלה כח' הוא * התפלל אותה האומה בתוך השנה כדי שיוסיף לה טובה ומוזן על מה שגזר ברה' כל תפילות לויק' * אבל ישראל אנם כן שהם חלק יד' ית' ואע"פ עמדו לדון ברה' כל יום שירצו יקראו אותו הדין ויחדשו עליהם טובה וזהו שאמר בתורה נמי גוי גדול אשר לו אלילים קרובים אליו כידון יגדלנו בכח קראתי אליו * התכונן מאד גדולת פסוק זה * וכתיב לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו * בלופר בכל יום ויום יכולין ישראל לקרוע הדג' שנגזר עליהם ברה' ולחדש אותה לטובה * מה שאין אומה בעולם יכולה לעשות שאין שום אחד מכלל שבעי שרים יכול להוסיף לאוסתו יותר מאותו פרס וחלק שנתנו לו ברה' * ולכן כתיב עליו של ר'ה עלינו לשבח וכו' ואכן חכין היטב המצא שהזכירו בהפילה זה סוד שבעים אומות שהם שבעים משפחות בני נח ולפיכך נתייגו גויי הארצות ומשפחות הארמה * ומה שאמר שיש לומר אל' אל' אל' אל' וכו' אל הוא * אלא שר הוא * שם מהם בקרא אל מצד גדולתו ומעלתו * אבל אינו יכול להושיע * שאין שר אחד מכל השרים העליונים יכול להוסיף לא לגרוע בחלק הנתן לו ברה' * שהיגם שר של כל אומה ואומה צופה לחלק שנתנים

שנותנים לו מבית המלך הגדול 'רוד יתב'
 כאחד מן החסדים שבעולם גם הוא מקבל
 חלק ולפיכך לא יושע ' לא יושע בראי
 שאין תשועה זולתי בשם 'רוד יתברך זהו
 ישראל נושע ב'רוד תשועת עולמים '
 ולפיכך יש לך להתבונן היאך כל השרים
 העליונים גם הם חסדי מעצמם עד שהשם
 יתברך נותן להם מזון ופרנסה ' ודע כי
 מן אות ראשונה של שם 'רוד ית' מקבלים
 כל השרים וכל האומות פרנסה ' וזהו סוד
 פותח את ידך ומשביע לכל יד רצון '
 פותח את ידך בראי ' ולפיכך תמצא
 שאמר רחכות טוב טיב לחסרת בני' מבטוח
 באדם ' כי אין לבטיח בתשועת
 כל השרים הכלולים בשם אדם שהרי כל
 הנמצאים שבעולם עליונים ותחתונים אין
 להם שפע מעצמם זולתי מהמלך הגדול
 שהוא י'וד יתברך ולפיכך 'אמר טוב לחסות
 ב'רוד מבטוח באדם באדם הידוע שהוא
 כולל כל צורת המרכבה ' בנדיבס מה
 הוא נדיבים אלא יש לך לדעת כי שבעים
 שרים הם עומדים בשורה סביב למרכבה
 מהם לימין ומהם לשמאל ' ואותם
 השרים העומדים לצד ימין כלם נדיבים
 ויותר ותרנים ' אבל העומדים לצד שמאל
 כלם קשים ואינם נותנים אפילו לאומה
 שלהם זולתי בדין ובקושי ולפי חזר ואמה
 נפסוק זה אולי רחשוב שיש לו לאדם
 לבטוח כאלו השרים הנדיבים העומדים
 לצד ימין גם אלו אינם כלום לבטוח בהם
 שאין להם תשועה זולתי מה שנותן להם
 השם שהוא י'וד יתברך ולפיכך 'אמר טוב
 לחסות ב'רוד מבטוח בנדיבים ' אחר כל
 זה פייש יותר ואמר כי כל אותם השרים
 העליונים כמו שהם מקיפים סביב סביב
 לשם י'וד יתברך כך המשפחות שלהם
 למטה מקיפים סביב סביב לישראל שהם
 חלק י'וד ית' ולפיכך 'אמר כל גוים סבכוני
 בשם י'וד בי אמילם ' ראה כמה פירש
 כאן טעם הפסוק 'אמר הנרה למעלה י'וד

י א א I I I י שבע

באמצע ' והשרים סבכוני ' ולמטה ישראל
 באמצע וכל הגוים סבכוני ' ומה טעם
 ישראל באמצע לפי שהם חלק של י'וד
 וירשו הארץ שהוא חלק י'וד למטה שהוא
 ירושלים ' ולפיכך 'אמר זאת ירושלים חלק
 י'וד בתוך הגוים שמתירם סביבותיה
 ארצות ' הלא תראה כי שלשה עומדים
 באמצע י'וד למעלה וכל השרים סבכוני
 כמו ש'אמר ראיתו את י'וד יושב על כסאו
 וכל צב השמי' עומד עליו מימינו ומשמאלו
 וישראל למטה באמצע וכל הגוים סבכוני
 וזהו שאמר כל גוים סבכוני וכו' ' וירושלים
 שהיא נחלת י'וד והוא י'וד יתברך מקפת
 סביבותיה ארצות גוים ' וזהו זאת ירושלים
 בתוך הגוים ונומר ' הרי לך מבואר כי
 שם י'וד וישראל וירושלים שלשתן באמצע
 וכל שאר השרי והממשלו הם סביבותיה
 לפיכך 'אמר הוד כל גוים סבכוני בשם י'וד
 כי אמילם ' כלומר באים להצד אותי
 ולהרע אתי אבל אני מתיר מהם ולא מן
 השרים העליונים שלהם ומה טעם לפי
 שחלק י'וד עמו וחלק ישראל הוא י'וד
 שהוא ארון כלם 'מפרנס כלם ' ולפיכך
 'אמר בשם י'וד כי אמילם ' ומהו לשון
 אמילם ' הנני מגלה עיניך בסתרים
 עליונים בע'ה ' דע כי שבעים השרים נתנו
 להם ארבעה ראשים להצד לישראל ובשעה
 שהם חוטאים אותן ארבעה ראשי' נכנסים
 באמצע ומבדילים בין י'וד ובין ישראל '
 ובשעה שהם עומדים באמצע הרי ישראל
 לבזה ולקלם להרפ' ולשטמה ביד כל שאר
 האומות והנה כל הצנורות שהיו באים
 לישראל מכל המזב' הנשפעות משם י'וד
 הרי כלם נשתנות ונשברות ושופכות אל
 ארצות השרי האומות ' ועל זה צעק
 שלמה המלך עלה ואמר תחת שלש נזרות
 ארץ תחת ענב כי ימלך אלוהי השרים
 העליונים שרוקחים השפע מן הצנורות
 שבאים לישראל שנשחברו ושופכים להם
 והרי הן מלכים במקום ישראל ' ונכל כי

י א א I I I י שבע

ישמע לחם אלוהן האומות של שבעים
שרים שהם שבעים ורשנים מרב הטובה
הבאה להם מן השרים שלהם מן הרשע
הגדול שהיה בא לישראל ונשתכרו הצנור
וקבלו השרים אותו השפע וכשהשרים של
האומות מלאים סמם בתוך של ושהאל לא
האומות שלהן עיניהם ונשבעים מלאים
כל טוב ולפיכך תמצא ששוי האומות
סצפים אומתו יחטא ישראל ונכנסו שרו
האומות בין שור דבוק וישראל וקבלו
הם השפע שהיה בא לישראל מאת ידו
נעלמה אמר הנביא הן לא קציה ידו
מקושיע ולא כבדוה אנו משמתי כי אם
עונותיו היו מסדולים כיניכם לבין אלהים
ולפיכך אמר כל רהגוים סכבנוי בשם ידו
כי אמנם וסמו לשון אמלם ידע שאנתן
הארבעת ראשים שנתנו אל סבעי השרים
להצטר ולהרע לישראל ולהכנס בין ישראל
ובין ידו כשישראל חוטאים ואורחם
הארבעה ראשים נקראים ארבע קליפור
ונקראות ערלה בכל מקום ידו אלו הן
קליפור השלש שהן קצות עד סאר ויש
והקליפור הרביעית הסמוכה לשם ידו
דקה ופיכך אמר יתזקאל במעשה
מרכבת כשהיו ישראל בגולה דעו ישראל
כי הן הקליפור הקשות אני רואה אורח
שמברילות כיניכם ובין ידו לפיכך אתם
בגלות בבלי כיצד במחנה אמר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים
ואחר כך פירש ואמר כי מראות אלהים
שראה לא ראה אותן מיד אבל ראה קודם
לכן אלו הקליפור ספסוקות לבנו ובין מראו
אלהים ובמין הכי פיר ואמר ואראה והנח
רוח סערה באה מן הצפון הרי קליפה
אתה חזר ואמר ענן גדול הרי קליפה
שנויה ואש מתלקחת הרי קליפה
שלישית ומוגה לו סביב ויש הרי
קליפה רביעית הדקת שאמרני ואחר כך
התחיל לומר סוד ה ואמר ומתוכה בעין
החשמל וכסוף פירש ואמר הוא קראו

דמות כבוד ידו הרי לך אלו הארבע
קליפור הן ספסוקות בין ישראל ובין ידו
ואלו הן הנקראים ערלה ולפיכך אמר
הכתוב כי כל הגוים ערלים ומה עשה
ייתברך אמר לאברהם אברה בני התהלך
לפני יהוה חמים אמר לפניו רבבן עולמי
והיאך אעמוד לפניך חמים אמר לו
כשעה שתמות הערלה שבגופך שהיא
חלק הגוים הנקראים ערלים ולפיכך
אמר כל ערל זכר אשר לא ימול אתו בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא על מה נכרת
על בהית מילה שלא בדת זו והוא המול
יסמל ילוד ביהקדש ולפני שהגוים כלם
נקראים ערלים ולפיכך אמר כל גוים
סבכוני בשם ידו כי אמלם ידו כלומר
כמו שבכריתו מילה אדם כורת העולה כך
בשם ידו אכרות ערלת ארבע סמויות
עומדות בינו ובין ידו והוא סוד בשם ידו
כי אמלם ידו ותמצא בפרשה זו שהזכיר
ארבע פעמים לשון סבכוני והזכיר שלשה
פעמים לשון אמלם כמו שאמר כל גוים
סבכוני בשם ידו כי אמלם ידו סכוני
כדכוים דועכו באש קוצים בשם ידו כי
אמלם ידו סכוני גם סכוני בשם ידו כי
אמלם ידו סמודעו אמר ארבעה פעמים
לשון סכוני וסכוני לפי שד קליפור הן מן
הגוים שמפסיקו בין ישראל ובין ידו כמו
שהדעתן שהאת רוח סערה שאמר
יתזקאל אה ענן גדול הן אש מתלקת
הד ונגה לו סביב ולפי שאלו הן ארבע
קליפור מן הגוים אמר דפעמי לשון סכוני
וסכוני ומה שאמר ג פעמי לשון אמלם
לפי שברית מילה כשואם כורת הערלה
שהיא סוד אלו הן קליפור שנעשת המילה
בשלשה דרכים האחת כריתו הערלה
והיא מילה השנייה פריעה והשלישית
סציצה ולפיכך אמר שלש יעוד תשסע
בזה בעה דברי אלהים חיים כסוד מילה
פריעה סציצה וכשקבל אברהם ברית
מילה אז נברל מכל וכל מן הגו הנקראים
ערלה

המלבוש והכנויים חופפין על שניהם
מכחון כדמיון רשמישים העובדים אמת
אדוניתם **ו** זהו סוד ופרשת כנפיך
על אמתך כי נואלי אמתך כלומר בשעה
שתפרוש כנפיך ומלבושיך על כנפי ישראל
בשעת הנאולה וכל השרירות חופפין מכחון
אזיקים סקרא שכתוב והיה לך למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אלהי ושמו
אחד **ו** ואתחוד השמים ישראל לבד
וכל שאר השמים **ו** ידוע
מכחון משמישים ועובדים ורשם הגדול
ידוע ויתברך רבך עם כנסת ישראל לעולם
זהו וארשתוך לי לעולם **ו** ולא יהיה עוד
פירוד והבדל אלא ה' בעצמו מאי ארץ
כנסת ישראל ושניהם כשני חייקים איב'
נפרדים זה מזה **ו** זהו סוד והיה לך
לאור עולם ואלוהיך לתפארתך **ו** ידוע
ידוע ויתברך בעצמו יהיה כחומר סבב
לכנסת ישראל שלא יכנס עוד בניהם
אותן הקליפות הקשות **ו** זהו סוד
ואני ארד לך נאם ידוע חומת איס סביב
ולכבוד ארצך בתוכה **ו** ואז יעמרו כל
השרי העליוני מכחון עומרי ומשמישים
לשם ידוע ד' ית' ולכנסת ישראל וכל האומ'
של שבועים שרו' שהם בארץ כל **ו** ידוע
ו זאת **ו** זהו סוד והיו מלכי או מנדי
וטרותיה מניקותיך אפס ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחמו **ו** סוד מסודות האמונה
הוא ידוע כי כל הפרס' היתה באה החילה
מאת ידוע ד' ית' אל כ' ומכנסת ישראל היתה
באה לישראל ועל ישראל היו מרברין
ושחרנסן כל שבועים האמורת למטה
שנאמח ונכרכו כ' כל משפחות האדמה
וכשהטאו ישראל נשתברו הצנורות וישו
אומות העולם הכרכ' שהיתה באה לישראל
ואתו הספע הנמשך מאותן הצנורות
כ' ששם יתח עכר כ' מלך לפי שנכנסו
אותן זלפיות הקשות כ' רשם אבין
ישראל **ו** אבל בשוב' יי את שבות ציון
ית' יהודישם וישראל ויסרו כל האמצעים

עלה **ו** ואחר כך נולד יצחק **ו** וזאת
שהודיעך זה העקר הגדול הנני מודיעך
הטעם שאמר הכתוב כנטיעת אילנות
ונטעתם כל עין מאכל וערלתם ערלתו את
פריו ג' שנים יהיה לכם ערלים ג' לשון
ערלה כנגד ג' קליפות הקשות של ערלה
ובשנת הר' אשריך חלול כדמיס וזהו קדש
הלולים כלומר חלול בדמיס כנגד קליפה
רביעית הרקה הנקראת ונטה לו סביב
בשנת הר' תאכלו את פרוי שהרי סן ס' ה'
קליפות ולפנים אנו כננסים **ו** הרבך בשם
ידוע כסוד ה' אתחונת של סס שהיא
עומדת בשעה ולפי אמר זה השפע לך ד'
וזו תא ה' חממה כסוד ובשל החמישית
האכלנו את פרוי כ' חמישית ודאי שבח
יצאו סן הערלה ונרמקו בשם ידוע ית'
ו ידוע
ו שחודעטך אלה העקרים
הגדולים נחזור לבנתנו
ונאמר ידוע כי כל שבועים השרים הם
דבקים בשמות הקדש שאינן נמחקו מלבד
סוד אהיך ידוע ד' יה' שאין להם חלק באלו
השליטה כמו שנודיעך בערה אבל כל
השבועים שרים ארוקים בשאר שמות הקדש
והבנויין בשם תהקדש כנגד אל אדום
ו' יפ' היאך אפשר לעתיד לבא כשיפוט
השם כל המלבושים והכמויין שיאברו
הע' שרים זר' לא שהרי הע' שרים צורך
גדול הם במרכבה וכמו גדול הם לשם
ו ידוע
ו מאור עיניך בעה כסוד סתום
ו ותוס' ידוע כי לעתיד לבא
בכא שם ידוע ית' לגאול את ישראל ולקבל
כנסת ישראל כ' ברועוהו יפ' שים כל
המלבושים וכל הכנויים ואז יקבל אליו
כנסת ישראל **ו** ידוע שקבל כנסת ישראל
ותאחרת כ' מאחד אלו יהזור וילבש כל
המלבושים וכל הכנויים על שניהם עליו
ועל כנסת ישראל והם כמחד מפנין
במטה אחד שאינו נפרד זה מזה וכל שאר

מבניהם אזי לא יקבל אחד מכל שרי
על כל הארץ • אימתי כיום הוא יהיה •
אחד ושמו אחד בזמן שיתחד השם עם
כנסת ישראל ויאזרחיה אמונת כל האומות
על שם ידוד ית' ומתוך רוב הפצם להדבק
בשם ידוד יתברך יעבדו את ישראל •
זהו שתקנו בתפילות ראש השנה ובזמן
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וכו'
התבונן הזאך הזכירו ציון ירושלים •
עוד אמרו למעלה הזבכין תן פתוך יי' לדינו
על כל מעשיך וייראוך וישתחוו לפניך
כל הכרוא' ויעשו כלם אגדה אחת לעשן
רצונך כלבב שלם • הלא הראה לעשן
רמוז בכאז סוד כל מה שפירש' • אם כן
דע וחבין כי השם יתברך עתיד להסיר כל
הכנויין בבוא לקבל את כנס' ישראל בהיות
מתאחד עם' אז והיו כל הכנויים משמשי
את השם • וישם ידוד ית'
וכנסת ישראל עומדים מבפנים שמחים
ושקטים ואז ישפיעו שבע צנורות משבע
ספירות בכנסת ישראל • זהו סוד והיה
אור הלבנה כאור החמה ואור החמה היה
שבעתים כאור שבעת הימים ביום חוש
ידוד את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא •
וכשתבין סוד שבעתים שאמר בפסוק דר
תבין סוד חמשים שערי ביגדה שיתפתחו
ויהיה היובל נהנת והגאולה במחילות
מצואין לישראל • ואז יריקו כל הצנורות
ברכה על כנסת ישראל ויתרחקו כל אותן
הקלפות הרעות והסמאית מכנס' ישראל •
וזהו סוד ביל' החוש יי' את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא • הוא מחץ סמאל הרשע
שהמיל' וזהמא במקד' • והוא ענין פנימתח
של לבנה ולפי' הזכיר רפואת המכה בסוף
הפסוק לסוד הלבנה • נמצאת למד מכל
הכללי האלו כי השם הגדול שם ידוד ית'
הוא לבדו העקר והשרש ושאר כל השמה
והכנויין כלם מתאחים בו כמאן ומכאן •
ואף על פי ששם אדוד הוא הפקוד לשם
ידוד ית' מ' המל דבר אחד הוא נמצאת

מבניהם אזי לא יקבל אחד מכל שרי
על כל הארץ • אימתי כיום הוא יהיה •
אחד ושמו אחד בזמן שיתחד השם עם
כנסת ישראל ויאזרחיה אמונת כל האומות
על שם ידוד ית' ומתוך רוב הפצם להדבק
בשם ידוד יתברך יעבדו את ישראל •
זהו שתקנו בתפילות ראש השנה ובזמן
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וכו'
התבונן הזאך הזכירו ציון ירושלים •
עוד אמרו למעלה הזבכין תן פתוך יי' לדינו
על כל מעשיך וייראוך וישתחוו לפניך
כל הכרוא' ויעשו כלם אגדה אחת לעשן
רצונך כלבב שלם • הלא הראה לעשן
רמוז בכאז סוד כל מה שפירש' • אם כן
דע וחבין כי השם יתברך עתיד להסיר כל
הכנויין בבוא לקבל את כנס' ישראל בהיות
מתאחד עם' אז והיו כל הכנויים משמשי
את השם • וישם ידוד ית'
וכנסת ישראל עומדים מבפנים שמחים
ושקטים ואז ישפיעו שבע צנורות משבע
ספירות בכנסת ישראל • זהו סוד והיה
אור הלבנה כאור החמה ואור החמה היה
שבעתים כאור שבעת הימים ביום חוש
ידוד את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא •
וכשתבין סוד שבעתים שאמר בפסוק דר
תבין סוד חמשים שערי ביגדה שיתפתחו
ויהיה היובל נהנת והגאולה במחילות
מצואין לישראל • ואז יריקו כל הצנורות
ברכה על כנסת ישראל ויתרחקו כל אותן
הקלפות הרעות והסמאית מכנס' ישראל •
וזהו סוד ביל' החוש יי' את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא • הוא מחץ סמאל הרשע
שהמיל' וזהמא במקד' • והוא ענין פנימתח
של לבנה ולפי' הזכיר רפואת המכה בסוף
הפסוק לסוד הלבנה • נמצאת למד מכל
הכללי האלו כי השם הגדול שם ידוד ית'
הוא לבדו העקר והשרש ושאר כל השמה
והכנויין כלם מתאחים בו כמאן ומכאן •
ואף על פי ששם אדוד הוא הפקוד לשם
ידוד ית' מ' המל דבר אחד הוא נמצאת

בהם * ושרי האמו' צורך גדול הם לשמוש המרכבה * ולפיכך שמות הקדש אינם נמחקים * אבל הכנויים הנמחקים כגון רחום וחנן וכיוצא בהם דריו רחם כדמיון שבעים אומות עתידים להמחק מאוהרה האמו' שהם מאמיני' כלם יתאחדו באמו' ישראל כמו שפירש' * ולא תשאר אומה כופרת או מורד' בשם באמרו כי אז אהפוך אל עמים שפרא' ברוחה ולקרא כלם בשם ידו ודולעברו שכם אחד * ולפי' דרך זה תמצא בי שמורת הקדש ששבעים שרים מתאחים בהן אינו נמחקים * אבל שאר הכנויי' ששבעים אומות מראחזים בהם נמחקים שהרי אמות שבעים אומות היא עתידה להמחק * ועל דרך זה התבונן סודות עמוקים ועניינים נעלמים בענין שמורת הקדש והכנויי' ואז תראה דברי אלדים חיים נראים לעיני' *

ואחר

שהודענך אלו הכללי' הגדולים בסוד שם ידו' ית' מסוד שמורת הקדש שאינן נמחקים ובסוד הכנויים הנמחקים * יש לנו לחזור ולהודיעך סוד אלו השלשים שנויין שבה * וי' ית' מנהיג הבריו' כפי הדין הראוי ולכבוד לך כל אחד מהשלשי' שנה לאמה * צד הוא נוטה * אומה היא מדת כל שם או כנוי שהם או יביצד השמו' דכקים בשם ידו' ית' וכיצד הכנויי' הנמחקים אדוקים בשמות הקדש שאינם נמחקים * נסימן דגל מחנה יהודה וכתוב נצבאו ופקודיהם * ותמצא דגל * ותמצא מטה * ותמצא צבאותם * כך שם ידו' ית' הוא העקר * ושאר שמות הקדש הם צורות דגלים * ושאר הכנויים הם סוד צבאותיהם * ואם כן הוא פקח עיניך ורא' מה שהקדמנו להודיעך בשער זה בענין שמו הגדול ית' ובענין שא' שכות הקדש והכנויי' ואח' שהודענך זה יש לנו להכנס בבאור סוד אלו הג' שמות שהם **אל אלדים ידו'** הכנויי'

למד כי שמות הקדש שהם אל אלדים ומיוצא הם הם סוד הדגלים ששם ידו' מתלבש ומזויין בהם ומתפאר ולפיכך שמו' הקדש אינם נמחקים * וכמו ששמו' הקדש אינם נמחקים כך השרים התלויין בהם באור המרכבה העליונה אינן נאמרים * אבל שאר הכנויי' הנמחקין כגון רחום וחנן ארך אפים וכיוצא בהם הם כלם כדמיון החילות של הש' והסגנים ואינם בקודשת שמות הקדש ולפיכך הם נמחקי' שהם מלבושי' המלבושים * ואם תאמר מאחר ששמו' הקדש הם כדמיון מלבושים גם כן וכשהשם מתלבש בהם הוא נסתר ונעלם מישראל * אם כן מדוע אינם נמחקים שהרי זו היא טובתם של ישראל וגדולת השם כאמרו פשטני' ארח כתנתי איככה אלבשנה * דע כי אף על פי שאנו אומרים ששמו' הקדש השם מתלבש בהם ומתכסה * יש לדבר שזוי פנים אם שם ידו' יתבר' מתלבש בהם בהתרחקו ככנסת ישראל * זו הרעה והגלות * והצרה הגדולה שזו היא הם ברה כהפסק הקליפות בין ישראל לאבהן שבשמים * אבל אם שם ידו' יתברך בחר בישראל ובירושלם וי' יתברך עם כנסת ישראל ואין זה ארחם בבירר וכל אותם שמורת הקדש והכנויי' חופפין סביבותם * והשרים מכתין ושם ידו' יתברך ובנחרת ישראל מבפנים * זו המעלה הגדולה והגבורה והתפארת * ונכל ענין תבין כי י' יתברך מפשיט יאות הברנים כדי לה זאחד עם כנסת ישראל אבל אינו מאחד אותם המלבושים מן רעולם שצורך גדול הם אותן המלבושים להשתמש ברוך באמת ופרשת כנפיך על אסרך כי נואל אתה ולפיכך אינן נמחקים * והסוד נבא אהרן אל אהל מועד ופשיט את בגדי הכהן אשר לבש בבוא אל הקדש והניחם שם * וכשהשם ית' פושט אותם המלבושים נמחנם במקום לפי ששרי האמו' מתאחרי'

נאהים בהם והיאך שם יד יתל סתלבש
 בכלן או במקצתן ומה היל הפעולה הפועל
 ככל מלבוש ומלבוש * ואחר שתדע זה
 תבין כי שם יד יתכרך הוא הניל שהכל
 צפוף לו וכל הפרטים תלויים בכללו וכל
 השמות והכנויין תלויין בשם ידוד ית זמה
 שתצטרך לדעת כי שלשה שמות הם
 מלמעלה למטה * אדוד לפעלה * אדני
 למט * ידוד באמצע * וכמו כן הן ג' שמות
 מן הצדדין * אל מימין * ארדס משמאל
 ידוד באמצע * הלא תראה שם כי ידוד ית
 כאמצע מכוון לכל הצדדים ולפיכך יש לך
 להתבונן כי בו הכל תלוי והוא הנישא את
 הכל ית' וית' לעד ולנצח * וצריכים אנו
 לעוררך על עקר גדול בפסוק אחד כי הנה
 יהוד יוצא ממקומו * ואחזל יוצא ממדת
 הרמים ובא לו למדת הדין * וכי איזה מקום
 יש לו והכתוב מי מדד בשעלו מים *
 ושמים בורת חכך וכל בשליש עפר הארץ
 ושקל בפלס הרים * וזכר אמרו חז"ל הוא
 מקומו של עולם אין עולמו מקומו * וכתוב
 הנה השמים ושמי השמים לא יכלכוך *
 וכי איזה הוא מקומו * והיאך אמר כי הנה
 ידוד יוצא ממקומו * אלא פירו' הפסיק כך

הוא כי הנה ידוד יוצא ממקומו שהו אדוד
 והוא מדת הרחמים הנמורה ובא לו למדת
 הדין שהוא אדני * וכשתבין זה תבין כי
 מערכות השם מלמעלה למטה והדע כי
 מקומו של ידוד ית הוא אדוד ואז יתשב
 לך הפסוק ומה שדרשו בו ז"ל שאמרו יוצא
 ממקומו * יוצא ממדת הרחמים ובא לו
 למדת הדין * וכדרך זה תבין זה הפסוק מן
 הצד יוצא ממקומו * יוצא ממדת החקוק
 בדגלה אל שהיא אות הרחמים ובא למדה
 שהקוק בדגלה אל'ים שהוא אות הדין כמו
 שכתוב איש על דגלו באותות *

ואחר שתבין היאך שם ידוד יתכרך
 אמצעי ממעלה כי כל שמותיו
 וכנוייו מתאחזין בו מפניו וכלן אדוקין בו
 ומה שראוי לך להתבונן כי כל השמות
 והכנויין מלבד אדוד יה אינן עולין משכמו
 ומעלה * ואם שם אל' הוא מכונה על
 הרחמים בשם ארד' הוא כדמיון צורת
 הדגל * אבל תצטרך לדעת כי כל הכנויין
 כלם עקרם במלבוש המדות שעדיין נבאר
 אותם בעה * והנני בסדר לך כל סדר
 הכנויין התלויין בסדר אל' השלשה שמות
 שהן אל' ארד'ים ידוד בסדר זה *

אל יסין	ידוד אמצע	אלדים שמאל
גדול	נורא	אדיה
רחום	נושא עון	שופט
חנון	עובר על פשע	דיין
חסין	אמת	חוק
ארך אפים	טרם	כביר כח
רב חסד	רם	איש מלחמה
קדוש	ניצח חסד	גבור
הסיד	שוכן עב	פוקד עון
סולה	קדוש	משלם גמול

ותמצא סוד אלו השלשה שמות כל אח' מהם נושא תשעה כנונין ונושא תשעה כנונין ועין וכן יד' וד' וכן אלדים' הנה תמצא ככאן סוד שלשים שנה שאמרנו למעלה שהם רמוזים בסוד מרכבות יחזקאל כאמרו והי בשלשים שנה' ובאלו נגמר כל דין שדנין בבית דין הגדול של שבעים ואחד למעלה' ובשאר בחי דנינים גם כן של מטה באלו שלשים עניינים דנין' ומה שתצטרך לדעת כי בסוד סדר זרה כהוב ראיתי את יד' ד' עשב על כסאו וכל צבא השמי' עומדי עליו' צבא השמים השמים הנזכרים הנה הם סוד שני השמו הנקראי שמים והם סוד אל' אלדים' ומהם נקרא ה' השמים' הוכב שמים' ואמר היושבי בשמי' ועל זה נאמרו אתה תשמע השמים מכוון שבתך' לא אמר אתה תשמע מן השמים' השמים ממש שהן אל' אלדים' וצבא של אל' ושל אלדי' עומדי עליו מימינו ומשמאלו כמו שכתבנו בלוח זה שעברנו שאילו רכנונין של אל' טוענין ומרפכין לזכות וזהו סוד מימינו' ואלו הכנונין של אלדים' מלמדן חובת וזהו סוד משמאלו' וזהו אל' וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו' מימינו לזכו ומשמאלו' לחובה' ואחר שטוענין טענות אלו שתי הבתות של ימין ושמאל' מסכימים השם הגדול העומד באמצע שהוא שם יד' ית' לגמור את הדין אם להי' אם לכו' אם לטוב אם לרע' ונא' נזרין נפסקים אית' הדין ונא' הצד הנקרא אלדים' גומר אותו הפסק הדין ושם עופרים העדי' וחשופים והשורפים' וכשרוצים לקיים הגזר דין שולחין הכתב ביד המלאכים הנקראים שוטרים לבית דין של מטה הנקרא אלדי' ונא' נגמר הדין בעולם החתון' ומה שתצטרך לדעת כל המקום שבו דנין הדין בין יד' ובין אלדים' ויוב איתו המקום בתקו של אלדים' ומלבד בית דין של

שבעים ואחד יש עוד שם בתי דינים של עשרים ושלושה במקומו שבהן כדונן בני העולם' אבל יש הפרש בין בית דין זה לבין זה כי במקומו ידועים דנין מות והי' ובמקומות ידועים דנין עושר ועוני ועדיין תשמע בעזרת השם כל הדברים הלאה על מתנותם שאין דנין למעלה כבד' אחר כל הדינים בלם לא במקומו יש למעלה מיהדי' שבהן דנין דנין ידועים ולא עוד' והנה עוד נודיעך סוד המקומות שדנין בהם הזכר ומהיכן יוצאים השלוחים ופסקי הדין בדיניהם ומגיעים לצבא השמים החתונים שחם השמש והירח והכוכבים עם צבא הסולות והיאך אלו ואלו גומרים הדין על הכריות כפי מה שנגזר הדין בבית דין של מעלה ואין בכלם מי שיוכל לשנות דבר מכל מה שפסק השם הגדול יד' ד' ותב' והו' סוד אך אורח מספטיך יד' ד' קיינוך' ואחר שהודענוך זה יש לנו לחזור ולהודיעך סוד אלו הכנוני' של אל' העומדים לימין מאיזה דבר הם נמשכים' וכן סוד הכנוני' של אלדים' העומדים לשמאל מאיזה צד הם נמשכים' וכן הכנוני' העומדים באמצע הסמיכים לשם יד' היתרך' וזהו

כנוני'ם

שם אל' העומדים לצד ימין שהם מהפכים בזכות הכריות הם הנקראים כנוני' החסד וזו היא המדה שירש אברהם אבינו עליו השלום למעלה שזו היא כדת חסד וזכות הכדור' והסוד רמוז בפסוק ויגש אברהם ויאמר ה'אף תפח צדוק עם השעה הלילה לך מעשורת כדור הזה להמית צדוק עם רשע' אולי יש חששים צדיקים וכו' כן כל הכנוני' שהם מדתו של אברהם מהפכים בזכות הבריות כענין שעשה אברהם אבינו שאמר אולי וחסרון חששים הצדיקים חמשה' ואמר לא אשחית' חוזרים כנוני' החסד ואומרים זכור אולי וכצ' און שם ארבעים עוד

מוסיפים ללמד זמורת עד שמיניעים לסוף
כל מדת החסד שהם עשרה כנויים אולי
ימצאון שם עשרה * ואם הם ושלום אין
שם כדו מיעוט הטענה שהיא טענה אחת
יכל אחד מעשרה כנויין של חסד * אז
הדבר נענש וגומרי' הדין כמו שגמרו הדין
בסדוק ועמורה כך גומרים כל הדינים
למיניהם ואז תוזרים כל הכנויין מלמדי
זכות למקומם * והשם מסתלק מן הדינין
והכנויין הנקראים אלהים גומרים הפסק
דין * והו סוד וילך יהו' כאשר כלה לרבר
אל אברהם ואברהם שב למקומו * ואז
השם השלישי שהיה אלד'ים גומר הדין
וזהו יהי כשחת אלהים את ערי הכנר *
כשחת אלד'ים אלד'ים הוא הגומר את הדין
שהרי מדת אל שהיא אברהם ומדת יהוה
חזרו שתייהן למקומו ונשאר אדים לגמור
את הדין * ואם תשאל * הרי כתיב ויד' וד'
המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש
והרי כתיב יד' וד' בזה המקור והרי הוא גומר
את הדין * דע כי כל מקום שתמצא כתוב
בתורה יד' וד' הוא וברר דינו והוא פוסק
הדין וזכות דינו שהיה אלד'ים גומר הדין
ואש כסוף יהי כשחת אלהים את ערי הכנר
* ואחר שהודענוך זה התבונן כילא לחנם
נכתבה פרשה זו בתורה אלא באה להודיע
משפט סדום ועמורה וכאר לרמוז על כל
הדינים שגוזרים בבית דין של מעלה כי
אברהם וכנויין שהם אל עם כנויין עומדים
שם תמיד ומלמדים זמורת על באי העולם
ואתר שגומרים תמיד ללמד זמורת חחרים
למקומם * ושמוד עקר זה תמיד לכל מקום
בתורה וזהו שאמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם מרר' החסד מסורה לאברהם
ללמד זכות על כל הבריות * וכב' הודענוך
כי צורת דגל מדת החסד נקראת אל' ויש
לך לדעת כי אברהם ירש מדת אל' כאשר
ויטע אשר בבאר שבע ויקרא שם בשם
יד' ואל עולם * וכתיב ברוך אברם לאל
עליון * וכבר ידעת כי אל עליון הוא

הגומל חסדים טובים ומדת חסד הוא של
אברהם כמו שכתוב חסד לאברהם *
ואחר שהודענוך אלו העקרים
הנדול' היאך הכנויין של
אל' הם מלמדים זכות על בני עולם והם
מדת אברהם אבינו עליו השלום יש לנו
להודיעך כי כל הכנויין של חסד שהם
חקוקים כדגל אל' כלם משונים מן מדת
החסד הנקראת מים העליונים כי שם אל
מושל על המים והסוד אל' הכבוד הרעים
ה' על מים רבים * ולפיכך תדע כי אברהם
אבינו עליו השלום בקש המים האלו וזהו
סוד הכאר' של אברהם אבינו עליו השלום
ובמים העליונים בנרה אברהם אבינו עליו
השלום שבעי' ושתיים נשרים שבהם עברו
בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם * והו סוד
ויטע ויבא ויט' שמיסן כל פסוק מאלו
ע' ב אותיות שיוצאים מהם ע' ב שמורת
שזהו חסד אברהם וסוד חסד הוא ע' ב
ולפי שהמים הם תחת דגל אברהם עשרה
אברהם בחם ע' ב נשרים * ובתוך אלו
הנשרים נארגין הכנויין שהם כלם של
חסד ותקוק כדגלים אל' שזוהו סוד דגל
אברהם שנאמר בו ברוך אברם לאל עליון
וכתיב המקדה במים עליותיו * עליותיו
שם אל עליון * ששם עליון הוא עולה
שם אלד'ים כמו שאמרנו למעלה * כי אל'
גדול יד' וד' ומלך גדול על כל אר'ים באמת
כי אל' הוא שם גדול על שם אלהים כי זהו
סוד רב חסד רב חסד בודאי * וזהו סוד
והאלהים נסה את אברהם ששם אלהים
נתן הנם שלו ביד אברהם שמדתו אל' *
וזהו סו' ויקח בידו את האש ואת המאכלת
שאלמלא לקח אברהם בידו חתונו של
יצחק שהם האש והמאכלת אין כל בידה
יכולה לעמוד לפני פחד יצחק * והו סוד
ורב חסד של מדת אברהם שגרע מדת פחד
יצחק ולקח בידו האש והמאכלת ולפיכך
נקראת מדת אברהם גדולה מפני שהיא
גדולה

אברהם מלמדת זכות שאלמרא כך החזק
 מדה יצחק מחברת העולם חזרא סוד
 והאלדים נסה את אברהם * וחדע
 לך כי אברהם עקד את יצחק כדי שתהיה
 מדה יצחק עקודה יד ורגל וכבושור תחתי
 מדה אברהם * ועתה אודיעך כיצד
 חסד אברהם מלמד זכות והוא גדול והוא
 רב חסד * כשהארם עומד לדין ושוקלים
 עונותיו אזי מוציא חסד אברה דגלו הקוק
 בו שם א' ל וא' ל מעביר ראשון מן העונות
 שעלו בשקל בסוד א' ל החום והנזן ואיני
 מונה זולתי משלשרת ואילך והוה רזן כל
 אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר *
 ואף עד פי ששוקלים הענין מסתנים
 לו במדת ארך אפים * ובסוף נמר דין
 אם נמצאו עונותיו וזכיותיו שקולים זה
 כנגד זה * חסד אברהם מכריע את
 השקל לצד הזכיות * וזהו סוד רב
 חסד אם יכוז אברהם להצילו * ואם לאו
 יקוב הדין את הר * אזי מדה יעקב
 שהוא בר בין אברה ובין יצחק פוסק נמר
 דין ואומר חייב * וכשמה יעקב שהיא
 סוד יד' וד' אומר חייב אזי כחוב בסוף פסוק
 ואמת הוא עונן גמר דין של מדה שלישיית
 שהוא סוד יד' וד' שהוא סוד יעקב * שהוא
 סוד אמת * כאשר תתן אמת ליעקב שזהו
 סוד ואמת שזהו סוד משפט יד' וד' אמת *
 באה לפסוק פסקה ואינה מוצאה זכורת
 כלל בגרון * אזי מסתלקות שתי המדות
 שהם מדה אברהם ומדה יעקב שהם א' ל
 יד' * ונשאר הדין לגמור כיד אלהים
 כאוסרו וילך יד' כ' כאשר כלה לדרס אל
 אברהם ואברהם טב למקומו וכתוב ויהי
 בשחת אלדים את ערי הכנר * וזהו סוד
 כי המשפט לאלדים בלומר פסק הדין ביד
 אלהים נמסר להשלימו * וזהו סוד פחד
 יצחק שהכל מפרדין ממדה זו והוה שאמר
 סמר כפחדך בשרי ומשפטך ידאתי *
 נמצאת למד סוף פסוק רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת * כי כל הכניין

גדולה מגבורת חזו סוד שאמר לאברהם
 ונאנלה שמך * וזהו סוד כי אל גדול ילוד
 ומלך גדול על כל אלדים * ולפיכך אין
 דגלו של יצחק יוצא עד שגומר דגל אברה
 ללמד זכות וזהו סוד וילך י' כאשר כלה
 לדבר אל אברהם ואברהם טב למקומו *
 מה כתיב בתריה ויהי בשחת אלדים את
 ערי הכנר * ואף על פי שהיה אלדים
 משחית כשזכר את אברהם שהוא סוד
 מדה אל הציל את לוט וזהו שכתוב ויהי
 בשחת אלדים את ערי הכנר ויזכור אלדים
 את אברהם וישלח את לוט סתוך ההפכה
 ממש באמצע ההפכה הצילו והמעם לפי
 שאברה לקח בידו את האש ואת המאכלת
 ולפיכך אברהם מציל פעמים רבות אלפי
 שנגמר הדין למיתה כי זהו סוד ורב חסד
 זהו סוד רחום וחנון של מדות הכניין של
 אברהם * ואחר שלקח אברהם ברשותו
 את האש ואת המאכל שהם כלי מחמתו
 של יצחק שהוא מדה אלדים אין דגלו של
 אלדים יוצא לגמור את העונש שגזר הדין
 עד שגומר אברהם ללמד זכור על אותו
 הנדון וכשלא מצא לו זכות מתאספת מדה
 אברהם ואז גמר אלדים שהוא מדה יצחק
 את העונש ואת הדין * כמו שאמר ואברה
 שב למקומו * ואחר כך ויהי בשחת
 אלדים את ערי הכנר * ודע כי מאחר
 שלקח אברהם בידו האש והמאכלת עד
 שאברהם מסכים כיון אין אלדים יכול
 לפעול או לענוש * וזהו סוד שאמר ויקח
 בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחד * וילכו שניהם יחדו כודאי *
 שאין מדה יצחק יכולה ללכת כי אם
 ברשות מדה אברהם ומצותו והסכמתו *
 וזהו סוד אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי
 יעקב ולא אמר ואלדי יצחק כמו שאמר
 ואלדי יעקב כד' שלא תחלוק למדה יצחק
 גדולה כדי שתהיה מדה פחד יצחק תחת
 חסד אברהם * וזהו סוד וילכו שניהם
 יחדו שאין רשות ליצחק ללכת עד שמת

של הפסוק מן אל רחום ותנו ואילך כלם כנויין של אל וזלתי מלה האחרונ' שהיא ואסת' שהיא סוד כנוי שם יד' רד' שהיא מרת יעקב שנקראת אמת לפי שהיא פוסקת הדין והיו סוד רתן אמרת ליעקב וסוד משפטו יד' אמת וסוד ברוך דיין האמת' ואחר שהודיענוך אלה העקיים הגדולים בענין מרת אל ומקצת הכנויין של מרת זו יש לנו לחזור ולהודיעך סוד מרת שם אדים שהיא מרת הפחד והדין שהיא מרת יצחק ואלפ' שפירש בבאן הרבה ממרת הפחד בכלל מרת אברהם אלפ' כן יש לנו לחזור ולבאר סוד מרת אלהים שהיא מרת יצחק בפני עצמה והשל למען רחמיו הרבי' וחסדיו יורנו דרך האמת'

בנוים

של אלהים העומדים לצד שמאל והם המלמדים והמזכירים חובותן של בריות הם הנקראים כנויין הדין זהו הלא שירש יצחק ע"ה שזו היא המד' שנומר' הדין על בריותיו וצריכין אנו להודיעך העקר הגדול הזה' כבר הודיענוך כי מרת אברהם היא המלמדת זכות על הבריות ומרת יצחק היא המלמדת חובה' וכן תמצא ביצחק כרוכב ויארח יצחק את עשיו כי ציד בפניו' וכי צדיק גדול כיצחק יאבינו ע"ה שאין רשע כד' נפרדת ממנו אפילו שעה אחת יהיה אהב' לרשע גמור כמו עשו' והיאך אפשר' אלא סוד גדול מסודות התורה הוא' דע כי יצחק אבינו ע"ה היה צופה כל העתיד לבא ולהיו צפה וראה כי בני יעקב חוטאים ומכעסין לפני יי' וירשו דיני גהינם' וכשראה יצחק ישראל בגלות עשו שמח ואם גלות ככפר' עון ואמר כי אני אהב' סוד כל הצרות של עשו ללמד על ישראל חובה כדו לגמל עי' הדין בגלות בעולם הזה וזהו' ויאה' יצח' את עשו כי ציד בפניו ומה הוא כי ציד בפניו לא ראה בני יעקב ודאנו גצטער' וכשראה גלות אדם וראה הצידי של גהי' נתן בפיו של עשו' שמח ואם גלו' סכפית

עון' והו קרש ישראל לוי ראשי' הנוארת כל אוכליו יאשמו' הנח הודיעך כי אלפי שמרת יצחק היא הפחד בנותה לזכות ארץ ישראל וזהו סוד זכור לאברהם וליצחק ולישראל עבדיך כי השם יי' וית' מלכה את ישראל בגלות עשו' והנני מבאר עוד' ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפניו' כלומר יצחק הוא מרת הדין והפחד ואוה' כל כנויין הדין שיודע' לצוד הרשעים ולהינ' ואלמלא מרת הפחד מדיני גהי' כמה אנשי צדיקי' היו חוטאים ותועלת גדולה היא מרת פחד יצחק שספחיד את האדם מדין גהי' ונזהרים מעשו עבירה וזהו סוד פחד יצחק ועל זה נאמר אשרי אדם מפחד תמיד'

ואם כן פקח עיניך וראה כפרת הוואה פחד מועיל שמוע האדם מן העבריה' חסומ' אשרי אדם מפחד תמיד' וזהו שאמר מפחד תמיד כלום אשרי אדם שרואה כמה גדולי' הם עונשי דיני גהינם הנקראים פחד' כסו' שא' זל איש חרבו על ירכו כפחד בללור' מפחדה של גהינם החומה ללילות' וכשראם מפחד מדיני גהינם מונע עצמן מסמה עברות' וזהו סוד אשרי אדם מפחד תמיד וסוד פחדו בציון הטאי' ואכ' התבונן כי הפחד צורך גדול הוא לישראל להמלט מדיני גהינם' ואם אין ישראל נזהרין ואינ' מפחדים לפני יי' יררח טוב הוא שיפלו בגלות עשו משיפלו בגהי' כי גלות מכפרת עון'. ועל כן שמח יצחק שהוא מרת הפחד שיפלו ישראל בגלות עשו ויתכפרו עונותיהם משיפלו בגהינם שהוא דין קשה עד מאד' ולפיכך אמר ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפניו' ואחר שהודיענוך זה צריכ' אנו להודיעך סוד אותם המטעמי שבקש יצח' מטעו' ובא יעקב וגם המטעמי' הה' ליצחק אביו וירש ברכותו של עשו' כבר הודיעך כי יצחק יאבינו ע"ה הוא העולר' התמימה ואין השכינה נפרדת ממנו אפי' שעה אחת והיאך תבא תקלה על ידו' א' היאך יאהב את עשו' או היאך ירצה

לברך את הרשע ולהניח את הצדיק.
או היאך תקיים ברכה אחר רמאכל
והמשתה והרי התפילה קודם המאכל.
ואמר יין ושכר אל השתה אחר ובניך
אתך והיאך יצוק אוכל ושותה ואחרי כן
מברך את הרשע בני אל תתפתר
בדעתך ואל תקבל אונאה להאמין כי צדיק
גמור יצחק אבינו עליו השלום יהיה
נכשל בדברי קטן אבל כל מעשיו פלם
ופאזני משפט לירוד יתברך דע
כי בראות יצחק אבינו עליו השלום כי שני
עולמות הם העולם הזה והעולם הבא
וראה את ישראל הדופק ומצטערין בעולם
זהו וראה מדתו שהיא מדת הדין מתחלה
על ישראל נצטער ואמר מר יעשו בני
בידי הגוים שמעמים אומות והיאך יתנהגו
בניהם בגלותם אמר מוטב שאיך לעשו
בני ברכת העולם הזה הבא על ידי מאכל
ומשתה כדי שיוספול על ישראל שאחר
שיחטאו ויפלו בגלות וזתר
טוב הוא שיפלו בגלות עשו אחיהם משיפלו
בגלות אחרים נכרים שהם שבעים אומות
ואמר יצחק מאחר שאני לא תגבה מדרג
הדין החוב שלה מישראל יותר טוב הוא
שתגבה החוב על ידי אחיהם משיגברו
אותו על נכרי זהו סוד לא תתעב
אדומי כי אחיך הוא ולפיכך אהב
יצחק את עשו מפני שהוא אהב יעקב שלא
יפלו בניו בגוים וכשראה שנפלטו
בני יעקב מגוים והם נצודו בגלות עשר
שמה וזהו סוד כי צדיק כפוי
גלפי שהענין כך אמר יצחק איך עשו ראו
לירש ברכה עליונה שכלית אבל
הוא יורש ברכה תחתונה גופנית ראו
לברכו על דבר גופני שהוא דבר שהגוף
נהנה בו וזהו המאכל והמשתה
ולפי אמר יצחק לעשו ונפלו מן הטעמים
ואוכלה בעבור תברך נפשו נפשו
בוראי שהיא הנפש המקבלת מזון וללא
הגשמה ולפי דרך זה נתכוון יצחק

אבינו עליו השלום להקל עונשם של ישראל
בגלותו שלא יירשו ריני גוים ואעפ
כן שכונה אומרת אפילו בגלות צריכים
ישראל להקל מעליהם עול קשה של עשו
וזוהו סוד ורבקה אהבת את יעקב
כי השכינה בזמן אברה אבינו עלה נקראת
שרה ובזמן יעקב אבינו עלה נקראה רבקה
ובזמן יעקב אבינו עלה נקראה רחל כי
לאה היא סוד הזיבול ושתי השפחות הן
סוד שתי נערות של שכונה ומשם נתקן
הכל ולפיכך ורבקה שומעת בדבר יצחק
את עשו בנו אז צוהה רבקה על יעקב
לתקן את המטעם וקבל ברכתו של עשו
ואל שלא כן אין אחד מישראל נמלט מגלות
חרבו של אדום התכוון מאד

הנה

הדעתיק סוד ברכתו של
יצחק ואהברו של עשו
ואחר שידע זה צריך אני להודיעך שלאכלא
שנעקד יצחק על גבי המזבח ולקח אברהם
את האש ואר המאכלר בידו אין אחד
מישראל יכול להתקיים מפני דינו של
יצחק ולא מפני שיצחק שנא את בני
ישראל חלילה חלילה לא מפני חסידותו
שכל כך היה פחדו ודינו מתנהה ליראם
ולפחד מלחטא לפני ית וראה שעתידי
לחטא אלא ראה שאין ישראל נצולים
או מעונש גוים או מעונש גלות שמה
לגמור דינם של ישראל בגלות וכשראתה
מדת החסד שהיא מדת אל שהיא כדרך
אברהם שאם יגבר דינם של ישראל בגלות
יהיו כלם כלים ונשתהי ולא ימלט מעיד
וב משפחה לקחה מדת אל לבידה את
האש ואת המאכלת שלא יכלו וישא אבדו
ישראל בגלות וזהו סוד ואף גם זאת בהיות
באר אויביה לא מאסתי ולא געלתי לכולת
ואח שידע זה צריך אני להודיעך מהו הטעם
שכהו עינו של יצחק מראו דע כי ית
מעט הדין שלא תדק כלל העבדו וזהו סוד
ותכהנה עינו מראות ומה הוא זה שאמר
כי זקן יצחק ואח ותכהנה עינו מראות
יב ב 12 11 הגני

הנני מאיר עיניך בלה • דע כי יש
למעלה מדרת רחמים גמורה
ונקראת ארץ זקן והיא המרחמת בלי
תעריבת דין • וכשבני אדם חוטאים מדת
הדין סיוחה כנגדם • וכשעופדים לדין
והשם יתברך שהוא יודו רואה שאם יגמור
הדין תהיה בליה ככל העולמות מה הוא
יעוץ לסלק הדין משם ומעלה אותו למדת
רחמים הנקראת זקן • וכשפדת הדין
מסלק לאותו מקום אין בה כח לא לדבר
ולא לראות • והוא סוד ויגבה יודו צבאות
במשפט והאל הקרוש נקדש בצדקה •
ועל זה נאמר והיו כי זקן יצחק ותכהנה
כלומר גם עליו גם על מדתו מדבר •
ולפיכך ייתברך כשעת הדין הקשה מרחם
על עולמו ואמר למעני אעשרו כי איד
יחל • והוא שאמרו אל אין בן דוד כא
אלא בחר שכלו חייב בו והוא סוד כלו הפך
לבן טהור הוא • ועל דרך זה התבונן
שאין לפחד יצחק כח ומשלה כשעה
שהבחר העליון מאיר פניו למטה לפי
שאורו הגדול מכרה מאור עיניו של פחד
יצחק והוא סוד יאר פניו אליך ויחונך •
סודו ויחונך שאם אי איתר ראו לרחמים
כשעה שאיר פניו העליוני יתן לך מתנת
חסד והוא סוד יאר יודו פניו אליך ויחונך •
והנני מאיר עיניך עוד בלה • דע כי
בכל מקום שאתה מוצא אור
פנים מלמעלה הוא סוד גדול והוא כי יש
שלש מאות ועשרת פנים של זעם וכלם
ארוקל בפחד יצחק וכשפדת הכתר מאירה
פניה ומוציאה דגל של רחמים שחקק בו
מדת אל שהוא סוד הסעשעות של פנים
של זעם • אזי כל פני הזעם חוזרו להאיר
ונחפכות כלן לרחמים • והוא סוד אל
יודו ויאר לנו • והוא אשרי העם יודעו
תרועה יודו באור פניך יהלכו • ואם כן
התבונן סוד ויהי כי זקן יצחק ותכהנה עיניו
מראות • ואז תשגן סוד תקעו בחדש שופר
בבכא ליום הגנו • וסוד אשרי העם יודעו

תרועה יודו באור פניך יהלכו • וראת
מה הוא שופר של אילנו של יצחק •
וכשתבונך עינינו האלו אזי תכנס לסוד
שאנו אומרים יציר המאורות ובורא מאורי
האש • ואז תבין מה יש בין יציר המאורות
ובורא מאורי האש • כי יצירת המאורות
נמשכת מן הרחמים הגדולים של מעלה
בסוד אל יודו ויאר לנו • ומאורי האש הם
נמשכים ממדת אלדים ממדת החשך שנ'
בו וחשך על פני תהום ויצר אור ובורא
חשך • ולפיכך מדת אל מאירה לחשך
הבלול במדת אלדים שהוא סוד האש •
וזהו סוד יאר יודו פניו אליך ויחונך •
ואחר שהודיענוך זה בשתי אלו המדות יש
לנו להודיעך סוד מדת שם יודו יתברך
המכריע באמצע והיאך מנהיג את עולמו
בנויים של יודו יתברך העומדים
באמצע השורה סימנים
חסד משמאלם ודין וחם כלולים באמצע מן
החסד והדין • ואלו הכנויים אשר באמצע
נקראים כנויי רחמים ועליהם נאמר
לדוד אלדינו הרחמים והסליחות • הנני
מבאר בעזרת השם • דע כי כל שמות
הקדש והכנויים והמחות • בין שנקראים
חסד • בין שנקראו רחמים • בין שנקראו
דין • אין לך אחד מכלן שיחיה חסד גמור
אודין גמור או רחמים גמורים שלא יהיה
בהם תעריבת וכל זה משם אריר ולמטה •
אבל ממנו ולמעלה • הכל רחמים וחסד
גמורים פשוטים בלי תעריבת בעולם •
ועתה פקח עיניך ותן לכה לראות עינינו
עמוקים שהם כמו כללים לסודי המרכבו
וקשר הספירות • ובראותך זה אז תבין
קצת הספירות והשמות והמדות קשורים
זה בזה ומקבלי זה מזה והיאך כלם נעשים
חבורה אחת וכונה אחת בלי פירוד בעולם
וכשתבין זה תבין סוד יחוד הבורא הכל
יתברך ויתעלה • דע כי שמות הכתר
העליונים כלן שמות פשוטים בלי תעריבת
דבר • ביצד רחמים הידועים הסמוכים
לשם

לזה לעולם * ואם לא יתחברו הרי יחוד
נפרד פרקים פרקים * מדת רחמים בפני
עצמה * ומדת הדין בפני עצמה * ועל
זה נאמר ונתן מפריד אלוף *

אבל סוד קשר הספירות והשמות
והכניין והמדות לו בלא

הם כמו שאמר לך * דע כי מדת הכתר
העליון שכלה רחמים * מתאחדת תחילה
בצד החכמה הפונה למעלה שהיא גם כן
רחמים * ומן הצד השני של חכמה הפונה
למטה ונקראת אחר גולדה מדת הדין *

ומצד הדין של חכמה הפונה למטה * מל
הכינה חזר אותה צד הנקראת דין להיורו
נקרא רחמים אצל מערכת הכינה * כי יותר
שמתרחקים מן הכתר נולדת הדין בהם *
ואם כן האחרים של חכמה נקראים דין
אצל הכתר ונקראים רחמים אצל הכינה *

ומשתי הספירות האלו הנקראות חכמה
ובינה נאצלים כל שאר השמות והכניין *

נמצאת למד כי כל יסוד הוא מצד החכמה
וכל ששאל הוא מצד הכינה * ואף על

פי שהיסוד הוא מצד החכמה * און החכמה
רחמים נמורים * כמו שאמרנו שאפילו

האחרים של חכמה דין הם נקראים כנגד
הכתר כל שכן היסוד הנמשך מן החכמה

שיש בו דין ורחמים * אבל זה הכלל כל
הספירות האצילות מצד החכמה * כלם

נקראים מדת רחמים * לפי שהספירות האצילות
מן הכינה כלם דין * ולפי מערכת אלו

אצל אלו נקראות אלו רחמים ואילו דין *
לא מפני שאלו של צד יסוד הם רחמים

נמורים אלא שרובם עקרים רחמים * אבל
קצת דין יש בהם * ולא מפני שאלו של

צד ששאל הם דין נמור אלא שרובם
ועקרים דין אבל קצת רחמים יש בהם *

וזהו סוד קשר הספירות והמרכבות * שאמלא
הערוב שכתבות לעולם לא היו מתקבצות

ונקשרות אלו באלו *
נמצאת למד כי מדת * אל שהוא
מדת חסד אברהם אבינו

שנקראת

ישם אדיר או חסד הסמוך לשם אדיר כלם
נמורים פשוטים אין בהם תערובת דא *

וזהו סוד שנאמר וברחמים גדולים אקבצך
וכי מה הם רחמים גדולים אלא מפני

שהרחמים הכלולים בקו האמצעי אינם
רחמים נמורים שהרי דין מעורב בהם שהן

כלולים מן החסד ומן הדין אבל רחמים
של שם אדיר הם הנקראים רחמים גדולים

שאין בהם תערובת * וכן חסד עליון כאמר
ובחסד עליון בל ימזע שזהו חסד הפשוט

הגמור של שם עליון שהוא אדיר * אבל
חסד של אברהם תערובת דין יש בו נקרא

חסד עולם ואינו נקרא חסד עליון * זה
הכלל ששם אדיר ולמטה נולדו ההפכים

כלם * פנים ואחר * ימין ושמאל * ולפיכך
אין לך שם או מדת ששם אדיר ולמטה

שהיא פשוטה בלי הרכבה *

ואחר שיועצת זהו דע כי כל שמות
והקדש והכניין שהם מן

הכתר ולמטה אין לך מדת פשוטה שאינה
מתערבת עם הכתר * כיצד חסד אברהם

אינו חסד נמור שהרי מדת הדין של יצחק
מתערבת עמו ואין לך מדת רחמים שאין

בה קצת דין ואין לך מדת דין שאין בה
קצת רחמים * ואם תקשה אם כן למת

אתה קורא מדת דין מאחר שיש בה רחמים
וכן למת אתה קורא מדת רחמים מאחר

שיש בה דין * דע כי המדה שעקרה
רחמים ורובה מתלבשת רחמים אף על פי

שיש בה קצת דין אנו קורין אותה מדת
רחמים * וכל מדה שעקרה דין ורובה

מתלבשת בדין אף על פי שיש בה קצת
רחמים אנו קורין אותה מדת הדין * אבל

אין שם לא מדת ולא כנוי מאדיר ולמטה
שהיה כלו דין נמור * או בלו רחמים

נמורים * שאם אתה דן כן נמצאת אתה
קוצץ כנטיעות וספירי ביהוד * שאם תאמר

שמדת רחמים היא רחמים נמורים לעולם
לא תתחבר עם מדת הדין הנמורה *

נמצאו כשני הפכים שאינם מתקרבים זה

שנקראת חסד ויש בה רחמים הרבה קצת
דין מעורב בה * ומרת אלדים שתויא מרת
פהר יצחק אע"ז שנקראת דין ויש בה מיני
עונש הרבה קצת רחמים מעורבים בה *
אבל מרת שם ידוד שהיא הקו האמצעי
והוא עוסק באמצע כל השמור כמו
שהדענוק ומימינו חסד ומשמאלו דין בלי
ספק שם זה כלול בדין וכתמים שכאן
ומכאן ולפיכך הוא פוסק אם לתיים אם
למות אם לעיגו אם לגנע ולפיכך תמצא
שם ידוד שהוא סוד קו האמצעי והו' עומד
באמצע זו היא מרת יעקב אבינו ע"ה ולפי'
נאמר בו יעקב איש תם וישב אהלי כלומר
יעקב הוא סוד המדרה האמצעית כמו
התימרת שכלולב שמתיים שני צדדים
כאמצע כך יעקב מתיים שני האהלי שהם
אהל אברה שהוא חסד ואהל יצחק שהוא
דין וזהו סוד יעקב איש תם וישב אהלים
כי מה צורך לומר יושב אהלים היו לו לומר
ישב אהל לא מרת יעקב עומדת בין שני
אהלי ומתיים ומאחות ימין ושם במדה
האמצעית ע"ש שמצאו אפרים ויצחק
נאחזים ביעקב * אברה ימין יעקב יצחק
שמאל יעקב * וזהו סיד הכתוב השלישי
סבירע כיניהם בין מרת אל שהיא חסד
ובין מרת אלדים שהיא דין * נמצאת למד
כי השם הגדול ידוד יתברך שהוא עומד
באמצע הוא כלול בחסד ודין וזהו שאמרו
בפרקי היכלו ז' מימינו חיים משמאלו מות *
ואחר שידעת זה יש לנו להודיעך כי מכאן
אחר היא כל השמור וכל הכנויים וכל
המדות הם נאחזים בשם ידוד ית * וזהו
שאמרו בספר יצירה היכל הקדש מכון
באמצע וזהו סוד שם ידוד שהוא באמצע
פל השמות בין מלמעלה בין מלמטה בין
מן הצד וזהו סוד ראיתי את ידוד וישב על
כסאו בכל השמו' והכנויי' ופועל פעולתיו
* וכפי הפעולה שצריך לפעול כך מתלבש
בשם או בכנוי הראוי לאותה פעולה *
ושמור עקר זה תמיד כי הנה תמצא ידוד

נקרא לפעמים רחום ולפעמים קנאו ונוקם
ובעל חימה ואיש מלחמה כאמרו אל קנאו
ונוקם ידוד ובעל חימה ואמר ידוד איש
מלחמה * ואם הוא בלו של רחמים היאך
אפשר לומר בו אלנו הכנויי' של דין קשה *
אלא באותו הצד של דין שאמרנו שהוא
מעורב עם מרת רחמים * מתאחזין אלו
הכנויי' של דין וכפי המדרה הראויה כך
הכנויי' מתאחזין ומתלבש בהן * ונמצא
שם ידוד כלול ומשובל בכלן בהתלבש
במלבוש הראוי לכל דבר * ושמור זה
העקר וממנו הראוי לכל דבר * ית' אינו משתנה
בלום כאמרו אני ידוד לא שניתי * אבל
השנוי הו' כפי הדין הראוי מתלבש בכנויי'
הראוי לגמור הדין * אם לטוב אם לרע *
ושמור זה העקר הגדול מאד ותרואה
גדולת יו"ת וקוצם מלכותו * ואחר
שהדענוק אלה הכללים הגדולים יש לנו
לחזור ולהודיעך בפי' מה שהחלטנו לבאר
בשער זה ולומר * כבר ביארנו שכן הכרת
ולטט' אין שם מדה פשוטה שאינ' כעוברת
עם חברתה כי אצילות הרבמה שנמשכה
מן הכתר חייבה כל הרפכ' וכל התעורבות
וכל דרך האצילות וקשר המרככות שהרי
החכמה סמוכה לכתר ולבינ' ומאחר שהיא
סמוכה בין שתי ספירות הרי יש לך פנים
ואחר הפני' מכימות נגד הכתר והאחורים
נגד הבינה ופאחר שיש בה פנים ואחר
הרי היא סבת כל הרפכים והשנויים וכל
התעורבות שבעולם * ומכאן נולדו כל
פנים ואחור * כל לבן ושחור * ימין ושמאל *
וסעלה ומטה * וזהו אחד מן המדות
העמוקים בקשרי מרכבה ואצילות הה' אלת
והמבין סוד זה יבין כל הרפכ' וכל
המעלות האצולות שהם בצורת מקבל
ומשפיע וזהו סוד אנדרונינוס וליא שיש
שם צורת אנדרונינוס חלילה חלילה לשם
ית' להאמין דבר כזה ולהוציא דבה ושם
רע * אבל כמו שאמרנו למעלה בסוד כל
פרקי מרכבה והשרים העליונים שכללם
כלס.

טובה במי שלמט' ממנה עד הגיעם לטבור
הארץ' נמצאת כל מעלה ומעלה שיש
בה ב' ענינים כח קבול לקבל השפע ממי
ש למעלה היסוד וכח השפע להשפיע
טובה במי שלמטה הימנה' וברך זה
נקראת המרכבות אנדרונינים מצד מקבל
ומשפיע' וזהו סוד גיל ססטרדיאמונה'
והמבין זה יבין סוד הריבויים וסוד תבנית
המרכבה שעש' שלמה המלך עליו השלום
בכית המקדש' ויבין היאך מן הכחד
ולפעלה כל המדות של חסד ורחמים וכל
טוב כלן שלמו' ופשוטי ואין בהן תעיובת
דין לא מעט ולא היכה' ויבין שאין פן
הפחד ולפעלה צד דין ולא דבר קושי כלל
אבל הכל שסחה וצהלה וששון וכל טוב
וכל זיו וכל מאור שאין דין בו כול כי אם
מצד האחורים' והאחורים מחולקין מן
החכמה ולמטה' וכמה אחורים יש
שנקראים פנים וכמה פנים יש שנקראים
אחורים' והסוד כלול במקבל ומשפיע
וכשתבי' הסוד הגדול הזה תבין מה שאמרנו
מן הכחד ולמטה אין שם פשוט שיהיה
כלו חסד גמור או רחמים גמורים לא קצת
דין מעורב בו' ואין לך שם שיהיה כלו דין
גמור אלא קצת רחמים מעורבים בו' וזהו
סוד קשר המרכבות ואצילות המעלות
וסוד הצנורות וההשקות' וסוד כל מה
שזכרנו בכאן יש כלל גדול בתורה והוא
סוד זלא יבאן לראות ככלע ארץ הקדש
ותאו' ואין לירשו' לפרש בכתב יותר מזה
נמצאת למד כי כל שצות הקדש והכניין
הנאגרים בשם י' דוד יתברך כלם מעורבים
אלו באלו וכלם מתפרנסים אלו מאלו'
וכלם ביז של ימין ביז של שמאל כלם כונה
אחת לחם והיא הדבוק בשם י' דוד יתב' כי
ממנו יבא השפע והחיים והקיום' ולא
תחשוב בדעתך כי כתור' של ימין ושמאל
למעלה חולקין אלו עם אלו או שונאים
אלו לאלו או מכחישים אלו לאלו חלילה
וחס' אלא כשתראה אותם בחולקין אינם

אלא

כלם בידך נקראים אדם לא שהם בצורה
שלנו או כמנון חלילה חלילה אבל יש
מעלות גדולות נעלמות מלאים זיו וחוד
ומינו מאורח וכלם כאחד נקראים בשם
מה לא שהם בצורה מה שלנו או כמוה
שלנו אלא שהם רמוזים בסוד המוח' וכן
יש כמה עולמות מלאים כל מיני דשן וכל
טוב ונקראים ימין וכן יש כמה עולמות
מלאים חשך שאינו מתאחד והוא בלי גבול
ונקראים שמאל' וכן יש כמה עולמות
בצד שמאל מלאים עושר וכבוד ונכסים
ונקראים צפון' וכן כל כיוצא בזה' וברך
זה כל צורת המרכבות היצוינות והמתנה
והצבאות מהן יש כתות נקראים בשם עין
ומהן יש כתות נקראים בשם אזן ומתה יש
כתות נקראים שפתיים ומתה יש כתות
נקראים פה ומתה יש כתות נקראים ידים
ומתה יש כתות נקראים רגלים' וכל
המחנות והמרכבות כאחד נקראים אדם'
וכל אלו המרכבות וכל הצבאות וכל
המחנות כלם נקשרים אלו באלו ומקבלים
שפע וקיום אלו מאלו ונמצאו כלם מקבלים
בח מאור מן הכתר וממנו כלם מתפרנסים
בהתאחדם בשם י' דוד הוא
סוד בורא הכל יתברך וקוצו של י' דוד הוא
סוד הכתר ובשם י' דוד הוא העקר וממנו
יקבלו כל המרכבות וכל המעלות כח שפע
וקיום אלו מאלו ונמצאו כלם צופים לשם
י' דוד מקבלים כח מאור הכתר' נמצאו
כל המעלות מקוצו של י' דוד ולמטה כלם
מקבלים כח אצילות אלו מאלו וכן כל
מעלות העולם עליונים ותחתונים' בעולם
המלאכים ובעולם הגלגלים השמים
והתבכים והמזלות' ובעולם התחתון כלם
נקשרים אלו באלו ומתפרנסים אלו מאר'
נמצאו כל המעלות ומקבלות כח וקיום
מקוצו של י' דוד של שם י' דוד יתברך ונמצאת
כל מערה מכל מעלות י' דוד יתב' שיש לה
שתי פנים' הפן האחד שמקבלת ממי
שלמעלה ממנה' והפן הב' שבו ששפעת

אלא כנוסאי ונתינים בדין להוציא משמש
בני העולם לאור בדין אמת וזהו כלל
למדת חסד ודין והסוד וילכו שניהם יחד
כלומר הכל כונה אחת כי כלם מוסכמים
בהסכמה אחת והיא הרבוק בשם יוד
ית וזהו שאמרו חכמינו זכרם לטובה אין
למעלה לא קנאה לא שנאה ולא תחרות
ואם כן מהו זה שאלו עומדים ימין וסוכן
ואלו עומדים לשמאל ומחויבין דע כי
כל זה להוציא המספם לאור ולקבל כל
נברא הדין הראוי לו אבל של ימין ושל
שמאל למעלה אחת היא להרבך בשם יד
ית וכל הכחות האלו בין של ימין בין של
שמאל אוהבין זה לזה וזהו שיתקט
בכרכת יוצר המאורות כלם אוהבים כלם
ברורים כלם נבורים כלם עושים באיטור
רצון קניניהם והתבונן זה עד מאד
ותראה מה שפי' הלא תראה כי הקדושה
כלם מרובנין לגמר ביהוד כי זהו אחד
סודי היחוד הגדול ולפיכך אמרו בכרכת
היוצר וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
שמים זה מזה ונתינים כאהבה רשות זה
לזה להקדיש ליוצרים בנתח רוח וכלם
כאחד עונים באימה וכיצד ענין
בתות של ימין אומרים קדוש

ושל שמאל אומרים סוד ואלו כאחד
אומרים סוד והוכים להבין סוד זה
יביט כיצד היא הסמכת כלם ביחוד השם
יתברך וכל זה שאמרנו מן השורה ולפנים
שהו סוד חומות המקדש העליון אבל
מן החומות ולחוץ יש כתור רעור לצד
שמאל ואינן למעלה כי אם למטה
וראש כל הכחות הרעות הוא

סמאל

ואלו כלם בעלי קטטה
ומשטמה ואינם מכלל
בני הצר המלך וחוץ לשלש מחיצות
חוץ לחומות המקיפות את המחנה
והסוד הגדול צאת בני ישראל ושלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש
שלש סוגות הזכיר בפרשת זו ואינו

כפי הדבר הזה ואמר עוד ולא יטמאו את
מחניהם אשר אני שוכן בתוכם ואלו הן
הכפירים שואגים למרף ועל מי אמר
הכתוב שלא יטמאו ודאי שהוא מדבר על
אותם כרום אלו שחוץ לשורה מצפין סתי
יכשלו בני אדם בחטא ובטומאה ויקטרע
עליהם למעלה ויצא מן הדין שתנו כידיה
של אלו המקטרגים והיודעים דבר זה
יודעים כמה ראוי להודר מן העברת זהו
שאל יורד ומשפין עולר ומקטרע נוטל
רשות ונוטל נשמה וזהו שאמר הכפירים
שואגים למרף ולבקש מאל אכלם אם
תתבונן בזה תבין שאמר בכאן לשון אל
ולא ארדס והסעס הוא כי האל ית' שהוא
מדת החס והרחמי מעכב שלא יתנו למרף
הכפירי כל מדת אל במו שהודיענוך למלך
זכו על בני העולם שלא יפרו ביד הכפירים
והמביין סוד זה יבין פרשת איוב בתולה
ויבין כי איוב יעמי שהיה צדיק גמור
מהניב היה לאותו העונש וזהו סוד ויבא
בני הארדס להרעיב על יד יובא גם
השטן בתוכו ואין רשות לגלות עכשו ית'
והנה הכפירים משמינים למטה את הארס
ועולים למעלה ואמרי עברה זו עשה פלן
חנהו בדינו כי עלינו הוא והרי מרת ארס
משמאל אינה מעכבת שהרי היא פלמדת
עליהם חובה ופי מעכב מדת אל שמלמדת
זכות כמו שאמרנו למעלה ולפי הכפירים
מסדרי טענות ושואגים למרף ולבקש מאל
אכלם לפי שהוא מעכב על הכפיר ואחר
שהודיענוך לו הכללים הגדולים ראוי לנו
לבאר באור הכניין שהן תלויין בג' שמות
הנז' למעלה להודיעך היאך הכניין של
מדת א' מעורב מדת הדין עם החסד שלה
וכיצד הכניין של ארדים מעורבת מדת
הרחמים עם הדין שלהם וכמו כן ראוי
להודיע כמה הוא שיעור התעוררות בכל
כנו וכנו מהם היאך פתעבי' לו עס' לו
והיאך נקשר' לו בלו יקוד' שנכנס כבאור
זר יש לנו להודיעך כי כמו שאמרנו
באברי

זהו סוד קבלת הכנויים על פה לאותם
היודעים אמתת שמו הגדול ית:

ה	ו	י
בינה	כתר	חכמה
דין	רחמים:	חסד:
יעקב	יעקב:	אברהם:
אלדים	ידוד:	אל:
אש	רוח:	מים:
אדיר	גורא:	גדול:
שופט דיין	בושא עין * עובר על פשע	רחום חנן
חוק	אמת:	חסין:
כבוד כתי איש מלחמה	מרום * רם	ארץ אפים * רב חסד
גבור	נוצר חסד:	קדוש:
מקד עון משלם גמול	שוכן ער * קדוש	חסיד * טולח
אש גדולה	רוח כינוי	מים רכים
רוח יוקם	מים כינוי	אש טהור
מים מכניס	אש כינוי	רוח כינוי

המכין סוד

וע כי חלוק אותיות השם יתברך שלש
שהן ארבע * וכן חלוק היסודות שלשה
שהן ארבעה * והמעט כי חלוק היסודות
שלשה הם * מים כנגד אש * רוח
מכרעת בינונים * והארץ בית קבול
לשלשתן * וכפי שיתגבר אחד מאלו
השלשה יסודות בארץ כך הפעולה נעשית
בארץ * וכפוכן שלשת אותיות ידוד יתברך
כנגד אל ירוד אלדים * אל כנגד אלדים *
אחד מכריע בינונים * ואדני שהיא מרד
אחרונ' היא בית קבול לשלשת אלו השמו'
וכפי שיתגבר אחד משלשה שמות אלו כך
הפעולה:

סדרי המרכבה
בענין השמות
והכנויים * יבין
סוד בר' של מעלה * ומה היא הסדרה
המלכותיזמו' * או המלכות חוכה * או
המברעת בינונים * ויבין סוד מה שאמרנו
שאינו לך מדה מן הכתר ולמטה שאינה
מעורבת במדה אחרת * ויבין היאך
המרכבות כלן מיוקיות זו בזו * ויבין מדוע
חלוק השמות והיסודות הוא לשלשת
חלקים * ומדוע הם ארבעה * וכן חלוק
אותיות השם הגדול שהם ג' וכללם ד' *

תפעולה נעשית עי ארלי כיצד אם נברה
 סדת רחוסד שרוא אל על אחד מבני
 העולם או כלם כך נומדת מרת ארלי
 אותה והיא מטיבה למי שהדין נורחן כמו
 שאמרנו למעלה ואם נברה סדת הדין
 שהיא ארליים כך היא נומדת מעשיה
 את הראוי להעניש כפי שיצא מן הדין
 וזהו סוד דבר האיש ארלי הארץ
 וכשתבין זה תבין סוד הכת העליון הנקרא
 ארלי שכלו רחמים והוא המשפיע ואינו
 מקבל ותבין סוד ארלי שהיא הספירה
 האחרונה שכלה דין והיא המקבלת ואינה
 משפעת :

וצריך

אנלי הארץ ענין בדברים
 הללו כי סתומים וחתומי
 הם והנני מרוא בכתב אבל אנמור
 לך כל הדברים בקבלת בעה סוד
 הספירה האחרונה מקבלת ואינה משפעת
 במינה אבל בכל מרה שלמטה רואמרה
 היא משפעת ולפיכך נקראת ארלי
 ומה שאמרתי לך שכלה דין מצד עצם
 אמרתה אבל כשהיא מתמלאת מן
 הספירות שעליה הכל כפי המלוי אכס
 חסד חסד ואם דין דין ואם רחמים רחמים
 והכנז סוד הנה הודעתך כראשי
 פריקים כיצד מרת ארלי מתמלאת פשלת
 שמות וכיצד פועלת בנבראים כפי רדין
 וברך זה תבין להיות המים או האש או
 הרוח מהפבין בארץ כי כפי גבורתם בארץ
 תהיה הארץ פועלת ואחר שהודענוך
 זה הכלל הגדול סכאן תוכל להבין הטעם
 מדוע ארלי הוא בית שער לתפילות
 ומדוע הוא בר של מטה ומדוע הוא
 פוחץ ורופא ממת וסותיה ואינו אתה
 לעיין ולהבין מאת כל מה שפארנו בשער
 הראשון שהוא שער ארלי וכשתחבר
 אותם הדברים שנאמרנו שם עם הדברים
 שפירשנו עתה במקום זה אז יראו ענין
 וישמש לך ותראה כי כל הדברים באים
 על סוד הכסת יתבר ותבין מדוע נקרא

איתה הפדה ארלי נישואו כמו ארלי
 העמודים שהם בית קבול לוי העמודים
 בסוד זה ותבין מדוע נקראו לאר או
 ים או ארץ ואי שאר השמו שכתבנו בשער
 הראשון וככאן נשלים ענין זה בפירוש
 הכניין ועתה בעה נבאר שער השמות
 שנקראת בהם ירוד ית בענין שהשיג
 בהן חכמת ותזכה להדבק בשמו הגדול
 יתברך ויתע לעדי עד אמן :

ואחר

שהודענוך אלה העקריות
 הגדולים בשם הגדול ירוד
 יתבר צריכים את לבאר לך מקצת מן
 חכמינו מלבד אלו שזכרנו ואינם כניין
 ברמיון אלו האחרים שזכרנו אבל הם
 ברמיון גדלים סודיעים אותנו גדול מעלת
 יתבר ומורים אותנו הדרכים שבהם נלך
 דרך ישר לעליון של שם ירוד יתבר
 דע כי שם ירוד הגדול קורין אותו המקובל
 קו האמצעי והטעם לפי שהשם הזר הנא
 הדגל הגדול שבו יתאחו כל כדרי המרכב
 וכל שמות הקדש בין מלמעלה בין ס
 מלמטה בין מן הצדדין כמו שהודענוך
 כבר ובו יתאחו כל הכפירו כלל לפי שהוא
 עומד באמצע ונוטה לכל הצדדים ומתאחד
 בהם וכלם מתאחדים בו והוא שאמר
 בספר יצירה היכל הקדש מכון באמצע
 ופי קו האמצעי הוא סודות של שם ירוד
 יתברך שהוא עומדת במקום השם והיא
 כדמיון קו כך זה השם מרופשט למעלה
 למעלה עד אין סוף בסוף הכתר ומתאחד
 בשם ארלי לטוד קיץ רעליון וחוד
 ומתאחד למטה בסם ארלי ואחכ חוד
 ומתפשט לצדדין וכל הצדדים מתאחו
 בו מכל צד סביב נמצאת לפי כי
 של ירוד יתברך היא עומדת במקום כל
 השם פלא ובה מראחוץ כל השמות
 כלן ולאותם היוצעים סוד המרכבה
 מתברר כי בהיות אותו של שם מרופשט
 סכל צד עליו נאמר פשטות את כרנהי
 ואז היא מתיוחדת עם ה' אהרונה
 יג ב 3 11 של

של שם וזהו סוד קו האמצעי בכל מקום
והרי אתו וראשה של מעלה סובלת סוד
הכתר והחכמה והבונה * אמצעה
סובלת סוד הגדולה והנבירה והתפארת *
תחתיתה סובלת הנצח וההיד והיסוד *
וסמן תחתים שניים ושליש העשיה *
נשארת ה' אחרונה של שם מתאחדת עם
אותו כמו שאמרנו וזהו סוד שנקראת אות
ו' של שם קו האמצעי ועומדת במקום יהו
זהו סוד אות ו' של יעקב וסוד ולדי יעקב
וזהו היא הספירה הנקראת :

עץ החיים

כיומר העץ
שספירת הביני

הנקראת חיים מתאחדת בו * כי זהו סוד
החוד העליון בשלש הספירות העליונות
ולפיכך הוא עומד בחוד הגדול והנורא
ע"ה כמצעות גינתא שהוא קו אמצעי כמו
שבארנו * ועל ידי העץ הזה מתאחדת
הבינה עם מלכות * כי שתי ההין של שם
המיוחד מתאחדו בקו האמצעי זו מלמעלה
חו מלמטה * העליונה נקראת חיים
והוא סוד חיי העולם הבא והיא סוד וישבע
בחי העולם * אבל חי העולמים הוא
סוד יסוד שהחיים שמושך עץ החיים מן
הבינה כלן כשמישם מקו האמצעי שהוא
גוף העולם עד שמיניעים למדת יסוד *
ואז נקראת חי העולמים * ואם כן
התבונן כי השם יתברך לא הזהיר אדם
הראשון שלא יאכל מעץ החי * ולא סנעו
ממנו ומיתן ויאכל * אבל סנעו שלא
יאכל מעץ הדעת לפי שכסר קליפות
חצונות מתאחות בו והיה גים קיצוץ
ופירוד אבל עץ החיים לא נסנע מאדם
הראשון תחלה * אבל לאחר שחטא אדם
הראשון נקצץ כנטיעות והפריד אלופ * לא
נתנהו להקרב לעץ החיים לפי שחשוד
ואין עץ החיים מושג אלא על ידי עץ הדע *
כי עץ הדעת הוא בית שעל שבו נכנסים
לעץ החיים * כי עץ הדעת סודו עץ
של ספירת דעת שהיא הקו האמצעי *
11

וכמו שעץ החיים הוא עץ של בירכה
מלכות היא עץ של דעת * וסימן ה' *
ה' סוד ה' ראשונה חיים * סוד ו' עץ
חיים * סוד ה' אחרונה עץ הדעת * וסוד
זה הוא קשר היחוד לאותם היודעים סתרי
היכלות * ואם כן שמור דבר זה מאד
ותמצא שאר שחטא אדם הראשון כעץ
הדעת נעשה חשוד ונסנע ממנו עץ החיים
זהו סוד שאמר הן האדם חיה כאחד ממנו
לרעה טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעץ החיים * ולפיכך וישלחחו י'
מנן ערן * ודע כי הספירה הזאת
נקראת :

תורה שנכתב

לפי שפכה
רבינו ע"ה

לבדו וכה להתקרב לשם הגדול הנקראת
יד' וזהו סוד ונגש משה לבדו אל יד' *
וזהו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יד' פנים בפנים * ולפיכך נאמר בו
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות *
ולפי שמש רבינו ע"ה נסתכל באספקלריאה
המאירה שנכנס לפנים מן ה' אחרונה
להשיג קו האמצעי והו ומראה ולא בחידו'
אבל כל שאר הנביא לא נתנבאו אלא על
ידי נצ"ה והי' * וה' אחרונה של
שם סעכת להם ושומרו הפחת שלא
יכנסו * ואחריה היו מביטו * ולפיכך
כל נבואתם על ידי דמיון * וזהו וביד
הנביאים אדמה * כי ה' אחרונה
של שם כבר הודעתך שנקרא איספקלריאה
שאינה מצוחצחת שאין לה מאור מעצמה
וסודו של שם נקראת איספקלריאה *
מצוחצחת * ואז כל הנביאים כלם
נתנבאו על ידי איספקלריאה שאינה
מצוחצחת שנאמר וביד הנביאים אדמה *
אבל משה רבינו ע"ה נכנס לארץ על ידי
אספקלריאה מצוחצחת * הה' ותמונת
יד' וד יביט * והסוד הזה כי משה רבינו
ע"ה נכנס לאהל וישמע את הקול מדבר
אליו * וזהו שנקרא נאמן ביום משה שלא
שמר

שההורה כלולה מכל שבע הכפירות אשר זכרונם לברכה שנתנה בשבעים קולות נתכוננו אל המקום שמשם יצאה מקור העדן והמקום אשר משם יצאה נקראת הא ראשון של שם זהו סוד ה' קולות וה' חומשי תורה ודע כי הספירה הזאת נקראת בכל התורה

אמת

ופי הדבר כי כמו שהשם המיוחד יד' יתברך הוא פכוון באמצע וכל הצדדים פונים לו וכן כלם מתאחדים מלמעלה ומלמטה ומן הצדדין כך מדת אמת כלולה מכל האותיות כן ראשון וסופן ואמצעיתם ופי' אמרו זכרונם לברכה כי אמת חותמו של הקב"ה ומה טעם אמרו כי אמת הוא כח ידעת ששם יד' הוא באמצע ושם א"ל מושין ושם א"ל ים משמאל וכשהשם יתברך דן את ברייתו כחות הימין מלמדים זכות וכחות השמאל מלמדים חובה כנסו שהודענוך וכשנגמר הדין נגמר בשלשרון של ימין ושל שמאל טוענין והוא יתברך פוסק הדין והוא באמצע ולפי' כתוב בחותמו אמת' להודיעך כי כל צבאות האותיות שה' א"ל ועד מ"ט שה' באמצע הפכו לזכותו כימין וכחות האותיות שרון מן המ"ט ועד התי"ו רחפכו לחובתו מן השמאל וכשגמרו אלו ואלו ללמד עליו זכות או חובה נגמר הדין כחכלית הדקדוק והשלמו וכמו שאמרת לך א"ל מימין יד' באמצע א"ל מן שמאל כך תמצא א"ל עם כל צבאותיו מימין ת' עם כל צבאותיו משמאל וכל צבאות ב"ד שלמעלה הכלולים בסיד האותיות נשאו ונרחנו בקין וכשנגמר הדין נגמר בג' כחות הנקראת אמת' ולפי' אמרו חותמו של הקב"ה ית' ויתע' אמת' וזהו משפטי ידוד אמת' ולפי' שאמת הוא סוד הקו האמצעי נרין ליעקב שהוא באמצע והסוד תתן אמת' ליעקב כיצד אברהם שה' הסוד לימין יצחק שהוא פחד לשם א"ל יעקב שהוא

שם אדם הראשון שלא עמד באמנות אבל שאר הנביאים לא זכו להכנס לאהלי ודי למבין זה"ס פני משה בפני חמה ופני יהושע בפני לבנה וא ע"פ שאמרו ששמואל היה שקול כמשה ואהרן ונקרא נאמן לא כנגס לאהל אבל כמו שמשו נאמן לפנים בביתו של יד' וד הנקרא בית א"ל כך שמואל נאמן במדקן של נביאים וזהו שאמרה כמו שמשו רבינו נאמן במדת הג' הולה והגבורה והתפארת כך שמואל הנביא ע"ה נאמן במדת נצח וה' וד שהם מקום ניקת הנביאים ואחר שהודעתך זה דע כי תור' שכבת היא סוד השם הזה הנקראת יד' ית' ופי' כך כתוב תורת יד' תמימה והנני מבאר דע כי כל התורה היא כמו צורתו של יד' יתברך נאס ח"ו יחסר בה אות אחת או נספך בה אות אחת אינה תורת יד' וד לפי שאינה צורת סוד זה השם וכבר ידעת מה שהודעתך בשע' הזה כי השם הגדול יד' יתברך הוא עקר והשרש והוא נוף האילן ושאר כל שמות הקדש הם ענפים נמשכים באילן מכל צד מכ' בושאר כל הכנויין הם נארגים על שמות הקדש הנקראים ענפים וא"כ הרי התור' כלה כמו מדת סוד שם יד' ית' וא"כ שמור זה טאוד כי עקר גדול הוא ותבין תורה שבכתב שרזיא סוד שמו רהגדול ולפי' כך נקראת התורה עץ חיים כאמרו עץ חיים היא לסחוקים בה והלא תראה כי נקראת עץ החיים כמו שפי' למעלה כי נק האמצעי נקרא עץ החיים אבל מה שאמ' בסוף פסוק זה ותומכיר מאושר רומכי התורה הם שני עמודים שהם נ' צח והוד ואתה פקח עיניך והבין ושל לי לעוררך עוד שהתורה כלולה בימין ושמאל כמו שהיא סוד שם יד' יתברך שהוא באמצע וכל צבאות השפוי עומדים עליו מימין ומשמאלו כן התורה כלה כלולה מימין ומשמאל וזהו סוד מצות עשה ומצות לא רעשה שאלו לימין ואלו לשמאל וזהו תורה באמצע ולפי

אמת באמצע * ועל זה נאמר משפט
אמת שפוטו וכד של שנים חצוף הוא *
הרי לך מבורר בכל מקום שאתה פוצא
אמת הנונה למדת הממצעת הכלולה
מכל הפנים ומכל הצדדין * וכן תמצא
תורה שבכתב שהיא סוד קי האמצעי והיא
כלולה מימין ומשמאל כמו שהודעתך *
נקרא גם היא אמת * וזהו תורת אמרת
היתה בפה * נמצאת לפד כי מרת
אמת היא הפרה האמצעית והיא כלולה
מן הכל ולפיכך נקרא בשם זה ירד יחב *
וזהו הספירה הנקראת גם היא

תפארת

וצריך אתה לדעת
מהו ענין תפארת *

כבר הודעתך כי שם ירד יתברך הוא נגף
האילן ובו העקר ובו הכל מתיחד והענפים
מבאין ומבאין מתאחזים בו והוא יתברך פועל
בכל ומשל בכל וכשהוא דן ארת בריותיו
ופועל בהן כפי אשר משפטו * כבר
הודעתך שהוא מרלבש מלבוש דראוי
לאותה הפעולה * אם מתלבש מלבוש
של חסד יוצא הדין להטיב את הבריי כמו
שהודעתך בשער זה * ולפיכך נקרא בכל
שם ושם ובכל כפי וכפי כפי שרשעה
ראויה * וכל אותה המלבוש והמציין
נקראים תפארת * הלא תראה כתוב
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת * וכתוב כי הלבישני בגדי
ישע מעיל צדקה יעשני כחתן יכהן פאר *
וכתיב לשום לאבלי ציון לתת להם פאר *
חתן אפר * וכתוב פארך חבוש עליך
גאלוה התפלין * ועל דרך זה פקח
עניך וראה למה נקראת ו קי האמצעי
שהוא שם ירד יתברך תפארת לפי שהיא
כלל הכל והוא המושל בכל והוא המתלבש
בכל השמות כפי שראוה שהשעה ראויה
ואותם המלבושים נקראים תפארת מר
שאין אמת משאר הספרות יכולה להקרא
בן לפי שאין לך ספירה מרלבשר בכל
השמות ובכל הבניין כמו שם ירד יתברך

ואם המקובלים קורין לספירת בינה פאר
אין קורין לה תפארת לפי שהבינה היא
סוד המלבושים המפוראים שמתפאר בהם
שם ירד יתברך וכמו שקורין התפילי פאר
כך קורין לבינה פאר אבל שם ירד יתברך
שהוא קי אמצעי נקרא תפארת באמרו לך
ירד הנד ולה והנבירה והתפארת *

גדולה מימין * ונבירה משמאל *
תפארת באמצע * וכן אברהם צדק
ויעקב * אברהם מימין * יצחק משמאל *
יעקב באמצע * וכן אל אלוים ירד *
אל מימין * אלוים משמאל * ירד
באמצע * וזהו סוד ישראל אשר כך
אחפאר * ואת והרי המלבושים עשויין
בהן לכבוד ולתפארת ולא לישראל *

מהו זה * דע כי הכהן הוא המברך אר
השב הגדול ירד יתברך ומפאר ארת ה
עם קרול עדת בני ישראל * בי קהל
ישראל הם התכשיטין שהשם ית מפאר
בהם * ואחר שרודענוך זה דע כי
לכך נקרא תפארת לפי שהיא יתב מתלבש
בכל מיני שמות הקדש והבניין למיניהם
כל אחד בשעתו כמו שרצה מרלבש
בבגדי כהונה לשעה ידועה ונקראת ת
תפארת * וכמו שהחתן מתלבש בבגדי
ערי בתת יכהן פאר והתכונן זה מאד כי
צורך גדול הוא להכין אותו כי תפארת פל
הוא לשם ירד יתברך ולפיכך אמר לך
ירד הנדולה והנבירה והתפארת * כלומר
לך שם ירד יתברך כל צבאות ימין ומל
מיניהם ותכשיטיהם הנקראים בשם
גדולה * ולך גם כן כל צבאות שמאל
ותכשיטיהם הנקראים בשם נבירה *
ובאלו של ימין ובאלו של שמאל אתה
מתפאר ומתלבש כפי שאת רואה שהשעה
צריכה * והתכונן זה עד מאד *
ותדע למה נקרא שמו יתברך תפארת *
עוד יש לט לעוררך על סוד גדול והוא כי
סוד התקונים העליונים הנקראים זקן
הן סוד תפארת והענין סוד גדול מסודות
המרכבה

ביניהם ופתים אחד שניהם ומסכים
 ביניהם : זה הכלל בכל מקום
 שאתה מוצא דעת שלישי הוא ומכריע
 ביניהם : ומה שאמר בחכמה כתבונת
 וברעת כאמרו אברהם יצחק ויעקב דרי
 יעקב שלישי ומכריע : כי הדעת שלישי
 ומכריע : ואם תקשה ותאמר היאך
 הדעת שלישי לתכמה ולבכמה כי אינו
 שלישי זולתי לגדולה ונבחרה בענין אל
 אלוים ידוד או אברהם יצחק ויעקב או
 גדולה נבחרה ותפארת : דע כי סוד
 גדול הוא : והנני מאיר עיניך בקצת
 דרכיו כבר הודעתך כי קו האמצעי אף על
 פי שמתאחד עד הזמין ועד השמאל דהקו
 האמצעי לבדו עולה למעלה ומתאחד
 בכליך בסוד אות ויו שרוא במקום כל
 השם ונשארים למטה במקום וגדולה
 ונבחרה ואינם עולים יותר ממקום :
 אבל קו האמצעי שרוא סוד וי עולה
 יעד אין סוף והנה המצא כל השבעי שרים
 מקיפים לגדולה ולגבורה : וכמו שגדולה
 ונבחרה אינם עולים ממקום למעלה כך
 ע' שרים של האומות אינם יכולים לעלות
 מן המקום שנאחזים בו אבל ישראל הם
 נאחזים בקו האמצעי כמין שהודענוך
 וכמו שקו האמצעי עולה עד אין סוף
 כך ישראל הדבקים בו עולים עד אין סוף
 וזהו סוד ירכיבתו על במתי ארץ :
 ומרעה מכשר לישראל ואומרי ויכחשו
 אויביך לך ואתה על במוחי הדרך :
 כלומר יאף על פי שהאומר כלם יעלו
 למעלה : וכול וקן יש לעלייתם
 שאינם יכולים לעלות יותר מן המקומות
 שהם דבקים בהם שהם גדולה ונבחרה
 אבל ישראל שהם דבקים בקו האמצעי
 שהיא התפארת והיא הדעת כמו שהקו
 האמצעי עולה עד אין סוף כך ישראל דבקי
 בו עולים עמו עד אין סוף : וזהו סוד
 ואתה על במוחי הדרך : וסוד ישראל
 אשר קן אתפאר בו כלומר כמו שהתפארת
 עולה

המרכבה אבל הכל הולך אל מקום אחד
 בענין שפירשנו בתפארת : וסוד תפארת
 בתורים כחם באמת כי הכחות כלם כלולים
 בספירת התפארת ולפיכך הוא מנצח את
 הכל : והיודע סוד שערות הזקן ידע
 סוד תפארת : וסוד זה נולדו כל
 פרקי המרכבה כי מן רחפתה נתפשטו
 לכאן ולכאן וסוד זה סתום וחתום כ
 בתפארת אדם לשנה בית : וסוד מה
 שאמר שלמה ותפארתו עבד על פשע :
 וזהו סוד היותו יתברך ויתעל לעד מתפאר
 בנביאים אחר שהטאו בהיותם חזורים
 בתשובה : ודי למיין : עוד יש
 למעלה בסוד דהכר מיני זורח וחסד
 ורחמים וכלן לבנים ובהם משניה בעין
 הרחמים ומקשם את שם ידוד בהן בבגדי
 לבן ונקראים תפארת והם כלים של
 זוהר ונקראים נצח חסד ותפארת :
 ובהם מתפאר שם ידוד יתברך ומרחם
 על עולמו : וכל אלו הענינים העמוקים
 עדיין תשיג בהם השנה גדולה בעה :
 ואם כן שמור עד מאד עקרים או שהודענוך
 בענין תפארת כי צורך גדול הוא להבין
 המלה כי תפארת ממש כדמיון פירוש הוא
 וכלל למעשה מרכבה זילכל שמוך והקדש
 הכנויין שהם הגדול ידוד יתב מתלבש
 ומתפאר בהם והספירה רואת נקראת
 בתורה :

דעת
 והסוד ידוד כתכמה
 יד ארץ כונן שמים
 כתבולה : כדעתו תהומות בעקנו
 דע כי הזכיר ככאן שלשה ספירות ה
 הנמשכות מן הכתר מקוצו של ידוד והם
 חכמה ובינה ודעת : וסוד דעת הוא
 קו האמצעי והוא וי של שם שרוא נשא
 שתי זרועות : אל מימין אלוים משמאל
 והוא באמצע : וזהו בדעתו תהומות
 נכקעו : הלא תראה כי הכקיעה בין שני
 דברים הוא : כי דעת שהוא קו האמצעי
 עומד בין ומין לשמאל ורוא רחוקע

כת

בניה
גבורה
הדעת
החכמה
גדולה

פלאות עוזיך על כן נצורם נפשו

מן הנבירה טחונים כמיו דלון בשם אלים

שאם הפעל אורט פסול ל' וד' יעבור שמו סוף הלכמי
ועתה פלגת כלפוש כנוי כדפסוס פלגוס גסם צד' יד' יד' ויס'

מן הצדלה טחונים כמיו כחמי בשם אל

פליאה רעץ ספני נשברה לא אוכל זה

הוד

סוד

נצה

מלכות

כיצו בא שרן חקק מעם שנאמר חלד
 כדפוחו כצלמו ויקרא את שמו שת' בא
 חנוך וזקק מעם מאותה זוהמא שנאמר
 ויתהלך חנוך את האלדים' בא נח וזקק
 יותר שנאמר' את האלדים התהלך נח
 בא שם חקק יותר שנאמר וישכון באהלי
 שם' בא אברהם וזקק יותר אעפ שיצאה
 ממנו קצת זוהמא' בא יצחק וזקק יותר
 אף על פי שיצאה ממנו קצת זוהמא'
 נמצ' יעקב מזוקק כלו טהור אין בו פסולת
 נמצאה יעקב צורת אדם הראשון ולפיכך
 ישראל נקראים ראשית תבואתה של ארד
 יתב' ונקראים בכור שהם תחלת הכריאה
 נמצא יעקב עלה הוא הצורה השלם שאין
 פסולת בה כלל ונמצאו אברהם ויצחק

ואתר שהודיענוך אלו העקרים
 הגדולים יש לנו לחזור
 ולהודיעך מה מעם שכעים שרים נאחזים
 באברה יצחק שהם אל אלוים ולא ביעקב
 שהוא סוד מרת יליד יתברך' דע כי
 משהטא אדם הראשון הוטלה בו פגמה
 ונעשה עיסרה לכל השמים וגם אפילו
 לכחות הטומאה החיצונית וכן הטילו בו
 חוספין וחו היא זוהמא שהטיל רחוש
 בחוה ואף על פי שהדברים עמוקים יותר
 וכשנעשה גופו של אדם הראשון עיסרה
 לחסופן של הטרשים וכחות הטומאה
 אותה הזוהמא לא נפרדה מגופו של אדם
 עד שנוקקה מעם מעט כצדיק שברוח
 כמו הכסף שמצרפין אותו בתוך הכור

שמה בהם קצת פסולת * כמו באברהם
שיצא ממנו ישמעאל * יצחק יצא ממנו
עשו * ולפיכך אמר יעקב לבניו בשבא
ליפטור מן העולם שמה יש בככם פסולת
כמו באברהם ויצחק * ענו כלם ואמרו
שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד כשם
שאין כלבך אלא אחד כך אין כלבנו
אלא אחד * נמצאת למד כי יעקב ובניו
כלם היו זרע כשראין בהם פסולת אבל
אברהם ויצחק היה בהם פסולת ולפיכך
יצאו ישמעאל ועשו * וכאותו קצת
הפסולת שהיה באברהם ויצחק נאחזים
השרים סביב סביב שאלמלא לא היה
אברהם קצת פסולת לא היו השרים
העליונים יכולים להתאחז בהם כלל *
גבול כמו שהדענוך בענין השמות
והכניחן שאין בהם שם שיהיה כלו פשוט
שלא יהיה בו תערובת אבל מכל צד קצת
תערובת יש בהם ולפיכך הם מתאחזים
ומתאחזים זה בזה * כן בענין אברהם
ויצחק צורך גדול לתקן המרכבה והשרי'
היתה קצת הוזהמא שבהם כדי שיהיה
מקום לשרי' העליוני' באותו קצת הוזהמא
להתאחז בה שאלמלא היו אברהם ויצחק
מזוקקים מכל וכל לא יהיו ע' שרי' ימלין
להתאחז בהם כלל ונמצאת המרכבה
חסרה והשרים נפרדים ואין להם מקום
חבור * והנה קצת הוזהמא של אברהם
ויצחק נתנה מקום לשרים העליוני' ש
להתאחז בהם ולפיכך נמצא אברהם
ויצחק שנתהם משני צדדין מול השרים
זה מימין והם משמאל זה בבניוין של אל'
לימין והבניוין של אלהים לשמאל *
אבל יעקב ע'ה שוח' מוזקק ואין בו פסולת
הוא נאמצע בין אברהם ויצחק והוא
סיוחד לשם יורד העומד באמצע ואין
לאחד מן השרים חלק בשם יור' כמו
שהוועטך כבר לפי שהוא באמצע וסי'
דרו הנחל שם יורד יעקב ובניו שהם באמצע
ונאחר שבבני בעקב זה הגני מאיר עיניך

במד'ש שאלו בענין יעקב ע'ה שאמר לו
יי' יהי זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה
ונבה וקדמה וצפונה ורעה לשון ופרצת
לא באברהם שנאמר לו שאני עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה
ונבה וקדמה וימה * הרי סיים לאברהם
צפונה ונבה וקדמה וימה * וכן ליצחק *
אבל כיעקב מה כתיב ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונבה כלום' לנחלה שלך אין לך
מצרים * והגני מאיר עיניך כזה הסוד
נחלת אברהם ויצחק יש לה מצרים שהיו
שבעים שרים סקיפים סביבותיהם והם
מצרים ומצדי שלהם * אבל יעקב שהוא
קו האמצעי עולה לבדו עד הכתר מקום
שאין השרי' עולי' * הרי אין לנחלת יעקב
מצרים * והוא פורץ כל המצרים שהיו
פל השרים עולים עד היסוד והשם כל
אברהם ויצחק אבל יעקב שהוא באמצע
עולה לבדו עד הכתר עד אין סוף שהוא
נחלה שאין לה מצרי' ונשאיר כל השרים
ומשלוחם לטבה מנחלת יעקב * והסוד
הגדול הזה פירש אותו הגניא ואמר אז
דמענו על ידו והרכבתך על כסותי ארץ
שהאכלתיך נחלת יעקב אבל וכו' ופי' הפס'
כך הוא עתידין אתם כית ישראל לרש' עדן
העליון שהוא הכיפה ומש' ולמעלה שהוא
המקום שאין שם מצרים ונקראת רחובו *
והרכבתך על כסותי ארץ גלוהן שרי'
האומות שעולין עד כסותי ארץ עד מקום
גלוה ונבורה אשר שם אברהם ויצחק
והקבו שתי' עוליים למעלה מגלוה
ונבורה עד מקום הכיפה להדבק בכתר *
והאכלתיך נחלת יעקב אבל נחלת יעקב
ולא נחלת אברהם ויצחק כי נחלת יעקב
היא העולה למעלה מכל שרי' האומר כמו
שאמרנו והיא נחלה שאין לה מצרים *
ונאכ' התבונן סוד נחלת אברהם ויצחק וסוד
נחלת יעקב מה הוא ואז תשוב נבליארת
יי' יהי זרעך * ונאכ' סוד העקרים האלה
שהוועטך ישלך להרחובן סוד דעת
שהיא

שהיא המפירה הסוללת כל המפירות שהיא
 השרשה המעין שאין להן סוף ומכלית
 ולפי שהמפירות דעתן סתומות מן המלכות
 ומנערת עד אין סוף יש לה שני כתובים
 בתור' הכתובים שמתחיל מן המרכיב שם זה
 אדני' הוא סוד עץ הרע' כי פרת מרכות
 היא סוד העץ שהדעת מפרנס אותו
 הכתוב השני המגיע עד אין סוף הוא סוד
 שנאמר פליאה דעת מפני שנגברה לא
 אוכל לה' כלומר ספירת הדעת אעפי
 שנמצאת בכל המפירות כלם של מעלה
 ושל מטה כל כך היא מתעלי' עד אין סוף
 שהוא סוד תחת שאין לו סוף ותכלי' שאין
 כל נברא יכול להמשך עד סוף עומקו לפי
 שאין לו סוף וקץ למעלה וזהו שאמר
 נשנתה לא אוכל לה' ואכל התכונן סוד
 ספיר' הדעת ומאחר שנכנס ללא התודים
 יש לנו להודיעך כי כמו שאברהם ויצחק
 היו פרקי המרכבה מכוונים כנגד ימין
 ושאל' גם יעקב הוא מכוון כנגד תקו
 האמצעי שהוא שם י'וד יתברך העומד
 כאמצע' וכמו ששם י'וד ית' הוא מכוון
 כאמצע כנגד כל הצדדין ושאר הקדש
 כלם וכל הכנויין מתאחים ומתאחים בו
 בין מלמט בין מלמעלה בין מן הצדדין
 כך יעקב שהוא אב שבטים שהם סוד אב
 גבולי אלכסון הנאותים בשם י'וד יתברך
 והסוד כתוב בחורה יצב גבולות עמים
 למספר בני ישראל ולפיכך תמצא בישראל

סוד כל המרכיב כמו ששם י'וד הוא נושא
 כל המרכיב כיצד שם י'וד עובר בין שם
 א' רשם אלדי' ובשלתן המל' מהא' ו'
 מכאן ומכאן' כן ביעקב נ' מרות כבוד
 אלוהן כהן לוי ישראל כהן כבוד א' דני
 כבוד אלדי' פשטאל' ישראל מידר
 לידוד באמצע' הלא תראה צורת מרכבת
 יעקב עשויה בצורת מרכבה עליונה וככה
 שכל השמות והכנויין אדוקים בשם י'וד
 כך כל צורת האבות כלולה ביעקב ובניו
 כהן במקו' אברה' לוי במקו' יצחק' ישראל
 במקו' יעקב' הלא תראה הדברי' מכווני'
 כי ה'שי סדר אר' יעקב ואר' בניו בסדר
 המרכב המיסה המיוחד' לאמת' שבו ית'
 והגני' סודיעך סתרים' כבר ידע' המזל'
 המ' אבומה' יבצ' הכח ל'כ חדשי' בשנ' כל
 סול ומול מיוחד לצורך חדשו' והמזלות
 והחדש' יבא לכל הכח והקו' והמז' משם
 י'וד ית' בדרך זה' דע' כי ה'יב מזלו' שהם
 בשמי' טבהם מתפרנסו בראוי של כטה'
 מקבל' כח מ'כב חותמו' שהש' הגדול י'וד
 ית' מעצ' ומתחיל' בהם וי' אב חותמו' הכצא'
 בר' דגלי' כן הפצא' בשנה' ד' תקופה' וכצור'
 לו בישראל' תמצא' אב שבטי' י'וד דגלי' בצור'
 אב חותמו' של שם ונד' דגלים שלה' כיצד
 אות'וד נושאות' חותמו' וכן אות' וכן
 אות' וכן אות' ה' אחרונה כל' נושאות'
 חותמו' והגני' מצייר' לוח זה כמה שהראת'
 ענינים גדולים לעין :

דגל א' יוד דרו יוד'
 דגל ג' ודי ודי ודי'
 דגל א' יהודה יששכר זבולון
 דגל ג' אפרים מנשה בנימין
 תקופה א' ניסן אייר סיון
 תקופה ג' תשרי מרחשון כסלו
 דגל ב' ראובן שמעון נד
 דגל ד' דן אשר ונפתלי
 תקופה ב' תמוז אב אלול
 תקופה ד' טבת שבט אדר
 דגל ו' יוסף בנימין

ולרעף דגליהם
 דגל ב' יהודה יששכר דרו
 דגל ד' דן אשר ונפתלי
 תקופה ב' תמוז אב אלול
 תקופה ד' טבת שבט אדר
 דגל ו' יוסף בנימין

כשתתבונן בלוח זה ותעין

כי
 היטב תמצא יב חותמות של השם המיוחד
 וארבעת דגליו שבה כל היצורים מתפרנסין
 וסוד ארבע דגלים שאנו אומרים בשם
 המיוחד הוא כי אות יוד יש לה ג' חותמות
 ואות יו"ד בראשם וכן הא ראשונה יש
 לה ג' חותמות ואות הא בראשם וכן כל
 אחת מארבע אותיות של שם יש לה ג'
 חותמות והלא תראה כי כל דגל
 מארבעת דגלים יש לו ג' שבטים והלא
 תראה כי כל תקופה פד' תקופות יש לה ג'
 חדשים הנך רואה בעיניך כי הכל תלוי
 בשם יוד ית' וצורת יב שבטי ישראל
 ארבעת דגליהם צורתם חותמות של שם
 ארבעת דגליו והוא סוד כי שמך
 שמך נקרא על עירך ועל עמך שם יוד
 ותכסיו ודגליו כלם נקראים על ישראל
 ולפיכך תמצא כי יעקב הוליד יב בני כנגד
 שם יוד שהוא דבק בו כנגד כל החוהם
 מחותמות השם הוליד בן אחד ושמו זה
 העקר הגדול ואחר שהודיענוך זה ראוי
 לטען התוריעך בכאן כי יב מזלות שבשמים
 אינן יכולין לעשות דבר כארץ כי אם לפי
 הכח שמקבל כל מזל ומזל מהם סאת השם
 המיוחד כי כל מזל מלב מזלות מקבל כח
 מחותמו של שם יוד יתברך כל מזל מהם
 מקבל כח מחותם ידוע כי הג' מזלות
 המושלים בתקופת ניסן שהם מלה שור
 תאומים מקבלים כח משלשה שמות של
 שם יוד יתברך שהם

יוד יוד יוד

ולפי שאות
 יוד ראש
 דגל אלו השלשה חותמות לכך קדין לב'
 המזלות ושלשת החדשים תקופת אחת
 כלומר התקופה מקבלת שפע מאות יוד
 של שם המיוחד שיש לה ג' חותמות וג'
 המזלות המושלים בתקופת תמוז שרם
 ס'טן אר'הבתו לה מקבלים כח משלשה
 חותמות של יוד יתברך שהם

דודי דדיו דוד

בן ג'
 ומזלות
 המושלים בתקופת תשרי שהם מאזנים
 עק' רב קש' מקבלים כח מג' חותמות של
 שם שאות ואו ראש הדגל שלו שהם
דודי דדיו דוד
 וכך המזל
 המושלים
 בתקופת טבת שם ג' ד' לידים מקבלים
 כח מג' חותמות של שם שאות ה' ראש
 הדגל שמו שהם

הידו דוד דדיו

הלא תראה
 כי המזלות
 העליונים אין להם כח מעצמן זולתי כפי
 הרשות שנוטלין משם יד' ד'ית' כל אחד
 ואחד מחותמו ועל זה נאמר על פי יוד
 יחנו ועל פי יוד יסעו ואכל פקח עיניך
 וראה היאך שם יד' מושל על כל צבאות
 מעלה ומטרה והכל פשועבדים תחת שמו
 ית' ועתה התבונן בהיות שם יוד ית'
 כנגד יב'
 כוסר חותם שמו לישראל
 חותמו שבו נולדו יב שבטי ישראל כל
 אחד בחותמו הידוע והוא היא ברכת
 יעקב שברך את בניו סמך לפיתולו כלומר
 אל אחד מ'ב שבטי ישראל בך אהו בברך
 חותמו הידוע לו בחותמות ית' והוא כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר והוא אשר
 דבר להם אביהם יברך אותם איש אשר
 אשר בברכתו בך אותם מהו איש אשר
 כברכתו בך אותם כלומר לכל אחד מהם
 נר'ן לו הברכה הראויה לו מעין חותמו
 בשם יוד ית' ולסוד זה היו יב' אבני
 האפוד זכרון לבני ישראל והיו ארבעה טורי
 אבן ג' אבנים בכל טור וטור כמו שהשם
 נחלק לר' דגלים ג' חותמות בכל אות ואות
 כנגד ד' דגלים של ישראל ג' שבטים בכל
 דגל ודגל סוף דבר ד' דגלים של ישראל כל'
 דגל מהם נושא אות אחת מ' דגלים של
 אותיות השם וככל אות ג' חותמות כנגד ג'
 שבטים של דגל הרי לך פשר הדברים
 הכבושים מפרש לעין וכבר ביארנו
 היאך

היאך יעקב הוא הקו האמצעי ועולר עדי
 אין סוף ונהלירו בלי מצרים כמו שכתבנו
 לעיל • ולפעמים נקרא הספירה הזאת
 שהוא הקו האמצעי •
נורא והסוד לפי שהוא כלול מן החסד
 וסן הדין לפיכך הוא נורא ויעקב
 כמו שהו' סכוון כנגד הקו האמצעי שהוא
 גלה הסוד וזהו שאמר וירא יעקב ויאמ' מה
 נורא המקום הזה אין זה כי אם בית לידים
 כלומר חלקוראה ואמר' מה נורא המקום
 הזה שהיו באות המראה הודיעוהו חלקו
 וענינו במרכבה שנאמר ופרצת זמה וכו' ולי
 וחלק אברהם נקרא גדול • חלק יצחק נק'
 גבור • חלק יעקב נקרא נורא • והנסוד
 האל הגדול הגבור והנורא • הלא תראה
 היאך תקנו בתפילה אליו אברהם אליו
 יצחק ואליו יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא • אחר שהוכיח האבות הזכיר
 סודותיהם וסימן גדול לאמצעו נורא בפרקי
 המרכבה • מי כבוד נאמר בקדש נורא
 תהילות עושה שלא • כי הקדוש מבורה
 ליעקב כלומר יעקב רגאנהו בקדש אשר
 למעלה הזכיר הוא אמר והקו ישו את קדוש
 יעקב • והספירה הזאת גם כן נקראת •
משפט וצריך אני לערוך על דברים
 גדולים כלולים בענין כמר
 הודענוך כשער זה כי השם הגדול יוד' ית'
 הוא משפט את בני העול' ומיניו ומשפלו
 עימדי' כמות החסד והדין והוא ית' כאמצע
 כמות הרחמי' הכלולה מן החסד וסן הדין
 וכבר הודענוך בכל מקום שתמצא משפט
 סמוך לידוד' כאשר יוד' במשפט יבא •
 או בכל מקום שתמצא משפט סמוך ללדי'
 כאשר כי המשפט ללדים הוא הכל הולך
 אחר גמר דין' אבל מה שאנו צריכי' לכתב
 עכשיו כי בכל מקום שאחתמצוא משפט
 הוא כלול מן החסד וסן הדין שאינו דין
 גמור • ושאר עקר זה מאד כי במקום אבי'
 תצטרך סמנו בתורה • וחטעם כי בכל וסן
 ששם יוד' ית' דן את העולם דן כל בריותיו

ברחמי' הנקראים משפט ואינו דן בקושי
 אבל אם שם יוד' שהוא כד' של מטרד דן
 את הבריות לבדו אז הוא מכלה וצרי' ודן
 אותן ברין גמור בלי תערוכת רחמי' • וצריך
 אתה לדעת דבר זה • הע' כי בית דינו של
 יוד' ית' נקרא משפט • וכי' דינו של אדני'
 נקרא צדק • וכל זמן ששם יוד' דן את
 הבריות דן אותם ברחמים כפי מרתו שהוא
 כללה כחסד ודין אבל בזמן ששם אדני'
 דן את הבריות הוא דן אותם ברין גמור לפי
 ששם אדני' דין גמור הוא ואין בו רחמים
 זולתי' בהיותם משפעי' אליו משם יוד' ית'
 וזהו שאין לו מאור מעצמו אלא אם יבא לו
 ששם יוד' ית' כד' • ואם תאמר אימתי דן
 שסוד' את הבריות • ואימתי שם אדני' •
הכני מאיר עיניך לכה ואתה תן
 לך המצא לך למצא דברי הפי' •
 כבר הודענוך בראש זה הספר כי ג' שמות
 הן • למעלה אדיר וכלו רחמים •
 באמצע ידו והוא חסד ודין ורחמי' מעורבי'
 ולמטה אדני' וכלו דין גמור • וכבר הודענוך
 כי כל השפע והסוד הבא לשם אדני' הוא
 בא אליו משם יוד' וזהו מתללא שם אדני'
 מכל טוב וברכה ושפע וחיים ורצון • ובהיו'
 הבריות חוטאים מעט ואינן גורמי' שיפסקו
 הצטרות הכחות משם יוד' לשם אדני'
 הנה אדני' דבק רחמי' ואינו דן את הבריות
 כלום אבל שם יוד' לבד הוא דן את
 הבריות במשפט ובחסד וברחמי' • אבל אם
 בני העולם עוברים עבירות גדול' ומטמאין
 עצמם כמסאות חסרות אז כמאן גולמים
 שיפסקו כל צטרות השפע הבאים משם
 יוד' לשם אדני' ואז נשאר הסדה הנקרא'
 אדני' יבשה ותסריח מן הרחמים כי דוח
 נחלק ססוד' ללפני' • ונשאר מדת
 אדני' לראות בעקב' ולהקדק הקלקל שקללו
 ובהיותה לכה נפדת מטרת הרחמי' היא
 סקלת מצד שסאל ודדי' היא לבדה ינרה
 את הבריות ברין גמור ובקושי ומעוררת
 בעולם מלחמות גדולות והלאים דעים
 משוכים

משונים ומפוזרים עורר ודבר ורעב ושפי
 זכזה עד שיגמול הרין איננה לכירות
 הפועות בו באותו הרין שאין שכר חמים
 כלל עד שאב שם אדני כל האובן שחיבה
 לו והוא מסר העונש בדיון לתקן הקול
 שקלקלו הכירות כדו שכח שם ידו
 הנפרד ממנו לחזו ולהתקן בו ושמו
 זה העקר כי ממנו חננס לכמה דרין כסוד
 משפט וכסוד צדק ותכין ותדע כי בית
 דינו של ידו יחבר נקרא משפט ובית
 דינו של אדני נקרא צדק וכשנניהם
 עומדי כאחד דין אז יבא המשפט לבריות
 בנות ובהמים והו שאמר שלמה
 המלך עליו השלום צדק וכשפט מכון
 כסאד כימה הוא הרין בא בנות ובהמים
 בהיות צדק וכשפט מהובים כאחד דין
 ובתיות ירושלם על מלואה וצדקה ה תה
 מרת צדק מלאה משפט ולפיכך היתר
 שופטת אותם ברחמים והו שאמר מלאה
 משפט צדק ילין כה פקח עיניך וראה
 נפלאות וכשהיתה מרת צדק מלאה
 משפט היתה מלאה כל שפע וכל טוב וכל
 מיני ברכה ודלים והיתה שופטת בענין זה
 קצתו ברחמים וקצתו במליות והו סוד
 לאדני דינו הרחמים והמליות כי סודו
 בו הודע זה ישני העלמות חכמה
 ועדיין הזכה לדעת בעצת השם ואם
 בן הרבונן וראה נפלאות עצומות וראה
 כי מרת משפט היא רחמים ומרת צדק היא
 דין גמור אלא אם יתערב עמה משפט
 והו שהזכיר הכתוב בפרשת שופטים
 צדק צדק תרוף ואמר ושפט ארץ העם
 משפט צדק וצריך אני לעורר על
 ענין גדול שאמר זכרונם לברכה דוד עליו
 השלום קודם שהטא לא היה מתיירא
 להתראות עם צדק בפני עצמו והיה אומר
 אני כצדק אחזה פניך אבל אחי שחטא
 אפילו במשפט שהוא רחמים היה מתיירא
 והיה אומר אל תבא במשפט את עבדך
 והבן זה מאד ומה שתצטרך לדעת כי

משר רבינו עליו השלום אשר ילך נא
 אדני בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלתת
 ומה זה דע כי כל שריו העולם נדונין
 בדני קשים בבתי דינו של שרים עליונים
 ואינו מניחים להם כלום כפי שגזרים על
 שריהם בבית דין הגדול ודע כי כל דין
 שנכסר לשליח לגמרו אין בה רחמים כלל
 לפי שאין השליח יכול לשנות ולא לסחול
 אבל הסך הוא יכול לסחול ולסלות אף
 על פי שחטאו לפניו חטאים גדולים ווי
 יחבר אמר למשה הנה אנכי שולח מלאך
 לפניך לשכרך בדרך וגומר השמר מפניו
 אל המה בכי לא ישא לפשעכם כלומר
 השכרו לכם שלא יחטאו שאם חטאו
 יגמור הרין אותו הסלאך שאין לו רשות
 לישא לפשעכם ולסלות וכמה רבינו
 עליו השלום אמר ובמה ידע אפרה כי
 מצאתי זון בעיניך אני ועמך הלא בלכתך
 עמנו והודה והבנת למשה לעשות
 דבר זה באותו עקב אשר משה רבינו
 עליו השלום יד נא אדני בקרבנו שהיה
 המלך ובידו לרחם ולסלות והו שאמר
 הכתו וסלתת לעונינו ולחטאתנו ונתתנו
 דהודה לו זה בבית ואמר שאין מתנה כו
 טוונה לאומר העולם ואמר הנה אנכי
 כורת ברית וגומר ולפיכך ישראל
 מתחננים תמיד למדת אדני לרחם ולסלות
 אף על פי שאין הגונים ואם אדני שמעת
 אדני סלחה אדני הקשיבה וכמה
 צדיקים היו יראים ממדת אדני אם יפגעו
 בה לבדה והיו מושכים אליה רחמי וטובה
 מן הכתר העליון ומשאר שמורת הרחמים
 במה שהיה דוד עושר ואחר אדני אל
 רחום והגן ארץ אפים ורב חסד ואמרו
 פנה אלו וחננו ואם תבין זה חננס
 לכמה דברים ודע היאך היו הנביאים
 והחמיות מושכי צנורות הסוד והרחמים
 לשם אדני בדי שליח יפגעו בה בהיותה
 חסרת ויבשה ולפי דרך זה היו חכמי
 ישראל הקדושים כמו רתנאי והאמוראים
 יודעים

יודעים

אחמאל לפני אני אעניש אתכם ואכרז
אתכם ואקח מכם נקמה כאמרו אם תלכו
עמי קרי והלכתי אף אני עמכם בקרי
והכתי אתכם אף אני ואומר בכמה
מקומות ויראת מאלריך אני ידוד והטעם
שהיא אומרת אני ואין אני מזמנים אותה
לפי שהיא יודעת רוח יצרנו והיא מזמנת
אאותנו ומקדמת היא ומזמנת עצמה
להזהירנו ומכרזת ואומרת הזהרו בפני כי
אני הוא העומד להחיות ולהמיר למהות
ולרפא ככתוב ראו עתה כי אני אני הוא
אני אמרת ואהיה מחציתי ואני ארפא

התכונן כי זהו בנך אב לכל התורה בכל
מקום שאומר אני שזו היא מדרגת אדני
המומנת עצמה ומקדמת ואומרת ראו עתה
ראו עתה בודאי והשמרו לכם ודעו כי אני
אני הוא אני אמיר ואחיר מחציתי ואני
ארפא כמו שאמר אדם לחברו ראה דבר
זה מדוע אינך מרועוד לראורו ראה
והתכונן בו וכן מדת אני אומרת ומכרזת
ראו עתה כי אני אני הוא וכבר זה
המצא בכל התורה מצות עשה כמו
שכתוב ושמרתם מצויתי ועשיתם אותם
אני יודי ובמצות לא תעשה לא
תקום ולא תשור את בני עמך וכולי ולטוף
כתב אני יודי כלומר אני היא המדרגת
המשלכת שכר טוב לצדיקים ונפרעו ממין
הרשעים כאמרו אני אמית ואחיה מחציתי
ואני ארפא ואם כן התכונן כי המדה
חזאת עובדיך לשער כאמרו זה השער
ידוד אני היא המכרזת ואומרת ראו
עתה כי אני אני הוא וננס ומדעת עצמה
ומשלתה ונסול טובה ועונשה לבריות
כדי שידעו להזהר ולא יחמאו לפני יודית
עד שזהה צרכה היא להענישם ולהפריע
וזהו סוד אני האמור על מדת אדני

אבל מה שידודית מכונה בלשון אתה לפי
שהוא מבנים ואינו נמצא לבריות כמו מדת
אדני לפי שהשם הנזיל יודי ירברך

שוכן

ירעים לתקן הצנורות ולהשיר כל שמות
הרחמים עד שהיו בלך נמשכים ובאים
לשם אדני ואז היו עושים כל הפצם
בעולם לפי שחיו יודעי לכוון דרך הצנורות
בלך לשם אדני וזהו סוד אשנברו כי ידע
ששם יקראני ואענהו עמו אפני בצרח
אהלציה ואכבדהו וכל זה שאמרנו
במדת צדק בהיותה דינית קשים בלתי
בהיותה נוסרת דין בשונאיהם של ישראל
ובשאר האומות אבל בשהיא שופטה את
ישראל אז היא כמו האם המרחמת על
בניה וכשכא לגמור דין בישראל
בגנת גומלת הדין וכחסד שלא יחתו
והסוד כנשר יעיר קנו על גחליו יחף
שאילו היתר שופטת אותם בדין קשה
לשעה היו נוסים לכל צרת והבן זה
מאד ואף על פי כן אין דיניה שנים
לדינין העשויין בהחברת השפט עמה כי
רחמים ונכרים ודע כי המדה הנקראת
קו האמצעי שהיא סד שם יודי יתברך
נקראת בתורה בלשון

אתה והנני פתח לך
בעזרת השם
שערי אורתי דע כי שלשה שמות הם
שליטה למעלה התחזק אדני וכנני
בתורה אני כנון אני ידוד אלריכם אני
אמית ואחיה מחציתי ואני ארפא ויראת
מאלריך אני ידוד וכן כיוצא בזה
והאמצעי ילוד וכננו בתורה אתה
והסוד אתה נורא אתה וכן ידעת כי
נורא הוא קו האמצעי והשם העליון
אדני וכננו בתורה הוא כמו והוא רחום
יכפר עין נלא יחיות כי הפך חסד הוא
וכן כיוצא בזה ומדוע שם אדני מכונה
בלשון אני ושם יודי לשון אתה ושם
אדני בלשון הוא דע כי אדני מכונה
בלשון אני שהיא כנסת ישראל והולכת
עמם ומזהרת אותם ומזרזת אותם תמיד
שלא יחמאו לשם יודי ואומרת להם אם

קו האמצעי

שוכן בשם ידוד במלך הכולל ואינו נמצא
עד שמבקשים אותו וזהו שאמר ונקשתם
משם את ידוד ליד ומצאתי ידוד המלך
עליו השלום היודע סודות העולם העליון
הזהיר שלמה בנו על דבר זה ואמר ואתה
שלמה בני דע את אלדי אביך ועבדתו אם
תדרשנו מצא לך ואם תעזבנו ויניחך לעז
וזהו המלך הגדול שצריך כל אדם ללכת
לערוך ולסדר תהילותיו ושבחיו וטובותיו
ולומר לפניו אתה הוא המושל בעליונים
ובתחתונים אתה הוא ואין דומה לך וזהו
סוד כל התפלות שאדם צריך לסדר שבחיו
של ידוד יתבר ואחר כך יבקש צרכיו כענין
משה רבינו עליו השלום שאמר את ה
תהילות להראות את עבדך את גדלך ואת
ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשרה כעשוק ובנבורותיך ואחר
שסדר שבחיו של שם בלשון אלה הוא
ושאל צרכיו ואמר אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה ועל דרך זה הוא סדר כל
התפלות והרכות שאנו מתחננים לפניו
הלא תראה ראש כל המרכות האמצעיות
של תפלה באלה הוא מתחיל כאומר
אתה חונן לאדם רעת ובימים טובים
ובראש השנה וביום הכפורי אתה בחרתנו
ובשבת בערבית אתה קדשת וכסנת אתה
אחד אבל יוצר של שבת שהוא מתחיל
ישמח משה ובסוף למשה צוית עדיין
חשיג בהם דברי אלדים חיים שהתפלות
האלו שתייהן על יסוד מדת אלהי שהוא
סוד שבת והוא סוד נקודה שביעיר סוף
הוא למטה ובצנעה נסמך לך בה קבלה
עמוקה ולפיכך התבונן בראש כל
התפלות אנו נכנסים באדני שהיא בית
שער ואנו אומרי אדני שפתי תפתח ואחר
כך אנו אומרים ברוך אתה יי אדני ובסוף
כל המרכות אנו גומרים ואומרים ברוך
אתה התבונן עד מאד וכן דוד המלך
עליו השלום אמר בשבחיו ויברך דוד את
ידוד לעיני כל הקהל ומה אמר דוד ברוך

אתה ידוד אדני ישראל אבינו מעולם ועד
עולם לך ידוד הגולה והגבורה והתפארת
והנצח וההיד חזר עוד ואמר והעושר
והכבוד מלפניך ואתה פושל בכל בודאי
את המושל בכל התבונן כו השם יתברך
שהוא ידוד שהוא סוד הקו האמצעי ונקרא
אתה הוא סוד כל דגלי השם וכל הכניוין
כי הוא מתלבש ומתפאר בכלן כמו
שהדענוך בסוד אתה זהו סוד כל צבאות
העולם וכל המרכבות שנבראו בצרף
האותיות כאשר בארה הקבלה בסוד ספר
יצירה צירוף האותיות ונגלגלן וחדען
ותשיל כל בצרף עשרים ושנים אלפא
ביתות נבראו שמים וארץ צבאות מעלה
ומטה וכל המרכבות העליון והתחתונות
בכת צירופן נבראו ויצאו כל דבר ודבר
למינו כמו שהיו הצרף יצאו כל המרכבות
זכר ונקב בסוד הצירוף והגלגל כמו שאם
בספר יצירה זכר באים ונקבה באים
וזרו סוד צרף האותיות ונגלגלן והנכנס
לעומק צרף האותיות מהם יתבר עומק
החכמה והפליאה בכריאת היצורים קלם
כל אחד למינו ותבנית כל מרכבה ומרכבה
וסוד כל זכר ונקבה וכל היצורים ונגלגל
לכ אותיות הכל סתום בסוד אלה כי זהו
חתם ראש וסוף של האותיות והמרכבות
וזהו שאמר בספר יציר נעוץ סופן בתחלתן
ותחלתן בסופן בשלהבת קשורה בגלגל
והכל בסוד כב אותיות וחמש צנורות הבלטת
שבהם נצטנינו כל צורות המרכבות וכל
צבאות עליונים ותחתונים זהו סוד
התורה שהיא כב אותיות והיא חמשה
חומשים שכלל הכל אלה והסוד הגדול
כתוב וחתום נכון כמאמר מאז מעולם אתה
וכבר ידעת כי סוד הקו האמצעי נקרא
נורא והוא סוד שם ידוד יתבר שהיא סוד
יעקב והוא חתום משני צדדים בסוד אתה
וכן היא אומרת אתה נורא אתה התבונן
מאד ותראה כי סוד עשרים ושנים אלפא
ביתות שבצרופן נבראו כל המרכבות וכל
צבאות

צבאות וזעולם במצות הכינה שהוא סוד
הראשונה של שם המיוחד והיא ציורה
האותיות כלן כחמש צנורות ויצאו כל
האותיות כלן כחמש מקורות שהם אלו
אתה עומד בלשון עקב דלתת אסצריש ולא
הן צנורות החלמה והכינה שבהם יצאו
כל צורת האותיות מעומק קרס הנקרא אין
סוף ומתוך צורת האותיות נעשו כל צורות
המרכבות למיניהם עליונים והחתונים
ומה שתצטרך לדעת בני עשרים ושנים
אותיות היסוד והן החלקות לשלשה
מחלוקות אלו שמהם יצאו שלשה
יסודות אשר הן מ"ם ב"ד בפר"ח שבהם
נבראו כל השביעיות למעלה ולמטה ובהם
מציירים השבע ככבו לבת וכל השביעיות
שלמעלה מהם ולמטה מהם בסוד שבע
כפורות עוד ושנים עשר פשוטות
שבהן נחקקו שנים עשר גבולי אלבסון
במרכבה עליונה ושני עשר מלות שמים
ואלו הן ה' ז"ה ט"ו ס"ק ז"ק ובאלו נכללו
כל המרכבות עליונות ותחתונות ובעה
עדיין נסמך לך קבלות עצמות היאך כל
המרכבות עליונות ותחתונות נשואות באלו
שלשה מחלוקת של כ"ב אותיות ואז תראה
סוד אתה היאך הו' פוד קשר כל העולמות
והיאך הוא סובל סוד עשרים ושנים אלפא
ביתא שבהם ניצר כל היצור וכל הדבר
וזוהו סוד עומק קבלות ספר יצירה שאין
כל אדם זוכה לה' ולפי כך תדע כי סוד
חותם אתה הוא התפארת שהוא סוד הקו
האמצעי שהיה סוד ידו צבאות שהוא
השם המכוון באמצע הנישוא כל השמות
והכנויין וכל העולמות ארוקין ומתאחדים
עליונים ותחתונים ולפי שהשם
הנקרא ידו הוא מצוי לנבראים בפעולתו
ובנבראותיו אנו קורין לו בלשון אתה כי
שעומד לנכות ומדבר עמו אבל הכתר
העליון הנקרא אין סוף הנקרא אריך אינו
מושג לא לשך ולא למלאך ולא לנביא
בעולם כי אפילו משה רבונו אהיהן כל

הנבואים לא דבר כי אם עוב שם ידו
יתכרך שהוא הקו האמצעי ולא נכנס מן
הכינה ולפיכך ואפילו לטוב כל שעדי
בינה לא הגיע כל שכן לפני שרדי
אמרו זכרונם לברכה חמש עשרי בונה
נבראו בעולם וכלן נתנו למש' חוץ מאחד
ואם כן התבונן כי אפילו משה רבונו עליו
השלום לא נכנס מן הכינה ולפיכך
ואין מי שיגיע לעין הכתר העליון הנקרא
אין סוף ולפי שאין בנו כח להשיגו אין
אנו מספרים עמו לנכות כמי שמספר עם
אחר לנכות ואומד לרבלשן אתה
אבל כמו שאר"ך אינו מושג לנכות והוא
כסתר למעלה למעלה אין אנו קורין אותו
בלשון אתה שרדי אינו עומד לנכות לא
בלשון הו"ה אנו קורין אורחו כמי שאינו
עומד לנכות ואדם מספר ענינו ואומר
ענין פלוני כך הוא וסימן ויראי בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו
מה הוא ודע כי המן מן הכתר העליון
ידו ובעזרת השם עדיין תשו' בזה סודות
נעלמים אבל שמור זה הכלל כי לא
ידעו מה הו"ה אין לך בעולם מי שיודע
מהות הכתר הנקרא הו"ה ושמו דר
מאד ואם כן הרי לך פשר הדברים כי
של מה השמות שהם אד"ד ידו אד"י יש
להם ג' כנויין בתורה הוא אתה אלו
וכשתבין סוד אד"ד וכנויין הו"ה הבין סוד
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית כי הוא
בעל רחמים גמורים שאין בהם תערוכת
דין לפיכך והוא רחום יכפר עון כודאי
ותבין סוד וו"ה באחד ומי ישכנו וסוד
צדיק וישר הוא ואזר שהודענוך זה
התבונן והראה כי מדת אלו שיהיה סוד
המלכות נקשרו בתפארת שהיה סוד
ידו ידו ידו יתב' מתאחד עם הכתר שהוא
סוד אד"ד שהוא הנקרא אין סוף ושלשת
אלו המעלות סוד בלל חיותו והאמנה
ועליהן אנו אומרים בתפלת ר' ותמרוך
עלינו אתה הוא ידו אהיהן על כל מעשי

והמבין סוד ותסליך וסוד אלה וסוד הוא
הנאמר הנר יבין סוד היתוד וסוד כיום
ההוא יהיה ידוד אהד ושמו אהד ומדוע
אמר אהד שתי פעמים לפי שהמלות
צריך להתאחד בתפארת כסודו ספירות
והתפארת צריך להתאחד בכליה שהיא
סוד ג' ספירות עליונות חוה סוד יהיה
ידוד אהד ושמו אהד וסוד ותסליך
את הוא ידוד אלדנו מרה וכו' ואהד

שה ודענו זה כמלת אלה די לנו כסוד זה
השם וראוי עתה לעמוד בשער
זה הרי לך חמשה שמות מבוארים
לפניך משמרת ייתכך בספר הזה
נשאר חמשה שמות אחרים ובעזרת
השם נסדר אותם לפניך איש איש על
פתבותו בעה ניי כרחמיו וחסדיו יאיר
עניו ויראנו נפלאות
פתותו אמן:

ידוד קו האמצעי עץ החיים תורה שנכתב
אמת תפארת דעת נורא משפט אתה

יעקב ישראל מדת יום הברית התיכון
אב ישראל אמת ענוה אדיד
שלום שלמה שלישי שמים

יום שבת איש תם הקבה זעיר
אפין יי רחמים זכר
משה חלב דבש צור

יום מנורה ירח
שבת אנכי
אדם מזבח
הזהבי

אמר המחבר השם ית למען
רחמיו וחסדיו יאיר נתיב
שכל לפנינו ונורנו מדרכיו ונלכר
כאורחותיו ואל נאמר דבר שלא כרצונו
וידוענו הדרך נעלה בה והקבלו אין בהם
נדנדו למען נוכל ללכת בדרכים הטובים
והישרים ולא נטה ימין ושמאל מעשו הטוב

והישר כענינו ובכך יהי רצון אמן:
כבר הודעתוך ידוד נפשי בה שער
שקדמו קצ הנפל החושיו כמו
שהאד יכול לברור דרך ישר ללב לחצרו
ית בלי מכשול עתה יש לנו גם הח
שערי הנשארין מן החכמה בעהית ואת
פקח עיניך ללמוד ולעשות ולקיים וכו':

אלדי שמעה תפלתי האזינה לאברי פי
השם

השם הששי

משם הקדש
על דרך ה
המעלות הוא השם הנקרא אלד'ס וצריך
אני למסור בידך כללים ועקרנים לכל
מקום שתמצא בתורה אלד'ים שתוכל
לדע לאיזה צד הוא נקרא 'כבר הודעתך
ידיו נפש כי השם הגדול הנקרא יד'ו
זה הוא לבדו העקר והוא נקרא האילן גטטה
למעלה ולמטה ולצדו ומתלבש בשאר
כל שמור הקדש ושאר הכנויות כמו
שהודעתך וכפי הפעולה שהוא ית' מחדש
בעולם וכך הוא נקרא באוחו השם פמונה
על הפעולה ההיא ולפיכך נקרא לפעמים
אד'יך ונקרא יד' ונקרא אד'ני צבאות
ונקרא אלד'ים צבאות 'אל ח'י' אלהים
חיים הכל בפי הפעולה שחדש בעולם
כך לובש מלבוש השם הנקרא על הפעולה
והנה זה השם הנקרא אלד'ים הוא השם
הממונה על הדין 'וסי' כי המשפט לאלד'ים
הוא 'וכשהו' ית' פועל פעולה מצד הדין
נקרא על אותה פעולה אלד'ים 'ועתה
דע וראה כי הצד המכונה לפנוצ צד שמי
כנוי בתורה לדים לפי שאותו הצד הוא
מקום הדין וכו' דניך כל באי העולם כל
הדינים הראויים בין לטוב בין לרע בין
לחיים בין למות 'ובכסה בתי דינים
קבועים וכל אחד גוסר מלאכתו ומשפטיו
באמת ובאמונה והכל כדון ישר 'וזה
הנקרא כד' של מעלה 'ושם דניך את
הבריו לשל' או לחרב 'לרעב או לשובע
לחיים או למות 'זהו השם הנקרא לדים
הכל דניך בכית דינו ועל זה אהל חייב
אדם לברך על הרעה כשם שמברך על
הטובה 'ואנו מבקשין ראייה לדבר מנין
אמר רבה בר בר חנא אר' ויחנן דאמ' קרא
בילי אהלל דבר באלרים אהלל דבר
ביד'ו אהלל דבר 'זו מרת טובה 'כאד'י
אהלל דבר 'זו מרת פורענות 'ועתה יש
לנו לומר לך כי הכל נדון בכד הנק' לדים
ואם יצא הדין להיטיב נק' השם או יד'ו

נח

או אל' ואם יצא הדין להעניש נק' אר'י
ושמור זה מאד 'וישלך להחונן כי בכל
מקום שאהה מוצא בתורה אלד'ים היא
המדה המזומנת לשפט ולדון את כל
העולם 'וכבר הודעתך בשער שעבר
קודם זה הלא ידך סנהדרי גדולה של מעלה
עומדת בין השם הנקרא יד'ו ובין השם
הנקרא אלד'ים 'והוא צד מרת הרחמים
מתערכת עם מרת הדין כדי שלא לבלות
את הבריות בשעת הדין 'ולפיכך סנהדרי
גדולה של מעלה קבועה לצד שפאל בין
יד'ו ובין אלד'ים 'והוא נקרא גטטה
ועל זה נאמר שרדך אגן הסוד אל יחסר
המגז 'ואהלל זו סנהדרי גדולה 'ולפי
שכתלפני שור' פה שמיא נקראת סנהדרי
גדולה כלשון שרדך 'וחזרת זו סנהדרי
רפוא לחוט בשע' שדנין אותו על חטאתו
בכד של שרדך בשחול בתשוב' שרפואת
תהי לשרד 'והנבי' מכין ואומ' שהתשוב'
היא הרפוא' שנ' ושב ורפא לו 'ועתה פקח
עיניך וראה כי בכד הגדול הנק' אד'י נדוניך
כל בני עולם עליונ' וחתונ' וצריכי אגז
להודיעך עקרנים גדולים 'שעליה העולם
עומד והוא סוד מעשה בראש' 'ולא היא
עיניך בסוד מה טעם הזביר בכל מעשה
בראשית שם אלד'ים והוא הסוד לפי שכל
חבראי כלם עליוני וחתונ' כלם נבראו
בכו הדין והמשפט 'ואין לך כריה סכל
חכריות שלא נסתכם עליה כד הנקרא
אד'י קוד' שנברא יוצ' מן הדין כריה זו כך
ראויה להיות כשעור' בגובהה בצול אבריה
וחייה ומזונותיה 'ומן הדין יצא שתהיה
כריה זו משועבד לכריה פלו' בין לשעבוד
הנוף בין לשעבוד מזון 'וכך היה הדין
בכל מעש' בראשית ובהל כד נסתכמו כד
של מעלה על שער גופה וחייה ומזונות'
ושעמודה וממשלת' וכל כריה נברא סכל
הכריות עמדה לפני כד הנקרא אלד'ים
והתרו בה והודיעוה דעי' כישעו' גופך יהי'
ואברךך כך ומזונותך וחיך וממשלתך יהי'

כך והשיבה כל בריה ואמרה חנני עם כל
זה כשמתה וכטוב לכבד וזהו
שאלו כל מעשר בראשית בדעתם
נבראו כקומתן נבראו ובצביונן נבראו
כלום בדעתן להביין כל מה שיקרא להם
בקומתן לרהיבן שעור גופן ותכנית
איכריהם בצביונן שהם יצו כחפץ
וצביל לקבל הכל עליהן ומעם הסוד
הגדול הזה הוא שאין חבין דבר שלא
בפניו כלומר שלא בפניו שאינו מבין
העקר והטעם ולפיכך אמר קטן איך חבין
לוי ולפיכך הוצרכו לומר במעשה
בראשית בדעתן ובקומתן ובצביונן להודיע
שאין שום בריה יכולה לומר קטן הייתי
וכמו שאינו הייתי ואין חבין לאדם שלא
בפניו ולפיכך הוצרכו לומר שנבראו
בדעתן ובקומתן ובצביונן שאין בהן דבר
שלא היה בדעת ובקומה ובחפץ ואחר
שהודיעו זה העקר הגדול יש לנו להוזהר
ולהודיע שזה היה הטעם שכתב בכל
מעשה בראשית אלדים להודיע כי כל
הנבראים כלם נבראו בקו הדין והיושר
אין בהם צחל ועקש ולפי שהמצא כמה
בריות משונות זו מזו וכמה בריות נאות
וכמה בריות מבועות שמא תאמר שלא
מן הדין יצאה זאת הכייה מבועת וזו
נאה מי גרם להיורר לאת נאה ולזאת
להיות מבועת ומה דאמרת ית' שברא
זו מבועת וזו נאה או מה חטאה לו
המבועת ולפיכך לר' דע כי ית' כהן
כל הבריות שברא ברא אותן בדעת ובקומה
ובחפץ ועל בריה ובריה שברא העמידה
לפניו ואמר לר' דע שאר בצורתו זו
ובאברים אלו בשעבוד זה ובמשהו זה
ועתה אם תחפצי בזה אמרי ואם לאו
הרי את כמי שלא נבראת והשיבה כל
בריה וכיריה ואמר אני הפצרה ושמתה
בענין הגדול הזה וזהו סוד שנ' כמעשה
ברא שית ורא אלדים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ונפר' בו והנה טוב

זה טוב מאד זה מות וכשרא ית'
כל הבריות בצורה זו רבינו לא נשאר
טענה בעולם לשם בדיקה לומר שלא
כדין נבראתי ולפי שנבראים כל מעשה
בראשית בדין היושר והשפט נזכר בכל
מעשה בראשית אלדים לומר שנבראו
כל הנבראים בדין ישר ובמשפט אמרת
ויצא מן הדין ריושר שהיה בדין זה
גדולה מזו וזו טענה מזו וזו חקיומת
הרבה וזו חקיומת כעס וזו טענה גדולה
וזו גופה קטן זו עופפת וזו הולכת זו
קופצת על רגליה וזו שטה על פני
המים זו עולה זו מרובעת
זו ארוכה זה קצרה ושמה
דואמר עלמך אור חסד קללו הבריות
המשונות זו מזו כבריאתם ית' בראשית
ברא אלדים בקו הדין ובשקולת ובמשפט
נבראו כל הבריות וזהו שאנו אומרים
בא' אמה אשר יצר אתכם בדין והחיה
אתכם בדין ועמיד להקימכם להי עולם
בדין ולפי דרך זה התבונן כי כל
מעשה בראשית עשדו שרדות שרדות לפני
בד של מעלה והתדון בהם כמו שאמרנו
והשיבו טוב וזהו ורא אלדים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד ואחר
שהודיענו זה יש לך להאמין כי בד של
מעלה הנקרא אלדים נחתמו על בריה
ובריה ועל כל אבר ואבר שהו ראוי להיות
כך והושיבוהו על כנו העמידו כל בריה
ובריה וכל אבר ואבר מאבריה גוף על
מתכונתם בענין שאין ראוי בענין אחר
להיות יותר טוב מזה וזהו סוד בראשית
ברא אלדים אלדים כודא כי כל בני
העולם עליונים ותחתונים בקו הדין
ובמשפט ישר נבראו ולא קבל דבר
מכל הבריות עלבון וחם וזהו שהתורה
מכרזת ואמרת הצדיקים פעלו כימה
טעם כי כל דבריו משפט מלומה במשפט
נברא העולם ור' נקרא על ית' בכל יאית
העולם אלדים ובסוף מעשה בראשית מהו
אמר

ואמר וירא אלדים ארכל אשר עשה
 והנה טוב מאד והרשו ר' ל אפילו מות
 טוב ויבדד הרין כך חייבה מצד הרין
 דוישר והנני פורח לך מפתח גדול מה
 דראה יל י' י' לצוות בתורה לשחוט בעלי
 חיים לאכילת אדם והלא כתיב טוב י'
 לכל והתמנע על כל מעשיו ומה ואם הוא
 מרח היאך צוה לשחוט בהמה או לאכול
 אדם ואיה רחמי ואלא הסוד הוא ראש
 הפסוק שאמר טוב י' לכל טוב בראי
 ולפיכך ורחמיו על כל מעשיו וזהו הפ'
 במעשה בראשית נסתקם עם בהמה זו
 לשחטתה ואסרה היא טוב ומה טעם
 לפי שהבהמה אין לה נשמה עליונה
 להשיג מעשה השם ונברוחיו וואמר
 י' י' כבריאת העולם להעמיד לפניו
 הבהמו ואם להם רצונם להשחט ויאכל
 אתכם האד ותעלו ממדרג בהמה שאינה
 יודעת כלום למדרגת האדם שיודע ומכיר
 את י' י' ואמרו הבהמות טוב ורחמיכם
 הוא עלינו שחיי כשהאדם אוכל חלק
 מחלקי הבהמה תחזיר חלק מחלקי האד
 והרי חזרה הבהמה אדם ושחית רחמים
 היא לה שיצאה מתוכה בהמה ונגנסת
 בתורת אדם ובדרך זה מיתנו של אדם
 חיים היא לו שעולה למעלת המלאכים
 וזהו סוד אדם ובהמה תושע י' אכ'
 התבונן זה ותחבונן סוד השחיטה של
 בעלי חיי והכל מצד רחמיו וחמיו הרבים
 על ברייתו ומה הטעם תחבונן מר
 שאכל במסכת פסחים עם הארץ אסור
 לאכול בשר לפי שלא צוה בתנאי השחיט
 בהמה אלא למי שיודע תורה כמו שאמר
 זאת תורר הכהמה והחיה והעוף כל
 העוסק בתור מותר לאכול בשר מן שאינו
 עוסק בתורה אסור לאכול בשר ולפי עס
 הארץ אינו אוכל בשר מפני שהוא בבחל
 ואין לו נשמה ולא צוה לשחוט בהמה
 כיו שתאכל אותה בהמה אחרת אלא אכ'
 נתבלה או נטמא ונאחר שהודיענו זה

דע כי המקובלים הנכנסים לסודות סודי
 התורה צומרים כי תחלת הבריאה והתפץ
 הראשון נמשכו משלשים ושתיים נתיבות
 חקמה והם סוד התחלת הבריאה הנכללת
 בשם א' י' וספר יצירה פתח בספרו בלב
 פלאות נתיבות חקמה חקק ידו צבאות
 את עולמו ולפי שהיו כל הנתיבות בקו
 הרין ובמספט אמת תמצא כנגד כל נתיב
 ונתיב מה' לב נתיבות חתום אלדים ככל
 נתיב מהם ולפי זה הסוד תמצא שאינו
 מזכיר בכל מעשה בראשית כי אם שם
 אלדים ומהצא במעשה בראשית לב
 פעמים כתוב שם אלדים כנגד לב פלאות
 חקמה ואלוהן לפני הסוד שכתוב במעש'
 בראשית א' בראשית ברא אלדים י'
 ורוח אלדים י' ויאמר אלדים יהי אור
 וירא אלדים את האור ה' ויברל אלדים
 ויקרא אלדים לאור י' ויאמר אלדים
 יהי רקיע ח' ויעש אלדים י' ויקרא
 אלדים לרקיע י' ויאמר אלדים י' ויקו
 חמים י' ויקרא אלדים י' וירא אלדים
 כי טוב י' ויאמר אלדים ה' וירא
 וירא אלדים כי טוב טוב ויאמר אלדים
 יהי י' ויעש אלדים את שני י' ויתן
 אותם אלדים י' זה וירא אלדים כי טוב
 י' ויאמר אלדים י' ויברל אלדים
 כ' וירא אלדים כי טוב י' ויברך את
 אלדים י' ויאמר אלדים י' ויעש
 אלדים את חית י' כ' וירא אלדים כי
 טוב י' ויאמר אלדים י' כ' וברא י' ויש
 את י' כ' כ' וירא אלדים ברא י' כ' ויברך
 אותם אלדים י' ויאמר להם אלה י'
 לא ויאמר להם אלדים הנה י' וירא
 אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ענה בני פקח עיניך ותראה היאך
 החכמה חתום כחיה א' י' להודיע קי' כל
 מה שנברא במעשה בראשית וסוד כל
 נתיב נברא והכל בדין ובמשפט א' וזה
 שאכל הוא עשך ויבונןך ונברך קהלת
 מלמד

מלימד שחוא ובורת דינו נלמדו על כל אבר
 ואבר שבך והושיביתו על כנו וזהנה כל
 היצורים ותכונתם ושעורם וכל מעשיהם
 ועניניהם כלם בקד הדיון נבראו ועל כל
 יצור ואח מהם נסתכס סנהדרין של מעלה
 הנקראת אר הים בדין ישר ומשפט אמת
 והנה אין לך נתיב מכל שלשים ושנים
 נתיבות שאנו חתום כחותם אר הים
 לשלמה המלך מכיז ואומר כי כל מעשה
 בראשית שהם נבראים בשם אר הים כלם
 ראויים להתקיים לעולם לפי שכלם נבראו
 ביושר ובמשפט ובדג נמור ואין כל בריה
 מכל הבריות צריכה תוספת או גרוען כדי
 לתקנה וזו תרומה שנתקנה במעשר
 בראשית וזהו שאמר שלמה כי כל מעשה
 האדם הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 ומפני אין לגרוע וזו
 וראה כי השם הנקרא אר הים הוא השם
 הממונה על הדיון והמשפט והוא הבורא
 הכל במשפט והוא המביא את כל הבריות
 במשפט ושלמה עה צווח ואומר כי כל
 מעשה האלדי יביא במשפט על כל נעלם
ולפיכך יש לך להתבונן כי שם
 יי יתברך כשכא לברא
 העולם בדין וביושר ומשפט בשם אר הים
 עמד ושתף עמו שם הרחמים שהוא ידוד
 יתברך כדי שיוכלו הבריות להתנהג לאט
 במשפטו של אר הים לפי שאין הבריות
 יכולות להתקיים אם לא יתנהג עמהם
 ברחמים מפני הדיון הקשה של סנהדרין
 גדולה הנקראת אר הים ולפיכך שתף עמו
 שם הרחמים וזהו פוד אלה תולדו השמים
 והארץ בהבראם כיום עשות ידוד אר הים
 ארץ ושמים ונקראת מדת הדיון הקשה
 בלומר שגוד רדין בלי שיסורכל לענין
 בעולם אלא על פי אמתו של דין חותך
 הדיון ויקוב הדיון את ההר וזהו סוד
 לשכת הגזית ולפיכך אילו היו הבריות
 נדונות במדת הדין של מעלה בלי שתוף
 שם הרחמים היה העולם כלה ונשתח לפי

חתוך הדיון אבל שם הרחמי והחסד מהפך
 בזכות הבריות ואם אינו מוצא להם זכות
 מאריך הזמן קודם שיגמרו הדיון למעלה
 וזהו סוד ארץ אפוס וכל זמן וזמן פדת
 החסד מהפכת בזכות הבריות בזמן
 שעומדים בדין לפני האלדים וזהו סוד
 יושב אפרים ואמר האף תפדה צדיק עם
 רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה
 והנני פותח לך שערי אורה בפסוק זה וכי
 מה טעם אמר חלילה לך מעשות כדבר
 הזה וכי כבית דין של מעלה צדיק עם
 רשע ממתין אם כן אינו דין ישר והכתוב
 אל אמונה ואין עול אלא סוד זה הפסוק
 עמוק והנני רומז דע כי מדת חסד
 מתפכת בזכות כל בירוד ובריה ואם אדם
 אחד עשה זכות ועשה עברות מדת הדיון
 באה להעניש את האדם על העבר ומדת
 החסד אומרת וכי אם ידו של אדם הטאה
 זראויה להעניש הרי עינו צדקה ואינה
 חוטאת שעשתה מצוה זו ואם אף
 מענישת לזה הגוף בעבור חטא היד הרי
 גם העין לוקח והיא נענשת שלא בדין
 וזהו להמיר צדיק עם רשע והירד לצדיק
 כרשע ולפי דרך זה מעכבת מדת
 החסד כמה פורעניות מלבא לעולם
 ובדרך זה בעבור צדיק אחד שיש במקום
 מתעכבת הפורענות מלבא למקום כדי
 שלא יקבל אותו הצדיק צער פורענות
 הפקד כמו האבר שאמרנו בגוף כך הצדיק
 במקום הוא כמו האבר בגוף ומצד הזה
 מגין הצדיק על מקומו כיצד מגינין
 כשדנין אנשי מקומו למעלה ויוצא מגן
 הדיון שהם חייבים כליה או עונש
 מתקרבת מדת החסד ואומרת האף תפדה
 צדיק עם רשע כלומר אומרת פדת
 החסד למדת הדיון אם את מעניש לאלו
 הרשעו של מקום פלוני יגיע הנזק ויקבל
 צער זה הצדיק כשילנשו הם או תשתח
 ארצם וזה הצדיק לא חטא שיגיע לו צער
 או נזק נמצא הצדיק מגין על אנשי
 המקום

המקום כמעט שלא יגיע לו נזק וצער
 ושמור עקר זה מאד * וזהו אם אמצא
 בסודם **התשובה** * וכן עדישהגיעו לעשרה
 אצל ה'עירות שהיו כפי שלא יצא הדין
 העליון * וזהו סוד שאמר ללוט הנה
 נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי
 את העיר * אבל לא היה כח בלוט
 שתגצל סודם בזכותו אף על פי שהיה דר
 בתוכה שאפילו לוט לא נצל אלא בזכות
 אברהם * כמו שדרשו בפסוק אל תבט
 אחריך כלומר אל חקדק לומר שראויה
 העיר להמלט בזכותך שאיך ראוי * וזה
 אמרו בהנציאם אותם החוצה * ושמוח
 זה העקר הגדול לכל התורה כי מסגנו
 תוצאות חיים * ובמו כן שמור עקר אחר
 והוא סוד הפרשה הזאת * ואף על פי
 שורדכו פארם בשמו של אברהם כמו
 שכתוב שם * ויגש אברהם ויאמר האף
 תספת צדיק עסרשע * ג"כ הוא סוד מדת
 החסד של מעלה שמתקרבת תמיד לבר
 של אדם בשעה שרוץ את הריו * ומהפכת
 כזכותו ומעכבת כמה פורעניות בדרך זה
 וכאה פרשה זו להודיע סתרים גדולים
 היאך מדר החסד מתפגרת בזכותן של
 בריות תמיד ומדת הרחמים משתפרת
 עמה ומנועת כמה פורעניות מן העולם *
 וזה שאזל התחיל לברו העולם כמד' הדין
 דאה שאינו מתקיי * עמר ושחף עמה סוד
 רחמים ההר ביום עשות ידוד אלהים ארץ
 ושמים * והנני מגלה לך סוד בפסוק זה
 ידוד אלהים כנגד ארץ ושמים * ידוד
 כנגד ארץ * אלהים כנגד שמים * לומר
 שהשם יתברך שהוא ידוד סתנהג במדת
 רחמים עם בני הארץ שהם חוטאים יותר *
 אלהים סתנהג בדין עם השמים וצבאותם
 שאינם חוטאים וזהו שתקנוזל המאיר
 לארץ ולדרים עליה ברחמים * ואחר
 שידעת זה * יש לנו להודיעך עקרים
 גדולים * בכל מקום שאתה מוצא בתורה

כתוב שם אלהים הוא סוד ב'ד של מעלה
 ככו שנפרש * וצייכים אנו להודיעך כי
 למעלה הם שתי בית דין מלבד כתי דינים
 אחרים שישיביהם בית דין של מעלה
 פאלו הבתי דינים הוא ב' העליון שהוא
 מדת הנבירה צד שכאלו הנקרא אלהים
 אמ"ת ככל מקום אשר שם יושבת סגורתי
 גדולה של מעלה ונדקן את בני העולם * ויו
 היא הנקרא מדת הדין הקשה * ובית דין
 התתהון הוא סוד השם הנקרא ארז
 ונקרא גם כן בית דין של מטה * ונקרא
 גם כן מדת הדין הרפה * ובו הכל נגמר
 לעשות ונגמר בכל הנבראים כפי שגורו
 צבות דין העליון * ולפיכך נקרא גם כן
 ארז לפעמים הרבה בשם אלהים *
 ונקרא אלהים בשעת נסר דין שפסקו בית
 דין של מעלה הנקרא ארזים אמ"ת *
 וכדרך זה תמצא כי מדת מלכות שהיא
 ארז נקרא גם היא אלהים פעמים הרבה
 כשגמררת הדין שפסקו בסנהדרין של
 מעלה * והכן זה מאד * ולפיכך יש לך
 להתבונן כי כל מי שהוא דין בין שיהיה
 בלאך או אדם נקרא אלהים בשעת הדין
 או כשהוא סגור פנים על הדין * וזהו
 שאמרה תורה עד האלדי יבא דבר שניהם
 אשר ירשיעון אלהים ישרים * ואומר
 אלהים לא הקלל * ואומר כי המשפט
 לאלהים הוא * ויש לנו לגלות לך סוד
 סתום וחתיים * אמירה תורה אלהים לא
 תקלל ואף עפ' שמשמעות הכתוב שלא
 לקלל ארז הדין עכ' ענין אחר רמו כי
זהו שם יבא על האדם מכה או נגע או
 מחלה או מיתור או חסיון * **זהו ענין**
 בלפי ב'ד של מעלה הנקרא אלהים שהוא
 מקום המשפט האמתי * ואל ידבר נאצות
 וחרפות **לפי** דין כל זה למעלה
 ועל פיו באו אלי אלו הצרות ושמה יפגור
 אדם פיו לבלתי חוק כמו שאמר לו אשתו
 לאנוב עווד מחזיק בתוסתך בךך אלהים
 ומות אלא כמו שאמר איוב גם את הטוב
 בקבל

נקבל מאת האלדים ואת הידע לא נקבל
והו שחייב אדם לברך על הרעה כמו
שמברך על הטובה ו כמו שאמר ביד
אהל דבר בארץ אהל דבר ו זהו היא
אמונת ישראל לקבל משפט ארורים
בשפתה ולשמות ניסוריו ותוכותיו
ומשפטי ולחורומו לפני על הכל ולברך
שמו כמו שאמר חסד ומשפט אשרה
אם חסד אשריה ואם משפט אשריה
ולא יהיה אדם מבעט ביסורין ומוציא
דברים קשים מפיו כל זה נרמז בפסוק
אלדים לא תקלל זה הכלל כל דין
שבועותם וכל בתידינים עליונותיהם
נכללים בפסוק זה ואחר שהודיענו
זר יש לנו מסמך ביד כל גדול ושמו
אותו מאד לכל מקום שכבר נמשלו ולא
הבינו כמה אנשים שהם חכמים בעיניהם
והוא סוד מהו אלדים אחרים ויש לנו
להודיע כי השם יתברך רם ונשא שוכן
עד וקדוש שמו וזאל לברו מלך על כל
הנמצאים וריזבל ריקוש שלו מכוון
באמצע ומסיבות היכל הקדש יש שבעים
בתים ומהם נמשכים שבעים שרים
ושבעים אופות כמו שכבר פירש וזאל
על שרים נחלקו בדרך הלפנה ללשונותם
בארצותם נחלקו שבעים שרים לשבעים
אומות והיו כל שר ושר מושל על אומתו
ועל ארצו וי יתברך עמד וכהו
באברהם כאותו הווה ובהרבי אחריו
שהם זרע אברהם ומסר להם הגדול
להיותם חלקו ותבלו ונקרא בכל ישראל
שמו הגדול שהוא ידוד יתברך וזהו
אותו חלקו כמו שכתוב וראו כל עמי
הארץ כי שם ידוד נקרא עליך וראו ממך
ואמר כי חלק ידוד עמי וי יתברך
לפי שספר שאר כל אומות העולם ביד
השרים כל אומה ואומה לשר ידוע כמו
שאמר הכתוב והנה שר יון ושר מלכות
פרס עמד לנגדי ומיכאל הכהן הגדול
שהוא נושא דגל ידוד יתברך מסר אותו

לישראל ו שאר שבעים שרים שהם
בהוין ואין להם חלק בהיכל הפנימי כל
אחד מהם כיוון לאומה ידוע והוא
מושל על אותה האומה וזהו נאמתו
השר הממונה על אותה אומה וצדק יד
יתברך שיהיה דין את אומתו כפי השרות
שנתן לו ו יתברך בתוך זשנח ו לפני
שהוא דין על אותה האומה נקרא גם
הוא אלדים ואם חטאה אומתו של אותו
השר השם יתברך דן את השר ומלקה
אותו ומעניש אותו ולפי דרך זה התבונן
שהאומות והשרים שלהם נדונים בבית
דין של ידוד יתברך שהוא אלדים אמתי
ההו סוד כי ידוד להם הוא אלהי אלדים
ודע והאמך כי כל האומות והשרים שלהם
הנקראים אלדים כלם באים בראש השנה
להיותם נדונים לפני י יתברך ואם לא
להג האומות כהונן אזו יתברך השרים
שלהם ונחמדים להם השפע והטובה
שהיה י יתברך נותן להם וכשלוקה השר
של האומה נפלת האומה וזהו שאמר
הכביא יפקד ה על צבא המרום כמרום
ועל מלכי האדמה באדמה וזהו שאזל
אין אומה נפלת אלא אם כן נפלת שרה
תחילה והטעם כי כפי הדין שיפסקו על
שר של אות האומה כך מקבלת אומתו
לטוב ולרע וזהו שאזל וכך פושעו אומר
העולם בנפן וענין גופן הוא השר
שלהם לאותם הידעים סודות הנסתרים
וכל מה שאומות העולם פושעים לוקין
על פשעם השרים שלהם וזהו שאמר
שרו של אבימלך מלך פלשתים ואחשך
גם אנכי אותך מחט לי מחטו לי חסר
אליך כלומר שאמר לו השר דע כי משעת
שחטאת שלקחת את שרה אשת אברהם
דנו אותי במית דין של מעלה ומכניסים בי
מחטים וקוצים ואני בצער גדל וזהו כי
אלדים זר שרבה עם אבימלך שרו של
אבימלך היה כי לא היה ראוי לנבואה או
לדבור שאר מלאכים אלא לשר שלו

והבן

פני משרד ומצות תורה שמעו מפי שש
 שהתורה היא מצות * והתורה התורה ועל
 זה נאמר תורה צוה לנו משה ישעיהו ששת
 נתנו לישראל הריא מצות * אבל אנכי
 ולא יהיה לך לא קבלום עלי משה לא מפי
 הגבורה שמועם כמו שאמר אחר דבר
 אלהים שמים זו שמענו * נמצאו הרג
 מצות שמים מהם שמעו מפי הגבורה
 והשאל שהם תורה שם סוד תורה שמעו
 מפי משרד * וזהו שדקדק הכתוב ואמר
 תורה צוה לנו משה * בודאי משה צוה
 לגנתורה שהתורה היא מצות * ולפי העקר
 הזה אמר * ייתברך לישראל בני לא יהיה
 לך אלהים אחרים שאין להם חלק בך ואין
 לך חלק בהם כי חלקיך והעמית * ואחר
 שידעת הרבונן שאמר הכתוב * כי כל
 העמים ירכאוים בשם אלודו ואנתנו בשם
 ידוד אלודינו לעולם ועד * ואין לך להאמין
 דברי ריקות שול כמרה ריקים שאומרים
 שאין כח באלהים * ואינם נקראים
 אלהים * אבל יש לך לדעת כי * ייתברך נתן
 כח ומשלרה ושכטו ביד מל שר ושר
 משרי * וכן ולשפוט את עמו ואת
 ארצונקרא שם הששה אלודים * לפי שהיא
 שם נשופט את בני ארצו * אבל סוף כל
 השמים וכל המלכות שלהן באין להורות
 נרננין בברך שר ידוד הנקרא אלודים אמתי
 ואם הטאה או סרהרה אומתו של שר אז
 ולוקה השר על אומתו כמו שבארנו *
 ודע והאמין כי אין כח באלודים אחרים *
 ושם אלודים העמים * אלא אותו הכח
 שנתן * ילהם לשפוט ולפרינס את אומתם
 ואכל אינן יכולים למחוק ולרפוא להמית
 ולהחיות חוץ מהם הידוע הנחוק להם
 לבני ארצם וממשלתם * וזהו כי כל אלודים
 העמים אלודים ופריש ליל הוא כמו בשור
 אדם טי * לפי מחלוקת החכמים
 במסכת חולין מכל צד הנזא לשון אלוד
 דבר מת וזהו רופאי אלוד כוכב שהיא
 בשר מת שאין לו רפואה * כך אלודים

יו א 16 העמים

ותבן זה מאד * ומה שאמר פושעו ושר
 בנופן הוא סוד בנסת ישראל לידועי
 סתרים וכשישראל חוטאים ננסת ישראל
 בענינות וכן הוא אומר בפושעכם שולחה
 אמתם * ואל תתפוס עלינו על מה
 שכתבנו בשערים הקודמים והשמים של
 אומת * אינם מטובים ולא מריעים
 כמו שאמרנו במרה שתקנו חכמים על
 * * * * *
 לומר שאין להם מעצמם יכולת ולא
 רשות להק להרע או להטיב אבל אם נתן
 להם רשות הם נזמרים לפי שמסר ה
 בידם לגמור * ולפיכך נקראים שרי
 האומות על זה אלודים * ועתה הרבונן
 כי כל אומה ואומה משבעי * ועתה נרונת
 כל השנה בבית דין שלה והנא השר של
 אותה אומה ונקרא אותו השר על זה
 אלודים * וזכוראש השנה נדונים כל
 השמים הנקראים אלודים וכל האומות
 שלהם בבית דין של ידוד שהוא אלהים *
 אמת * נמצאו אלודים * * * * *
 נדונים * ואף עלפי שהם נדון את האומר
 וזהו סוד שאמר הכתוב כי ידוד אלודים
 הוא אלודים האלודים * כלומר הנא דין
 שרן את אלודים * * * * *
 העקר הגדול והזהר בו * ותבין סתרים
 נעלמים ודע שוי יתברך הזהיר את ישראל
 ואמר להם בני אני אלודים ואתם עמי *
 * * * * *
 שהרי אותם האלודים נדונים לא מות ולא
 לכם ושול אחרים הם ולוא שילכם בני אני
 אלודים לבדי * ולפיכך התחילה בעשרת
 הדברות דאמר שתי הדברות הראשונות
 בלי אמצעי ואמר אנכי ידוד אלודים *
 אלודים בודאי * ואם כן לא יהיה לך
 אלהים אחרים וזהו שאמר אנכי ולא יהיה
 לך מפי הגבורה שמענו * ואלו שתי
 הדברות הן עקר כל התורה ולפי שמענו
 מפי ושאר כל המצות התורה שמענו

העמים

ועמ'ם אין בהם כח להיטיב ולהרע וזלתי
ואותי הכח הקצוב שמוס' להם השם'
ואינן יכולין כצאצא מאותה השורה זהם
כמו פן דנונין כמו שבני ארצם דנונין ופל
בהם ומשלת' אינו לא אותו הפרט שהם
בקבלי'ם שם יד' יחבר' שהוא ארוך והיין
על כלם' זעתי שמור עקר זה לכל
החזרה כלה ותוכל לדעת מהו שם אלד'ם
בכל מקום או שם אלד'ם אחרים כמו שאמ'
בעבר הנהר ישנו אבותיכם ויעברו אלד'ם
אחרים' לא יהיה לך אלד'ם אחרים'
ואזר שהודיעניך או העקרים הגדולים יש
לנו לרזודיעך עקר גדול והוא שיש לך
לדעת ולחבת' כי מקום החיים הנקרא'
חיי עולם הוא כתוב יד' ונקרא אלד'ים'
והטעם לפי שהוא המקור שמינו שואבת
מדת הגבורה הנקראת בית דין של מעלה
ונקראת אלד'ים' ולפי שאינה דין נמור
גמלת באותיות יד' ולפי שהיא
גשר ששמינה שפת הדין נקראת
בקריאת אלד'ים' אף על פי שאינה
כתובה אלא באותיות יד' ושמו עקר
זה הגדול לכל מקום ~~הנקראת~~ הנקראת
שכתב יד' ונקרא אלד'ים' ואחר שידעת
זה דע כי שתי הגזרות הנקראות כצח
נהוד' נצח נקרא יד' צמאות לפי שהוא
לימין' והוד נקרא אלד'ים צבאות לפי
שהיא לשמאל' ולפי שהיא מתלבשת
פלבוש הדין מן הכית דין הנקרא אלד'ים'
נקראת גם היא אלד'ים צבאות' שוף דבר
כפי המקום אשר ממנו שואבת כל מדת
ומדה כן היא נקראת' וככל מקום
שתמצא כחור' שקורא לדבר בעולם בשם
אלד'ים' דע כי היא מושכת כח ממדת
סנחדי' ג' של מעלה הנקרא אלד'ים
באמת' עד שאפילו בני האדם נקראים
אלד'ים בחינתם דנין דין אמת' ואחר
שהודיעניך עקרים אלו בשם הנקרא אלד'ים
יש לנו לחזור ולרזודיעך שאר השמרת
ששם אלד'ים נקרא בהם לפעמים' דע

שהמדה הזאת הנקראת אלד'ים נקראת
לפעמים' **גבורה** והטעם
לפי שהיא יכולת הנני'
לעש' דין בפושעים ובחוטאים והיא
הנוקמת מיד הרשעים והמתקוממים אצל
י' יתברך' ולפי שהיא בית דין של מעלה
והיא המשלמת גמול לכל האין גמול'
נקראת גבורה על כחה וממשלתה שיש
לה ~~הנקראת~~ הנקראת על
הכל ואין דבר שיפסד לפניה והיא שאמר
הנביא עורי עורילבשי עוזרועי'
ואמר הלא היא את המצבנת ההב
מחוללת הנני' ואלמלא גמרותיה
לא היו הדין נגמרים ולא היו החוקים
נענשום אבל לפי שהגבורה היא חזקה
ומשלת על הכל נגמרו הדין הנדון
בבית דין שלה' הלא תראה שבשחטאנו
ישראל ונחלשה הגבורה על ידי חטאתם
זכרו מקצת שהנביא אמר אידך קנאתך
וגבורתך' והגבורה משיבה ואומרת צור
ילדך תשו ותשבה אל מחוללך' וכפי
החזקת הגבורה חזר הימין
לאחור' וכן הוא אומר השיב אחור ימיני
ודע כי למעלה מצד הגבורה הוא המקור
והשפע שהגבור שואבת ממנו וכן המקור
ההוא שהוא העליון על הגמול והנקרא
בכחה נובעים כמה מיני כחות של גבורה
ונקראים גבורות חזו שאמר מי ימלל
גבורות יד' וכשישראל צדיקים אז
אתן הגבורות שיש עינים כחוננים למדת
הנקראת גבורה ואז ישראל מתגברים על
האומות' ולפי שהגבורה היא בחזקתה
לוחמת עם האומות ונוקמת נקמות ישראל
מן האויב' ואם ח' הטאני ישראל אז
נשארית מדת הגבורה הליושה ואילו פועלת
הנקבה באומות' ותזו סוד צור ילדך תשו
ואומר איה קנאתך וגבורתך' והבן זה
פאוד' והגדרה הנזת היא הנקראת
ועל ידי **בית דין של מעלה**
המדת

הזאת

ספר יצירה

הזאת נדונין כל בני העולם כמו שאמרנו
 לטיב ולרע וזהו המקום הנקרא זכות
 לפי שבנוכחים כל הזכות וכל החטאים
 ומכת סנהדרי גדולה זו יצאו שלשה כתי
 דינין אחרים שרבים בני העולם לעושר
 ולעוני לבריאות ולחולי וכל דינין
 שבעולם נדונין בסנהדרי גדולה ובלרצ
 בתי דינין שלה חוץ משלש דברים שאינן
 נדונין בכח השל אלו הם מכל וכל אבל
 הם נמשכים ממקום שכלו רחמים ואלו
 הם חיים ובנים ומזונות ואף לפי שגדול
 בבית דין של סנהדרי גדולה של מעלה
 על אלו הנדברים אם עמד אדם ונתכוון
 בחפלה ער מקים החפץ ופיק שאלתו
 וזה שאמר בני חיי ומזוני לא בזכות תליא
 מלתא אלא במזל תליא מלתא וענין
 זכות הנזכר במקום זה הוא סוד סנהדרי
 גדולה וענין מזל שהזכירו במקום זה
 הנקרא סוד המקור העליון שהו מקור החפץ
 הנקרא אור אשר משם נזלו מימי החפץ
 והרצון וזהו האזל שכל הדברים תלויין
 ואפילו ספר תורה ועל כן אמר הכל תלוי
 באזל ואפילו ספר תורה שבהיכל ואל
 יעלה בדעתך כי במזלות הככבים דברו אל
 במקום הזה שלא דברו לא במקור החפץ
 ודי למבין וכבר בארנו דברים אלו
 בשערים הקודמים ודע כי המדה הזאת
 נקראת צפון וצריך אתה
 לרעת העקר כי מרת החסד שהיא בימין תמיד פתוחה
 ומזמנת להפיק לכל שואל וכשהאדם
 שואל חפצו מאת השם אזי מתעוררת
 פדרת החסד ומשכרת ממקור הרצון כל
 מיני עושר וכל מיני טובות לתת לשואל
 די מחסורו וכשמגיעין אותן המתנות
 והטובות מצד מרת שמאל אזי עומדת
 מרת הדין שהיא מצד צפון ומעכבת אל
 היסין לגמור חפץ השואל ואומרת נשב
 לדין ונראה אם זה השואל ראוי לתת לו
 שאלהו ששאל יאמר לא ואז נהו השואל

בסנהדרי גדולה העומדת בצפון ואם
 הוא ראוי נתנים לו שאלתו ואם אינו ראוי
 מונעים ממנו כל אותו העושר וכל אותו
 הטוב שהמשיכה מרת החסד וזהו
 מקבלת מרת הדין ההיא בצפון כל אותו
 העושר וכל אורו הטוב ומנסרה אורו
 באוצרותיו ובבתי גזיזה אש בצפון ונשאר
 כל אותו העושר וכל אורו הטוב באוצרות
 צפון לפי שמאחר שמשכה מרת
 החסד אותן מלמעלה שוב אינן חוזרות
 למקומן אלא מקבלת אותן סנהדרי
 גדולה אשר בצפון ולפיכך נקראת צפון
 לפי ששים יושבים כל מיני עושר וכל
 הנזקים וכל המצפונים וכל הזהב וכן
 הוא אצל צפון זהב יאחה ולפי שהמקום
 ההוא הנקרא צפון הוא מקום המטמנת
 המצפונים ומיני העושר אצל הרצון
 להעשיר יצפין כלומר יתכוין להשלים
 עם מרת הדין העומדת בצפון כדי שלא
 תעכב שאלתו כששואל מארץ ייחברך
 עושר ונכסים ועל זה הדרך היה השלחן
 בצפון לפי שממם נמשך העושר וצרכי
 הבריות ולפי שהצפון הוא לשמאל אמר
 הכתוב אורך ימים ביטינה בשמאלה עושר
 וכבוד ודע כי כל העושר הזה וכל אלו
 המצפונות אשר בצפון כלן גנוזים ומסורים
 ומכונים לצדיקים לעתיד לבא וכן הוא
 אצל מה רב טובך אשר צפנת ליריאתך פעלת
 לחוסים כך ואומ' יצפן לישרים תושיה
 ואחר שהודענוך זה דע כי בצד הצפון יש
 פקומות וחדרים גדולים אשר המה מלאים
 כמה מלאכי חבלה ובמ' מיני משהי וכמה
 מיני פורעני ושמם כמ' בארות מימי עכושים
 ורפש וטיט היון ויורדי עד תהום ושם כמ'
 מיני שחת אשר שם כמה מיני נחשים
 ועקרבים ושאר כל מיני חיות רעו וכל אלה
 שזכרנו כלן עומדים וצופים סתי יצא מק'
 הדין אשר בצפון להחוב יאצרו וליקור
 מלכיו ולהכות בני אדם בכל מיני מכות
 מיני משהי ואז יוצאין כל אחר מאלו מיני
 פורעניות

פולעניות אשר בצפון ושוטטין בעולם
ונמרים הדין בכל אותן שנחתיבו בבר
של מעלה וועל אלו בלן נאמר מצפון
תפתח הרעה ודע כי יש במקום זה אף
פולטינים וכמה קטגורוס וכמה מקטרגין
על הכריות ולפי שיי' יתברך נתן לישראל
תורה ומצות לפי טוב חמלתו על ישראל
צוה להקריב לפניו קרבנות. לכפר על
העונות כדי לטהרם אל המקטרגים ולכל
בעלי משחית ד' דה וצוה בתורה בו כי
כל קרבן שהוא בא על חטא יהיה אותו
הקרבן נשחט בצפון וכך הוא אימר ושחט
אותם על ירך הכובת צפונה והקרבן
הנשחט בצפון בא על החטאים שאדם
חטא בין שיהיה יחיד או צבור כגון פר
ישערי של יום הכפורים וכן פרים
הנשרפים ושעירים הנשרפים וכן
זבחי שלמי צבור ואשמות וכן חטאות
הצנור והיחיד כל אלו נשחטים בצפון
ואם תאמ' הלא שלמו צבור ואינם על חטא
ולא אשם ודע שהוקשו לחטאות והיו
שאמר הכתוב ועשיתם שעיר עזים אתה
לחטאת ושני ככשים בני שנה לזבח
שלמים אבל שלמי יהוד והתורה ואיל
נזיר והכבוד והטעם והפסח כל אלו
אינם מוכרחי להשחט בצפון לא שחיתתן
בכל מקום בעזרה וטעם כל זה מבואר
ולפי שהקרבנות הם מופרין הפגיעה
כמו שכתוב ונזכחה ליי' אלדינו פן יפגענו
בדבר או כחוב ואלו המינים של פורענות
הם בצפון לפיכך צוה יי' כי כל קרבן
שזיא בא על חטא ישחט בצפון ובערה
כאלו הדברים עדין נודיעך עקרים גדולי
בטעמי הקרבנות ולפי שמדת שם
אברהם שהוא סוד הדין עומדת בצפון
גשמתן הקרבנות הבאי על חטא בצפון
והסוד זבחי אלהים וחבן זה מאד
ואחר שהודיענוך אלו העקרים הגדולים
צריך אברהם לדעת לפני שבר העליון
הנקרא אלד'ים יושב לצד צפון

והקרבנות הבאים על חטא נשחטים
בצפון להיות כפרה בפני בר' של מעלה
דע כי לצד הצפון של מעלה חוץ לפרגוד
יש בהש גדול עקלתון והוא ג' מיתר
לאדם הראשון והטיל זה מאד אצל חור
הוא ראש פורענות לבן אמרי' יתברך
והבטיח את ישראל להעבירו ולהרחיקו
ולדהינו למקו' שלא יוכל לקטרע לעולם
ואם הנביא ואת הצפ' וני ארת'ק מעליכם
והדתיו יי' ארץ שממה וזה קשור
בדבר הנק' ק'ץ כל בשר ביה הוא המכלה
מנפש ועד בשר וזה נכנס לקטרע על זה
המכול ונמסרו בידו והו' שאמר ק'ץ כל
בשר בא לפני בלומר מדרת הפורענות
שהיא מקטרע על הבריות באר' לפני
וקטרעה עליהם כי מלאה הארץ חסם
ונגמר הדין למפרסם ביד ק'ץ כל בשר
להשחיתם ועל זה נאמר והנני משחיתים
את הארץ ולפי שהמדה הזאת המוכנת
לפורענות קבועה בצפון צוה יי' יתברך
שישחטו הקרבנות הבאים על חטא
בצפון אבל לעתיד לבא שהקרבנות
עתידין ליבטל ורחיק השם יתברך מדרת
הפורענות מעלינו ומצד הצפון יוליכנו
למקום שאינר' יכולר לקטרע עוד וכמו
שתהיה נעקרת מרת הפורענו מצד צפון
כך יבטלו הקרבנות שהיו נשחטי' בצפון
לפי שכבר בטלה מרת הפורענות
המקטרע שהיה עומד בצפון ואין צורך
להשחט קרבן בצפון והכן זה מאד ודע
כי המדת הזאת הנקראת אלד'ים העומדת
לשמאל נקראת לפעמים

יד כהה

טע' שנקראת יד כהה
לפי שהיא השמאל והיא
מונעת מעב' את הימין להשפיע בעולם
זולתימה שיצא מן הדין ולפי שמעכבת
על צד ימין לתת הטובות בעולם הר'
מדת הזאת הנקראת שמאל לוקחת
המקבלת כל העושר סוד הימין ומכניס
אותו

על שתיא לצר שמאל ולצר הדין הגדול
 ונקרא פהר יצחק וכן הוא אומר וישבע
 יעקב בפחד אביו יצחק יודע כי כשהדף
 לבן הארמי יעקב ובקש לעקור את הכל
 באה הכרת הזאת לעקור את לבן וללהום
 עמו כי בכה גדול ועליון הדין בא לבן
 הארמי ואל יהיה בעיניך דבר נקל שאמר
 תורה ארמי אובד אבי כי לבן הארמי בקש
 לעקור את הכל שרש וענף * וכשראה
 יעקב שכארה מרת הפחד לסייעו נתגבר
 והתחיל להראות גבורתו ותקפו אצל לבן
 וזהו שאמר הכתוב ויחד ליעקב וירב
 בלבן * ואם יעקב היה חלוש היאך עושה
 מריבה עם לבן אלא דע כי מרת הפחד
 באה לסייע את יעקב * ומנין לנו ראיה
 שאמר יעקב ללבן לולי אלדי אבי אברהם
 ופחד יצחק היה לי כי עתה רוקם שלחתי
 פחד יצחק בודאי היה ליובאה לסייעני *
 ולפי דרך הדרך התבונן כי מרת הפחד
 היא כנה מקום סנהדרי גדולה ושאר
 בתי הדין שלה ובה כל מיני אש חזקה
 ובה כל מיני בלי מלחמה וכלי משחית
 להשמיד להרוג ולאבד לעקר לטלטל
 ולבזק כל אילו לגמור הדינים הגדולים
 בסנהדרי גדולה הנקרא לדי ועל המקום
 הזה הוצרך שלמה לגלות כי אפי הגבורי
 והחמידים והצדיקים פחדים מן המקום
 הזה * ואמר הנח מטה שלשמה ששים
 גבורים סביב לה מגברי ישראל כלם
 אחוזי חרב מלומדי מלחמה ונ' ספחד
 בלילות וא"ל ספחדה של גזוונם שהיא
 דומה ללילה * ודע כי אפילו הצדיקים
 העליונים וראים ונבהלים מסדת הפחד
 הרגוד צוות ואומר סמר ספחד כשרי
 ומה טעם מספחטיך וראתי * כלומ' מקום
 המשפט הוא המקום שבו שוכנת מרת
 הפחד * ואח' שכארגו זה לד' דע כי במקום
 הנקרא פחד יש לטתה כמה מיני שוחות
 ובורות עמוקים עד מאד ונקראים פדורי
 גי' נשם כמה מיני משחי ומיני פורעני

ומרב

אוינו בכתו גזויה כמו שאמרו * וזהו מיד
 וקרנים מידו לו ושם חביון עוז * והבן זה
 מאד * ואח' שחורענדן זה יש לנו להודיעך
 כי מרת הגבורה הזאת נקראת
פחד והטעם כי מרת הגבורה
 והממשלה אשר שם
 כנהדרי גדולה * ושם כמה בתי דינים *
 ושם כמה בתי שלהבת ואש להכה ושם
 כמה ורדינים סמונים להכות ולהעניש
 ולסיים כל מיני מכה ופצע * וכל מיני
 חלאים וכלן אש שלהבת * ובמקום הזה
 יש כמה מיני אש אשר הם אוכלים כל
 מיני אשות שבעולם ולהכות אותן בהי' *
 האש אוכלת את הקרש * ולפיכך נקראת
 האש הגדולה לפי שאר כל מיני אש
 אשר בעולם הם קטנים אצל האש הזאת
 ולפי שהאש הזאת שורפת כל שאר מיני
 אש * ופחדו מסגנו עליונים ותחתונים
 ואפילו המלאכים העליונים נרתעים
 ונבהלים ונשפכים מן האש הזאת ואינם
 יכולים להתקרב אליה אך שם פחדו פחד
 מרוב חזוקה וכה משלהת * ולפי זה
 הדרך נקראת המרה הזאת פהר אשר
 ממנה פחדים המוני מעלה ומטה *
 זהו שאמר הכתוב מפני פחד * * ומהרר
 גאונו * ומן האש הזאת שהיא שורפת
 וסבלה את הכל והוא מקום הפחד והוא
 בית מצרף לרשעי * פושעי ומכה שלהבת
 שלה נשפכים כמה חילות אמר הכתוב
 פחדו בציון הטאים אהזה רעדה הנפים
 מי יגור לנו אש אוכלה מי יער לנו סוקדי
 עולם * ודע שנקרא אש אוכלת מפני שהיא
 אוכלת כל שאר מיני אש שבעולם *
 וכדרך זה נקרא * ית' סגד המרה הזאת
 אש אוכלה כאומרו כי * י' אלדיך אש
 אוכלה הוא יכניעם והוא ישפילם * ולפי
 שהוא יתברך אש אוכלה יכול להכניע
 ולהשפיל ולבלות כי במרה הזאת הוא ית'
 עושה מלחמות ולפי נקרא המרה הזאת
 פהר * והמרה הזאת החזיק בה יצחק אבינו

והוא

ליריב עמקם הם כלם חשך ותמיד הם
חשוכים ואפלים ונקראים על טעם זה
לילה לפי שאין מאיר שם לעול' לא תמיד
כלו ולילה כאותו מקום ולפיכך פוהדים
ער מאד ממנו עליונים ותחתונים והוא
צפוד כלילו דר שו'ל מפחדה של נהינם
שהיא דומה ללילה וכמה צדיקים בקשו
רחמים בחייהם שלא יראו אותו המקום
והנמתיים י'ת לעשות בקשתם ושאלתם
ואמ' לא תירא מפחד לילה ועתה התבונן
כמה היא כח בעלי התשוב' שנצולים מזה
המקו הקשה ואוי להם לרשע' שנדונין
במקום זה שלא הפיע בו אור לעולם
זה שאמר ארץ עיפחה כמו אופל צלמו
ולא סדרים והפע כמו אופל ודע כי כל
אדם שאינו אוסר בכל יום ויום סדר קדוש'
היו' שהוא ובא לציון' עם קדושתו והלכתו
ענידי למעום טעם במקום הפחד הזה
שכלו חשך אם לא יתקן מה שקלק קוד'
שיצא מן העולם וכך הוא אוסר ארץ
עיפחה כמו אופל צלמות ולא סדרים
ומה טעם רואה צלמות זה לפי
שלא אמר סדר קדושת היום והוא
שאמר צלמות ולא סדרים ודע כי
המדה הזאת הנקראת פחד ואש אוכלת
נתנה י' יתברך לישראל לעבור לפניהם
לכבוש ארץ הארץ וללחום המלחמות
שאמר לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
למוראכם יתן י' אלדיכם על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה ולמה אמר הכתוב
פחדכם בשבחן של ישראל הפליג ואמר
השם אף על פי שמדת הפחד שלי היא
וישראל לקחו אותה בירושה שהרי יצחק
ירש מדת פחדו ושלו היתה שנאמר
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק וירשו
ישראל כל נכסי אברהם יצחק ויעקב
והרי מדת הפחד נמסרה ביד ישראל
לירושה עד שחטאו ואבדו הכל
ואחר שידעת זה דע כי כל הממשלה
והשלטנות של מעלה הם כבוד גבורת

מדת הפחד שהיא מיד הממשלה וכך הוא
באוסר רחמסל ופחד עמו עושה שלום
כמיומיו ואחר שנטרנו בידך אלך
העקרים והבללים הגדולים יש לנו לחזור
ולמסור בידך עוד עקרים אשר מהם
תבנס לכמה שערי אורה והשגרה כמדת
סתרי תורה :

ואחר

אשר בארנו לך קצת
הסתרים הנכללי' בשם
אלדים יש לנו לחתום הישערי הזה
ולהודיעך כי גלהים הוא ידעולקצת
בעלי הקבלה שהוא סוף אש אוכלת
כמו שאמרנו אבל המדה הזאת פועלת
כל הרופכים ככת אחר פשוט וההת
הזה הוא ממירה ומחירה במדה אחרת
והיא מכירה ומקיים ומוחץ ורופא זה הכל
במדה אחרת ובקצב אחד ומן הכח הזה
נוטלים רשות כל השלוחים השלוחים
מלמעלה נגמור הדין הנגזר על בני
העולם אם למור' אם לחיים אם לבלות
אם לקיים אם למחוז' אם לרפא' והכל
הוא במדה הזאת ולפי דרך זה התבונן
כי כשמשלחין מלמעלה שליח לגמור
שליחור' כאלו הדברים וכיוצא בהם
נקרא השליח אלדים על פי הכח שפטרנו
בידו כאלו הדברים הנזכרים
ושמור זה העקר הגדול שעדין תצטרך
אותו לכמה מקומות ואתה אם יש לך
עיני' פקח עיני' בכללי' או הגדולי' שמסרנו
לך כשע' הזה בענין שם אדי' ותוכל להכין
שם אדים בכל מקו' שאתה מוצאו בתור'
ותבין למה נקראו השמים העליוני' אדים
אחר' ותבין למת נקראו הדיני' כלם אפי'
בני אדם בשם אלדים ותבין למה נקראים
המלאכי' בני האלדים וכשתבין כל העניני'
האלו תבין נכ' שאר הכתו' והפעול' אשר
הן כלן כלולים בשם אלדים והשם ית'
יורנו הדרך לדע' אמר' דרכו ולמסור'
מצותיו חוקיו ומשפטיו ויחזקו
וכן יהי רצון :

כד

אלדים ידוד נבורה כד של
מעלה יד כהה פחד יצחק
אש אוכלה ממשלה דין
שמאל זהב לחם מלח נחש
יין חשך לילה ענן ערפל
בשר דבורה סלת שלחו
שמש אש סיני משפט
אכן יד מזבח הנחשת אדמה

ואתה יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת :

בין טוב בין רע ואלו המדל כלן שאומות
ומשומר להן כל מיני העושר והטובה
שמונעין על פי הדין מן הרשעים וכל
אוצרותיהן סלאי כל טוב וכל מיני עושר
ונכסים וכבוד ונקראים כלן אש וכל אלה
האוצרות והנזנים ונזנים ומוכני לצדיקי
לעתידי לבא ועל זה נאם להנחיל אוהבי
אש ואוצרותיהם אמלא ובשלוהג מאן
וי מחנות יוצאין פלה הגדול וששונטטום
בעולם לנכור הדין בנותאי מהם שולח
מהם בוזי מהם פוצעל מהם עוקרי מהם
מנגעים ומהם מביאים כמה מיני חלאים
וכל מחנה ומחנה מהם נגמר הדין שפקסו
על כל בריה והכל באמת ובאמונה
אינם מוסיפים ולא גורעים על מה שנגזר
כבוד הנקרא אלוים שהוא אלוים אמת

השם השביעי משמל הקדש
הוא השם
הנקרא אל וצריכין אנו לתודיעך סוד
השם הזה על הרך העקר ובשבתין העקר
אז תבין כל מקום שאתה מוצא בו לשון
אל כבר הודעתך כשערי הקודם כי שם
אל ממנה על החסד והרחמים ונחא סוד
המדה אשר ירש אברה אבינו עה כאמרו
ויקרא שם אברה בשם יאל עולם ועתה
צריך אתה לדעת כי בסנהדרין גדולה
הנקראים אלוים יש ג' פאות וי' מדונג של
מדת הדין וכלן מוכנים ופוזמנים להפרע
מן החוטאים כשדנין אותן בבית דין של
מעלה ואלוהג פאות וי' מחנות של מדת
הדין מתשוטטו בעולם וכל מחנה ומחנה
מהן גמר הדין בכל הדברי שהוא ממנה

דדי כי למעלה מכל אלו המנות
 וכמעלה מכות הין הגדול הנקרא אלרים
 ישבת מדת הרחמים הגמורה שאין בה
 חערובת דין בעולם אלא כלה רחמיהו חסד
 וחמלה וחכינה מבלי צד דין שבעולם
 והמדה הזאת מרחמת אעפ שאין הבריות
 ראיות לרחמים ונותרת מתנת חסד
 ועל דרך זה היו הצדיקים והחסידים יודעים
 דרך המדה הזאת ובעזר הצרות היו
 מתכונים אליה והיו מצליח את העולם
 שכסה מיני צרות ודע כי המדה הזאת
 העליונה שהיא רחמים נקראים
 אל והיא המעשר של המחנות הנקראים
 יש וכשיצאו השלש מאות ועשר מהנות
 להשתתף את בני העולם עפ הדין שרגו
 בבית דין של מעלה אם יש בעולם צדיק
 שיוכל להתכוין אל המדה הזאת הנקרא
 אל אז היא יוצאת מהכלה ונגלת
 וכשרואים אותה יש מתנורת אז כלם
 מתפירים וכורחים ומסתתרים מפני כבודה
 ואינן פועלים דבר מכל מיני משחית
 שהיה להם לפעול לפי שמדת הרחמים
 הגדולים יצאה ונגלת עליהם וכשהיא
 נגלת ודעל כלם שאין להם כח להשחית
 ולהשמיד ולא להזיק ולהרע לשום ברית
 שבעולם כי כפי הופיעה המדה הנקראת
 אל נעתה דעוהבן כי בעת הצרות היו
 הקדושים והחסידים מסתתרים להתפלל
 ולהתכוין למדת אל זה שאנו אומרי
 אל מלך יושב על כסא רחמים ונקראת
 גם כן אל עליון והנה אברהם אבינו
 עליגה שלום השתדל כל ימיו אחרי המדה
 הזאת שכלה חסד ורחמים וחכינה וקבל
 עליו כמה מיני יסורים וכמה מיני צער
 כדי שהיה זוכר לרוב וברוב השתדלו
 ואתבתו אותה וכה שהיה לו ירושה
 עולם והוא סוד ברוך אברהם לאל עליון
 ואמר וישע אשל כבאר שבע ויקרא שם
 בשם אל עולם והנה אברהם אבינו
 עת ירש המדה הזאת ולפיכך נחברך

בכל שלא היה לו למעלה מקשרו ומעריפו
 אלא היו מזומנים להפצו לפי שמדת אל
 היתה מתגלת עליו חסד ואז היו כל
 בעלי דינין בורחים מפניו זהו סוד חסד
 לאברהם ולפי שמדת אל היא המזומנת
 לרחמים הגדולים התקינו לו לומר אל
 מלך יושב על כסא רחמים ועליו צריכים
 אנו לעיורך על עקר גדול בני מדות של
 רחמים הזכיר ילי אל רחום וחנן אך
 אפיס ורב חסד נאמת ואלעפ שכבר פי אך
 זה הפסוק כשער שעבר קוד לכן צריכין
 לנו לפרשנו לך עדיין כל יסוד מדת אל
 שהרי יוד המלך עת לקח גם המדות האלו
 וכלל אותם בשם אל ואמר ועתה י אל
 רחום וחנן אך אפיס ורב חסד נאמת
 ועתה שים לבך ושמע פיר הפסוק הזה
 אל הוא סוד מדה עליון אשר כלה רחמים
 גמורי ומפניה נכנעין כל מחנות הדין ואין
 אח מהם עומד לפניו ולפי שירש אברהם
 מדת אל ואהב אות זכה לנחול כל נהלות
 של יש מחנות הנקראים יש ותהן סוד
 להנהיל אהביו יש ואמר זרע אברהם
 אוהבי והבן זה מאד ואמר אחריו
 רחום וקוד רחום הוא כי מדת אל כשהיא
 רואה שיצא מן הדין במנהגו גדולה
 להשמיד או להחריף אדם או מקום או שאר
 כיוצא בזה שאם ישמר יבא לעולם הפסד
 גדול אז יוצאת המדה הנקראת אל כפי
 לרחם על הבריות שלא יעשה העולם
 ומרחמת על אותה הבריה שנגזר עליה
 הדין לבלותה וכשיוצאת מדת אל בורחים
 ומסתתרי כל מחנות הדין ואז נצלה אותה
 הברית מן הדין והעונש והוא סוד רחום
 אשר במדת אל ואמר אדרעי חנון
 וסוד חנון כי פעמים רבות בעצת מתנורת
 המשחית להשהיר בני עולם על פי הדין
 יוצא מדת אל ומתגלגלת להצילם ואעפ
 שאינם הוגנים ולא ראויים נותרת מתנורת
 חסד כדי להציל את הבריות מן העונש
 הגדול ואמר אחריו אך אפיס דע שיש

חבירו מי שאינו ראוי לא להגיד ולא ללחום
 אלא ראו להעניש כפי הדין שנגזר עליו
 מלמעלה ואעפ"כ מרת אל שכלה רחמים
 יוצא ואומר המתניו לפלו המתניו לעלות
 ואל תענשוהו מיד ואעפ"כ שאינו ראוי לא
 ללחום ולא לחנוך המתניו לו אולי יעשה
 תשובה זהו סוד ארך אפ"כ כל שם אריכי
 לו המזן אולי יעשה תשובה ואעפ"כ שהאף
 תלוי עליו מאריכי לו האף וצריך אני
 להאיר עיניך בסוד הגדול הזה מהו סוד
 ארך אפי' דע כי ב"ד של מעלה בשפסקי'
 דין אינן מסתייגין לאדם זולתו בשעור
 שיצאו השלוחים מן האף ומיד שיוצא'סן
 האף פוגעין באותן הראויים לעונש והמד
 הנקראת אל בשיהיה תוצרה לרחם על
 הבריות שאינן ראויים לא לרחו ולא לחנוך
 מה היא עושה מארכת החוטם שהו האף
 אורך גדול ואף ע"פ ששלוחי ב"ד הולכים
 לגמור הדין אינן יכולים להעניש אחרו
 הראוי להעניש שהרי ערוזן הם הולכים
 בחוטם שהו האף ובעוד שהם הולכי' באף
 אינם יכולי' להעניש לאיתו הראוי לעניש
 ונצלי' חתו סוד ארך אפים והכן זה מאד
 ומנין שהמדה הזאת מארכת אפים כדי
 שלא יכרת הראוי להעניש וכדי לרחם על
 הבריות הרי הוא אומ' למען שמי אאריך
 אפי' ותהלתו אחטם לך לבלתי הכריתך
 ואם כן שמור הכלל הגדול הזה ואם תבין
 אותו תזכה לכמה עקרים ודע כי החכמים
 הקדושים חכמי המשנה והתלמוד היו מהם
 אנשים שהיה בהם כח להאריך האף ככה
 קדישתם ותפלתם והיו מגינים על ישראל
 בדורם ומונעים מהם כמה צרות כמו רבן
 גמליאל שגדלו ויכבדו האף וכבת קדישרו
 ותפלתו היה מאריך האף למעלה ולא היו
 מחנות המשחית יכולין לגמור שליחותן
 ולהזיק את ישראל כפי הדין הנגזר ולפי'
 היה ר'ג נקרא בעל החוטם בסוד שנ' למען
 שמי אאריך אפי' ותהלתו אחטם לך לבלתי
 הכריתך והיו'ד סוד ספירת כל'ה הנקרא'

תהלה ידע סוד ארך אפי' כי הבינה היא
 אחרת משתי קדישרו המדות הקשורות
 בהמ"ס הגמורים והנה ספירת בינה
 הנקראת תהלה היא הנותנת כח בבי' דין
 של מעלה הנקרא אלד"ס וכששופעת
 מרת הרחמים הגמורים על מד' כל'ה אזי
 הכל'ה משפעת הרחמים במדת הדין וכל
 עוד שהיא משפעת הרחמים אזי האף הולך
 ומאריך וכל עוד שהאף מאריך אזי השלוחים
 מתעכבים לצאת לגמור את הדין ודע כי
 קוצר אפי"ס הוא רוב העונש וארך אפי"ס
 הו' מעוט העונש ואם תבין סוד זה תבין
 כי אפי"לו באדם קצר אפי"ס יעשה אולת'
 ואם תהרס להשיב עלי כענין אדם קצר
 אפי"ס כי עמוק הוא ובעל'ה עדיין תשיג סוד
 העיני' ואחר שהודיענוך אלה העקרים
 הגדולים במרת אל' כענין זה צריכים אנו
 לחזור ולגמור הפסוק הזה הרי פרישנו
 לך בסוד זה הפסוק של אל' רחום וחנון
 ארך אפי' ונשאר לפרש לך מהורכב חסד
 במקום זה דע שיש מן הבריות מי שאינו
 ראוי לא לרחו ולא לחנוך וללא לארך אפי"ס
 אבל הוא ראוי לעניש מיד מה עושה מרת
 אל' שהימדת הרחמים כששוקלים עונות
 של אותה הבריה כשהיא נדונת כב"ד של
 מעלה מסלרת עון ראשון ושני ואינן
 נכנסים במנין אע"פ שאינן נמחקים ואינן
 מונים לא מעון שלישי שנאמר הן כל לא
 יפעל אל' פעמים שלש עם גבר ואחר
 ששקלו עונות וזכויות של איתה הכרית
 אם המאזנים עומדת בשורה מרת אל'
 מכרעת כף מאזנים לכף זכות שנאמר ורב
 חסד' מטה כלפי חסד' ואם כן נמצאת
 מדת אל' נומלת חסד ורחמים אל' אותיות
 הבריה העומדת בדין ואע"פ שאינה
 ראויה לא לרחום ולא לחנוך וללא לארך
 אפי' אע"פ עושה עמה חסד כששוקלים
 עונות וזכויות ואחר שידעת זה דע כי מדת
 אל' מוסיפה לעשות עוד כמה חסד וכמה
 רחמי' עם הבריות בסוד מה שגמ' הפסוק

הזה ואמ'ת י'סדה ואמ'ת * הרי ששקלו
עונותיו וזכיותיו של אדם זה וכל כך נברו
הטאיו שלא יוכל להועיל במדת החסד
לא עונותיו הכריעו את השקל לכף חובת
עדיין מדת אל' שהיא מדת החסד נומלת
חסד ורחמים עם אותה הכריה שנענשת
כשתי דרכים * הדרך האחת * שאם אותה
הכריה מחויבת להיות נביתת ונאברת
מתוך הדין שלרר מדת החסד מונר כל
הזכיות וכל הטובות שעשתה אותה כריה
ואפי' שיחה טובה שעשתה ומקילין עונש
אותה הכריה כדי שלא תצטער הרבה *
ואם אותה הכריה הנענשת אינה חייבת
כרת ואכזבון * בסוף העונש מדת הרחמים
מדקדקת לה ואפילו שיחה מועטת לתר
לת שבר טוב על מה שעשת' אחר שעבר
ימי העונש * ואע"פ שמד' הדין היא עושה
גם הדבר הזה שמדקדקת להיטיב כמו
מדקדקה להעניש * ועל זה נקראת גם
שדת הדין ואמ'ת * ואחר שהודענוך אלה
העקרים הגדולים כפסוק זה במדת אל' יש
לנו להזכור ולהודיעך בלל גדול וחז' כי בכל
מקום שאתה מוצא בתורה כתוב אל' יש
לך לכלול בו כל אותן המדו' של חסד ושל
רחמים הכלולות בו * ועוד יש לך לדעת
ולהתבונן כי בכל מקום מתערבות יחד אל'
שתי המדות מדת חסד ומדת רחמ' כאחת
וכן הכנויין של שתיהן מתערבים אלו עם
אל' ושמו' עקר זה לכל מקום ול' שתכחהו
וכבר הודענוך בשער שבנו באינו שם יודו'
ית' הכנויין הסמוכים לשם אלדים אע"פ
שזכרנו כל כנוייו מהם לאיזה שם הוא
סמוך הרבה פעמים מתערבים כנויי החסד
עם כנויי הרחמים * ואחר שהודענוך
זה צריכים אנו להזכרם בשאר הענינים
הנכללים בשם אל' כמו שהודענו בשאר
השמות * דע כי לפעמים זרבה נקראת
מדת אל' בתורה בלשון חסד וצריך אתר
לדעת כיצד * דע כי לשון

חסד

מכרה לעשותו מצד הדין אלא שיש
אותו בחפצו וברצונו מאין מכריה ועושה
אותו הדבר בטובתו זה נקרא חסד הוא
הפך הדבר הנעשה בהכרח * ולפי שפדת
אל' קדמה לעולם והשם יתברך ברא את
העולם בחסדו לא מצד שהיה חסר כלום
אלא ברא את העולם מצד החסד הנמור
להיטיב כעם בראויו ולתת להם חלק ונחל'
כרוב רחמיו והסדיו * ועל זה אמר אמרתי
עולם חסד יבנה ואע"ג שהפסוק הזה של
עולם חסד יבנה יש לו סודות נפלאים
ועמוקים בענין סוד היבוס כסוד הבנים
הנולדים מצד החסד הידוע בכריה בשר
הנקרא חסד והוא סוד הסד' דוד * וצריך
אתה לדעת כי בחסד עליון נברא העולם
וסוד חסד עליון וסוד חסד אברהם וסוד
חסד' דוד כב'רמזנו בהם בשער' הקודמ'
סוף דבר י' ברא את העולם מצד החסד *
אסוד חסד עליון כסוד לב' נתיבות שהסוד
שלהם כל ארחותי' חסד * וכשכר' העולם
במדת החסד חזר ונמל עם היצור' שברא
חסד * נמל חסד לאדם הראשון ונמל חסד
למשה ר'עה כמו שמפורש סוף פ' קדושה
וכל אלו החסדים נכללים כלם בשם אל' *
וכשכר אברהם אבינו ע'ה וצפרא והביט
וחקר והבין סוד ה' הגדול יתב' והיאך ברא
העולם מצד החסד עמד גם הוא ואחז
המדה הזאת בידו וראר: כל בני העולם
להוסי' אחר ע'ה וכל אחר ואחד נובק בע'ה
מיתר לו' * עמד אברה' אבינו ע'ה והעמיד
מדרשות והכריז לכל באי עולם ואמ' להם
כל אלרי העמים אלילים וי' שמים עשה *
דעו כל העמים כי יש בורא שבר' העולמו'
בלן והוא לבדו מושל על הכל והוא ממת
ופחה מרדי שאול ועל משפיל ומרים
עד שעמדו עליו וזכו כל נכסיו ואסורו
בב' האסורין והשליכוהו בכבשן הא' ומד'
החסד מכרות על אברהם ואוכר' מלמעלה
אני קדמתי לעולם במדת חסד והייתר'
יחידה בעולם והנה אברהם יחיד בעול' כ'
ומקרים

באמצע ולקח מרת אברהם שהיא מצור
 עשה והיא חסד ולקח מרת יצחק שהיא
 מצות לא תעשה והיא פחד יצחק והחזיק
 בשתי מדות אבותיו בשוה לא נטה ימין
 ושמאל * ונקרא על זה איש אמת לפי
 שנתנהג בשתי מדות אבותיו באמת והסוד
 ויעקב איש תם יושב אהלים לא אמר יושב
 אהל אלא אהלים והם סוד אהל אברהם
 שהוא חסד ואהל יצחק שהוא הפחד *

ולפי שהחזיק בשתי המדות בשוה ולא נטה
 ימין ושמאל נתנה לו מדת אמת כמו לשון
 השקל כשהוא עומד בין שתי המאזנים
 בשוה ואינו נוטה ימין ושמאל * כך יעקב
 עמד ואחז בידו מרת הפחד ומדת החסד
 בשוה ונתנהג בשתיהן באמת * וכשראה
 יי' אהב כך נחן ליעקב חותמו שהוא אמת
 כמדת שמצא עמד נאמן ואל הרי חותמי
 מסור בידך כך מסר יי' ליעקב חותמו שהוא
 אמת כלו הותם החסד והפחד כאחד ראה
 לדבר מנין שנאמר וי' אלדים אמת הרי
 הזכיר מרת אברהם שהיא ירוד ומד יצחק
 שהיא אלדים ומרת יעקב שהיא אמת לכן
 אמר אהב אמת * אכ נמצא שיעקב אבינו
 ירש ירושת חותם יי' דוד אלדים שבנו נברא
 העולם ובו מתקיימים כל היוצורים ובו
 נדוני כל בני העולם במשפט אמת נמצא
 יעקב אבינו ער שאתו בידו שתי מדות
 הנקראות ימין ושמאל ואחז בינו מרת
 החסד ופדת העונש ואחז בידו מצו עשה
 ומצות לא תעשה * נמצאת למד שאחז
 בידו מרת יי' שהוא אמת בסוד ירוד אלדים
 אמת * היום המשפט דבתיב מטפטי יי'
 אמת והתורה שהיא אמת דכתיב תורת
 אמת היתה בפיהו * שיעקב עומד במקום
 כל האבות והחזיק במדת שלשתן * ואף
 עפ כן אינו דומה מי שהוציא והוליד את
 המדה תהלה לפי שהחזיק בה אחרונה *
 ועכא נמצא יעקב קושר כל המדה והוא
 קו האמצעי וכמו שיש יי' דוד יתבר עוסק
 באמצע כך יעקב אבינו ער עומד באמצע
 יי' ב ז 17 יי' ו לפי

ומקדים אותי במד חסד וראוי לו לאברהם
 להחזיק בו ואני בו * ואז שב אברהם
 למדת החסד מנחלה ונתנה לו זהו שאמר
 הכתוב תתן אמר ליעקב חסד לאברהם
 ופי' הפסוק כך הוא * דע שאברהם אבינו
 ער עבר עבודת יי' יתבר מצד החסד פבלי
 שלמד אותו רב או אב או תבא יי' שליח
 נביא מאת המורא להוכיחו ולהזהירו לא
 הוא מעצמו צפר והביט והקך והביט עד
 שנכנס ליריעת מלכותו של יי' יתבר וכמו
 שהשם בר' העולם מצד החסד כך אברהם
 הכיר את בוראו מצד החסד * אבל יעקב
 אבינו ער לא הכיר את המור מצד החסד
 אלא הכיר אותו מצד האמת * אברהם
 הודיע מרת החסד * יצחק הוסיף והודיע
 מד' הפחד שאם לא יעבדו אותו יענישוהו
 כעבד המורד באדוניו והטיל אימה ופחד
 על הברוא והכניס תחת כנפי השכינה
 כשהודיע אותם פחד עונש המורד בכור
 וזריו סוד פחד יצחק כי יצחק ירש מרת
 הפחד * ולפי' הזהיר את בני האד' והוכיח
 שישמרו בר הגדול שהוא דן את הרשעים
 במדת הפחד הנקראת עונשי הדינים *
 ואומר פחדו כציון חטאים וגומר אכ נמצא
 אברהם מוכיח את הבריות מצד החסד
 ובמדת החסד נמצא יצחק מוכיח הבריות
 מצד הפחד * כל אחד הוכיח במדתו זה
 במדת החסד והנמול * וזה במדת הפחד
 והעונש * זה במצות עשה וזה במצות לא
 תעשה * וכשב יעקב אבינו ער לא היתה
 לו מרת שליטת החזיק בה אבל החזיק
 בשתי המדות של אברהם ושל יצחק במדת
 החסד ובמדת הפחד והודיע לכל באי
 העולם גודל אמתתם וגם הוא החזיק
 בשתייהם באמת ובלב שלם ולא נטה ימין
 ושמאל ולפיכך נקרא אברהם חסד לפי
 מדתו * ונקרא יצחק פחד לפי מדתו ויעקב
 אמת לפי מדתו * והנני מאיר עיניך בסוד
 חתום וסתום * יעקב היה קו האמצעי והוא
 סוד התינוט והחזיק בין שתי מדות ונכנס

ולפי שזכה יעקב להיות שם ידוד נקרא
עליו זכה לצאת ממנו יב שבט צדיקים
כנגד שנים צרופים של שם ידוד ית וכמו
שנקר שם ידוד אמת כך נקרא בני יעקב
זרע אמת כלומר זרע שיצאו משם אמת
ממי שנהצבו והוא יעקב ע"ה ועל זה
נאמר ואנכי נטעתיך שורק כלו זרע אמת
אכ התבונן זה העקר הגדול ותמצא כי
שלשת האבות בבונה שלמה באו לעולם
וכל אחד החזיק במדתו אברהם במדת
החסד יצחק במדת הפחד יעקב במדת
אמת ובדרשתו מקרא אחד דרשו ידוד
אלדינו ידוד אחד זה החזיק בשלושה
החזיק בשלו יואח שהודיענוך לו העקרי
הגדולים הכלולים בשלשת האבות יש לנו
לחזור ולהודיעך סוד חסד אברהם וסוד
אמת יעקב הכתוב בפסוק תתן אמת ליעקב
חסד לאברהם והיאך י"ת מתנהג עם
ישראל בשתי אלו המדות לפעמי מתנהג
עם ישראל בחסד אברהם ולפעמי מתנהג
עם אמת של יעקב יצחק אהה לדעת
ביצד דע כי לפעמים נמצאים ישראל
חסדים ואינן ראויין לטובה ולא לרחמים
לפי שאינן עוסקים לא בתורה ולא במצוות
וכשהן נזנחין כבר של מעלה ויצאן הדין
שיהיו נענשי בכל מיני מכה באותה שע
ממהרת מרת אברהם שהיא מרת החסד
ועומרת כבר ואומרת מהו משפט בני
אומרים לה מן הדין יצא שיהיו נענשים
בכל מיני מכה באותה שעה אומר מדת
החסד אם אינן מצאין זכות לבני הרי אני
דיושתן שהרי אני אביהן והן ורשיותי
נאם אינן ראויים להיטיב להם מצד הדין
היטיבו להן מצד החסד כי מצד החסד
הוא להיטיב למי שאינו ראוי וכמו
שאברהם עבד י"ת מצד החסד כך י"ת
ראוי לגמול לבנו מצד חסד אביהן
ובדרך זה נצולין ישראל מכה פורעניו
ואם ישראל עסקו בתורה ובמצו' ממחרת
מדת הדין של יעקב ואומרת לבד תנו

לבני על פי הדין שהוא אמת כל צדיק כי
צדיקים הסוראויים להיטיב להם זה
סוד התן אמת ליעקב חסד לאברהם
והכן זה מאד ואחר שהודיענו זה צדיק
אנו להודיעך מה טעם הקדים בפסוק זה
מדת יעקב דע כי דרך העולם לקח לו
בפסוק זה כלומר אם ישראל צדיקי ובעלי
תורה ומצו' הרי הם ראויין להיטיב להם
מצד הדין שהוא אמת של יעקב מוטב
ואם לאו יקבלו טובה מצד החסד של
אברהם אעפ"י שאין ראויין וזהו פוד תתן
אמת ליעקב ואה"כ חסד לאברהם ושומר
אלו העקרים הגדולים שבארנו לך בשער
זה ונשאר לנו להודיעך מה טעם הזכיר
בפסוק זה מדת יעקב שהיא אמת ומדת
אברהם שהיא חסד ולא הזכיר מדת יצחק
שהיא פחד דע שמדת אברהם שהיא
החסד ומדת יעקב שהיא סוד הרחמים
שהיא סוד האמת הוצרך להזכיר בפסוק
זה אבל מדת יצחק שחזק מדת הפחד
לא הוצרך להזכירה מן הטעם שהזכרנו
למעלה יואם תקשה ותאמ' והכתי' וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכור הרי זכר בפסוק
הזה שלשתן דע כי בפסוק זה לא הזכיר
מדותיהן אלא הזכיר ברית שבר' עמהם
להיטיב לבניהם ראה לדבר כמו כן
זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך ואשר
נשבעת וכו' הלא תראה כי השמיענו
בפסוק זה לא באה על ג' אבות אלא להיטיב
לישראל כש ותדבר אליהם ארבה את
זרעכם וכן הדבר בפסוק וזכרתי את
בריתי יעקב וכו' כי הברית והשבע' אחת
היא אבל כשהזכיר ברית יעקב וברית
יצחק וברית אברהם רצה לומר שראוי
להיטיב לישראל בסבת הברית והשמיעה
מצד הדין כמי שיש לו פקדון אצל חברו
ותובעו ממנו בדין כן ברית אברהם יצחק
ועקב אנו מקשיבים אותו מלפני י"ת
מצד הדין וזהו הסוד של ב' ענינים האלו
שארנו

שדמד בפסוק אחד ואמר אם אויז ישראל
ראויז ליתן להם מצד הדין הן להם מצד
החסד וזהו תתן אמית ליעקב חסד לאברהם
ואם אינן ראויז מצד רחמדות להם
מצד הדין ומצד השבעה שנשבעת

לאברהם יצחק ויעקב ולפיכך אמר
בסוף פסוק זה אשר נשבעת לאבותינו
ממי קדם אבל כשהזכיר מדת אברהם
ומדת יעקב בפסוק אחד הטעם כדפי לעיל
וה' יורנו דרכו הנכונה אמר

אל אל עליון חסד אברהם ימין קדוש מים עליונים ארד :

ידוד אדני חילי וישם רגלי באילות ועל במותי יעמידני
למנצח בנינותי :

אמר המחבר

ראינו לבאר
בשער זה
סוד השם השמיני הנכתב בענין א ונקרא
בענין אחר נכתב ידוד ונקרא אדני וגם
הוא נקוד בנקוד אדנים וזו הספירה הנקרא
ב'נה צריך אתה לדעת כי זהו השם
הקושר כל הספירות בקשר חבור האצילות
וההמשכה לפי שזהו השם השלישי מן
השלשה שמות העליונים המתאחדים
והאדוקים בכלל הכתר ומן השם הזרח
ילך שפע האור והאצילות והברכה בכל
הצנורות עד שיתברכו א ספירות של פטה
מן ספירות של מעלה ומה שתצטרך
לדעת כי פה שנכתב באותיות ידוד ונקרא
בשם אדנים הוא סוד היותו נאחו לכאן
ולכאן לפי שהוא מתאחד בעולם הרחמי
הגמור שהו' סוד הכתר ובכתר נאחזים
ב' שמות אחד לימין וא' לשמאל ימין שם
יה' ולשמאל השם הנכתב ידוד ונקרא
אדנים והוא סוד הב'נה ומן השם הזה
מתחלת מדת הדין להמשך בספירות אבל
אינה מדת הדין גמור שהוא נאחו בעולם
הרחמים ולפי נכתב במכתב הרחמים
ונקרא בקריא הדין נכתב ידוד ונקרא אדנים
וזהו סוד קשר מדת הדין במדת הרחמים

למעמיק בסתרי הסרכב ודע והאמן כי
השם הזה ית הוא המוליד מדת הדין בכל
הספירות והבטא שלו הוא הנקרא אדני
שהוא מדת הגבורה והפחד ומן השם
זהו יבא השפע לצד שמאל הנקר אדנים
וצריכין אנו לעורר על עקר גדול כי בכל
מקום שאתה מוצא בתורה שם אדנים
שלפעמים הוא רומז על הספירה הזאת
הנכתב ידוד ונקרא אדנים שהיא הנקרא
ב'נה כגון בראשית ברא אדנים שהוא סוד
הספירה הזאת לידועי שכל ומעמיקים
להכנס בסתרי הקבלה ודבר זה הוא קשה
פאר להבינו זולתי בקבלה אמיתית ספה
אל פה והנני רומז בראשית ברא אדנים
אלה תולדות השמי והארץ כהברא ביום
עשות ידוד אדנים ארץ ושמים ידוד
אדני חילי ידוד בהכנסת סוד ארץ כונן
שמי בתבונה וכי הכולל הענין שארזל
ב' שערי בינה נבראו בעולם בלב נתיבות
חקק ידוד והאידוע לכונן אלו הפסוק ואלו
הסימנים יוכל להבין העקר ואין זה מסוד
להבינו אלא בקבלה ספה אל פה וסוד
העקר הזה הוא כולל סדר כל המעלות וכו'
בכל לים בראשית ברא אדנים מדת הגבורה
בראשית ברא אדנים מדת מלכות ב'בל

אחם

אחת מאלו הספירות הזולת סודי עולם
ובכל אחר ואחת מהן נכלל סוד פסוק
בראשית ברא אלהים והדברים עמוקים
אין הכל יכולין להכנס לעומקם והמבין
עקר הללו יוכל להבין סוד אמרם שבעי
פנים לתור ואם כן פקח עיניך להתבונן
כי במקומות תמצא כתוב אלהים והוא
רומז על ספיר בלנה כפי חרמו שכתבנו
הנה ולפעמים הוא רומז על מדה הגבור
זלה יתה ולפעמים הוא רומז על מדה
המלכות בהיותה מתלכש מלכות הגבור
כל זה במצאן אלהים מסם אבל כמוצאן
אלהים סמוך למלה צבאות כגון אלהים
צבאות רהשונו הוא בהתאחד עמוד
השמיא במל הנבירה ולוקח כלי מלחמה
ולובש כנדי קנאה קנאת י צבאו תעשה
זאת וכבר רכזנו זה כמה שקדם ובכל
מקום שתמצא אלהים חיים הוא סוד מדה
יסוד שהיא מושבת מספירות בלנה ארז
החיים לפי שספירת בלנה היא נקרא חיי
עולם כמו שאנו עתידין לבאר ולפיכך
נקרא מדה יסוד כשהיא מושבת מספירות
בלנה את החיים על שמה אלהים חיים
וגם מדה מלכות כשהיא מקבלת שפע
ברכה וחיים ממדת יסוד נקרא אלהים חיים
בלשון כי שמי בקרבנו אבל כל מקום
שתמצא כתוב אלהים ארזי כבר פי ענינו
פי מרווח ואין צורך לכפול הדברים
וחספירה הזאת שהיא נכתב ידו ונקרא
אלהים שהיא מופרת וקושרת ס' הספירות
העליונות בקשר אחד וכן היא הסבר
להתאחד העשירית בתשיעי ובא ממנה
השפע והכרחה לתשיעית והנה הספיר
הזאת הנקראת בלנה היא סוד גלוי השם
הנעלם בבריאת עולם ועליו נתיחדו כל
השביעיות ממנה ועליה המשכ אצילות
נאיה תשוקת וממנה ועד מדה יסוד יש
השכונן ספירות לפי שהיא הקושרת ג'
העליונות והתחתונות והיא סוד הג'
לעליונות ודראשונה או השביעי למעלה

למטה או מלמטה למעלה לו התחוננו
עד מדה יסוד מלבד מדה המלכות שהיא
האחרונה והנה סוד קשר השבע ספירות
העליונות הוא כשנתחיל למנות מספיר
בלנה בדרך זה בלנה נבירה הפארת נצח
הוד יסוד והנה בכל מקום שאתה מוצא
בתורה ספירות יסוד שהיא שביעית הוא
בדרך זה יסוד ז' לטפה בלנה ז' למעלה
והכונה קושרת ו' הספירות כ' ויסוד
קושר ספירות י' בט ספירות עליונות והכן
זה עד מאד כי אלו הן פרקי המרכבה
והחבור והית דועל זה נאמר ביום ההוא
יהיה ידוד אחד ושמו אחד כשזכר בה
ב פעמים אחד הוא סוד כ' פרקי החבור
והיחוד לי' ספירות כסיד אחד כ' ואחד כ'
ואחר שירעת זה דע כי בכל מקום שתמצ'
בתורה ספירות שביעיות כמו שנים ז'
פעמים הוא סוד הספירות מן היסוד ועד
הבלנה ובמקומות מן הבלנה ועד היסוד
כמו שאנא כ' ששת ימים עשה יי את וכו'
ששת ולא בששתי ומלבד ששת אלו יש
ששת ימי החול שהם מקיפים כעגולה
למדת יסוד והם מבחוץ כרמין קליפות
לפיכך נקראים ששת ימי חול אבל שש
הספירות שהן מתחילות מספירות בלנה
ובאות וגמשכות עד השביעי שהיא יסוד
כלן קדש ואינן בכלל החול ודבר זה זכ
עמוק עמוק וצריך קבלה מפה אל פה
והנני רומז למעלה למטה ומלמטה
למעלה כל הספירות קדש וכל מה
שבעגולה מבפנים קדש ומבחוץ לעגולה
חול וסוד זה רמזו חל בסדר ההכרחה
כמה שאמרו בין יום השביעי לששת ימי
המעש בחד המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחושך ובין ישראל לגוים המבין זה
יבין סוד העגולה מה מבחוץ ומה שבפני
ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שרי ער
לא עשה ארץ וחוצו ע' שרי מבח' וישראל
מפנים יסובבנהו ימננהו יצב נבולו עמי
למספר בני ישראל וכל זו לא יאכל
קדש

שבעה ספירות שהן מספרין ב'נה עד כפירת
 יסוד ואנו מתחילים מספירת יסוד עד
 שאנו עולים לספירת בינה לפיכך יש נ'
 ימים מספירת העומ' עד מתן תורה י שנת
 המשיש שנה שנת היובל י נ' שיערי בינה
 נבראו בעולם י וחמושים עלו בני ישראל י
 גאולת מצרים נ' פעמים נזכר בתור' למען
 הזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
 חיך י אלו הם ימי היינו ספירת ז' שביעי'
 המשיש יום י וכשנת היובל הזאת השובל
 איש אל אחותו י גאולה תהיה לו ויובל
 יצא י והנה בפרת בינה שהוא פוד היובל
 יצאנו מצרים כמו שאנו עתידים לברא
 בעה י ובהש השלישי לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים נתנה תורה כיצד בבינה
 יצאו מצרים כמו שנ' וחמושים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים י בגד' ולה נקדע הים
 כמו שנאמר וירא ישראל את היד הגדולה
 ומימן חסד לאברהם י ויסע ויבא ויס'
 וגדול חסד' בגבורה נתנה תורה כמו שנ'
 ידבר אלדים את כל הדברי' האלה לאמר י
 ועתה למטה נמו' כי תאכלנו האש הגדולה
 הזאת י הוי אומר בחדש השלישי לצאת
 בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו
 מדבר סיני י לומר בבניה שהיא כפירה ג'
 לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום ההיא
 באו מדבר סיני י היודע סוד עקרים הללו
 יזכה לחוות בנועם י ולבקר בהיכלו כי
 זה כל האדם י הרי המש ספירות ובהן זכר
 לסתן תורה ה' חומשים חסס כנגד חומש'
 ומשם והלאה תורה נביאים וכתובים י
 תורה אחת י כתובים הלא כתבת לך
 שלשים י נביאים אחת היא ינתי חכמי
 מקבלת תשע אכפלקריות י והנני רומז
 איזו ספירה היתה סבת יציאתם מצרים י
 אד' אשר אד' באיזו ספירה עלתה
 צעקתם סן המציר קראתיה י ויצעקו
 ותעל שועתם י מי לא ייראך מלך הגוים
 באיזו ספירה נענו ויצאו י עננו במרחב
 יה י ויציא למרחב אותי י הלצני ג'
 חפץ

קדש י בני חלק י עמו י ואתם תהיו לי
 ממלכת כהני וגוי קדוש י ויעשוכני ישראל
 את הפסח במועדו י מלאה נפירו איי הגוים
 בארץ י ואמר ידו אל אברהם לך לך
 מארץ י והכלל מעשה מרכבה דיהזקל
 וארא ונתנה רוח סערה באה סן הצפון ענן
 גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ונתוכה
 בעין החשמל מתוך האש י ישת חשך
 סתרו סנגד נגדו בערו נחלי אש י ונגה
 כאור תהיה י וקרנים סידו' לו ושם חביון
 עיוז י כי יש יתרון לחכ'ן הכסיל כיתרון
 האור סן החשך י העם ההולכים בחשך
 ראו אור גדול י כי יש בחשך ידוד אור לי'
 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים
 ועלי יזרח י היודע לכוין סוד אלה הפסוקי'
 ורמזיהם י יכול לרחבונן סדר עומק אלו
 הדברי' שאמרנו י ואסתזכה עדין תשמע
 קבלת פה אל פה י אשר הלך חשכים ואין
 נגה לו יכטח בשם ירד' שסוד סדר
 ההכדלות שרמזו חכמים במוצאי שבת
 ותמצא ששת ימי החול שהם חוץ לעגולה
 וכן כגמים י וכן החשך הסבדיל בין קדש
 לחול היצון ופנימי י ובין יפני לגוי חצון
 ופנימי י ובין אור לחשך חצון ופנימי י
 ובין יום השביעי לששת ימי המעש' חצון
 ופנימי בצנעה נתנה שבת ואין לגוי חלק
 בה ביני ובין בני ישראל את העולם י
 זאין לגוי חלק בה וזהו שהתקינו בתפילת
 שבת ולא נתנו ח' אדונו לגוי הארצו ולא
 הנחלוו שלכנו לעוברי פסילים וגם
 במנוחתו לא ישכנו ערלי כי לעסך ישראל
 נתנו י פן תשא עיניך השמים וראית את
 השמש וגו' י אשר חלק י ארדך אורם י
 ואתכם לקח י י' וס' דור הפלגה בהנחל
 עליון גוים כי חלק י עמו י **ואהר**
 שרמזנו לך אלו הרמזים
 העמוקי' נחזור למטת השער י דע כי בכל
 מקום שתמצא בתורה ספירת שביעיו ככו
 ז' שבתות תמימות תהינה תספירן כ' יום י
 וספרת לך ז' שבתות שנים הכל הוא

חפץ ב' ו' תעל שועתם אל האלדים מן
העובדה וחמושים עלו בני ישראל עלתה
מדת מלכות ונתאחדה בספירת הבינה
באיו ספירה נקרא הים ויסע ויבא ויט'
חסד לאברהם באיו ספירה נתן התורה
וירבר אדם וההר כוער באש איזו היא
הספירה הנקרא תורה שבכתב תורת אמת
היתה בפהו משפטי אמת תחן אמת
ליעקב נמצאת למד תורה שבכתב
ומשפטי אמת ויעקב כלן עולין בקנה אח
קו האמצעי ישראל אשר כך אתפאר
ולתחך עולין על כל הגוים אשר עשרה
לתהלה לשם ולתפארת באיו ספירה
גשתשו נביאים כי את המלך ידוד
צבאו ראו עיני הלא כתבתי לך שלישים
בתוכים אחת היא יונתי תמתי אוצר
חיים נגזי ברכה נחלם של ישראל
התכונן באלו הרמזים העמוקים ותמצא
כמה טובו נחלו ישראל בכל ספירה וספירה
מעשר הספירות וסבת נחלת כל הטובו
הללו הוא ספירת בינה לפיכך חספון
חמשים יום והכל סבת דבוק ספירות
המלכות בספירת הבינה למנצח כנגנות
על השמיניות וכל השמיני עצרת תהיה
לכס וביום השביעי עצרת ליי אלדיך
התשועות שלו העשירית שלנו לפי שהיא
נחלתנו והלקנו וכשעשירית מתאחדת
ומתדבקת בתשועות הריכל ישראל כאחד
דבקים בשם ית' כמו שנ' ואתם הדבקים
ביו ידיכם אין המקרא יוצא מירי פשוטו
את אלדיך תירא ואותו תעבוד ובו
תדבק ואותו תעבודו ובו תדבקו תדבקו
בלי ספק ומה שאזל וכי אפשר לאדם
להדבק בשכינה אפשר ואפשר והכל גלו
במרו שאמרו שיתדבק אדם בתלמידי
חכמים וידוע הוא מי הם תלמידי חכמים
למודי יי' וזהו סוד דבוק ספירות עשירית
בתשועי כלי ספק כי כל הגורם להתאחד
נכסת ישראל בספירת יסוד הרי הוא נדבק
בה והי נדבקת ביסוד ושניהו כא' נדבקים

כידוד ואין מקרא יוצא מירי פשוטו
ואחר שבארנו יש לנו להאיר ענין
בעקרים גדולים בעזרת המאמר
לארץ ולדדים עליה ידע כי ספירה בינה
נכתבת ידוד ונקראת אלדים היא סוד גלוי
ג' ספירות עליונות אשר על ידיהם מתגלות
אור הכתר והרצון עד שמגיע האצילות
והשפע והברכה למדת יסוד אזמדת יסוד
חזרת ומריקה כל מיני השפע ואצילות
הברכות במדת המלכות הנקראת אדני
ולפיכך נקראת בת שבע כלומר ספירות
המתפרנסת משבע ספירות אשר עליה
שהם בינה גדולה נבולה תפארת נצח
הוד יסוד וזהו שבע ונאר שבע כלומר
באר המתמלאת משבע ספירות וכך סוד
באר שבע נקר ספירת בינה בדרך השפע
והאצילות בהיותה נובעת כל מיני שפע
לשבע ספירות אשר תחתיה זה הכלל
באר שבע הוא סוד הבינה להרוק ברכה
לשבע ספירות של מטה בת שבע היא
המלכות בהיותה ממלאת ברכה משבע
ספירות אשר עליה ואז היא משפעת
ברכות כל הנמצאים למעלה ולמטה
נמצאת למד כי אלו שתי הספירות שהם
בינה וס' לכות הם סבת התגלות כתר עליון
וסבת השפע והברכה והקיום לבל הנמצאים
ספירות בינה מושכרם השפע העליון מן
המקור לשבעה ספירות שתחתיה עד
שמתמלאת מדת המלכות מכל מיני שפע
וברכה וספירת המלכות מושכרם מכל
מיני ברכה ושפע ואצילות מן הספירות
שעליה ואז היא מפרנסת את כל הנמצאים
למעלה ולמטה לפי שספירת מלכות היא
סוד ריפרנס דהגדול רומפרנס את כל
הנבראים כמו שבארנו בשער הראשון
אס כן אלו שתי הספירות שהם בינה
ומלכות הן סכונות זו אצל זו וממדת
הבינה יבאר כל הברכות למדת המלכות
והסוד ונהר יוצא מעדן הוא סוד בינה
היוצא מסקום הכתר עי' החכמה הנקראת
רצון

תשוקתה ותאותה וחפצ' בספירת הבינה
 ושתיהן מכוונ' זו כנגד זו' וכשנת היובל
 מתאחדות ביותד שלם' ונמצאת גאולה
 באה בספירת המלך ור' אשר הוא סוד
 הארץ' וזהו שאמר הכתוב וכל ארץ
 אחזתכם גאולה תתנו לארץ' **ואחר**
 שידעת זה התבונן בכל מקום

בתורה שתמצא כתוב יודו אדני' שניהם
 סמוכים זה לזה ותרע ותשכיל כי לו שתי
 הספירות האחת ספירת בינה הנפתרת
 יודו ונקראת אדני' והשני ספירת מלכות
 הנקראת אדני' שזהו סוד ידו אדני' הילי
 ועתה צריכין אנו להודיעך כי בהתאחד
 שתי הספירות הללו זו עם זו אז נמצא
 העולם בתקון ומלוי ובשלמות שהרי כל
 הצנורות מתוקנים והספירות מתאחדות
 והכריכ' משתלחת בספירת מלכו הנקראת
 אדני' אבל הוא כל דרכי' במקומו תמצא
 כתוב אדני' יד'וד כאמרו אדני' יד'וד מה
 תתן לי' ובמקומו תמצא כתוב יד'וד אדני'
 כאמרו יד'וד אדני' הילי' הסוד כל מקום
 שספירת מלך ור' מתקשרת וסתקנת
 בשלמות חזרו למטה אז אנו קורין אדני'
 יד'וד' אדני' בתהלה' לעלו' משם למעלת
 בינה הנקרא' אדני' בענין אברה' שהיה
 מתקן ומקשט את כנסת ישראל במצורת
 ובמעש' טובים כדי להריק עליה הכרכות
 משפע הבינה כאמרו אדני' יד'וד מה תתן
 לי' ומנין שתקן הרוך וקשט מד' המלכו'
 שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי
 ושטור משמתי מצותי חקותי ותורותי
 וכתוב ויטע אשל בבאר שבע' הוא התחיל
 לנטוע הנטיעות שקצין אדם הראשון'

והיכן נטען בבאר שבע' ועל זה כתיב
 ועל אדיו מעל אברהם וכתוב ויבן שם
 מזבח ליהוד' ולפי שהתחיל אברה' לתקן
 הקלקלים ולנטע קציצי הנטיעות הוא
 התחיל לנטע אדני' יד'וד תקן ספירת מלכו'
 להריק ולהביא אליה ההמשכות דרך
 הצנורות מספירת בינה' וזהו סוד שאול
 לטען אדני' לטען אב שקראך אדני' והנני

רצין' והכינה היא הנקרא' רחובות הנחה'
 להשקות את הגן' זהו ספירת המלכות
 המקבלת כל מיני שפע וברכה הנובעים
 ע' ספירת הבינה' ומשם יפרד כלומר
 מספירת המלכות ולמטה יתפרדו מיני
 השפ' לפרנס כל הנברא' כפי הדין הראוי
 כי עד ספירת המלכות הוא סוד היחוד
 האמתי השלם' וממדת מלכות ולמטה
 הוא סוד הפרוד' והיה לדי' ראשים הוא
 סוד ארבע מחנות אשר מהם נפרדו כל
 החבילות בכל בראוי מעלה ומטה' בעולם
 המלאכים' וכנגדם בשמי' וכנגדם בארץ
 והכל בסוד הראשים ועדיין נבאר זה בעה'
 ית' אם כן דע והאמץ כי ספירת הבינה
 וספירת המלכות שתייהן מכוונות זו אצל
 זו' וכשגדת המלכות מתוקנת כתקון
 יטרא' בקיום התורה והמצות' אז ספירת
 בינה הופיעה להריק כל מיני שפע וברכה
 דרך הספיר' עד ספירת מלכו' ותסתרכת
 ומתמלאת' ואז נמצאים בני העולם
 בהשקט ובכשתה' והברכה משתלחת
 בכל מיני מזונות ונמצאת הברכה רבוקה
 לארץ' זהו אם בחקותי תלכו וסדר כל
 הברכות' ואם ח'ו קלקלו ישראל את
 השורה ועברו תורות וחלפו חק הפרו ברית
 אז ספירת בינה אינה משפעת ברכה'

וכמיכול נמצאו הספירות בחסרון שהרי
 המקור נפסק' לפיכך חזרת ספירת יד'וד
 להתאסף לעלות אל מקום תשוקתה אל
 הבינה ונשארת ספירת המלכו' ור' לברך
 יבשה אין כל ואז נמצא העולם בכל מיני
 קללה' וזהו ענין הקלות האמרו בתורה
 שעי' ישראל לוקה ספירת מלכו' כאמרו
 בן כסיל תונג אסו ואו' וכפשעים שלחת
 אמכם' נמצאת ספירת התפארת שדודה
 פן הנחל שלעיה הנקרא בינה' ואז כנסת
 ישראל משולחת ונפרדת' כאמרו משרה
 אב יבריה אם בן מביש וסחפיה' ואומר
 כי מפני הרעת נאסף הצדיק' וכוננתו
 פי' בשערים חקודים' ואם נרגז מפרד
 אלקי' אכ' נמצאת ספירות מלכו' ור' כל

ואמרו והאר פניך על מקדשך השמים למען
אדני ר'ל האר פניך על מקדשך השמים
כלומר דבר מעט אני שואל מעמך שהרי
כשהטא ארם הראשון נסחלקה שכניה
מכל וכל ואברהם אבינו וקבלה על גביו
ונעשה כסא למרכבה כד' א ויעל אלדים
מעל אברהם' עד שבא משה רבי' וקבע
לה מקום במשכן שנאמר ונעדתי לך שם
בא שלמה המלך וקבעה בבית הוועד שנ'
בנה בניתי בית זכור לך וגו' חטאו ישראל
ונסעה עשר מסעות יבא דניאל ואמר איך
מסעות הללו במסעות של אדם הראשון
שבזמן אד' הראשון לא היה לשבני' מקום
קבוע הטא ארם נסחלקה שכני' משנקבע
מקום לשכינה בארץ משבנה שלמה בית
המקדש אע"פ שהיא מסתלקת לפעמים
אינה זזה ממקום קדושתה לעולם שנאמר
זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיר
ואומר כי בחר יי' בציון אזה למושב לו'
מאי אורה כמי שמרחק מאנשי בירו
ומתאווה להם וכן אמ' שלם מכו' לשבתך
עולמים' כלומר אע"פ שמתלקת לפעמים
לכאן הוא חוזר כאמרו כד' אמר יי' שבת
אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראו
ירושלם עיר אמת והרי יי' צבאו' הר' הקדוש
ואומר וארשתוך לי לעולם וכו' ולפיכך
אמר דניאל שאלה קטנה אני שואל סמך
שתשוב למקום המקדש לך וגא' להפיר
מפני שאע"פ שנסתלק ממנו מקדוש הוא
לך כאפיו והאר פניך על מקדשך השמים
מקדשך בודאי' ואע"פ שהוא חרב מקדשך
חוא' והיינו דאמר על מקדשך השמים
כאמרו השמותי את מקדשכם אע"פ שהן
שומה בקדושתן עומדים וז' והאר פניך
על מקדשך השמים' זזה מה מעם שהרי'
כשנסתלק' שכנתך כשחט אדם הראשון
ולא היה לה מקום קבוע' אברהם אבינו
קבע לה מקום על גביו וזהו שאמרו למען
אדני' למען יאב שקראך אדון דרתינו
אברהם' ולפיכך אברהם אבינו היה יכול
לקשט ספירת המלכות וליחד השם יתבר'

בעולם והסוד אחד היה אברהם וירש ארץ
הארץ ע"י שהיה אח' בכל אבריו ליחד את
אשם והכריז את שמו בעולם וקבע פורס
לפרנס מלכותו לפיכך היה יכול ליחד את
השם' והסוד חילך למסעיו מנוב ועד בית
א' ולפי שתקן אברהם אבינו הדרך ויחד
ספירת המלכות בספירת הבינה החחיל
זאמר אדני' יר'וד וזהו בנין אב בכל מקום
שתמצא כתוב אדני' יר'וד שהג' סוד חקן
השכינה והתקששה להתאחד בספירת
הבינה אכל כל מקום שתמצ' כתוב יר'וד
אדני' הוא סוד השפע והאצילות מלמעלה
למטה שספירת בינה שופעת על כל
הספירות עד שספירת מלכות מתמלא' כל
מיני שפע ואצילות וברכה כאמרו יר'וד
אדני' חילי' זה הכלל כל מקום שאתה
פוצא אדני' יר'וד הוא סוד התקטורת
השכינה למטה להתאחד בכיבוד ולקבל
פמנה שפע האצילות' ובכל מקום שאית
פוצא יר'וד אדני' הוא סוד השפע הנמשך
מלמעלה למט' והס' אמת מארץ חצמת
יצרק משמים נשקף מה' כתיב בחרוה' גם
עד יד יתן הסובב וארצנו נתן יכולה'
יעתה התבונן כאלו המפתוח' שפטרנו
בידיך כשע'זה כי בהם תוכל לפתוח כמה
שערים שננעלו בכם מעולים שאין הבל
זוכים להכנס בהן' והספירה הז' נקראת
במקומות הרבה **בענה** והטעם כי סוד
המליץ העליון עומד בין
הספירות העליונה ובין הספירות התחתונה
והי' המאצלת על כל שאר הספירות אצילות
שפע וברכה מן הכתר העליון ועל הספירות
הזאת יתבונן האדם עקר עקרים ויסוד כל
היסודות שאלמלא היא אין דרך ליכנס
לידיעת קדמותו יתברך זהרי הוא כסמיון
המליץ הגאם כאמרו אנכי עומד בין יר'וד
ובניכס' ובשב' שהי' סוד המליץ התחתון
אוצר ביני ובין בני ישראל את היא לעולם
וכבר רמזו בעלי הקבלה שספירת הבינה
כמו הלשון כפה' באמת כמו הלשון כפה
מכמה צדדים' האוצר שהיא סוד הכתר
השלישי

השלישי יחל שהיא סוד הקשר ג' ספירות
עליונות ואצילות ברכתם על הספירות
התחתונות * והג' שאלמלא הבינה לא
כנסם אדם לדעת קדמונו של עולם * והנה
משרר רעה שהוא המליץ הנאמן השיג
בבינה מט שערים כאלו חששים שערי
בינה נכראו בעולם וכלם נסמרו למשרר
דוץ מא' וכו' ועוד הטעם שנקראת ב'ינה
לפי שהיא סוד תולדת בניים ובנות בסוד
ב'ינה והבונה * ולפיכך בעון נדרים בניים
סוים בעבור נדרים אשתו של אדם מתה
וכל זה סוד כפרה לפי שהב'ינה היא
מקום הנדר כמו שהוא ידוע למקובלים *
והיודע חכמת האברים ידע מה שאמרו ז"ל
סוף הכן נמשך מפות האב * וכל זה בסוד
הבינה והדעת כי ממקום הבינה נמשך
מן המוח דרך הדע"ר במעברות חוט
השררה עד הגיעו למקום חמוכן * והסוד
אד"ני שפתי תפתח ופי' גיד התלחך * וכבר
רמזו בספר יצירה כרת לו ברית בין עשר
אצבעות הידים ותוא ברית הפה כרת לו
ברית בין * אצבעות הרגלים ותוא ברית
פילה * והרמז כלו פילת הלשון ומילת
המער * והמבין סוד העקר הזה יכנס
לדעת סוד הטעם שנקראת ב'ינה * והגני
פכאר * מי חכם ילבן אלה נלחן וידעם כי
ישירים * הבינה עומד בין החכמה והרע"ת
ומתאחדים להתאחד זו בזו והסוד כחכמה
ובתבונה וברע"ת * הכל ראוי * זהו סוד
הקשר הספירות העליונות בתחתונות *
ולפעמים נקראת הספירה הזאת **יובל**
וכבר הודענוך כי כל מיני חירות
ונאולה תלויה בספירה זו * והטעם כי כל
שבע הספירות התחתונות לפעמים נמצא
בהם לפי קילול התחתונים חלילה והם
והם דמיון הפסקת השפע כמו שאמר
בפסוק ויקרא י' אדים צבאות ביום ההוא
לכבו ולמספד וכו' ולפיכך כשכני אדם
חוטאים למטה וספירת הבינה שמעטת
מיני ברכותיה נכיוכל נמצא כשאר
הספירות כמה דברים עד שמתאספת

ע
ומתעלות לספירת הבינה ושאר הדיבך
למטה * אבל כשמתאחדות הספירות
התחתונות בספירת היובל וממשיכות
שפע ברכותיה למטה אד"כל מיני חירות
ונאולה נמצאים בכל הספירות ובכל
המתפרנס * עי' ספירת הלכות המקבלת
שפע הברכה סוים ידוע כי יש זמן שעריך
לחירות שהעריקים יתעלו עד שיתאחדו
בספירת הבינה שהיא סוד העולם הבא *
ואז יצאו לחירות ויהיו נגאלין מכל מיני
משחית ומכל מיני פורעניות בסוד הנאול
משחת הייבי * וכנגד המד הוא וההכסת'
הזאת שאנו מזמנים להכנס לחיי העה"ב
נצטוינו בתורה כמה מצוות עשה ולא
תעשה שמתן שרן איננו זולתי בספירת
ב'ינה הנקראת עולם הבא ונקראת יובל
לפי שבה יוצאי משעבוד לנאולה ומאכל
לאט ומאפלה לאור גדול * ובזה הדרך
הגני מוסר כידך רמזי' שאם תזכה תתכונן
עקריחס * סוד הבינה הנקראת יובל לפי
שבה יצאו הכל לחירות * הטעם כי כל
הזוכה להדבק בה לעולם לא יראה דאגה
ולא שום חסרון לפי שהיא חק בספירות
העליונות בתי גואי שאין שם דאגה ולא
סחסור כל דבר והנדבק ביובל הרי הונגל
לפי שאין סכיה היובל שום דבר שיוכל
להזיק לא שר ולא מלאך ולא דבר בעולם
אלא עולם הרחמים לבדו לפי שער ספיר'
הגדולה והגבור הן המעריעין והמעכבין
להביא טובה לעולם * והנה בהיות ספיר'
היובל עולם הרחמים נקרא נחלת כלל
מצרים * והיא נחלת יעקב אבינו ע"ה לא
בנחלת אברה' שהיו לו מצרי ולא בנחלת
יצחק שהיו לה מצרים * ולפיכך כל הזוכת
להדבק בספירת היובל נאולה תהיה לו *
לפי שאין שם דבר מעכב מונע ומקטרן *
וזהו סוד והרכבתך על במותי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלת קו
האמצעי שהיא עולה ומתאחדת בעולם
הרחמים ונשארו למטה במתי ארץ שן
נחלת אברהם ויצחק * ואם תתכונן סוד
יא 2 18 11 שאמרנו

שאמרנו ברמזים הללו יפתחו לך כמה
שערים יעוד לפי שהוא כך נקרא רחוב
הנהר שהוא מקום שאין לו מצרים ואין
שם משטין ומעכב ומנוע להיטיב וכל
הזוכה בעולם הזה להורג נטוע באותן
המקומות פרוי לא יתום ועלהו לא יבול
מה טעם והיה כעץ שתול על פלגי מים
ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא
חום ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי והטעם שאינו רואה כי יבא
חום וכיוצא בו לפי שאין במקום זה
מעכב ומשטין ומנוע כי מקום זה למעלה
מע' שרים הוא ולפי נקרא רחובות ועל זה
נאמר יוצא למרחב אותי והבן זה מאד
והספירה הזאת נקראת כלשון ר"ל

תשובה

והטעם לפי שהנשמות
נאצלו ממקור זה והרחו
ממקום התפאר והנפשו מספיר המלכות
וכן נקשרות אלו באלו עד שזוכה להתאחד
בספירת הכינה כי צד הנפש קשורה
ברוח והרוח בנשמה והנשמה בספירת
הכינה ואם ח"ו הטאה הנפש נתחייבה
עונש כרת הרי היא נכרת מן הרו' שהיתה
נאחזת בה והספירה הנמול הטוב ואין לה
דרך לעלות לעולם הבא שהרי נכרתה מן
האילן העליון שהיתה נאחזת בו והיו סוד
כרת האמר בתורה ונכרתה הנפש היא
טעמיה ואם אחר שקרתה חזרה והטיבה
דרכיה ותקנה נתיבותיה אזי היא חזרה
להתאחד במקום שנכרתה מתחלה ואז היא
זוכה לעלות לספירת כינה הנקראת עולם
הבא ואז היא שבה ל' המקו' שאנבר' ממנו
וזהו סוד תשובה כאמרו ותשובתו הרפתה
כי שם בתי' ולפי שהנפש נקשרו ברוח'
והרוח' נקשרו בנשמה והנשמה נקשרות
בעולם החי' ילפי' באמר הכתו והיתה נפש
אדוני צרורה בצרור החיים אבל הנפשות
שנכרתו ממקומן ולא שבו נרונות בכשרן
עונש' רעים אחר שנכרתו ונקריות ממקו'
ממטען והיה הן מטולטלו ונעו מעונ' עונש'
ומנועו לנגע וזהו שאמר הכתוב ואת נפש

אויבך יקלענה בתוך כף הקלע וענין
כף הקלע דמיון האבן שזורקי אותה בכף
הקלע ממקו' למקו' כך הנפש משנכרתה
ממקומה הרי היא נזרקת ממקום למקום
במינו עינש' רעי' הנקראו כף הקלע יולפי'
דרך זה יש לך להתכוונן מהו סוד התשוב'
הנאמרת בתורה שזהו סוד תשוב' הנפש
למקום שנעקרת ממנו וחוזרת למנוחתם
כאמרו שובי נפשי למנוחי כי וכמה היא
חוזרת למנוחתה בראו או טיבו שתקנה
התור לכל מיני חטא ועון כדאיתא בתור'
כהנים וזהו שאמר תור יי' המימ' משיבת
נפש באש של מלא הודיעה החור' דרכי
התשובה לא היה שום דרך לחזרה אבל
הנביא צווח ואומר שובו בני שובכו ארפא
משובותיכ' ופנין לנו כי סוד ספיר הכינה
הוא סוד תשובה בנין אב לכל התור' כלה
שנאמר ובלכבו יבין ושכ' ורפא לו ואב'
התבונן כהיו התשובה סוד העולם הבא
ואח' שכארגו לך הסוד הגדול הזה יש לנו
לחזור ולהודיע סדר מעלות התשובה כי
כל אחד מ' ישראל אחר שנמכר יש לו
דרך לשוב גאולה תהיה לו וב' יוכל יצא'
נאום וכש' היב'ל תשובו איש ל' אחתו'
כסוד ספירת הכינה יכולה הנפש לשוב
ולהתאחד במקו' שנכרת ממנו וזהו שאמר
תשובו איש אל אחוזתו לשון אחיזה
והספירה הזאת נ' נקרא למקובלים

צדק עליון

מסנה מתחלת סדת
הדין אעפי שהינאחז בעולם הרחמי וזהו
סוד צדק עליון הסבוך כנגד צדק תחתון
כי ספיר המליכו גם היא נקרא צדק תחתון
ושתייהן סכוונות זו כנגד זו שערי צדק
סכוונים כנגד שערי בכנה כסוד אדני ידוד
ולפי שאלו ב' הספירות סכוונות זו כנגד זו
ושתייהן נקראו בשם צדק אמר הכתו צדק
צדק תרדוף כלום רדוף לחייו שערי צדק
להכנס ש זוכן לחיי העולם הבא שהיא
סוד צדק עליון ולפי אמר צדק צדק תרדוף
חזו ופי' למען תחיה כנג' צדק עליון וירשת

שכינה תתאה * ושמה תאמ' שתי רשות
 חלילה וחם אינן לא א' לבדו כי ידור הוא
 האלדים כשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד * והיודע הסוד הגדול הזה ידע סוד
 ותקראנה לו השכנות שכל לאמר יולד בן
 לנעמי * לפי שאותו הגורד במקומות אלו
 היה עקרו והוא הידוש נחלה מיוחדת בין
 שתי השכנות * והסוד הר ציון ירכי * צפון
 כמל חרמון שירד על הררי ציון * כי שם
 ציה * את הברכה היים עד עולם * ואומר
 עיל דוד היא ציון * והבן זה מאד * והכפירה

החיים * הזאת גב נקראת למקובלים **מקור**
 לפי שהיא המושב

מעולם החיים * טעם החיי ככל
 הנמצאות ולפי שהיא מקור החיים נקרא
 ספיר' התפאר עץ החיי כלומר עץ הפושד
 החיים מן המקור העליון * והנה עץ החיי
 בתוך הגן קו האמצעי * המריק היל בספירת
 היסוד ונקראת אל ה' ונקרא ג' ל' ה' ה' ה' ה'
 כמו שבארנו * ולפי שהספירה הנקראת
 פלכות מקבלת שפע החיים ממקור החיי
 עץ * עץ החיים באמצעות אל ה' נקרא ג' *
 היא ארץ החיים כמו שנאמר * אתה לך לפני
 * בארצ' החיים * והבן זה מאד * ופי' הוא
 נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב *
 ואם חו הפך זה את המות ואת הרע * וככ'
 בארנו כמה עניני' כסוד זה בשער הראשון
 והספירה הזאת גם היא מלבנת עונות * כל
 ישראל ונקראת כפודים לפי שהיא סוד
 הלבנון הנאות בעולם הרחמי שכלו לבן
 הוא * היא מלבנ' עונות של ישראל * והנני
 מביא * כבר הודענך כי כל זמן שישראל
 צדיקי * א' ספיר' מלכות מקושט ומתאחד
 כספירה העליונה וככלה תעדה כלוה ואם
 חו קלקלו ישראל שורת התורה והמצו' היו
 סדחונן חלוי בה כאושרו ובפשיע' * שלחה
 אפכם * י' ית' למען דחפו וחסדיו תקן
 לישראל יום אחד בשנה לטהרן מסומאחן
 ולרחוץ אותן וקרא אותן יום הכפור * וטעם
 שנקרא יום הכפורים בלשון רבים לפי
 ששת' יום הספיר' * והאחדות באותו היום
 ספיר'תם

ארץ הארץ כנגד צדק החתוך שהוא סוד
 ארץ ישראל כאמרו מלאמי משפט צדק
 * לין בה * והבן זה מאד * ודע והאמן כי כל
 העתידים לזכות ולהכנס לערב לא יכנסו
 לו אלא מתוך הדין והוה שאול שלש בתו'
 ליום הדין וכאותו מק' הוא מתן שרין של
 צדיקי שאין לו ערך ולא קצבה ולא שעור
 זשול אר' חייא בר אבא אר' יוח' כל הנביא'
 לא נתנבאו לא לימ' המשיח אבל לעולם
 הבא עין לא ראתה * אדם זולתך * והספיר'
 הזאת נקרא ג' לב למקובלים **שכינה**
עילאה * לפי שהיא

סוד קבלת השפע והאצילו'
 פעולם העליון שהוא עולם הרחמים והיא
 משפעת כמה מיני שפע ואצילות בשאר
 הספירות של כטה הימנה * וכשהכריות
 פקיימות תתודה והפציות אז היא שוכנת
 ומתגלת בשאר כל הספיר' * ומשפעת כמה
 מיני שפע ברכה וטובה בכל הספיר' * אז
 יתמלאו כל העולמות טובה וברכ' ואז ספיר'ת
 המלכות הנקראת שכינה תתאה גם היא
 חוזרת להריק ברבותיה על התחתוני * והיא
 שוכנת כניח כאמרו ונתתי משכני בתוכם *
 ואז כל העולמות כלן בתקון שלם וכמלוי
 שרוקן * לא יחסר כל בו ואם חו קלקלו
 התחתוני * שורה התור' והמצו' אז השכינה
 העליונה מסתלקת ובהסתלקה נמנעו
 הצנורות ונחשכו המאורות ונאסף הצדיק
 ואז שכינה תתאה מסתלקת מן התחתונים
 ומסתלקת העליונה מן העליונים ואז הוא
 חרבץ העולם ולפי' היודע' לרצות את קונם
 יודעים לתקן דרך השכיני' להחזיר' למקומה
 ולתקן קלקול הצנורות ואז חוזרת שכינה
 עליונה להאצול ברבותיה לספירות ואז
 הספירות ששפיעות הברכ' לשכיני' תתאה *
 ואז גם היא חוזרת למקומה להריק ברכה
 לעולם * סד' בהסתלק העליונה מסתלק
 התחתונה וכשוכ העליוני' תשוב התחתונה
 והסוד היודע' לשתייהן יודעה היל' והשכנת
 אל לבך כי ידוד הוא האלים בשמי' ממעל
 זו שכינה עליונה * ועל הארץ מתחת זו

ספירת הכ"ה וספירת הגלגל וחסד
ספירת הבינה סטהרר ורוחצת כל מיני
טנף ולכלוך שנחנו ישראל בספיר המלכו
וכששתי אלו הספירות מתאחדות להפך
בזכותן שלישראל ולטהר לכלוכן נקראו
על זה יום הכפורי והננו רוס: אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלו יליבנו העלונו
נקראת לבנון והתחוננה בלושה לבוש
שנים צריכים ישראל להפוך לבוש השני
ללבוץ ולפי נקרא יום הכפורים וזהו סוד
לשון של זהורית שהיה מלבין מפני טעם
כפורי שהרי ספיר בינה הפיעה להאיר
על ספירת מלכות ולטהר אותה מכל מיני
טומאת זהו סוד השעיר המשתלח בזה
היום ולפי ששתי הספירות האלו טכונות
זו כנגד זו כסוד אימא עילאה ואימא תתאה
מתעסקות בזה היום בטרתן של ישראל
נאמר בתשמיש המטה בין הכפורי והותר
בשבתות וימי טובי והסוד הידוע לידעי
הז וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא
בת אמי ותהי לי לאשה וזהו סוד שנקרא
יום הכפורים והבן זה מאד והספירה
הזאת נקראת כלשון אל העולם הבא
ולפי שנקראת כפורי
כמו שכארנו והיא סוד החיי כמו שכתבנו
אנו שתפילים כיום הכפורים כתבנו לחיי
וחתנו בספר החיים כאות הספירה מש
וכסה מגיולי חכמי הדור הללו נשתכשו
כפי ידעת החיים שאנו שואלים מרה עד
יום הכפורים ולא מצאו ידיהם ורגליהם
והוצרכו לבמה פירושים רחוקים והעקר
הוא שאנו מתפללים מרה והעד זה שנוכת
להיותנו ספורי מטומא הטאיתנו ונזכה
ליכתב בספר הצדיקים בעולם החיי שהוא
העולם הבא בין שנחיה כל אותה השנה
בין שנמות באותה השנה שנחיה כתובים
בספר הצדיקים שהוא ספר החיים כאמרו
בל הכתר לחיים בירושלם ובכלל זה אנו
שואלים כשאר התפלה כנוץ בעלה ויבא
ובשאר מקומו שנתקיים כל השנה בחיים
שבו ונחיה ולא נמו וכן אנו עושי בשאר

מועדים וראשי חרשים אבל זכרנו לחיים
וכתבנו לספר החיים שאנו אומרים ברה
ולה אינו כי אם שנהיה מנויים עם תחת
הצדיקים הראויים לחיי העולם הבא בין
שנחיה כאותה שנה בין שנמות וזהו
שאזל ספרים נפתחים ברה אחד של
צדיקים צמורים ואחד של רשעי צמורים
של בינוניים ואם תתבונן היטב בהלב זו
יראו עיניך ושמח לבך ותצא מכס הפיכ
ותתישב דעתך על שיטת התלמוד בפומה
שאמרו ולא תצטרך לחיים ארוכי היום
התלמוד בין שלקח צדיקי ורשעי ובינוניים
שאם אתה אומר שכונות זל במקום זה
היתה לשאלת חיי העולם הזה או חיים
טובים אין לך אדם מת שהירה מנו עם
הצדיקים ואין לך אדם חי באותה שנה
שהיה מנו עם הרשעים ונמצאו כסוד
עקרי תורה נעקרים ממקומן אבל האמת
והישר כי מנת מה שתקנו ברה ובריה
בזכרנו לחיים וכתבנו בספר החיי שיכפי
עונותינו ונסלה להטארינו וכתבנו עם
הצדיקים והראוי לחיי העולם הבא שהם
כתבנו בספר החיי בין שנחיה בין שנמו
ושמור עקר זה מאד ולא הסתכל בפי אחד
שכתבו בענין זה ולפי שהספירה הזאת
היא עולם החיים היא נקראת עולם הבא
והטעם שנקראת עולם הבא שהיא מושל
תמיד ברכותיה ובאה ככל יום וכל עיר
ובכל שעה ומשפעת ברכות לעולם ברה
גנה יוצא סעוד יוצא בלומר שאינו פוסק
לעולם כאמרו וכמוצא פים אשר לא יכום
סימיו ונקרא עולם הבא שהוא הולך ובא
תמיד ואח ואלא אמרת שפעמים פוסק
ברכותיו אם יחמאו בני העולם דע שאין
כונתו לומר שופסקו ברכותיו לגמרי אבל
כונתו לומר שאם בני אדם מישרי דרכיה
למטה אז העולם העליון משפיע ברכות
עד אין קץ ועד אין סוף ואז כל אגרות
הספירות מתמלאים כל מיני שפע וברכה
עד שספירת המלכות מריקה ברכותיה עד
גלידי ואם אז קלקלו בני אדם דרכיהם
ושעשיהם

ולכאן ולכאן וזאתו אספסוף מהקלי כח
 שאר הארצו ועכ"ל אין כ"כ מצויה באותו
 אר"פ"ף שאין הכ"כ מצויה בכל הארצו
 אלא כשהן שותות ע"י ארץ ישראל שנא'
 ונברכו כ"כ כל מ"פחות האדמה ויהבן זה
 מאד ור"י ל"ך מבור ענין גדול ונכבד
 כבוד המ"פחות השפע ע"י ספירת ה"בנות
 כעת הרצון או כשעת הכעס והקלקול
 ויראה דברים נפ"תים נגלים לפניך
 ואכ"כ שאר עניני העולם הכא עדיין
 תשמע בהם כמה פלאים וכמה מרגשות
 יכ"ה יתאבל למה שאנו צריבים לכאן
 וכלונו זה דייבמה שזכרנו ור"ע

שהספירה הזאת נקראת

שופר גדול והטעם לפי שהספירה

הזאת נקראת יובל וזהו שופר גדול שבו יצאו עבדים לחירות

וסמ"ן לדבר יום הכפורים של יובל

אם תחבונן היטב במה שפירשנו למעלה

בשעה ז"ר בענין הספירה הזאת ה

הנקראת נא לה ונקראת בפר"ס ונקראת

יובל ונקראת ח"י"ס תבין עוד שופר גדול

יכ"כ הודוענך כי במדרה הזאת יצאו

א"מ צירים ובמדה הזאת אנו עתידין לינאל

זהנני פכ"ר כ"כ הודוענך כי

המדרה הזאת היא למעלה מכל שרי

האומות ונקראת כמותי ארץ כ"כ שרי

הארמה אינן עולים ונאחזים אלא עד

ספירת גדולה ונב"ורה שהן למטה

אספירת ב"כ ה"י וכשגלו ישראל נתפזרו

בכל הארצות ורדו בהם כל האומות

כאפרו והפיצך י"י בכל העמים מקצה

הארץ ועד קצה הארץ ואם בן

בהיות השם יתברך מתעורר לקב"ן נדחי

ישראל צריך לעורר עליהם המדה שהיא

למעלה מכל האומות והיא ספירת הכינה

וכשיתעורר השם ית' אותה הספירה

העולה על כל האומות אז ירננו השרים

העליונים ויפלו ואין מקום כאומוי מקוד

י"י על צבא המרום במרום ועל מלכי

הארמה בארמה ונלפי יתקע בשופר גדול

ובאנו

ומעשיהם אז מדת ב"נה שהיא עולם הבא

פונקט שפע ברכותיה ואינה מריקה אלא

בצמצום בענין שאין הכ"כ מצויה בו לא

כדי שעור מועט בענין שלא יח"ב העולם

מכל וכל ור"י היא כ"כ אלו אין שם ברכה

בלל ועוד שאותו המועט המטפ"ף מפי"ד

ב"נה אינו בא דרך הצנור ל"ספיר המלכו'

שהדי נתקלקלו כל הצנור ונמצא ספירת

המלכות יבשרה ואתו המטפ"ף המועט

מטפ"ף לכאן ולכאן דרך השברים בענין

שלא תמצא שם ב"כ כלל משל לצנור'

המים שנתקלקלו ונשתברו ור"י אותך

המים הבאים באותם הצנור נשפכו דרך

השברים והשדק' לכאן ולכאן בענין שלא

תכ"א מהן תועלת וכשמגיעים המים

הנשארים בצנורות למקום החפץ כל כך

נתמעטו בקלקול הסדקים והשרים עד

שלא נשאר בהן שעור להשקות האדמה

ולשתות ולהסתפק בשאר הצרכי ונמצא

הקללה בעולם ועוד שאותן המים

הנשפכים דרך הסדקים והשרים הולכו'

למקומות שלא היו ראויים ללכת בהן עד

שנמצאו מקבלים אותם מקומות תועלת

בשעת הקלקול ועל זה נא"פ חות' שנואה

כי תבעלו שפחה כי חירש בגיורתה תחרת

עבד בני ימלך ונבל כי ישבע לחם ואם

תכין העקרי הגדולי שאנו פכ"רי כמקום

זה תכנס לכמה חדרי ותבין ותשיג הסעם

מדוע ארץ ישראל שוממה מכל וכל

וארצות הגוים לא נתברכו לגמרי ואם

תקשרה ותאמר הלא ארץ ישראל עקר

הברכות ושאר ארצות הגוים מתברכו על

ידיה כאשר ונברכו כ"כ כל משפת הארץ

ואומר ויהנות מ"סר על פני ארץ ואח"כ

ושולח מים על פני חוצות ומ"ן דרך הית

שאחר שנפסקה ההפסכה מארץ ישראל

שיחרכו מאד שאר הארצות שברכותיהן

תלויה בברכותיה לגמרי ד"ע שאולו לא

נתקלקלו הצנורות ונעשו בהם סדקים

ושברים אמת אתה אומר אבל מאחר

שנתקלקלו ונסדקו ונשברו מטפ"פי הפי'

ובאו האזכרים בארץ אשור והגדה בארץ מצרים ואמר יי אלהי בשופר יתקע והלך בסערות תמון וסמך ליה ויני צבאיה יגן עליהם ויבית במצרים מע"פ שגמלו במדה זאת מדוע לא נתקע בנשופר לפי שאותה הגלות היתה תחת מצרים לבד אבל גלות אשור היתה תחת כל השמים העליונים והיתה יד כל משפחות האדם צריך לעורר עליה בזה הגדול ברעם וברעש גדול ונקול שופר נאמר והתגדלתי והתקדשתי ונעדרתי לעיני עמים רבים וזאת מדוע הוצרך למצרים כח הגדול הוא לאזניה אלא משפחה אחת דע שאין בכל שרי פעלה גדול משר של מצרים זהו שאמרו חכמים ארץ מצרים שניה לארץ ישראל ולפיכך הוצרך לו לקשואותיה וסופתיה ולהוציאם בכח הגדול ולהראות גדולתו והכן זה מאד והנה רמז כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יראו גוים ויבושו סבל בבורם וישמו יד על פיה ואזניהם תחרשנו ויחכו עפר כנחש במאן רמז קציצת השמים העליונים ונפילת האומות שתחת משלחם ואחר שספרנו לך איך הכללים נחזרו לשאר והספירה הזאת נקראת לפעמים **גבורות** והסוד מי ימלא גבורות ודע כי

נאין לה מצרים היא הנקרא גבורי כובשת הכל תחתיה והנה שופר גדול והטעם גאולה וחירות ולפי שהיא מתגברת על כל הנכורים ואין מי שיוכל להזדונג לה מכל השמים העליונים הפסוק מכריז ואם מי ימלא גבורותי וזו שהתגברנו בו גוים ובי תהללו והכן זה מצד כי צורך גדול הוא לכמה מקומות ותדע ותכין מה שקבעו בתפלה מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך דבר גדול רמזו באין והספירה הזאת היא נקראת **תהילה** וצרכים אנו להוודע עקר התהילה תלויים בזה הענין צורך אהבה לדעת כישתי נספיקו שהן יודו אדמי סמונות זו כנגד זו והעליונות נקרא תהלה והתחתונה נקרא תפלה והטעם לפי שהעליונות דבקה בראש המעלות וממנה יבא כל מיני אצילות ושפע וברכה והיים לפיכך נקרא תהלה כלומר שעליונו לשבח ולהלל למי שעשה עמנו זעם אבותינו את כל הנסים האלה והוציאנו מעבודת לחיות ועל זה נקרא תהלה והתחתונה נקראת תפלה והטעם לפי שהתחתונה דבקה בסוד התפלות והתחתונים לפירוב החטאות והלכלוכין שחוטאים ומלכלכים הבנים הדבקים בה ולפיכך ספירת המלכות היא סוד התפלה וסימן ואינו תפלה וזה סוד ארדים אל דמי לך ולפי שהתפלה דבקה במדה זו נקבעו שערי כל התפלות בשם המיוחד לה שהוא אדני וסודוהו בראש כל התפלות אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלך שזהו שער כל התפלות כמו שכתבנו בשער הראשון אבל ספירת ב"ג שהיא דבקה בראש המעלות וממנה יבאו החיים והברכה וכל מיני אצילות קום ועמידה היא סוד התהלה כלו להלל ולשבח לפאר ולרוחם על כל דמויות הנסים והנפלאות שעושה עמנו תמיד לפי שהיא סוד החירות והגאולה כמו שכתבנו ובהופיעה יופיעו הנסים והנפלאות לישר והנה סוד התפלה הוא ענין התחתונים וכתב

ומנרף וּלְפִי גִדּוּל טַעֲמֹת הַמִּנֵּה אֵין רֵאָוִי
 לְהַזְכִּיר שְׂבַחֶיהָ אֵלֶּיךָ מִקִּימֹת וּבְשַׁעֲרֹת
 הָרֵאוּיֹת לְהַזְכִּיר וְהַגִּה הַנְּכִיָּא מְכַרִּיז וְאָז
 כִּי אֵין כָּל אָדָם רֵאָוִי לְתַהֲלֵהָ * אֲנִי דִּי דִּי
 הוּא שְׁמִי וּבְבוֹדִי לְאַהֲרַר לֵאמֹר לֵאמֹר לְרֵאָוִי
 לְפַסְלִים * וְכִי חֶעֱלָה עַל דַּעְתְּךָ שְׂחַהֲלֹתוֹ
 אֲפֹשֶׁר לְתַתּ לְפַסְלִים * אֵלֶּיךָ דְּבַר יְדוּעַ
 לְמִקְוֵבִלִים כִּי כָּל תְּפִלָּה שְׂאִינָה הַגּוֹנֵה
 נִקְרֵאת פְּסוּלָה וְכֵן הוּא פִּירוּשׁ הַפְּסוּק מִי
 שְׁלֵא נִכְנַס לְשִׁמְשׁ בְּכַפִּיר הַמַּלְכּוֹת שְׂחַהֲ
 חַתּוּנָּה כַּעַת הַתְּפִלָּה אֵין אֲפֹשֶׁר לוֹ לִיכַס
 לְפָנֵי רוּס הַכַּעֲלוֹת לְפָנֵי סְפִירַת הַכִּינִי *
 לִישִׁירִים נֹאֵה תְּהִלָּה אֲבָל לֹא לְפַסְלִים *
 הַבֵּן זֶה מֵאָדָּם * וְעַתָּה צִרִיךְ אַחַת לְהַתְּבוּנָּה
 כִּי כָּל בְּאֵרֹנוֹ לְפַעֵל בְּשַׁעֲרֵי זֶה כִּי הַנֶּשֶׁם
 דְּבָקָה בְּסְפִירַת הַחַהֲלָה * וְהַרְוֹחַ בְּסְפִירַת
 הַתְּפִלָּה וְהַנֶּשֶׁם בְּסְפִירַת הַמַּלְכּוֹת וְהַגִּה
 דְּוֹד פִּי הַדְּבַר בְּסוּד וְאִמְרַי כָּל הַנֶּשֶׁם הַהֲלֵל
 יֵה הִלּוּיָהּ * וְכַכֵּר יְדוּעַ הוּא לְמִקְוֵבִלִים כִּי
 שְׁמִי רַמְזוֹ לְגַסְפִּירֹת עֲלִיּוֹנוֹת וּלְפִי הִרְתִּי
 כְּהֵן הַנֶּשֶׁם וְהַהֲלֵל וְאִמְרַי כָּל הַנֶּשֶׁם
 הַהֲלֵל יֵה * וְאֵם תֵּאֵם וְהַכְּתִיב הִלְלֵנוּ נֶפֶשׁ
 אֲתֵי דִּי דִּי הִרְתִּי הַהֲלֵל הַלּוֹי נֶפֶשׁ * דַּע כִּי
 הֲלֵל הַנֶּשֶׁם חֲלוּי תְּלוּי בְּשֵׁם יֵה הֲלֵל הַנֶּשֶׁם
 תְּלוּי בְּשֵׁם יֵה * וְהוּא נִבְלָר לְרַחֲמֵי
 הַמַּלְכּוֹת שְׂחַהֲלֹת שְׂחַהֲלֹת גְּמוּלָה שֵׁם
 נְבִי מִיְּהִי הֲלֵל חֵם הַלֵּל גְּמוּלָה וְהַלֵּל שְׂאִינִי
 גְּמוּלָה הֲלֵל גְּמוּלָה חֲלוּי בְּסְפִירַת הַכִּינִי נֶהֱמֹקִים
 שְׂאִינִי בּוֹ חֲסִרוֹן כָּל דְּבַר וְלֹא נִבְדַּק בַּה פְּגָם
 לְעוֹלָם לְפִי שְׂחַהֲלֹת מְכֹל הַשְּׂרִי וְהֵיָא
 דְּבָקָה בְּעוֹרֵם הַרְחֵמִים * וְהַלֵּל שְׂאִינִי גְּמוּלָה
 חֲלוּי בְּסְפִירַת הַמַּלְכּוֹת וְלְפִי שְׂלַפְעִים
 הַרְבֵּה הוּא נְפִירָא וְפָגַם דְּבָק לֹא כִּשְׂרָאֵל
 חֲטָא * וּמְכַסִּי לְכֵן הֲלֵל שְׂאִינִי גְּמוּלָה
 כְּדִילְגִין נִקְרָא כְּנֵגֵד * זֶהוּ כוֹד הַלֵּל גְּמוּלָה
 וְהַלֵּל שְׂאִינִי גְּמוּלָה * וְהַבֵּן זֶה מֵאָדָּם * זֶה הֲלֵל
 שֶׁל רַחֲמֵי שְׂאִינִי שְׂחַהֲלֹת מִנְהַג לְפִי שְׂזִמְן
 כְּפִדָּה הוּא וְהַלְכִירָה פְּגוּמָה הִיָּה נַחֲזָה
 לְהַתְּחַדֵּשׁ אֲבָר הַלֵּל הַנֶּשֶׁם * וְהַנֶּשֶׁם אֵין הֲלֵל
 הַשְּׂחַהֲלֹת וְהַטּוֹב וְהַלֵּל פְּסַח טְבוּעֵי וְסַכּוֹת
 בְּאוֹתָהּ הַזְּמִנִי הַפּוֹעֵי סְפִירַת הַכִּינִי * בְּפַסְחָהּ
 יֵה אֵין חֲמוּשִׁים

וּבְקִשְׁרֵי רַחֲמִים לְרַחֵם עֲלֵינוּ וְלַסְלוֹחַ
 חַטָּאתֵינוּ וְלַהוֹשִׁיעַנו מִצָּרֵינוּ וְלַהֲשִׁילֵם דִּי
 מַחְסֹרֵנוּ וְלַהַחְיִיר אֹתָנוּ וְלִשְׂמַרְנוּ מִכָּל
 מִינֵי מַשְׁחָת וּפְרַעֲנוֹת וְכָל כִּיּוּצָא בְּאֵלֵינוּ
 הַבְּקִשְׁתָּהּ חֲתִירוֹ בְּתְּפִלָּה וְכָל אֵה הַדְּבָרִי
 דְּהֵם דְּבָקִים בְּסְפִירַת הַמַּלְכּוֹת * אֲבָל סוּד
 הַתְּפִלָּה הוּא אֲחַר שְׂקֵב לִי * יֵה תְּפִלּוֹתֵינוּ
 וְאַחַר שְׂשַׁמֵּעַ קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּחִנּוֹתֵינוּ וְסַלַח
 חַטָּאתֵינוּ וְהוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַשְׁלִים
 דִּי מַחְסֹרֵנוּ וְשִׂמְחֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחָת
 וּפְרַעֲנוֹת אֲז חוֹבָה מוֹטְרָר עֲלֵינוּ * לְהַלֵּל
 וְלִשְׂכַח לְפָנֵינוּ עַל רֹב הַטּוֹבוֹת שְׂגַעֲלָנוּ *
 וְעַתָּה רֵאָוִי הַרְפֵּשׁ שְׂבִיחַ הַהֲלֵל לְתְּפִלָּה *
 חֲרִי לְךָ כִּי הַתְּפִלָּה דְּבָקָה בְּסְפִירַת הַמַּלְכּוֹת
 וְהַתְּפִלָּה דְּבָקָה בְּסְפִירַת הַמִּנֵּה שְׂחַהֲלֹת
 הַנְּאוּלָה וְהַחְיִירִית וְכָל מִינֵי הַשְּׂעוֹת וּלְפִי
 הַכָּל הָרֵאוּן לְחַלְלֵה אֵין הַכָּל רֵאָוִי לְתַהֲלֵהָ
 כִּי הַתְּפִלָּה כָּל אֶחָד כְּפִי צַעֲרוֹ מִתְּפִלָּה עַל
 צַרְתּוֹ * אֲבָל הַתְּפִלָּה מִיּוֹחַד לְהוֹדוֹ וְלְהַלֵּל
 לְשֵׁם עַל גִּדּוּל טוֹבוֹתָיו * שְׂעֵשֶׁה וְסִי הוּא
 שְׂעִירוֹ * שְׂבַחֵנוּ לְפִי נֶאֱמַר לִישִׁירֵי נֶאֱמַר תְּהִלָּה
 וְצִירִיכּוֹם אֲנִי לְעוֹרֵךְ * עַל עֲקָרִים גְּדוּלִים
 רַמְזוֹ אֹתָם רְבוּתוֹ בְּעֵינֵי הַהֲלֵל * לְהוֹדוֹ
 וְהַתְּפִלָּה דְּבָקָה בְּסְפִירַת הַמַּלְכּוֹת * וְהוּא כָּל שְׂעוֹר
 דְּאוּיָהּ לְהַלֵּל * לְפִי שְׂחַהֲלֹת חֲזָת גְּדוּלָה
 הוּא עַד מֵאָדָּם אֲמַר בְּכִימֹת סֶק * אֲדִישׁ בֵּן
 פְּזִי קָן פְּרִשִׁיּוֹת אֲמַר דִּי בְּסְפִירַת חַלִּים וְלֹא
 אֲפֹר הִלּוּיָהּ עַד שְׂחַהֲלֹת שֶׁל רַשְׁעִים
 שְׂנֵא * יִתְּמוֹ חַטָּאִים מִן הָאֲרִיץ וְהַשְּׂעִים עוֹד
 אֵינִם הִלּוּיָהּ * עַתָּה הַתְּבוּנָּה שְׂחַהֲלֹת דְּבָרִים
 גְּדוּלִים שְׂרִמְזוֹ הַאֲחַדֵּי שְׂאִינִי הָאוּי לְהַזְכִּיר
 עֲנֵן הַתְּפִלָּה הִלְלֵהּ בְּמִקּוֹם שְׂחַהֲלֹת מוֹמֵת
 כְּלוּמַר לְעֵשֶׂת הַנֶּסֶם וְהַנֶּשֶׁם וְלַהֲשִׁילֵם מִן
 הַרְשָׁעִים כְּמוֹ שְׂעֵשֶׁה בְּמַצְרַי שְׂשֵׁם נֶאֱמַר
 הֲלֵל הָרֵאָוִן כְּמוֹ שְׂנֵאֵם הַשְּׂחַהֲלֹת וְהֵיָה לְכֵם
 כְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חֵם * וְהַשְּׂחַהֲלֹת שְׂאִינִי שְׂחַהֲלֹת
 דְּוֹד כְּמַת נְפִלְאוֹת יֵה לֹא מֵלֵאן לְבוֹ לְהַזְכִּיר
 הֲלֵל אֵלֶּיךָ בְּאוֹתוֹ דְּבַר הָאוּי לְהַלֵּל * מִשְׁלַח
 כְּמִי שְׂלוּבֵשׁ בְּגֵי מַלְכוּת וְעוֹסֵק בְּמַלְאָכָה
 פְּחוּתָה הֵיָה כְּזוֹ גְּדוּל מִזְרָה לְפִיכָךְ אֵל
 הָאוּמֵר הַגְּדוּל בְּכָל יוֹם הַיּוֹם מִתְּרַף

והמו שים עלו בני ישׁו' ובה נבא'ו בעצרת
תספרו חמשים יום והיא גרמה למחן תור'
בסכות שמנה ימים עם חג עצרת' וכבר
הודענוך שהם שמנה ספירות שמתחילור
להמנות מספירות הב'נה ושבע תהיה תן
חלק לשבעת וגם לשמנה' והנה רמזן היא
חמשים הוא שמנה והמבין יתבונן' אבל
שמל' יפי חנוכ' שתקנו השמן בא מן הרצון
לספירת הכ'נה והב'נה סוד המטר ונרות'
אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות'
המטר' והנרות' לפקוח עיני' עורו פק עיניך
וראה' ושפנת ימי הנוכה הם סוד הענין
והנם הגדול והיודעים עקרי הברבי' יודעים
כי הנם הנעשה בשמן ע' ספירת הב'נה
הוא כי מש' תולדת השמן מן הרצון ולפי'
המנורה והנרות והשמן סוד כל הספירות'
והמגלה סוד זה מנורת זכריה ושני צנתרות
זהב המריקים מעליהם הזהב שאינו צריכים
להביא שמן ממקום אה' לא שני הצנתרות
מריקים בשנים זיתים עליה' המבין זה יבין
סוד ה' וסוד כל הנשמה תהלה' וסוד
הלל גמור בשמנת ימי חנוכה' ודרי רמזנו
לך רמזים גדולים וחזקים ועמוקים' כמרה
שתוכל להתבונן בסוד דההלל ובסוד כל
מקום שנאמר בו תהלה' ולא להנם אמרו
כל האומר תהלה לדוד בכל יום מוכסת לו
שהוא בן העולם הבא' דבר' גדולים רמזו
הנה כי סוד תהלה הוא סוד העולם הבא
כמו שפי' בשער זה' ואל תקשה ותאמ' והלא
אמרת כל האומר תהלה גמור בכל יום דרי
זה סוד הר' וסוד הר' הלל גמור לחוד תהלה
לחוד הלל גמור אינו נאמר אלא על טעם
ידוע' תהלה הוא סוד ערך תקון הספירה
ותכסויה ומעלותיה אבל אינו גוף ההלל'
ולפי' אמרו כל האומר תהלה לדוד וכו' כלן'
כל האומר המזמור הזה בכל יום שהוא
מתחיל בלשון תהלה שהו' סוד ספיר' הב'נה
ויש בו כמה תכסוים מעלו' משתי הספירות
המכוונות זו לזו שהן ב'נה ומלכות מובט'
לו שהוא בן העולם הבא' ואם תזכ' ליכנס
בדרי' המעלו' שבמזמור הזה תרא' ותשמ'

ואחר שידע' זה התבונן בסוד המלכו' שהוא
אדני' שהוא סוד התפלה כמו שפי' בשער
הראשון הוא השער שבו נכנסים להגיע
לספירת התהלה שהוא שמינית' לה ולפי'
כללם בא' כו' הפסוק ואמר בתחלה אדני'
שפתי תפתח שהוא סוד התפלה ואז כופי
יניד תהלתך' כלומר בהיותי זוכה לסדר
התפלה כהונן אזכה להיות ראוי להעריך
תהלה' כמו שבארנו לזושים נאה תהלה
וכמו שפי' בפסוק וכבודי לאחד לא אחזן
ותהלתי לפסילים' ושמו העקרים הללו
בענין תהלה ותפלה' והספירה הזאת היא
אות שניה מאותיות השם' והיא סוד ה'
ראשו' של שם דוד' ית' וכבר הודענוך
בשער הזה הואך' אל שתי הספירות שהם
ב'נה ומלכות מכוונת זו לזו בשמל' הספירות'
ואז הן הנקראות בכל התורה יד' ד' אדני'
בכאם כאחד כמו שבארנו' והנה סוד
הב'נה הוא שער הספירות העליונות וממנו
יקבלו שפע ברכה שבע הספירות התחתונות'
כמו בן ספירת מלכות הוא' שער כל עשר
הספירות וממנה יקבלו שפע ברכה וקיום
ועמידה כל הנמצאים ושבקולם עליונים
ותחתונים' והנה ספירת המלכות היא בני'
קבול לכל הברכות הבאות מספיר' הב'נה
ולפי' זו הונסא לזו ושתיהן ב'נה ומלכות' הן
סוד שתי ה' ית' אשר בשם יד' ית' ה' א'
ראשונה ב'נה' ה' אחרונה מלכות' והנה
המלכות תקבל סוד שפע הברכה הנמשכות
מן חב'לת כמו שפירו' ולפי' כו' שם' הו'
יובל' זו שכינה על' א' זו שכינה תחת' זו
אם עלאה' זו א' תתאה' זו בית שער'
לספירות עליונות' זו בית שער לספירות
התחתונות' ע'יה ראשונה מקבלו' ברכות
שאר כל הספירות' וע'יה אחרונה מקבלים
ברכות וקיום כל הנמצא' הנברא' זו נקרא
תהלה' זו נקראת תפלה' זו נקראת כפוח'
זו נקראת כפוחים' זו נקראת שמינית' זו
נקראת שמינית' למעלה למטה מלכות'
שמינית מלטה למעלה ב'נה שמינית' לפי'
ששתי הספירות העליונות' כלולות בב'נה

כי שם יד' יתברך שני נקוד' יש לו בתורה
 האחד נקוד א'ד ס' שהוא סוד הבינה בדר'
 זה יד' ב'פסוק יד' וד' אד' ו' היל' ובפסוק
 אד' י' יד' ב'מה אדע כי אירש' וכן כיוצא
 בה' השני נקוד א'ד' נ' שהוא סוד המ' לכו'
 בדרך זה יד' בכל התורה ואם תבונן
 העקר הגדול הו' שמסרנו בידך במקום זה
 הבין סוד שני ההי' שבש' היאך הן מכוונ'
 זו כנגד זו ומפתחות השם בידיהן זו למעלה
 וזו למטה' ובנקוד שתי' השם נקד' בכל
 התורה לא בנקוד א' ומכאן הבין סוד שכינ'
 בתוך שני ההי' ושתי' בונה אחר' זו
 שואבת מזו והכל יחוד שלם לשם יתברך
 והיודע לבין סוד שתי' אלו ההי' שבשם
 צריך לבין בשעת היחוד כי בשתי' הוא
 סוד היחוד השלם ועל שתי' נאמר יד'ה'
 יד'ד אחד ושמו אחד לבין זו כנגד זו וליח'
 הספירות זו לזו זהו עקר ליודעים עקר
 קבלת יחוד יי'ת' והנה הודענך בשתי'
 אלו ההי' שהם סוד כל מקום שאתה מוצא
 בתורה כתוב בפסוק אה' אד' יד' או יד' וד'
 אד' ואחר שמסרנו בידך אלו העקלים
 כשער זה יש לנו להכנס בשאר השערים
 שמתנו בחבור זה בהם' והשם למען
 רחמי' וחסדי' וירנו דרך האמת :

כמו שפי' זהו סוד וכיום הח' עצרת תהיה
 לכם' וכבר בארנו למעלה' ותפוס בידך
 עקר גדול בשתי' או הספירות שהן בינה
 ומ' לכות כבר הודענך ששתי' מכוונות
 זו לזו ומקבל' שפע ברכה זו מזו' ועתה
 תצטרך לדעת ששתי' סוד הפרנסים אש'
 הותם כל שם יד' ו'ת' מסור' ביהי'ם ה'
 העליונה שהיא הבינה היות סוד הפרנס
 העליון שממנו יקבלו כל הספירות שפע
 וברכה ולפיכך תמצא שחותם כל השם
 מסור בידה שהרי השם הנכתב יד' והוא
 נקוד בנקוד א'לרים והוא נקרא בשמו בדר'
 זה יד' והנקרא א'ל' ס' הרי השם הנקרא
 בנקודה לפי שהוא נושאת כל החותם'
 ה' אחרונה שהיא המ' לכות ה' סוד הפרנס
 הגדול האחרון שסמנו יקבלו עולם המלאכי'
 וציוותם ומחנותם שפע קיום פרנסה וחיים
 וכן עולם השמים חמה ולבנה וככבים' וכן
 צבא הארץ מיני מתכות צמחים ובעלי חיו'
 למיניהם כלם יקבלו בח' קיום' ועמידה
 וחיים כפי הראוי מספירת המ' לכות שהיא
 סוד ה' אחרונה של שם ולפיכך רמזא
 שחותם כל השם מסור בידה והיא נקרא
 בשמו בדרך זה נכתב יד' וד' ונקרא אדנ'
 הרי השם הנקרא בנקודה' נמצאת למד

ידוד. בינה יוכל. תשובה. צדק עליון
 שכינה עילאה מקור חיים כפורים.
 עולם הבא שופר גדול גבורות.
 תהלה אם עילאה.

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה

הוא הנקרא יה
 וצריך אזהרה לדעת כיה שם הגדול שהיה
 ידו ית' הוא הנקרא שם המיוחד כלומר
 סוד יחוד כל עשר הספירות כאחת וכבר
 בארנו כי שני הספירות הראשונות כלולות
 באות יוד של שם המיוחד קוצו של
 יוד סוד הכתר ועקי היוד סוד החכמה
 והספירה הנ' מתאחדת בשניהן היא סוד
 הכינת הכלולה בסוד ה' ראשונה של שם
 נמצאו ב' אותיות ראשונות של שם שניהן
 כלולות בנ' שני ראשונות ואית ואו של
 שם היא מוללת שש ספירות ג' מחצי אות
 ואו ולמעלה ואו הן גדולה גבורה תפארת
 וג' מחצי אות ואו ולמטה ואלו הן נצח
 ה' וי' סוד' והספירה האחרונה שישם
 שהיא ה' כלולה באות אחרונה של שם
 שהיא אות ה' ועזה צריכי אנו להודיעך
 מה טעם ב' אותיות של שם הראשונות
 נקראות בפני עצמן זכ' אותיות אחרונות
 של שם אינן נקראות בפני עצמן כבר
 ידעת מה שפ' בב' הה' של שם ה'
 ראשונה שהיא הכינה מיוחדת ספירות
 תחתונות עשה ה' אחרונה שהיא מלכות
 היא מיוחדת עם ס' ספירות עליונות עי'
 וסוד' סוף דבר עקר כלי הספירות הוא ג'
 ספירות עליונות אשר מהן נשפעות כל ז'
 התחתונות ואם הו' יפקו השמות הן אז
 נמצאת חרבן הכינת ושריפת ההיכל וגלו'
 הכנים בין האומות ולפיכך חצי השם
 הראשון שהוא יה אפס' לו להקראות
 בפני עצמו חצי השם האחרון שהוא ה'
 א' א' לו להקראות בפני עצמו לפי שהוא
 קציצה בנשפעות וכשאתה קורא יה הרי
 גם חצי השם האחרון נכלל בו ואין שום
 קציצה וכן בסוד יוד ה' א' וחציו ככלו'
 וזה חצי השם הראשון אבל חצי השם
 האחרון עשיריתו וקומו בסוד יה הוא'
 וצריכים אנו לעיורך על מקומות הרבה
 בתורה שבהן שמה' כגון כי יד על כס
 ית מלחמה לידוד בעסקל' מ' מ' מדור דר'

והו' פ' הפסוק עמלק הרישע בא מכא
 נחש הקדמוני שם הוא דבוקו וכחוסעת
 הטל נחש הקדמוני וזחמא בחור קצו
 אדם נמועות למעלה והפירד ארוף וזרו
 סוד סלוק שכני' שעקדה בתחתוני' היתה
 ולא כמצה היונה מנות לך גרה א' עפי'
 שעמדו ישראל כסיני ופסקה זה המתן עכ'
 פגם הלכנו לאהוסר מעולם כי אם לפעמי'
 בדלוגים כבא קרבנות ידועים שעירים
 ידועים שבהן טיבך שעור ראשית נחו של
 עמלק וסימן ראשית גוים עמלק וכשבא
 עמלק הוסף פשע על פגם הלכנו ונגע
 בכף יד יעקב כשנעצו הנשפעות בזמן אדם
 דוד יונה כשנעצו הנשפעות בזמן אדם
 הראשון ונגע עמלק בכף יד יעקב נקבעה
 פרשת זכור והרי ב' אותיות אחרונות של
 שם כביכול פגמו עי' עמלק והטע' כי יד
 ידוד נגעה בס' כאמר והות' יד ידוד בכס'
 ואוס' דרך נחש עליצור וסימן וכבא עמלק
 על חס' עם ישראל ברפידים ברפון ימים
 ולפיכך רוצך לומר כי נחש הקדמוני
 ועמלק שניהם נגעו בשתי אותיות אחרונות
 שהם הו' וז' ולא נשא' חצי השם שלא פשטו
 יד בו כי אם אותיות יה' לפי שאין בהן מקו'
 אחיזה לשרים העליוני' לפי שהן גמעות
 כמו שבארנו ולפי' כי יד על כס' נגעו
 בכסא ותנו בו פגם ונשא' כס' נגעו בשתי
 אותיות אחרונות ולפי' על ג' זה והמבין
 זה יבין סוד פרשת זכור ופרש' מעבר יבוק
 ב' הכל כלול במקומו הללו' והנגי' רומז'
 כל גוים סבכוני במקום שיש להן לישראל
 האומות מקום אחזה וזרו סוד ואו של
 שם נקרא ידוד בכל התור' וסימן לך ידוד
 הגדולה והגבורה והתפא' והנצח וההוד
 יסוד עוקן תחתון ועל זה נאמר כל גוים
 סבכוני כי סביב אותם ואו' של שם מקיפי'
 כל שרי האומות וסאו' ואו' ולמעלה שהוא
 סוד יה אין להם עליה ואתה על בסימיו
 ודרוך ודרוכתיך על בסורתי ארץ
 והאכלתיך נתלת יעקב אביך ולפי' טכ' כל
 גוים סבכוני נאמר ראשי גוים עמלק ולפי'

הוא נכנס יחלה לגלות סתירה של ישראל
 דפשו יד בשתי ארצות אחרונות של שם
 וה' לפי כי ידעל כס יה מלחמת לוי
 בעמלק כשהוא אומ' מלחמ' לוי בעמלק
 אינו ידע מי כמו כשהוא אומר מדה דר
 גלה הדבר ונהר מקו' שפשוטו יד עמלק
 וסי' דר הולך ודר בא והארץ לעולם עומד
 וזה שמי' לעולם וזה זכרו לדר דר לפיכך
 פ' יש זכור זכור ידוד לבני אדם את יום
 ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה'
 ואחר שידע זה הולך להתמנה מה שקבע
 הנביאים בשני מקומות עובד יד דר אדומי
 אומר כבוא אדם ועלו מושועי' בהר ציון
 לשפן את הר עשו והיתה לידוד המלוכה
 זכריה אמר ואספתי את כל הגוי לירושלם
 למלחמה ונה' יצא ונלחם כגוים ההם כיום
 ה' לחמו ביום קרב ואז והיה י' למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו
 אחד ואמר ראשית גוים עמלק זהו סוד
 כי ידעל כס יה מלחמ' לידוד בעמלק מדר
 דר' ודל' תקנו כפסוקי דוסרא שני אלף
 הפסוקים בסוף ועלו מושועים בהר ציון
 לשפן את הר עשו והיתה לידוד המלוכה
 והיה ידוד למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה ידוד אחד ושמו אחד במקום זה
 הקריבו שתי כבואו זו לזו וכחאחד לו
 ב' נבואות יחיד חספ ית' בה' והסבך
 עומק מה שתקנו בדבר זה יבין סוד כל
 גוים סבכ' ג' בשם ידוד כי אמ' לם וסוד
 ראשית גוים עמלק וסוד פ' יש זכור ופרשת
 מערי יבוק לפיכך יש לך להתכונן סוד
 שכתו בתורה כי ידעל כס יה עז יה כבוא
 התשועות והנאולות והמוכות לישראל כי
 בשעה שישראל בגלות ככיוול נונע הצרה
 לאברהם יצחק ועקב ודוד הכלולים בסוד
 זה זלפי' שם יה צריך לרושיע ולגאול
 וסי' עזי וזמרת יה והיה לילישועה ואז
 מן המצר קראתי יה' מן המצר שהוא
 סוד וה' שוש להם מצרים ע' שרי האומות
 סביב כל דודפיה השיעה בק המצרים
 לפי מן המצר קראתי יה' שאין לו מצר

לפי שהוא מקום הרחובות ועולם הרחמי
 שאין בה מקום אחיה לשרי המצויני ורא
 לגויהם אלא ליעקב שהוא קו האמצעי
 ועולה לסעלה מאברהם ויצחק לפיכך
 והרבכתין על בשרו ארץ והאמלרוך
 נחלת יעקב אביך וילפי' מן המצר קראתי
 יה' יוסף שאם עמני במרחב יה' כלום
 ב' הספידות העליונות השתים מהן אינן
 נגלו לעולם והשלישית שהיא הכינ' נגלת
 פקצתה לא כלם כמו שאמר זל חספם
 שערי ב' נה נבראו כעולם וכל נתנו למש
 חרץ מאחד והוא שקולר' כנגד כל המט
 שערים שעמה ולפי שהכינ' נה היא ספידה
 ז' ועל ידיה פועלות ב' הספידות העליונות
 שאינן נראות כלל' והכינ' נקד' הרחובות
 הנחר ועל ידיה באות התשוע' והנאולות
 כמו שבארנו לפי עמני במרחב יה' באותם
 הספידה השלישית הנקרא' רחובו ויצחק
 אמר כי עתה הרחיב ידוד לנו' והפסוק
 הזה צורך גדול הוא' והנה על ידי הכינ' נה
 שהיא רחובות ותוא סוד חספם יצאנו
 מסצרים ונהיא סוד התשועות והנאולות
 כמו שבארנו זלפיכך עזי וזמרת
 יה' והיה לילישועה' התורה אמרת
 כ' יסו והנביא גלה יורח ואמר הנה
 אכל ישועתי אכמת ולא אפחד כי
 עזי וזמרת יה והיה לי לישועה'
 התורה אמר עזי וזמרת יה וכו' והנביא פ'
 כלום כי עזי וזמרת יה כלום בתראתה שפע
 עז' בכ' אותנו אחרונ' כי עתה הוא יה
 וכשיתחזק יהיה ידוד א' או היא הש ועז
 השלמה הסבין זה יבין סוד כי ידעל כס
 יה מלחמ' לידוד וזמרת יה לידוד המדוכ'
 וסוד ב'ו' ההוא יהוה וכו' ואח' שהודענוך
 אלו הכללים תעלינום אריבוס אנו לומר
 סוד מה שא' הזקיהו בתפלחו אמרת ל' לא
 אראה יה' זה בארץ החיים' מהו לא
 אראה יה' הכלומר מאחר שנאמר לו מרת
 אתה ולא תחיה אמר חוקי הרי איני רואה
 עולם הבא שהוא עולם החיים שהוא
 קה' כמו שבארט למעלה ואילו אמר

שאהיה זוכה לראות אפילו ספירת סלכו
שהיא אחרונה גם היא אמרתי שלא היה
לי זכות לראותה מה טעם כי שם יופיעו
הספירות הכחות משם יה' ומלכות נקרא'
ארץ החיים כלומר המקבלת שפע מעולם
החיים שהוא סוד יה' שהב' נה נבללת בו
ולא אביט אדם עוד עכשיו ששני חלב ושתו
סוף אדם הראשון שחור בתוספת וחדל
מעשות עון ועדיין תשמעו זה בע'ה ז' א' ב'
החבונן ככל מקום שאת' מוצא יה' אע"פ
שהוא סוד ספירת החכמה הוא רומז על
עולם הרחמים שהוא סוד ג' ספירת' עלינו
ואם יש בהן קצת דין הוא בחכמ' ה' ובינה
אבל הסתר כלו הרמים נגזרים י' ו' אע"פ
שה' עולם הרחמים אע"פ קצת דין מעורב
בשם יה' שהרי חכמה ובינהן האש' מזה
הדין ואף ע"פ שאינו דין גמור שהרי הדין
הגמור מתחיל מגדולה ונבר'ה שסביבות
השרים נאחז' וישם קבועים כמ' סנהדרא'
ובתי דינים כמו שבארנו עכ' קצת דין יש
בשם'ה אבל בנרת' ולא בפסק דין שאין
פסק דין לא מג' ולה' ונבר' ולמטה ולפי'
אמר אם עונות תשמור יה' אר'ני מ' יעמד
ופיר' הפסוק אם יה' שהוא עולם הרחמים
שומר העונות כשאנו באים לדין לפניו
בדין הזמרה כשנפטר ביד המלכו שהוא
אר'ני לנשרי מ' יעמד וסי' יתקיים' וכבר
בארנו בשער הא' כי בשמדת' סלכות
מתעוררת לגמור הדין כנבואים הר' היא
שכלה מנפ' שועד' בשר כמו שבאר' בפסוק
צדק ומשפט מכו' כסאך והרבה הרחבנו
המאמר בפיר' דבר זה' ולפיכך אם עונות
תשמור יה' שהוא עולם הרחמים אר'ני
שת' עולם הדין מי יעמוד לפניך ומי יוכל
להתקיים' וכל מה הנה מסרנו בידך כמה
ספתחות לכל מקום שאיה מוצא בתורה
שם יה' ומטה שמסרנו ביד תוכל להתבונן
בשאר מקומות ותבין דבר מתוך דבר'
וצריך אתה לדעת דרך שפתח בספ' ציורה
בלב' נתיבות פלאות חכמה חקקה יה' שם
יד' ד' יצאות וגו' מה טעם הוצרך להזכיר

יה' במקום זה' ותעם כי יה' הוא סוד ג'
ספירות עליונות עולם הרחמים' ידוד הוא
הוא סוד התפארת מקום נכון משה רע"ה
ויקום יניקת האבות' צבאות הוא סוד
יניקת הנביאים ודרך המעלות כספירו' מטה
קאן ועדיין תשמעו זה אם ירצה יה' יתבר'
ואחר שמסרנו בידך אלו הכללים בשם יה'
נבנס לכאר שאר השמות שהספירה הזאת
נקרא בתורה למען הביין ותדע ותשוב
בע'ה ד' ע' כי הספירה הזאת נקרא' בתורה
יש' וצריך אתה לדעת הטעם כי הספירה
הראשונה שהיא הכתר' לפי שנעלמה
מעיני כל חי ואין מי שיגלה להחבונן בה
נקראת אין כמו שאנו עדיין לכאר בעזר
מצו' ואם בא אדם לשאול בה דבר'
תשובת שארתו היא א' ז' כלומר אין מי
שוכל להשיב השול לפי שאין מי שיוכל
להתבונן בסוד עסקה ומלתה ולפיכך
אינה מסוימת באות ידועה אלא ברמזה
בקוצו של יד' אבל תחלת התפשטות
המחשבה וראשית התגלות הסדר היא
הספירה השנייה הנקראת חכמ' והמקום
זה אפשר לשאול אע"פ שאין נגלת' אינה
נסתרת שכל ופל כמו הראשונה' וכספיר'
הב' שהיא החכמ' היא סוד התחלת השל'ה
ולפי' שהראשונה מרוב התעלמותה נקרא'
אין' הב' לפי שיש בה קצת שאלה לפי'
התפשטו אצילות הספירות ס' הכתר' לפי'
נקראת יש' וכבר גלה' עקב אבי סתרי
הספירה הזאת כי ל' ואתה יותר מאברהם
(יצחק לפי שנחלתו עולדה' בקו האמצעי
שהוא הדעת עד עולם הרחמים' ולפיכך
ויחלם והנ' סלס מוצב ארצה וראשו מגיע
השמימה וכו') והנה ידוד נצב עליו ויקץ
יעקב משנתו ויאמר אבן יש יד' ב' כמקום
זה' ולו יאתה לרמז דבר זה' כי גלוס
נאמר והרכבתך' והגני' הומ' במראות
הלוס זה נאמר ופרצת ימה וקדמה וכו' פיה
שאינ' כן בשאר האמות ולפיכך עלה על
כמותי ארץ ואו' אבן יש ידוד במקום הזה'
ופירו' שאר פרשה זו ארוך ואין אנו עכשו
בביאורו

דוח היתה שאלתם הגונה אבל שאלתם
 היתה באמצעות דברים קשים ולפיכך פגע
 בהם הכ' לב השומר בראש המקטרגים
 וחמרת עיניהם כל א' השומר גוים עמלק
 שהרי נחש על צור ולמעלה מן הענין מה
 הוא אומר הקנין עומד לפניך שם על הצור
 כח' לב ובמקו קשה נתאחזו ועי' שאלת דבר
 קשה נכנסו לומר היש' יד' דוד בקרבנו אם
 אין' והנני רומז לא נכנסו בדרך הנקרא
 אהבה אלא בדרך הנקרא צור והיה הנחש
 שומר שם שהוא עקר המלכ' ולפיכך מסת
 ומ' יבה' שנה ממבר יותר רצו להעסק
 בשאלה לדעת בני ספירת א' ל' לפי
 יש על דרך עקר ולפי שאלו עי' המקום
 שיש בו כמה מקטרגים נק' מסה ומר' ובה
 נעשנו להתאחזו בהן הנחש והכלב ע'
 שור וחמור ואחר שהודענוך לא הכללים
 בענין שתי הספירות הראשונות שהן און
 ויש' יש לנו להודיע עקר גדו' והו' כי יעקב
 אבי' ע'ה לפי שהוא קו האמצעי אל ע' שהו'
 משתקבד עם אברהם ויצחק הנאחזים בו
 שרי האמות סוף סוף יעקב עולה למעלה
 ונאחז' בספירת הכ' ח' עי' התכונה והבינה
 והו' ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה'
 ואומר והר' בהיך על במותי ארץ' ולפי
 שזכר' יעקב להתאחזו בראש הספירות
 למעלה הנה אברהם נספ' לו ימין ויצחק
 אשמאל ידו שהנא' הגל רכיעי הוא סוף ט'
 הספירות והוא נאחז בקיצו של נא' הקנין
 התחתון שהו' בקרא יסוד והר' הן כפי כל
 המקובלים שתי' יוד' ין יוד' עליונה חכמה
 יוד' תחתונה יסוד לפיכ' יש' אבי' דוד' ש'
 שיעקב נאחז בו למעלה גם דוד נאחז בו
 למטה לפי' ויש' אבי' דוד' יוד' למעלה יוד'
 למטה שלשת אבות באמצע שיון של ג'
 ראשון הגדולה והגבוהה והתפארת גצח
 והח' יסוד והמבין זה יבין מה שאמ' ביש'
 כפ' הרוא' והא' בימי שאלו קן בא' בא' ט'
 זה ישי' שנכנס באוכלומו ויצא באוכלוס'
 ואחר שהודענוך זה התבונן מה שנאמר רק
 באבותיך השק' י' לאהבה אותם' האבות
 הם

בביאורו' וזהו' א' ש' ישראל לחדם דבקים
 בו שיכנסו לחיי העולם הבא והיו ונקי'
 מכל מיני שפע וטובה וזכרה שאין להם
 שעור וקצבה מוצת הספירת הנקראת יש
 ולפי שהכניסו י' את יעקב במקו זה על
 מתן שבר שאין לו שעור כסו ופרצת ימה
 וקדמה ולפיכך אמר אבן' ויש' יוד' במקום
 הזה' ועל זה נאמר להנחיל אוהבי' א'
 ואנצרותיהם אמלא' ואוס' ואתה חזקי נא'
 ירפו ידיכם כי א' ש' שבר לפעולתכם פי' א'
 הוא השכל להשפיע הטרב' והטוב ולהכניס
 אתכם לעולם הנבא בשביל פעולתכם
 הטובה וזהו סוד ש' עולמות שהן לפי
 גדולתן ועלויין אין כל בני אדם לנגדן כדי
 ואלעכס מסר י' את חותמתו כיד אכרה' כמד'
 אל' כי סוד אל הוא חותם א' ש' עולמות כסו
 שזכר בארנו' וכל אותן העולמות מלאים
 שפע וזכרה שאין סוף וקץ לשעורים
 וכשנכנסים ליטול מאותם האוצר' של יאן
 העולמות עומדים לקטרג' א' כחורה של
 שומרי השערים העומדים כבד' של גבורה
 כנגד' א' ש' עולמות ולפי' וקני' מידו לו ושם
 חבוט עזו' כמה פעמים נמשכו כשה מיני
 שפע שאלו' א' ש' עולמות עי' גדולה שהיא
 סוד אל ובשמגיעים למדת הגבורה נדונים
 אם ראים אותם מיני שפע לרדת למטה
 ואם יצא מן הדיון שאינם ראויים לרדת
 למטה נשארים שם באוצרות הגבורה
 הנקראים אוצרות צפון ועל זה נאמר מה
 רב טובך אשר צפנת ליראוך ועל זה נאס'
 להנחיל אוהבי' שאוצרותיהם אמלא'
 וקצת המקובלי' אומר' שהוא היש' הצפון
 לצדיקים' ומה שאמר היש' דוד' בקרבנו
 אם אין' בכאן נרפזו בספירות עליונות
 כלומר צדיקים' אנו לדעת באיין ספירה
 מתחיל עמנו כמדבר אם בספיר' ראשונה
 שכלה רחמים ואין בה דין כלל והי' ספור'
 אין' או בספירה שיש בה העובת דין ודין
 יש' ויש' לה יש' כחות מערעין ומעכבין
 ואת למת' נעשו שחיי כחונן שאלו' ידע
 שאלו לא שאלו עי' מסה ומר' ובה לא עי' נחת

הם הסרכמה חשק כד א וחשוקיהם כסף
זיבחר ברעס אחריהם זה רוד זרעס
כמש כד א אור זרע ל צריק זרע ממש
יסוד עקר הזרע והסוד יוצא חומר מגזע
ישו ונצל משרשו זרה הנחה עליו רח יי
רוח חכמה ובינה רוח עצמה וגמור רוח
דעת וראת ה' כללים גדולים כלל הנה
ואחר שהודענון אלו העקרין הנכללים
במלת יש נכנס בערה לשאר הענינים
הנכללים בספירה זו והספירה הזאת
נקראת במקומות ידועים

חכמה

וצריך אתה לדע כי הספירה
הזאת הנקרא חכמה היא סוד יוד של שם
המיוחד ומה שאמרנו שנקרא במקומו
ידועים חכמה לא בכל מקום לפי שיש
מקומות שהספירה העשירית הנקראת
פלג נקראת לפעמי חכמה גם היא כד א
זי נתן חכמה לשלמה אבל חכם עליו
שהיא סוד יוד של שם אפילו למשה רעה
נתעלמה ואין כל בריה יכולה לחכמה
שרדי לא השיג כל שערי בינה וחכמה
לפעם מן הבינה ועל החכמה הזאת
שהיא סוד יוד של שם אמרו המקבלים
חכמה בראש ועל החכמה האחרת שהיא
סוד המלכות אמרו חכמה בסוף כלו אות
ראשונה של שם שהיא את יוד ואור
אחרונה שהיא את הא שתייה פי ותורה
סם בחכמה ועל זה אמרו חכמה בראש
חכמה בסוף ולפי שהחכמה הראשונה
היא סוד התפשטות המתשבה מן הכתר
אין לה שיעור וגבול אצל דבר מכל מה
שאתירה ועליה נאם החכם מאין תמצא
פאין שהיא סוד התפשטות המחשבה מן
הכתר אדיהיבין דרכה אבל לא מקומה
והתיבין כי ארליש הכין דרכה בטורה
בכנסים להשיג החכם העליונה והוא ידע
את מקומה והוא סוד הכתר אשר ממנו
נמשכת חכמה בודאי הוא ידע את מקום
זו היא החכמה שהיא תחלת התפשטות
המחשבה ראש האצילות ועליה נאמר י

חכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו ואין אנו כפוד
אלו הפסוקים עכשו ומה שיש לך לדעת
ויהתבונן כי בכל מקום שתמצא חכמה
הדע ותשביל אם הוא רמז לחכמה עליו
או לחכמה אחרת ודע כי זה היא החכמה
שאנה נפרדת מן הבינה עולמית לפי
ששתייה אדוקות בספירת הכתר שהיא
עולם הרחבים המקום שאין שם לא עצב
ולא רגז ולא פירוד אלא הוד והדרעה
וחדוה ולפי ששתי אלו הספירות מתאחדות
לעולם חכם הבינה לפיכך שמה אינו
משתנה לעולם ואם זהו חסמים ישא
זגומים פירוד לחכמה אחרונה ומפירדים
אופה מן חדרת כד א ונגזן מפירוד אלוף
לפיכך לפעמים נפרדת האחרונה מן הוא
וכשהיא נפרדת מן האור אז היא מתאספת
למעלה ואינה נראית ומאחר שברז זוגו
שהיא האחרונה נפרדת מספירה זוהו
המספיר פניו מבירח יעקב כיון שנלחח
שבינה שהיא ה' אזאות ואז אינה נראית
אלא זה לבדו המקום שאין שם פירוד זהו
כיספני הרעה נאסף הצדק כי מהחילוק
ואז שתייה התפארת נאסף הצדק שהוא
קוצו של ואז התחונן ומה שאמר בחכם
ראשונה היא מיוחדת במקומות הרבה
בפסוקי ידועים אין כוננו שאלף שאור
הפסוק מיוחד לרבימה שם חכם אחרונה
אין נרמזת שלפעמים הרבה ידבר הפסוק
בחכמה ראשונה ויהיה רמז בחכמה
אחרונה כמו שאמר יי בחכמה יסד ארץ
כונן שמים בתבונה ובי איו מפיספירות
הללו גדולה חכמה ואם היאך בחכמה
יסד ארץ והשמים שהם למעלה בתבון
אלא הדבר מדבר בחכמה ראשונה ורמז
בחכמה אחרונה בחכמה יסד ארץ סוד
חכמה שהיא וחמים יחד מן הבינה והיא
צורך לבני אדם אבל שמים שאין שם
זדוהי יושר וטהר תקנם במדה שהי יחד
דיון מן החכמה וכן יי בחכמה יסד ארץ
מדבר בחכמה אחרונה שהיא עקר הארץ
כונן

כונן שמים תבונה היא מוד מרח הדין
 קצת כנגד שמי הרי ודברי מרבי בחכמה
 ראשונה ורומם בחכמה אחרונה ואחר
 לשמרטנו בידך לו העקרים הגדולי במלת
 חכמה יש לנו להודיעך שאר הדברים
 הכלולים בספירה זו בעה וספירה זו נקרא
 למקובלים **רצון** כלומר אחר המשכת
 החפץ באצילות הספירות
 ורחגלותם מכר עליהן זהו המקום שאין
 בה להתבונן בו כלל לפי שאין כל נברא
 למעלה ולמטה יכול להעיר כיצד דרך
 התפשטות החפץ באצילות הספירות
 ומר עה שאל הודיעני נא את חכוכי
 והיתה התשובה וקראתי בשם ידוד לפניך
 כלום יש דרך שהוא לפני לפני מהשגתך
 ואין לך דרך להכנס בה וזהו סוד וקראתי
 בשם ידוד לפניך ולפיכך אומר ונתתי את
 אשר אחזק ורחסתי את אשר ארחם שאין
 דרך וענין לכל נבר להתבונן בהתפשטות
 הרצון לא מעט ולא הרבה ולפיכך נקרא
 רצון באין גבול וכמו שאין אנו פשיני דרך
 הספירה הראשונה לפי שאין קץ וסוף לה
 כך הרצון הדבק בה אין לו גבול ובמדת
 הרצון מרחם הקבה על הדבקים במדת
 היראה כלומר מראש החפץ והמשכבה
 אשר יחזקה לך ועל זה נאמר רוצה יי
 את יראיו נאמר רצון יראיו יעשה וגם
 ועתה צריכי אנו להודיעך סוד כמקראות
 שקבעו חכמים אחד בראש התפלה
 והוא ארני שפתי תפתח והשני בסוף
 יהיו לרצון אמרי פי וצריך אתה לדעת כי
 הראשון הקבוע ברא התפלה הוא השער
 שבו כנסים בני עולם לבקש רחמים לפני
 יי ויתברך יי וזהו ארני שפתי תפתח ועל
 זה נאמר פתחו לי שערי צדק אבא בם
 אודה יי וסוף התפלה החנונה שהיא
 מתגברת ועולה לספירה לספירה עד
 שמוגעת עד הרצון שהוא דבק בכת רי
 ולפיכך אמר בסוף יהיו לרצון אמרי פי
 וכשהתפלה מגעת לסקום הרצון אזכל
 השערים למעלה ולמטה פתח לפניו

ואין שם מעכב ומונע על בקשתו שהרי
 בעולם הרחמים הוא דבוק ואז יפיק כל
 צרכיו ושאלותיו ואין דבר עומד לפניו
 שהרי ממקום הרצון הוא שואב ויכול
 לחדש אותות ומופתים הרשים כלו באותה
 שעה נברא העולם ואין דבר עומד לפניו
 וזהו שאמר בני היי ומזוני לא בזכות הליא
 מלתא לא במזל א תליא מלת לפי שהכל
 תלוי בעולם הרחמים שהוא המקור וכש
 במקום הנק' מזל ואם תתבונן בענין זה
 תבין סוד הנר עד איזה מקום עלתה
 תפלתה כשאמר והוד נוד ותאמר ידוד
 צבאות אם ראה הראה בעני אמתך וכן
 תבין מנא סוד תפלתו כל הצדיקים
 שהתפללו והפיקו כל צרכיה בדרך נסים
 ונפלאות הוא שנכנסו בתפלתם עד עולם
 הרחמים שהוא המקור אשר משם נהדש
 העולם וכמו שנתחדש העולם וכל ברואיו
 מאותו המקום כך הצדיקים המתבונים
 בתפלתם לאותו המקום יכולים לחדש
 בעולם אותות ומופתים ולשנוי מנהגו של
 עולם וזהו מקום הכתחוק הגמור וזהו סוד
 הרצון כי המגיע למקום הרצון הרי הכל
 בידו לעשות כפי רצונו וחפצו כמו שאמר
 רצון יראיו יעשר ואר שוערם ישמע
 ויושעים והמכין זה יוכל להתבונן כל
 פקום שנאמר בחורר אותורה ומופתים
 וגאולות והשועות ושנוי מנהגו של עולם
 ולפיכך קבעו בסוף התפלה יהיו לרצון
 אמרי פי והו סוד שאנו מתפללים יהי רצון
 כלומר שיתחדש הדבר שאנו מתפללים
 עליו במקור הרצון והמשכב כמו שנתחדש
 העולם מאותו המקור והספירה הזאת
 נקראת **עומק** כלומר עומק מחשבה
 ושל הטעה שתחשוכי דבר עמוק
 במקום זה הוא דבר שכל ונמוך כי
 הכונה בלשון עמוק היא שופליא ורחוק
 להשיגו כמו שנא רחוק מה שהיה ועמוק
 עמוק מי ימצאנו וזהו סוד שפעמים
 קראתיך יי כלו מעומק מחשבותי קראתיך
 ועל דרך זה נאמר בספר יצירה עומק רום

עומק תולת הרי גלה כי לשון עומק הוא
לשון מסייע לנבנה ו אומר שהוא נובה
שאין שעור לרוב נבנה ו ואכ התכונן מה
שאמר ממעמקים קראתוך וי' כולו מעומק
הרצון שהוא אות המושב של שם והיא
הנקראת אות המושב כמו שאנו עתידין
לכאן עלה ו לפיכך אמר מאד עמקו
מה שבחתיך אמר לשון עומק במחשבה
והתכונן זה ויכן מה שאמר מגלה עמוקות
מני השך ו אומר הוא גלי עמקתא
ומסתרתא והספירה הזאת נקראת

מחשבה

כלומר נקודה מחשבת
שהיא סוד החתולת
התפשטות החפץ באצילות חבויא
והמחשבה וזו היא יוד ראשונה של שם
שהיא יוד נקודה מחשבת פנימית סתומה
בכח עליון כלולה באין סוף לפי שמן
הנקוד הזאת ולמעלה הוא עולם הרחמי
הגמורים שאין לו סוף וקץ ונבול ושעור
והיא מתפשט בסוד רחב ועומק בדבוק
הכח ועליות נאמ מאד עמקו מחשבותיך
ואומר מחשבותיך לשון רבים הם סוד לבי
נתיבות המחשב ואין מי שיגבל להתכונן
בהם לפי שנקראים עומק רוב כלומר
מתפשטים מן הכח שהו רום עליון ואין
מי שיעב להתכונן בהם וזלתי כמי ששואב
מים בדלי מבאר עמק שאין לו סוף

והדולה אינו נכנס בעצמו בבאר לדלות
אלא בדלי שואב מים מן הבאר כך אין
כל כירית ימולת להתכונן בסוד עומק
המחשבה אלא על הבליטה שהוא כרמיון
הדלי שהיא נכנסת לשאוב מעומק באר
המחשבה והדולה עומד מחוץ וסימן מים
עמוק עצה בלב איש ואיש תכוננו ידלנת
דע שאין דרך לדלו מים מעומק המחשבה
אלא על הכנה והמכין זה ותכונן מה
שאמרנו למעלה שלא נכנס אדם לעולם
לפנים מן הכנה ואפילו מיעלה ואם השיג
בלום בה הספירות העליונות חוצה להם
עמד ושאל מהן על ספיר בינה ומה שאמ'
לחונן מה שהיה נאמן עמוק מי ימצאנו

מלת מי בארנו בשערים הקדומים עמוק
עמוקהן שתי ספירות עליונות הכח
והמחשבה שהיא דבקה בו לפי שאין סוף
וקץ ונבול ושעור לעולם הרחמים ואם
ישיג המשיג בהם דבר לא ימצאנו אלא
על הספיר הנקראת מי שהיא הבינה והו'
עמוק עמו מי ימצאנו ולשון מרהנני רומז
מבטן מי יצא הקרת מ' נזן לשאלתא
מבאן ואילך כמותן אצבע בעון מ' ומלל
נבורות י' מ' כרא אלה את מי נועץ
ויבניה וסימן אז ישיר משהוכני ישרא'
נכון כסאך מאז והנני רומז אחת ואחת
אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע
אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע י' כי

יום כפודים הוא יום כפודים ממשי אז
פלמלה למטה ואז פלמלה למעלה
ובהזאת יום הכפודים לא הירד פתיון
להוות לא למעלה ולא למטה אלא כפול
ושלמה צווח ואמר כיום שנקבעה שכינה
בדביר ונקבעת במקומה למטה אז אמר
שלמה וי' אסר לשכון כעורפל בנה בנית
בית וכול לך וסימן בדחל וכלאה אשר
כנו שתיהן את בית ישראל ורחל ולא
שמטה ויכול ה'א עילאה והא תתאה
וצריכין אנו לעוררך על אש אמרו רבותי
עלה במחשבה ולא אמרו ידע כי סוד
מה שאמ' עלה במחשבה כל שהמחשבה
העליונה הנקראת רצון כאן נבול והיא
ספירה שנייה אינה מתנדדת לצאת החץ
לעולם הכנה אלא המחשבה הזאת
מתנדדת והיא נאחז בכח עליון המיד
ואם יצטרך המצטרך להפזק בה דב' עולה
אליה ע'י הבינה הנכנסת להפיק מסנה
אבל אין המחשבה יורדת למטה וכל
הדברים וכל הנכריים שנכראו בעולם
הם כפי שעלו במחשבה כמו שא' בתלסוד
כך עלה במחשבה ולפעמים שספירת
מלכות פתרומת ומתעלת עד שתעלה
עד הבינה ונסצאת דבקה במחשבה וגם
כן אומרים עליה כך עלה במחשבה
אבל לצפיית הסככה אומרי לשון ירדח

המזמור מר גדלו מעשיך וי' מאד עמק
 מחשבותיך איש בער לא ידע וגומר
 בפרוח רשעים וגומר ומה טעם ואחת
 מרום לעולם יי' כלומר מרום המחשבה
 דבר זה ואין מי שיוכל להגיע לדבר שהרי
 כך עלה במחשבה ואף על פי שאין כח
 באדם להשיג בדבר צפירת המחשבה
 הצדיקים יש להם קבלה לשמע און
 לפיכך אשר בקמים עלי מרעים תשמענה
 ואזני צדיק כחמר יפירת הרי הכל מבורא
 ברימים וזהו מה ששאל מרעה להשיג
 הדבר בצפיית המחשב ונעלם מסנו והיה
 התשובה אליך חנותי ארץ אשר אחוץ
 ורחמתי את אשר ארחם ואין דב זה ידוע
 לשום נבוא ואל זה רמז הכתוב ברוח
 עשית אתה יי' ארץ נפלאותי ומחשבותיך
 אלינו אין ערוך אליך אנדה וארכי יצמו
 מספר ובכל מקום שאתה מוצא לשון
 נפלאו הוא דבר מבוטה מן הכריות ואין
 ידוע לזולתו ותכרדי ועל זה כתיב לעושה
 נפלאות גדולות לבדו לבדו ברא ועל זה
 כתיב נפלאות ממני לא אדעי והמלאך
 אמר למנוח למה זה תשאל לשמי והוא
 פלא כלומר אין לי שם קבוע לא במחשבת
 נרא תהלה עוש' פלא פלא עצות מרחוק
 ואפי' כמה שיש כח באדם להשיגו בזמן
 שהוא עולה מסנו נקראת בלשון פלא כי
 יפלא ממך דבר למשפט הנני יוסיף
 להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואברה
 הכמת הכמו וביית נבויי חסיתר הפלא
 ופלא ועל כיוצא בזה נאמר מאד עמקו
 מחשבותיך בפסו זה רמז לחכמה וכינה
 הכל אמור וכבר בפתוק זה נאחו סוד
 צדיק ודע לו רשע וטוב לו והספיר הזאת
 נקראת **יראה** כלומר הסניע לחשוב
 במקו ועליון והעמו הזה הרי
 יש לו לירא ולפחד פן יתבהלו מחשבותיו
 לרוץ ולהרהר וית' מן השעי הראוי והגבול
 הראוי ועל זה נאמר בספיר יצירה בלום
 פיד מדבר ולכן מלהרהר אם רץ לבך
 החזירהו למקומו כי המקום הוא מקום
 כ כ כ 20 11 היראה

כ"א יוד למרכבה ולשון יוד כי הצופה
 במרכבה נכנס למעלה רים עד מקום
 האור ששמנו מקבל טעם הצפירה וחר
 ויוד יצופה במרכבה ודברים אלו עמוקים
 עד מאד ואם תזכה עדיין בעזרת השם
 תשיג מרום עקרים גדולים וף דבר
 לעולם אין המחשבה מתפדת מן הצורה
 והסוד אות כוללת שתיהן האור וקוצרה
 והיא ה' והבן זה מאד אם זוכה
 הזוכה לעלות עולה על ידי חכמה יסוף
 דבר עלה במחשבת ולא עלה על המחשבה
 כי כל הדברים שנבראו בעולם עלו
 במחשבה ולא עלו על המחשבה לפי
 שאין מי שיעל להכנס בה זולתו כי
 זעורה הם אונן ושפע מר שאפטר לך
 לשמוע בדבר זה כל מקום שנאמר כי
 עלה במחשבה הוא לשון שחזק בני
 השער נעלו לפניך בדבר זה והוא החי
 המחשבה העמוקה הנקראת רצון מנה
 שפירש לכן בלום פין מלדבר זה
 שאמר בענין רבי עקיבא שהיו סורקים
 את כשרו אם לישותוק סתך עלה בפחש
 כלומר שאריתך איתר במקום שתוכל
 להשיג בה דבר אלא שתוקם טעם
 כך עלה במחשבה חרי היא במקום
 שאיך יכול לעלות לה וגם היא אין דרב
 לרדת במקומה ולצאת להגיע אליך לפי
 שהיא רבקה בעולם החיים ככתר עליון
 ואם כך שתוק עתה מטרנו בידך מלל
 גדול לכל מקום שחפצ'ך עלה במחשבה
 כי הדברים סודיים ואין כל בריה יכולה
 להתנוגז בהם לפי שהמחשבה אין ברו
 צפירה כלל ולפי שאין דרך להכנס
 אליה ואין לה תכלית וסוף ואם כן היאך
 יכול מי שיש לו גבול לשער דבר שאין לו
 גבול על כיוצא בזה נאמר מאד עמקו
 מחשבותיך וכדבר זה נאחה ענין רשע
 וטוב לו צדיק ודע לו ישתכח בעל
 הרצון אם לא יושג תכלית כוונתו והכמתו
 וכמו שאמר בענין רבי עקיבא שתוק כך
 עלה על המחשבה ומסן הדבר בזה

היראה והפחד לחשב עניניו ועמקיו
ועקב כשהגיע למקום זה הנק' יש נתיירא
ונתפחד שנ' וירא ויאמר מה נורא המקום
הזה ומהש' זב נאס' בו כי ורא מהביט
האלדים נתיירא מהביט בעוסק מחשבתו
ונתן גבול למחשבתו ואשרי מי שהגיע
למעלת הירא כמ'רעה וכשבא הלילות
ישראל סקרו מצפוניו בשערי בג'נה במתן
תורה הזהירם שלא וביטו ה' העוסק ההוא
ל'ל שלא וישוט' מחשבתם להרהר בעוסק
המחשבה שאין לה גבול ושיראו מנש' לו
וכן עשו שנ' ועמד העם מרחו ומש' נגש'
הערפל ודע כי כל ישראל שעמדו בסניני
מעלות ושעורו היו להשגותיה כפי שנתקד
בפסו ו'ל' משה אמר עלה ל' וינגש משה
לבדו ולפי שיש כמה מעלות בהתפשטות
המחשבה כספירת ה'צ'ון אמר להם שיגיע
כל ה' לגבול הראוי לו והוא שאמר להם
מרעה כי לבעבו נסו אתכם בא ל' ובעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו קנני
ספר' ב' הפסוקי' כמ'ז' לבעבור נסו אתכם
בא לנסותם בכת מה שפוכ'ל' כמו שאמ' כי
לבעבור נסו אתכם בא ה' לרא' כאר' הסנס' הרב
כמה כחו לחתך כך נסה אתכם האלדים
כשנתגלה עליכם כדי שתנסו עצמכם לראו'
כמה חכ' להסתב' בגדולתו ובעוצ' השגתו
וכשבאתה לנסיון ברכת ואמרת' שאין ככם
כח לעמד במרא' הגדו הזה כאמרו ותקרבון
אלי בלכם וגו' ועתה למה נמות כי תאכלנו
וגו' ואב' פאה שבא לנסות אתכם שחראו
כמה אתה יכולים לסבול סבת השגתו ולא
יכולתם לסבול מראה כבודו מכאן ואילך
יש לכם להתלבש יראתו ופחדו מלהרהר
ולחשוב כמה שאינכם יכולים להסתכל בו
שהרי באת' לדי' נסיון באותו דבר וברחתם
סמנו לגדול תקפו וגדולתו ולפיכך מכאן
ואילך תהיו יראי' להרהר בגדול השגתו פן
תחטאו לשמים ורחחייכו כליה ומכאן
ולחכא תהיה יראתו על פניכם שלא הסתכלו
חזין לגבול הראוי להשתבס' ואב' החוכן
בכל מקום שתמצא לטון יראה כמנו ויאמר

לאדם הן יראת י' חכמה וסוד מרע בלתי
ואחר' רב' והנני רומז' כי חכמה וכל'
רמזון בפסו' והנני מוס'ף באר' עקב ענוה
ירא' ה' הענוה היא סוד הכתר שהוא קונו
של' ועקב הקוץ הוא אותה ונ' בפסוק
אתה ראשית חכמה יראת' מה שעשתם
חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב
לסולתיה יכל זה כבוד אלו שתי הספירות
הכתר והחכמה ושתיהן כבוד יוד' שהרי
בה נכללין הענוה והחכמה והיראה נאחזת
בין שתיהן הוא מקום החבור והדבוק
ופסוק הן יראת' חכמתו היראה היא
המעלה הגדולה כמעלו ואת והרי העובד
מאדכה גדול מהעובד סיראה דע כי
האהבה והיראה הדבקות בעבודה הן ענין
אחד כן היראה יש לה כ' פנים יש זכאר
חצונות ג'יש יראה פנימית יראה חצונ'
בעוד אשר לא השיג האדם גדולה י' תבכ'
והוא עובד מיראת הענוש והיסורים והוא
יראה חצונותיו וחרי הוא כמי שמונע עצמו
מל' ה' או לגנוב מיראתו שמא יחרנו
אנחו והנה היראה הז' אינה וראית' מ'מ
היא כונה טובה אעפ' כן יש יראה פנימית
גדולה מזו והיא היראת הכאר על דרך
הקשנה כיצאם זכה אדם להשיג מגדולת
הכור' ית' ועוצם נוראותו והטוב והמעלות
ומיני השפע והמרביר' האדוקות לעוצם
השגתו ומעלתו כשפסוק מעלתו יכז'
גרעון ופ' שהוא רמז' ותולעה אז יפחד
האדם וירא מטרוד במלך גדול כמ'הו'
ויאמר מי הביאני עד הלום להכיר ולהביט
מלך גדול ונורא מלך מלכי המלכים הקב'ה
בהיותי בריה שפלה ונקלה ונבזית מה אני
מה חיי להיותי ראוי לגדול מעלת מקום זה
ונמצא שהיא ירא שמא לא הוזהר הנון
לחתקל בויכל מלך מלכי המלכי הקב'ה
ונמצ' בסבה זו משתדל ומתקן עצמו ומרז'
בשפתו ומיפה אותה אולי ימצא הן בעני
י' ית' ויקבלוהו לשמש בויכל המלך'
והנה בהיות האדם דבק ביראה זו נמצאת
עצמו קשורה למעלתו שומר גופו ונשמחו
שלא

נסה את אברהם * ובמעמד הר סיני
 לבעבור נסות אתכם בא האלרים * עתה
 פקח עיניך והתבונן בכל מקום שתמצא
 בתורה יראה לאיזה צד הוא נוטה * אם
 לצד יראה הצונית שבה נקשרו כל מיני
 עונשים ומכות ונגעים * אם לצד יראת
 פנימי שבה נקשרו כל מיני שפ ואצילות
 ברכה וחיים * והפסוק עקר זה בין מעלת
 אברהם אלה וסוד יראה * ויהיה עומד
 לעד * וסוד אשרי איש ירא יי ההולך
 בדרכיו * כי פי הפסוק מאח שאמ אשרי
 איש ירא יי מאי ההולך בדרכיו * כלומר
 יראה שאנו אומרים במקום זה היא סוד
 יראה פנימית שהוא הולך בדרכיו שהוא
 סוד במצותיו הפנימית * וסוד והלכת
 בדרכיו * ולפיכך פתח בב' פסוקים אלו
 באשרי לפי שהיא פרשה הבינה ובסוד
 עקרים גדולים תלויים במקור זה והתבונן
 בכל הפסוקי שנאמר בהן יראה יהספ
 הזאת נקרא בתורה **עדת** כלום התחלת
 התפסוק המחשב * והמקור אשר
 משם נרגלו כל הספירות מכתר עליון והוא
 המעין והמקור אשר ממנו נמצאים כל
 הנמצאים בהתגלות הספירות מכתר עליון
 ולשון עדן הוא לשון מקור אשר ממנו
 נמשך הדבר ורסוד ונדר * יוצא מעדן
 כלום נהר יוצא מן המקור והמעין שזוהו
 לשון עדן בענין שהר כשנפסק ממנו
 המקור והזר * לה אמר אחרי בלותי היתה
 לי עדנה וכך בארנו ונהר יוצא מעדן נהר
 זה כינ' יוצ מעדן * יוצ מן החכס שהי
 סוד המקור הנמשך מכתר עליון * להשקן
 את הגן להשקות ספרות מלכות * והבינה
 שהיא סוד הנחך משקה המלכות שהוא
 גן באמצעותו * ספיר גדולה גבורת הפאר
 נצח הוד יסוד שהוא סודו * שבינ אותה
 ראשונה של סם לה אחוה * וממלכות
 ולמט הוא עולם הפירוד והיה לר' ראשים
 טוד * מחנו * שכינה המתפרד * מסוד עולם
 היחוד שהוא סוד ד' אותיו * ביחוד וארבע
 ראשי בפירוד יעתה צריכי * אנו להודיע

שלא יפול בהם מוס ונמצא שיתקן גופו
 ויטהר נשמתו ויוקק נוחותיו כדי שימצא
 חן בעיני אלדים חיים * זו היא היראה
 שנ' באברה אחר * נסיונות שנתנסה בהן
 ובל קבלם מאוכה * ויראה הצונית היא
 המונע עצמו מן העבדות ליראתו תוקף
 העונש * אבל לא יהיה דבק במצות עשה
 אותן שאין בהן עונש * ויראה פנימי היא
 אשר חושק לקיים מצות עשה כדי לקיים
 מאמ' בוראו אבל להרחי' עצמו מן העבר
 הוא נקל בעיניו ולפי' יסוד עצמו וממנו
 ואשתו ובניו לעבודתו של מלך וכל זה
 שרוב התדבקותו בשם ית * והנה הוא סוד
 והלכת בדרכיו ומה שדרשו בו מה הוא
 חנון אף אתה יהיה חנון מה הוא רחן אף
 אתה היה רחן כלל הרגל עצמו להתקשט
 בתכשיטון הנהוגים בבית המיד כדי
 שיהי' ראוי להכנס בהיכלו ולשם לפנו
 שאילו לא תלבש אותן הכלבישים ואותן
 התכשיטין לא יקבלך בבית המיד * ומה
 חן התכשיטין הן כל מצו' עשה למיניתן
 זהו סוד והלכת בדרכיו * וסוד קדושי ההי
 זהו סוד יראה פנימי * ואותה ירש אברה
 בעקדה שהיא למעלה מן האהבה שהיא
 עבודתו של אברהם על אהבה הית' חסיד
 כאמרו אברהם אהבי אהובי לא נאמר
 אלא אהבי * ואמר להנחיל אהבו יש
 ונתח העולם שהיה חזקה מתירא שלא
 יזכה לו כמו שאמר אמרתי לא אראה יה
 זה בארץ חיי ואכ' שמו הכללי הגדול
 שאמרנו לך בדרך זה יראה צונית אהבה
 למעלה ממך יראה פנימית עולה
 למעלה מן האהבה * לפיכך לדי אברהם
 הוא סוד יראה פנימית שהיא סוד חכמה
 אשר משם יניקת מדתו שתא הגדולה
 ובשעת העקדה בא להדבק בה כמו שנ'
 כי עתה ידעת כי ירא אלדים אתה זהו
 שאמר אלרים לפי שאין נבגים למדה זו
 כי אם על נסיון שהוא על אלדים ויפ' כך
 נקרא יראה שמה לא יוצא מן הדין להכנס
 לה והנסיון על לרי זשה באברה והאלדים

שהשנאם בתורה וישע יי ארלים נן בערן
מקום וכי היאך אפשר זה והרי אנו
אוסרין שהוא סוד עולם הכתר שהוא סוד
עולם המחשבה שלא ראהו עין מעולם
והיאך האמר שהנן נטוע בערן רכותינו
גלו הדבר כפי אין עומדין אר' יהושע בן
לוי מאי עין לא ראתה זה יין המשומר
בענביו משש ימי בראשית רישל אומר
זה ערן שלא ראתה עין מעולם ואת
אדם היכן דר בנן יואל נן זה ערן תל
ונה יוצא מערן להשקו את הנן התכונן
כמה גרולל במקום זה לומר כי ערן לחוד
וגן לחוד והוויטע יי ארלים נן בערן
נטע שרשי הנן שהוא סוד ספיר המלכות
בערן שהוא סוד ראשית המחשב שהיא
סוד תבונה בראשית מד' בסוף שהכל
יחוד אחד וזהו סוד הנטיעה כיצד ה'
אחרונה של שם נטיעותיה הולכות באר'
הארומשם פתשטות והולכות עד אורח
ה' ראשונה ומשם יונקות מאו יוד' שהיא
אות ראשונה של שם והו סוד ויטע יי'
אר' נן בערן שזהו סוד גדול כמס וחתום
בד' אותיות של שם וכל זה מאיזה מקום
נמשך מקד' זהו סוד קוצו של יוד' אשרי
היודע לבין הקדם כסוד מטע הנן ומסוד
ספירת המלכו עד ספירת החכמה שזהו
סוד היחוד השלם האמרינו נצר מטעי
מעשי ידי להתפא' אם תבין מה שרמזנו
תבין שהפסוק מתישב על פשוטו ומר'
שדרשו ז'ל בולס דברי ארלים חיים י'
ואם תובה תקבל מפה ל' פה קכלו עמוק'
ומתומרת במר' שרמזנו במלר' ערן כי
הדברי שכתבנו בדמיון רמזים הם וכבר
רמזו ז'ל בב' עקרים גדולים בדבר זה
וצריך ארחה להתבונן כי יש פסוק אחר
סקטה ענה הוא מה שאמ' בערן נן ארלים
היות' שסוד שעדן הוא הנן הנני מתיר
קשרי הפתיותהו ח' ל' סלך צור עלר'
בתחילת המחשב שהוא ערן והוא ענב'
זה ענין נסתר בכמה דברי בכריאה ואלה
המלבים אשר מלכו בארין אדם וקו סוד

בערן נן ארלים היות משעלית במחשבה
שהיא ערן יצאת דרך שרשי נטיעות הנן
ונקבעת במקו' שנקבעת' והנני רומז דרך
נטיעות הנן בערן ירויח מרשן כיהך
ונח' ער'ך תשקם ודע והאמן כ'יש
ערן לפני מערן שהוא מקו' המקור וזהו
סוד סתר הכרר אין סוף לעמקו ורחל
בדבוק שלם ובדבוק אחד אמתי והספיר'
הזאת היא אות יוד' של שם והיא המקור
אשר עדין יגיע כל הנחלי וכל מיני השפין
ומשם ולמעלה עולם הרמזים הנמויים
הכל סתום וחתום אין לחשב ואין להרהר
לא מעט ולא הרב כי בהכונה זה יש לנו
דאיות ברוח מכל מה שנודיעך היך ברמז
הן כפי' זכשאנו מתכונים ביחוד השלם
ער שאנו מניעו לסוד אות יוד' וכשהגיעה
המחשבה עדת' אנו מיהודים הכל בקוצו
של יוד' מכאן ואילך איך לך רשו להרהר
ער פה חבא ודא חסוף כל המעבוד
שחשבתו מן המקור הזה כאילו לאדם על
לכוד קנו וראוי לו שלא בא לעולם ודע
להאמן כי המבין סוד אור' יוד' של שם
יתבונן סוד הפסוק שנאמר פותח את ידך
וששביע לכל חירצון אל תקרי ידך אלא
יוד' בשעה שהאדם ביחוד יתבונן בפתח
היוד ויבין היאך הרצון נמשך לעולם
החיים ומשם והלאה לך יהוד העד ולר'
הנבורה והתפארת והלצה וההוד ואז
יסוד וללכור מתאחדים כאחד ומצא
העולם ביחוד שלם ואז הברכה מצויה
בעולם ואז שבעת ימי המלואים נמצאים
על מתכונתם וכבוד יוד' יתברך נראה
כשמיני ואז הכל בחקן שלם אשרי עין
שיכולר' לרסותכל בעוטס הדברי הזר'
שעליו נאמר ויאמר לי אתה עבדי ישראל
אשר כך אתפאר והיודע סוד אור' יוד'
בשלמות נ' אותיות יבין היאך נ' ספירת
עליונות סתאחות בנקודת אות יוד' וגם
היא מושבת ספנינים ברכות לאור' וז'
ומאות ואז מקבלת שפע ברכות אות ד'
שהיא סוד יחוד האחרונ' ברביעי בחמש
לחדש

לחדש... וכמומה לכו כי דילך מת
המועט שרמנו לך בשע' זה בסוד'ה ית'
ובשאר כנויושהוא נק' בתורה ומתוך מה
שכתבנו בענינו יתבא לך שאר עוסקיו

ומסריו בענין שתבין דבר שהקד' דבר
וי' יתברך למען רחמי וחסדי יורנו
הדרך אשר ברה נהקרב אל אמתו כן
יהי רצון אמן:

יד יש חכמה רצון עמוק
מחשבה עדין ראשית ים קדש
מקור החיים:

מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:

לדעת היאך פועלים בהתחבר אליו לאלו
או בהיור כל אחד בהם בפני עצמו
פועל' דע כי פעולת השם העליון
שהוא אדיר היא פעולת הרחמים
הגמורים והוא השם המטיב והנורא
סתת הנס ומרחם שלא מצד הדין אלא
מצד הרחמים והגמורים כמו שאמר
וקראתי בשם י'וד לפניך זחנתו את
אשר אחזק ורחמתי את אשר ארחם
את אשר אחזק ואת אשר ארחם
הכל כפי הרצון שאין ברה דיעור לכל
נכרא * וכבוד השם הזה שכלו
רחמים שהוא אדיר יצאו ממצרים *
וצריכים אנו לפתוח לפניך שערים אשר
בהם תכנס לככה ענינים גדולים נאמד
בתורה בדרך סתם ואין בני אדם חוששים
לפקוד עיניהם ולראות כבוד מרגליות
גנוזות באותן המקומות ואלא לפקוד
עניהם היו מוספ' אומץ בטחון בשם ית'
שהויענו כמה דרכים אשר בהם נכנס
לכמה הדרי' שנמנו עליו השערי' וכלם
מלאים מיני נחמות ושפע ברכות וגמול
טוב וכמה מיני שמחות * והנני מבאר דע
כי השם ית' הקן במרכבה כמה בתי דינים
קבועים לדון בהן הבריות וכל אחת
הדינים:

השם העשירי שמשו הקדש
נקרא אהרן
זהו השם העולה בראש הל' הר שאין בו
ידע' לזולתו הוא השם המסתתר בספיר
כביון והמסונה על עולם הרחמים יוהנה
זה השם יש לו יב' צירופי' ונקוד' הרחמל
מקור ההויה באמצע ואל יב' מיני צירופי'
ונקודה האמצעית הסוד תליסה מכלל
דרחמו אשר בלם רחמים גמורים ואין
בהם תענובת דין * וכדוגמתן השם
המיוחד י'וד באמצע הספירות למעלה
ולכ' ולצדיון כמו שכבר רמזנו בשערים
שכתבנו * ואותן יב' צירופים של
השם המיוחד והקו האמצעי המתוך
בנתיב ה' סוד אג' מדור המתוקות דין
ורחמים וכשופיעו מדות עליונות משם
הכ'ת שהוא אדיר אשר כלם רחמים אז
ירחמלאו כל העולמות וכל הספירות
ברכה החיים ורחמים וכל מיני שפע *
בבר בארנו בשער הראשון היאך שם
ארנ'י אוצר לקבל כל מיני השפע הבאים
משניהם * והנני מבארה כי בהיות שם
אדיר למעלה בעולם הרחמים ובתו' שם
י'וד באמצע בעולם המשפט ובהיות שם
ארנ'י למטה בעולם גמ' דין * צריך ארת

הדיני' אמת ומשפט ישר' איך בהם נפתל
ועקש' וכבר בארנו בשער הששי בשער
ידור שכל בני העולם נדונים בכ"ד הגדול
העומד בין שם ידור ובין שם א"ר והיאך
דני' את האדם על כל מעשיו וסוד מעבדי
ראשון ראשון וסוד מטר' כלפי חסד וסוד
ארך אפים קולם הדין ורב חסד בשע' הדין
ואמת אחר גמר דין וגלינו בהם כמ' סתרי'
עליוני' וסוף סוף אם האד' חוזר בתשובה
קודם שיגיע לו עונש הדין מקבלי' אותו
ואם לאו הדין פוגע בו על ידי כ"ד התחתון
הנקרא א"ר' וצריכי' אנו להודיעך גדול
רחמי השם יתברך על הבניות שהודיענו
סתרים עליוני' שאע"פ שכני העולם נדונים
בכ"ד של מעלה וראוי' לכל מיני עונשין
יכולים התחתונים להפוך כל אותו הדין
והעונש לטובה וזה שאמר צדיק מושל
ביראת אלהים ופ"ר בו מי מושל בני צדיק'
שאני גוזר גזרה והוא מבטלה' כיצד ידע
בשעה שיש צדיק בעולם שהוא ראוי
להתכן בתפלתו ולהתכונן עד עול' הרצון
והרחמים אף ע"פ שגזרה נזרה בכ"ד של
מעלה כשאותה תפלה של אותו צדיק
עולה עד ה"תרי' אזי נפתחים שערי עולם
הרחמים' וכשיפתחו' כל אותם הדינים
שנגזרו מתבטלים לפי שמאורות הרחמ'
הופיעו ונתמלאו כל הספירות רחמי' ומיני
שפע ברכה ואצילות ואין בכל הספירות
באותה שעה מקום שיהיה כחזיק דין ואין
שם מדה שחוקרת בעם ורוגז לפי שהכל
עומד בשמחה וברצון ועברו כל פני זעם
ונתהפכו כל בעלי הדון לרחמים וכל
המדה הזאת שופעת הרחמים הגדולים
המשפיעים ררך' צנורות העליונים כינ'
מדות אשר בעולם המשפט וכל זה איננו
מצד גדר דין אלא מצד רצון ורחמים ואע"פ
שאין כני העולם ראוי' לכך מאחר שאותו
צדיק גרם להיות שערי רחמים פתוחים
הכל טתנהג בנרות רחמי' שלא מצד הדין
וזהו וחנתי את אשר אחזק אף ע"פ שאינו
מצד הדין ורחמתי את אשר ארחם אף ע"פ

שלא יצא מן הדין' שהרי בשופיעו פני
הרחמים מהכתל כלם נהפכים לרחמים
זה הענין יהיה מצד התפלה וגם מצד
עשיית קצת מצו' שהן גורמות להיו' שערי'
עולם הרחמים נפתחים בגון נשיאות כפי'
ושאר מצות כיוצא בהן' ובעת שנפתחים
שערי עולם הרחמים אזי נקרא עיר רצון
כלומר באותו חסד כל העולמות למעלה
ולמטה מלאים חסד ורחמי' ורצון ואין שם
דין ועונש לא מעט ולא הרב' והשם ית'
בשעה שנתרצ' למשה לכפ' על עונותיהם
של ישראל מסר לו סתרה לפתוח עולם
הרחמים בעת הכעס ולהפוך כל מדת הדין
לרחמים נמורים ומסר לו ז' מדורי' של
רחמים וזש"ל ברית ברותה ל'ג מצ' שאינן
חוזרות ריקס ובזמן שמזכירים אותן לפני
חזרת מדת הדין לרחמי' וסולח עונותיהם
כמו שא"ל מלמד שנתעטף הקבה בשלוח
צבור והרא' למשה כסיני ואומר לו כל זמן
שישראל חוטאים יעשו לפני כסדר הזרז'
ואני מוחל להם עונותיהם' והמבין מה
שאמרנו יבין עומק מה שגלו בהלכ' הזאת
ואחר שמסרנו בידך זרה העקר הגדול יש
לנו להודיעך כי כשהגיע הזמן שאמר
הקב"ה לאברהם לגאול את ישר' מטעמים
לא היינו ראויים לגאולה כמו שגלה הסוד
הזה יחזקאל ביום חתרי' בישראל ואשא ידי
לזרע בית ישראל ואודיע להם בארץ מצרי'
ואבשר להם איש שקוצי עיניו וגומר ויסוד
כי ולא אבו שמוע וגו' ואומר לשפוך חמתי
וגו' ואעשה למען שמי וגו' מה עשה הקבה
ראה שהגיע הקץ וראה שלא היה ישראל
ראויים לגאולה אז נתגלו פני הכתר הז' א'
עולם הרחמים הנמורים ואז נתמלאו כל
הספירות וכל הצנורות חסד ורחמי' ועברו
פני הזעם שהרי כל הספירות היו עומדות
בשמחה ובחדווה שהרי נתגלו פני הרחמים
הנמורים וזהו שאמר הקבה למשה כ"ר
תאמר אל בני ישראל אודיע שלחני איכם
כלומר עולם הרחמים הנמורים נהגלה עלי
כל הספירות והופיע שם אר"ד' ונתהפכה

ונתאמראים היו רחוק כל זמרת וכל מינו
 פורעניות והיו עומדים לישראל מגן וצנה
 וסוחרה והיו מכונים ומתקני צנור וידוד
 ות' לחיו נמשכו בשם אדני והיו עולים
 בתפלתם עה מקנה הרצון והאיפות הים
 שעמי צולם הרחמים והיו הספירות
 מתמלאו שפע ורחמים ואור שאין לו סוף
 ושעור גשה אל י' וזאר לנו וצריך אתה
 לדעת ענינים גדולים נרמזו במקרא ואין
 בני אדם מתעוררים לשית לבעליה דע
 כי בהופל אור עולם הרחמים כמו שכתבנו
 יופיעו עמו כל מינו טובה ורחמים והייס
 אימתי בזמן שפני הכתר מסתכלין ארץ
 פני עולם המשפט וז' שרה באור פני מדך
 הייס וכל מקום שאתה טוצא בתורה
 אור פנים למעלה הוא הסוד בהיות שעמי
 עולם הרחמים הגדול לפתח וכל הספירות
 מתמלאות רחמים חיים ואז כל העולמות
 בחסד ורחמים ואין כח בכל בעלי דינים
 לפגוע בשום בריה בעולם מצד דין ועונש
 כלל וההוסד שאמר רבים אמרי' מי
 יראנו טוב כמה עלינו אר' פני ד' וד'
 אל י' וד' וזאר לנו האי' הפניך על
 עבדך כי צדיק י' צדקות אהם ישר יחזו
 פנימו פנו מבניו ליה אלא בהו עולם
 הרחמי ועולם הדין מסתכלין פני' פנים
 אז הכל ברחמים ובשלמות הנני מבאר
 ברוב רחמי השם יתברך על ישראל צוח
 לכהניו המקודשים לברכם ולפי שאפי'
 שלא יהיו ישראל גנוי לקבל אות ברכה
 שמא יהיו מלוכלכים בכל מיני חטא ועון
 שמא ח'ו יקטרגו עליה בעלי הדין הקשה
 ויאמרו שאין ישראל ראויין לאות ברכה
 מאחר שיש כהן חטא ועון המעכב ארץ
 הברכה מה עשה השם וית' מפר בוד
 כהניו המקודשים מפתחות עולם הרחמי
 ואמר להם כל זמן שאתם באו לברך את
 ישראל פתחו שערי דרצון והחבית כדי
 שיתעוררו רחמים העלויים ופתחו שערי
 החסד והרצון והרחמים הגדולים והיו כל
 העולמו בשעה שאתם מברכים את ישראל

מרת הדין לרחמים וכסכה זו אתם נגאים
 כי לא הייתם ראוי להגאל מצד מעשיכם
 הרעים אלא שהגיע הקץ ונתגלו פני
 הרחמי בשם הרחמי שהוא אר' אתם
 נגאי' אלפי שאינכם ראוי לכך לפי שזה
 השם הוא אר' שהו' עולם הרחמי עושי'
 חסד וכטיבה ומה וחונן שלא מצד הדין
 כמו שנאמר ונתתי את אשר אהון והו'
 סוד שמר הקבל למשה כנאות מצדו
 והסבין מה שבארנו בשער זרה יוסף
 כחחן ושמתה וידע כמה הם רחמים של
 ית' על בריותיו ויותר על ישראל שהוא
 מטיב להם וחונן ומרחם עליהם בהתגלו'
 עולם הרחמים אלפי שאינכם ראוי לאותם
 הרחמים והו' ענין יצואת מצרים והטעם
 שהזכיר בה אר' ואחר שבארנו לך אל'
 העקרים צריכי' אג' להודיע כי בהו' שם
 אר' מסתתר בחביונו ושם י' ד' ית' דן
 את בריותיו כפי הדרך שבארנו בשער הו'
 אז הדין נגמר בטוב ובע' ואם ח'ו גרמו
 ישראל ונפסק הדין בברית דינו יד' ית'
 יוצא מן הדין שספיר' יסוד ראוי להסתלק
 מסד המלכ' ואז היא עת החריב והגלויות
 ונקראת עת רעה זהו שאמ' הכתוב מפני
 הרעה נאסף הצדיק ואז נשאר ספירת
 מלכות הנקרא אדני' ובשרה מכל טוב
 עליון ומתמלא מכל מיני דין ועינישומיני
 משחית' או לבריות שפוגעות בהן
 באותה שעה שאין מי שיוכל מידרה
 וגומרה הדין באף ובחיסרון ובקצף גדול
 אבל בהופיע שם אר' של שם י' ד' ית'
 ויודו הרחמים דרך הצנור' לשם י' ד' אז
 כל הספירות מתקבלו וכל הצנורו' מתישרי'
 והולכים בהם מיני שפע ורחמים וברכות
 לשם א' דני אז היא עת רצון ואז ספירת
 המלכו' סקבלת כל מיני שפע וברכ' משם
 אר' ומשם י' ד' ואז כל ברואי עולם
 עליונים ותחתונים בשמחה ובששון ובכל
 מיני נחת רוח ומצא כל ר' עולם מלא
 שלום ורעות והיו עדים לסוד שלשה
 המערכות האלו בזמן הכניאים והתנאים

כלם בחפץ וברצון ובחסד וברחמים ולא
יהיה שם מעכב ומקטרג על העבד שהרי
כששערי רחמים נפתחים ופנים עליוני
מאירים בפנים תחתונים באוהה השעה
אין כח במקטרג ולא כבעל דין ולמעלה
לעורר דין ולא עונש ולא לקטרג שהרי
כל העולם אהוד וכלם בברכה ובשלמו
וברחמים אהלנו פניו של זעם ואז כל הפני
מאירים וזהו סוד ברכה כהנים
ואמ' כה' תברכו את בני ישראל כה' בשם
הספורת הפותח שערי העליונים ואז כל
הפנים מאירים ומה אתם אומרים יברכך
יהו' וישמרך ולקיים הברכה ואר' פניו
אליך ויהי נך מהו יאר' פניו אליך ויהי נך
כלומר בשעה שיופיעו הרחמים הגדולים
מן הכתר העליון שהם הפנים המאירים
לכל הספידו באוהה השער יגמור רצונך
וימלא הפך מכל צד ואם הוא אינו מן
הדין שאין אתה ראוי לרחמי יתן לך מחל
הנכס ואע"פ שאיך ראוי כי זו היא דרך
הרחמים העליונים והפני המאירים לתת
מתנת חנם לכבאים כמו שנ' ונתתי את
אשר אחוק וזהו סוד יאר' פניו אליך
ויחונך והבן זה פאר' והנה זה מפתח
שבחכנס לכמה הדרי בתור' אשר נעלו
עליהם השערי ואשרי הזוכה והעם אשר
נתן להם ית' מתנה גדולה כזו והמבין
זה יבין מה שאמר ברא' בענין גזר דין
דצבור או דיחיד שהוא נקדע' ומה שאמ'
בתורה ומי גוי גדול אשר לו אר' קרובים
וגו' והנני רומז דרשו' בהמצאו הרוצה
להשיג הפצו ולקרוע גזר דינו ידרוש ית'
ית' בהמצאו כבוד הכתר העליון שהוא
עקר מציאו הקדמון אשר מאמתו נגלו
הספירות וזה דבר עמוק ועדיין תבין בו
עקרי גדולי בעה ית' ובמלות קדש נבאר
בשער זה בעה ית' דברים מגלים למח
סתרים בענין ית' עתה פקח עיניך וראה
מה שמסתרנו בדרך משעיה והוסף לטחון
גדול ותחלת ותקוה והדע ותשכיל כמה
היא תועלת התפילה והתחננות' וכמה

הוא גדול כה המצו שיכולין לפתח שערי
עולם הרחמים ולקרוע גזר דין לדתו כמה
מיני עונשי ונקים וכשתהיה בוטח בשם
ית' בטחון כלב שלם אז תקרא וי' ענה'
והבן מה שאמ' יקראני ואענהו עמו אנכי
וגו' ופירו' הפסוק יקראני ואענהו כבוד
הרחמים הגדולים עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו שר' בשערי
שארם נענש למטה כביכול יש קלקול
בצנורות למעלה והנני רומז' צור ילדך
תשי' השיב אחר ימינו' בכל צרתם לו
צר וזהו סוד עמו אנכי בצרה ואו' כסף
הפסוק אחלצהו ואכבדהו מהו ואכבדהו
במקום זה אלא ענין גדול מפר' לא דיו לו
לצדיק הקורא שאחלצהו מצרתו אלא
מאחר שיופיע עולם הרחמי הגדול ואז
כל הספירות העליונות והתחתונות מלאים
כל מיני שמה וברכה וכל מיני אצילות
כל זה היה בסב' זה הצעק שפתח שערי
עולם הרחמים ומאחר שגם להיות כל
הספירות מתברכות בשבילו' ראוי הוא
לנהוג בו כבוד מלמעלה ומלמטה בסוד
נגד זקניו וזקניו כבוד' כבוד הכמ' ינחלו
והנני רומז' ואכבדהו' אורכהו כיסוד
הנקרא כבוד' והבן זה' אמנם יש לך
להבונן בכל מה שכארנו בשער זה כי
שם אידו הוא סוד עולם הרחמים הוא
סוד הכתר העליון והוא הרמז בקוצו של
אז' של שם ידוד יתברך וממנו ישאבו כל
הספירות עד הגיע לספירה המלכות שהוא
סוד אדל' ובעה אם תזכה עדיין תשמע
בשם אדל' קבלות עמוקות ונסתרות ואין
בוטח להאריך בענין זה יותר משער זה
עכשו' והספירה הזאת נקראת בתורה
במקומות הרבה בדרך רמז **הוא**
והנני מבאר' דעי בחיות
שפירת הכתר פתורת ונעלם דאין
שיכל להתכונן בה דבר כי אם על שמי
האזן ולא על ידיעה בדמיון מד' שאמ'
אכדון ומות אמרו באזניו שמענו שמעך
אלרם הבן דרכה והוא ידע את מקומה'

ולפי רוב התעלמותה נקרא בתור בלשון
 הוא כמי שאינו עומד לנכח הפנים
 כיצד כבר בארנו כי הכתר עליון הוא
 אדיר וקו האמצעי הוא ירוי תכרך
 ומד הלכות הוא אדני כל אלו
 השלשה ספירות הן סוף וראש ואמצע
 לכל אחת מהן יש בתורה לשון ידוע
 שרומז על אותה ספירה כיצד שם
 אדיר רמז בתורה בלשון הוא כמי שאינו
 עומד פנים בפנים לפי רוב התעלמותו
 ואל זה רמז בכמה מקומות בתורה לפי
 שזהו עולם הרחמים וממנו יבא כל מיני
 סליחה וכפרה כמו שבארנו בשערי צדקה
 ונחיא מעביר מיני דינין קשים ומכסלן
 בתהלותו ולפיכך אמרוהו רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעזר כל חסותו ואם תתבונן
 בפסוק זה תראה כמה דברים שפירוש
 בשערי זה שכלן נכללים בזה הפסוק
 ואל זה רמז צריך וישר הוא וכך
 בשאר כל המקומות שתמצא לשון הוא
 מדבר בשם יתכל ישרך להתבונן בעומק
 רמזו כיצד הוא ראוי להתבונן וכך
 הוא תהלתך והוא אדירך כי הוא
 אדירנו ואנחנו צאן מרעייתו יי הוא
 האדירים וצריך להתבונן בכל התורה
 בכיוצא באלו המקומות ולדעת כיצד
 ספירת הכתר מתגלית בשאר הספירות
 בכל פסוק כפי שהוא רמז ולדעת מה
 טעם קשר הוא עם התורה והוא עם אדיר
 כשאמר הוא תהלתך והוא אדירך אשרי
 און שומעת להבין דבר זה כבר הוא
 ידוע למקובלים מהו תהלתך ומהו אדירך
 כי במקום זה רומז על צד עליון ועל צד
 תחתון שהן סוד ל ההפך שלשם המיוחד
 שבהן כל שני הספירות נקשרות
 ולפיכך אמר לשון הוא עם כל אחת מהם
 כלומר שבעולם הרחמים נתגלה לישראל
 בצאתם מצרים ובזרז מתנהג עמהם
 במדבר כאומרם אשר עין בעלז נראה
 אתה יי וזהו סוד ותחום עיני עליהם

משאחי ולא עשיתי אותם בלה במדבר
 וזהו טעם המן והבאר והשלו ועני הכבוד
 ושאר נסים ונפלאות שבמדבר לפיכך
 נאמר הוא תהלתך והוא אדירך שלאמלא
 שספירת הרחמים הנקרא הוא היתרה
 נגלרת תמיד במדבר על ספירת אדני
 והיתה משפעת לה ברכותיה ואר הפנים
 והרחמים כמר פעמים עשתה ספירת
 אדני לישראל בלה במדבר וזהו סוד
 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת
 לאמר וזאמר יודך ארך אפים ולב חסד
 כמה עמוקים כלולים במקומות הללו
 וזהו סוד שאמר הוא תהלתך והוא אדירך
 ולפיכך אמר להלן בפסוק זה אשר עשה
 אתך את הגזלות ואר הנוראות האלה
 אשר ראני עיניך וכדרך זה צריך אדם
 להתבונן בכל מקום שנאמר בתורה בענין
 זה לשון הוא כי הדבר רומז בקשר ספירת
 עולם הרחמים עם שאר הספירות ודבר
 זה עמוק עד מאד צריך אדם לספרו
 בקבלה אל פה לדעת הדרך אשר ילך
 בה להתבונן כיצד ספירת הרחמים נגלת
 על שאר הספירות וכיצד הוא מהפך מדת
 הדין למדת רחמים וכל זה ברמז שבאו
 בתורה בלשון הוא וכן מה שאמר ראו
 עתה כי אני אני הוא וכמה כיוצא בזה
 ואחר שבארנו לך קצת הרמזים בספירת
 הכתר הנקרא הוא צריכים אנו לומר
 לך כי ספירת התפארת הנקראת ירוי
 יתכרך גם היא רמז הכורה עליה בתורה
 הוא לשון אתה וסימן אתה נורא אתה
 וכבר כתבנו זה בשערי הששי ורמזו
 בשערי ראשון ולפי שכפירת התפארת
 הנקראת ירוי פעולותיה גלויות יותר
 מספירת הכתר נקראת בתורה ברמז
 בלשון אתה כמי שאומר לנכה זה סוד
 התחרת התפלות אתה חונן לאדם דעת
 אתה קדשת את יום השבת עיני אתה
 בחרתנו מכל העמי ולשון קביעו הברכו
 בלשון אתה כאומרנו בא למיני חקך
 וכבר בארנו זה בשערי ששי וכן הספירה
 כא ב 21 11 האחרונה

האחרונה הנקראת אר"י הלשון היוזם
עליה כתורה הוא לשון אר"י ראו עתה
כי אר"י אר"י הוא אר"י אר"י הודיע סוד
יניקתה דרך גדולה ונבחרה ודרך נבחר
והודיע פועמים ונקת מצד הרחמים ובל
העולם פשוט ושלמות ופעמים יונקת
מצד הדין וכל העולם פשוט צער ועונש
זה שהיא היא עתה כי אר"י הוא ותרופו
אני אמית ואחיה סחצתי ואני אר"י אר"י
הכל מבואר והנני רומז עין הדעת טוב
ורע נמלתינו טוב ולא הע כל ימי חייה
בראי כל ימי חייה כי הוא רומז אל החיים
הנצחיים המביין זה יבין למה כפל
הלשון כי אר"י אר"י הוא והסוד אר"י
אלדיכם אשר הוצאתי אתכם מאר"י מצרים
להיות לכם לאר"י אר"י אלדיכם המביין
בפסוק זה ראש וסוף וכן סוד כי אר"י
אר"י הוא וסוד אני אמית ואחיה זהו
סוד שרמזו בתורה בכמה מקומות במצות
עשה ובמצות לא תעשה אר"י אר"י לעש
ולגר תעזוב אותם אר"י אר"י לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשול וראת מאריך
אני וישני המרות כאחד לא תקום ולא
תטור אר"י בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני הכל מבואר היטב וכמה הלבות
ומהרשות בתלמוד שאין להם סוף תלויות
באלו הרמזים שכתבנו וזה הנהגה ככל מקום
שרמזו אר"י אר"י פועמי דרשו הדין להפירע
פעמים דרשו ראו לשרם שכתב חמבין
מה שכארגו יבין מאין פעם דרשו חכמים
דברים אלו ונבשגו אלו הדברים שאמרנו
נכללים כל הדרשות שפירשו חכמי וכל
מקום שאמר אר"י אר"י ואף על פי שגשגתנו
הלוטות ברשרות וכמה הרחבנו הבאור
במלת אר"י בשער הראשון וכתבנו ששם
דברים המאורים עיניך ואתה התבונן בהם
וכשר שכתבנו באן והיו לאחדים בדרך
ואז תראת כמה נפלאות רמזוהו בתורה
ותשמח פאורך תראת ספוחים גלויים
לענין וכדומה לנו שדי לקבמה
שרמזו לק בשער זה במלת הוא הנאמר

בשם יתברך ובעה אם תזכר עוד תקבל
ספרים ונעלמות כענינים הללו ספרה אל
פה והספירה הזאת נקראת בתורה
בלשון אר"י צריך אתה לדעת כי
לפי רוב התעלמות ספירת
הכתה והיותר נסתר מכל הנבונים ואין
מי שיוכל להתבונן בה זולתי לשמע אר"י
כמה שכתבנו למעלה לפי נקראת בלשון
אר"י היש בברכנו אם אר"י שהם סוד ב
הספירות העליונות המתאחדות באות יוד
של שם יתברך וצריך אתה לדעת גם כן
סוד מה שרמזו והסכמה אר"י תמצא
באמ' בסוף יוד של שם מסוד הקדון העליון
נתגלת והנהגתה סוד אר"י וסוד
אות יוד ונקודה שעליו ודע כי בהיות
העולם גרון בכמה דברים קשים לפי רוב
פשעים וחטאתיהם צריכים בני העולם
למהר ולהתאחד בספיר זאת למען ימצאו
רפואה לכל נגע ולכל מחלה וזה שרמזו
המעלות אשא עיני אל ההרים אר"י וברא
עצמו המבין פסוק זה יתבונן כמה דבר
שרמזו בשער זה כי בתגלות עולם
הרחמים ונמצאו פנים סודיים אדמרת
הדין נהפכת למדת רחמים זהו אר"י וברא
עצמו ועזרי מעם ולא אמר מאת יי או
מיי אלא מעם יקין יוד של שם חמוהו
וזהו מעם ואם תתבונן תתפלא
ותשמח ותבין כי אין סוד בכל אדם להבין
דבר זה על עקרו לפי שישתכשו בכמה
מקומות שמתאר כתוב ברמזו זה כאומר
ויהי שם עם ויהי שבהו שזה שיה לזה
נכמה גבולים יש ביניהם ואין אנו כבאור
זה עכשו ועוד צריך אני לעודד ברמזים
בפסוק זה בסוד מלת אר"י שהוא הספירה
הראשונה ובסוד ספירות אר"י שהיא הספירה
האחרונה וסוד אר"י קצו של יוד עולם
הרחמים אר"י אר"י סוד עצם החכמה
והתפשטות המתשפה אות ראשונה של
שם אר"י שמה סוד המשתכש שפע המיכה
והרחמים ספירה לספירה עד הגיעם
לספירת המלכות והנני מבאר אר"י שמה

נטעו מקדש' הכל כבודא' והנני רמז
 ומצאותיו מקדש כימי עולם' מוצאותיו
 בודא' הם מקדש' כי מקדש' יצאתה
 הרפשו' המושבה וסוד התגלו הספירות
 ובעוד שספיר' קדם מאירה פניה ומתגלת
 אז כל הספירות בחוה ובהשקט ובשמח
 וכל העולמות בראון' ודע כי דור הפלגה
 תחלה היתה ישיבתם בחבור אחר שנאמ'
 שפה אחת ודברים אחדים' ואל זה רמז
 זיהי מושבם משישא בואך ספירה ה' ה'
 הקדם ה' ה' ה' ה' ה' וכו' וכו' לקצץ
 בנטיעות כתיב והיה בנסעם מקדם ומצאו
 בקעה כארץ שנער' אותה הבקעה מקום
 התקלה מוכנת לפורענות הראויה היתה
 להיותה סכר למרוד בחיורו של עולם
 ואלמלא שנחלעו ונרפזו יכולין היו
 לקצץ בנטיעות הגן והעץ ואף ע'פ שלא
 נגמרה מחשבת דור הפלגה באותה בקעה
 לאחז זמנם נחגלה פורענותם הם אמרו
 ונעשה לנו שם' ונא נבנו כצר אחת
 שהחריב ארצות ועקב מלכות נפש ית'
 בבית המקדש וראו כימילי חזו להוציא
 לפועל המתקשר העולה אשר יזכו
 הפלגה לעשות' והוה סוד שאמר בניבד
 נצר סלכא עבר צלם דהכה דומיה' אמין
 שתינ פותיה אמין שית אוקמיה בבקעה
 זוה' א' במדנת בכל' וזהו זיסצאו בקעת
 כארץ שנער על כן קרא שמת בכל' וכו'
 נאמתו הרשע הצה לנסור קנת דור הפלגה
 שלא יכלו לה' ונסה עשה צוה לקבץ כל
 האומות להשתחות לה' והרשע רצח
 לקיים בת' נה שאמרו ונעשה לנו שם'
 ובאותו הו' קבץ כל עממי אומיא ולשניא
 לתנוכת צלמא' והכנים בפיו כל מכל'
 בית המקדש שהיה שם הקנק בו' ה' ה'
 לגמור מחשבת דור הפלגה והברז קרא
 למעלה ופקדון' על כל בבל והוצאתי אותם
 בלעו מפניו לא יגהרו אליו נוסג' וכו'
 דניאל וגור לצאת בלעו של צלם מפיו וזא
 נפל הצלם ונשבר על כן קרא שמה בכל
 ב' שם בל' ה' שפת כל האר ומשם הפיצס

בכפופה' ז' פשוטה עולם הירחמים אשר
 הם נמשכים דרך קוהתפארת' ז' בכפופה
 הוא סוד המלכות המקבלת מסע הכריות
 ומיני האצילות הנשפכים מספיר' אין
 דרך הצנורות על ידי הספירות עד הגיעם
 לספירת אג' והוה סוד עולם השמייע
 זאינו מקבל וסוד המקבל ואינו משפיע
 לכיוצא בדבר שהוא מתאחד בו אלא
 לדברים שהגן לו ממנו' ורמז הדבר
 שהרי אותיות אג' הן כאותיות א' ומה
 שהמור הלשון פעם הג' קודם ל' וכו'
 ופעם ה' קודם ל' וכו' התנוגז במה שפ'
 לעילא כגון כפופה ג' פשוטה ותחלה
 לך האמת' ובשלשה דרכים מקבלת
 ספירת אג' מספירת א' וכו' האחד רמז
 וישם כתר מלכות בראשה' השני ידוד
 אר' כו חולי' והשלישי ברוך יהוד מציון
 שוכן ירושלם' היודע לכוונן דרך שלשה
 דרכים הללו ויודע לכוין הצנורות לספירות
 עליו נאמר אשגבהו כי ידע שמי' וכו'
 והספירה הזאת נקראת' **קדם**
 הנני מבאר ודע כי קודם ה' ה' ה' ה'
 בריאתו של עולם אין כשום כריות כח
 לדרוש ולחקור לפי שהפגוד ננעל לפניו
 ובאילו לא הם על כבוד קונו' וכבר אמרו
 בפרק אין חרשין למן היום אשר ברא
 ארלים אדם על הארץ ויבול ישאל אדם
 קודם שנברא העולם חלמוד לומר למן
 היום' ונפיו שספירות הכתר הנקראת
 אד' קדמה לכל ובר' וית' כל הספירות
 נכללות ונסמרות קודם שנברא העולם
 ובשעלה כמתחבה לברא העולם נתגלו
 הספירות מסתי הכתר לפיכך נקרא קדם
 שהוא קודמת לכל לפי שהיא ספירה אשר
 סמנה נתגלו ספירות' והנני
 מבאר וטע' ארלים ג' בעין מקדם סוד
 נטיעות הגן נטיעות בערן נטיעות בגן
 הנטיעות נטיעות בגן והגן נטעו בערן
 והו סוד היתור השלם האמתי' והנטיעות
 והגן והערן מהיכן נתגלו מקדם מן הכתר
 העליון' וטע' ארלים ג' בערן מהיכן

ה' וגומר * המבין זה'בין סוד כל מה שנאמר בפרשת חור הפלגה ופרשת צלם נבוכד נצור'ודע היאך הדברים אהויים ירע עד היכן היעדר כונתו של אורח הרשע באותו צלם וידע מיה שאול בפרק חלק בפסוק רפאנו את כבל ולא נרפאתה לפי שכל האומר יש להן אהיה במרכבה כמוד גרי צדק מלבד אותו הרשע וכל זה רמוז בסוד הפלגה באומרים והו' בנסעם מקדם וימצאו בקע'ה' ונאמר בלוט * ויסע לוש' מקדם מה כתיב בתורה ויפרדו אוש מעל אחיו כל הדברים אמרים ברמז ומה שמצא כתיב מן אדם יתנו בלק מלך מואב מהר קדם * הרים המסתירים הדרך הישר להגיע לקדם * ומה שאמר הנביא כי נשטת עמך בית יעקב כי מלאך מקדם ועוננים כפלשתים * ומה הנביא פתעם עליהם ואמר מדוע נשט' ה' את בית יעקב * לפי שהוא לבדו מרום וקדוש כחריאת ישראל להיור' לו לעם סגולה ומלא אותם מאורי הגדול השופע מספיה' קדמותה לוישראל כביאים מלאים מרוח הקדש ומסקו האצילות העליונה ואמר להם ביהנוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוססים * ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' לדרך נביא מקרבך מאחריך כמוני * והנה כי מלאך מקדמוס לא רצו משפע הטובה והנבואה שבארה להם מספירת קדם ועת' עוננים כפלשתים הכל מבואר * ואחר שכאנו זה דע כי עולם הרחמים הנקרא קדם בהיותו מאיר פנים על כל הספירות אדכל העולמים ברצון ובמלוי ועליו נאמר כמה אקדם יי' וכו' האקדמנו בעולות וכו' נקדמנו פניו בתודה * וכי' שמי שהוא מקדים לשם יתברך והכתיב מי הקדימה ואשלים * ואלא כמה אקדם באיזה תפלה ותחנונים ומעשים טובים בענין שי תגלו פני הרחמים הנקראים קדם בשאר הספירות כמה אקדם * והמבין זה העקר יבין כמה ענינים וסודות נאמרה בתור' כדמיון

דמיוני חדש ומינו כקדם * מעונה אלה קדם ומתחת זרועות עולם * הכל רמז * עתה התבונן כיצד בארנו לך ענינים עמוקים ופקח עיניך אולי תתבונן נפלאות אל בענינים שאין הכל זוכים להשיג * והספירה הזאת זכ' נקראת **בתר** והטעם כמו שהל' תר טובב על הראש כך הספירה הזאת טובבת ומקפדת כל הספירות לפי שהיא עולם הרחמים הטובכים והמקיפים בכל * ועדיין כע'ה תשמע בספירה הזאת כמה סודים וכמה תעלומות חכמה יודע כי ה' תר הזה מלא סביב סביב כמה משכנת נעלמות וכמה מיני רחמים וכמה מיני חסדי' וז' ה' תר הזה מתנונים שרי המרכב' להכתיר ואינם יודעים לו מקום אלא שפקבצין מכל מיני מהלל ושבת וחסרה ופשלחין אותן על שם גדול וקדוש ומאליהן יעלו וידבקו בכתר ודע ביהימי שיש בהן חפלת מוסף צריכי' להזכיר בקדושה סוד ה' תר וז' כתר יתנו לך יי' צ'ונו * ואותו ה' תר הוא מקבץ כל התפלות והמהללים שנעשו בברכת יוצר אור * וכל המנוי מעלה ומטה מתאחדים כאחד בשליחו ה' תר * עוסק מצואות ראשונה * ומסתנים לו ללאו כדי שיתאחדו כלם ותהינה התפלות עולות בעולם הרצון כדי שתהיה פרנסה כל העולמות נמשכת מעוסק המציאות כי כל המנוי מעלה מצפים ומחכים מתי תבא אליהם מנת ה' תר בטה שיתקיימו וסי' עיני כל אליך ישברו * והנני רומז * פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון ידע כי על הרצון יפיק כל חי צרכיו מאת ה' תר ואם ירצה השם יתבר עדיין נסדר חבור בעיני עולם ה' תר ומוצאי' ומובאין כסר' שהאנו כי הדברים עתיקים * והספירה הזאת נקראת **ראש הלבן** והטעם לפי שהספירה הזאת היא סוד עולם הרחמים הגדולים והרצון והחפץ והיא מלכנת עונותיהם של ישראל בהתגלות פני הרצון והרחמי' והנני רומז ראשי

טוב ור' ע"א לטוב לבין ו' אכל בשעה
 שאכל למנו היה טוב ור' ע' אשרי המכין
 הסיר הגדול הזר כי ממנו זכין סוד לבין
 ולבנה ראש וסוף וממנו זכין סוד לבין
 הארמי אשר ממנו נולדה פנימת הרבנה
 והוא גורם להסגר עולם הרחמי ואז נולדה
 פנימת הרבנה זה מבואר לעין ולפיכך
 הצרעת בסוד לבין הארמי היא כאה והיא
 ידו מצורעת כשלו' המכין זה זכין סוד
 הצרעת שהיא סימן הסגר עולם הרחמים
 ולפי' חרגום צרעת סגירו מצורע מוכר
 אפשר שיבא לידו מצורע מחולט ואפשר
 שיטהר וזהו הסוד הגדול והצרעת בא
 ע"י לשון הרע הכל מבואר כי הכל
 במשך ממקור נחש הקדמוני והוא הגורם
 להסגר שיער רחמי ואם ישלם אך מלין
 אחר מני אף גורם להפחת עולם הרחמים
 שפסגו והוא מצורע מוסגר אפשר שיהא
 יבא לידו להלל ואם אין עליו מלין נעשה
 מצורע מוחלט המכין הרמזים הגדולים
 שרמזנו הנה כענק אכילת אדם הראשון
 מעין הדעת בימי ערלה ידע מדוע נקרא
 עץ הדעת וברדע נקרא טוב ורע
 ואפשר שהיה נקרא טוב ולא עץ כל זה
 בר' חכר נאצי עין החיים וילא הדבר
 הנקרא עץ להחיות נמלה טוב וילא הע
 כל ימי חיה ועתה ראה כמה סוד של
 ישראל גדול כמצות השם יתברך וצוה
 לאדם האשון שהיה מסתין שעה אחת
 באכילת ערלה ורא' ויבליח וצוה את
 ישראל להסתין שנים ומסתונום ההד'
 שלש שנים והיה לכם ערלים לא יאכלו
 וחנני רומי כי טוב העץ למאכל ונטעתם
 כל עץ מאכל וערלים ערלתם את פרו'
 והקה ספריו שלש שנים והיה לכם
 ערלים מחיות ערלה ובשן הרביעות
 קרש הלולים מחי' להכניעת הקד' ובשנה
 החמישית האכלת פרו' אלו חיה אדם
 והאשן אכל אר' הפרו' כשהיה עומד
 בסוד הדבר הנקרא המישר לא הביא
 ערלה לעולם הכל מבואר וזהו המכין

ראשית כל המראות לוכן' הכלית כל
 המראות שהרות הספירה הזאת בתכלית
 הלוכן ויש מקום אחר סחף למחנה
 בתכלית השחרות וסי' המכריל ביק קדש
 לחול ובין אור לחשך וזה הכל רמז עד
 זקן אני הוא עד ש'בה אני אסכול' מפני
 שיק'תקום והדית פני זקן ודע כי יש לבין
 הארמי הסמרה את הכריות וצד אותן
 לסדורי החשך יש חך ישר לפני איש
 ואחרית דרכי לות' כי נפת תפנ' שפתי
 זרה' ואתריום טרה בלענה זה לבין
 הארמי בקש למחוג ליעקב ולעקור ארז
 הכל שרש וענף כי כן דרכו לכל מי שהוצא
 פוגע בו לול' לדי אברה ופחד וצחק ויעקב
 כבה עליון שהיה בו הציל כל ממנו של
 לבן הארמי בכח המקלו' אצל מחשוף
 הלבן אשר על המקלות ולפיכך אם יהי
 חסאי כשנים כשלג ילבינו אם יאדמו
 כחול כצמר הינו ואם תתנון בעקרים
 לז' תבין ס' ושבכעני עזי' ארזי לכונו אשר
 נטע מהיכן היו ארזי לכונו מן דראש
 הלבן וייטע י' ארזים נן כעדן מהיכן היו
 הנטועות מקדם' המכין זה יתמונ סוד
 לשון של חזריות מלבין והשעם בי חס
 כפורים הוא ובעקר' אלו נכללת ספירת
 הלב' נר' והודע סוד כסום וחתום כסוד
 ראש הלב' יתנון כסו' הלב' כה ראש וסוף
 והנר נחש הקדמוני הנמשך מכל לבן
 הארמי הטיל פגם בלבנה ע' אר' ראשון
 שלא יכול להסתין שעה אחת ע' ערלה
 ואכל מן העץ בהיותו טוב ורע ולא הסתין
 לו עד שלקח חלקו במקומות הדבר הנק'
 ערלה וזהו ת' העץ נקרא טוב ולא רע'
 והיה יכול לאכול ממנו כל הפצו ואכל וחי
 לאולם בסוד עץ החיים שהיה דבק בעץ
 הדעת לחיותו טוב לפ' ואיסוף הנר' נתי
 לפנך תיוס ארז הכל מבואר ואת הטוב ואת
 המות ואת הרע הכל מבואר היטב
 גמלתו טוב ולא רע' כל ימי חיה' כל
 ימי חיה' כודאי' ואלו המתין אדם
 הראשון לחיות הערל לא הוים עץ המצית

סוד שנהגה ה' ושנהגה ח' הגמ' כפ' ק
ערה וכן סוד רמון העלה בעץ הדעת
סוכ ורע וסוד הקדו ממנו ב' זמ' ש' ויהו
בש' ש' שנה בר' בה' לחדש ואראה והנה
רוח סערה באה מן הצפון ומתוכה קעץ
החשמל הכל מביא לבעלי עיני' המבין
זה יבין זה שאול' אדם הראשון מושך
בערמנה היה יונה שאמר אדם הראשון
מין חיה וישאת מה שאש' בס' כל איתן
החלבו מתבאר מתוך לו הספתחו יאכ
התבונן הכלים הנדול' שסמנו קידן
ברמיו כבוד ראש הלבן ככל מקו שתמצ'
בתורה לשון לובן והתבונן אדם הוא מן
הלובן הבא פאת לבן הארץ ואם הוא
מן הלובן הטהור הנקי שהו' עולם החמי
כי הכל מביא לפניך ואחר' שסמנו
בידך לנהג כלים מתוך ה' ויש לנו
להודיעך על דבר שהוא חתימת הספר
כבר הודיעוך בכמה מקומות כי הכת' ר'
העליון אין כל ברירה יכולה להתבונן
אלא ע' שמיעת האזן ו' לא תאמ' הכתר
העליון לבד אלא כספר' החכמה הנאצלת
ממנו תחלה אין מי שיוכל להתבונן
כאומר והחכמה מאין תצא וגו' באזנו
שמענו שמעה לר' תבין דרכה ותוא ידע
את מקומה כמו שאמרנו בשער ה' ה'
אך התבונן כי אין לכת' את מסוימת
בשם המיוח לא קוצו של יוד לבד בדמיון
רפז לדבר שאין בנו כח להשיגו ודע כי
הג' ספירות העליונה הכלולה בשם יה' ית'
שולשתן נעלמות ואע"פ שנתגלה קצת
הכונה למרעה' ואת' רובם השיג שהרי
השיג' שיערי בינה חסד א' אותו השער
מפיע את בלי' וכל אלו ההשגות שאנו
אומרי' בענין הש' הם בעולם הזה אבל
בתויתנו זוכים לחיי העולם הבא באותה
שעה נשיג השנה גדולה בשלשה ספיר'
העליונות והכני רומז המקום גורם הרי
הספתח מסור בידך ועתה בני שמע

תקלי' המ' מסרנו בידך מפתחות חכמה
באשר שמוכס תוכל להכנס לכמה שערי
המסתור אשר אין רובל זוכין להכנס
ליה וצריך אתה להתבונן על כל שער
ושער והעמיד הדברים על בודיון ולדע'
כבוד התורה נהגת על הכנין והכנין
על השמות הקדש' ושמות הקדש כלם
נאמני' על שם יוד' וז' שהוא המיוחד את
כלן למעלה ולמטה ולצדדיו ומה
שמצ' לך לשמו' בענין הכנין לדעת
מאיה שם הוא אותו הכנין ולדע' על איו
ספירה הומו אותו השם ולדעת כעד
הספירות סתאדות עס שמרת הקדש
באותיות שם יוד' ד' ית' ומשתוכה לחד
את השם בדרך זה תכנס לכמה חדרים
בתורה תקרא ו' יענה ותאמר מן
הזמנים ש' בהם אשגבה כי ידע שמי
יקראני ואענה וכשתכנס לחד' הללו
בעולם הזה תזכה לדעת תעלומותיהם
לחיי העולם הבא כי כמה חדרים לפני
מחדרים ותעלומות לפנים מתעלומות יש
בכל אות ואות מאותיות התורה והל
אמר עתיד הקב"ה לגדור סתרי תורה
לישראל ואע"פ שנתחכם שלמה על כל
אדם לא יכול להגיע לאחד מן התעלומ'
ואמ' כל זה נסתי בחכמה אמרתי אהמ'
והיא רחוקה ממני ואם אמרו חלל בני זה
בסוד פרה אדומה דע כי פרה אדום היא
בית שער להכנס לשאר תעלומות וזהו
שאמר שלמה כי בכיר' שער אינו יכול
להכנס כל שכן לשא' חדר' חדר' שבפני
וכל זה רמזו בפסוק זאת חקת דתור' הכל
מבואר ועתה בני התבונן בחבור זה
ואם חכנו השם ית' הנה הוא כבית שער
להכנס לכמה חדרים שכונתנו לבאר בע"ה
למען דמיונו בני' להיו' מן התלמידים
לשטוע הלכה מאתו ויתקיים כנפ'
מקרא שכתוב וכל בני' למודי ית'
ורב שלו בניך וגו' אביר' ומה
התפלס למור' זוכנו למל' שער' למור' ומה
שערי דק' למען זוכה למור' דק' למן סלה ואמן סלה

התפלס למור' זוכנו למל' שער' למור' ומה שערי דק' למען זוכה למור' דק' למן סלה ואמן סלה